

TIISTAI 24. MARRASKUUTA 2009

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05)

2. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

3. Kööpenhaminan ilmastomuutostokouksen valmistelu (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Kööpenhaminan ilmastomuutostokouksen valmistelusta.

Andreas Carlgren, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, viimeksi keskustelin täällä parlamentissa ilmastoon liittyvistä asioista juuri ennen kuin tapasin kollegani ympäristöneuvoston kokouksessa, joka pidettiin lokakuussa. Tuossa kokouksessa sovimme vahvasta ja yhteisestä EU:n mandaatista Kööpenhaminassa pidettävän YK:n ilmastomuutostokouksen valmisteluissa. Vahvistimme muun muassa, että vuoteen 2050 mennessä EU:n päästöjä on vähennettävä 80-95 prosenttia vuoden 1990 tasosta. Päätimme myös, että EU vähentää joka tapauksessa päästöjä 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä, mutta mikäli Kööpenhaminassa saadaan aikaan riittävän kunnianhimoinen sopimus, vähennämme niitä 30 prosenttia.

Kun tätä verrataan muiden maiden päästövähennyksiin, pidämme erityisen tärkeänä sitä tavoitetta, että lämpötilan nousu pysähtyy kahteen asteeseen – tätä on pidettävä mittapuuna verrattaessa meidän päästövähennyksiämme muiden maiden vähennyksiin. Kansainvälisen liikenteen päästöjä on vähennettävä. Olemme asettaneet tavoitteeksi vähentää vuoteen 2020 mennessä lentoliikenteen päästöjä 10 prosenttia ja laivaliikenteen päästöjä 20 prosenttia vuoden 2005 tasoon verrattuna. Haluan myös tehdä selväksi, että EU myös vaatii laiva- ja lentoliikenteestä perittävien verojen käyttämistä kehitysmaissa toteutettaviin toimenpiteisiin erityisesti köyhimmissä ja ilmastovaikutuksista eniten kärsivissä maissa. Tämän on oltava yksi Kööpenhaminan tuloksista.

Sademetsien tuhoamista on vähennettävä puoleen vuoteen 2020 mennessä, ja se on lopetettava kokonaan vuoteen 2030 mennessä. EU vaatii, että Kööpenhaminan huippukokouksessa tehdään päätös sademetsien metsäkadon lopettamisesta, uudelleen metsittämisen tukemisesta ja kestävänsä metsänhoidon luomisesta. Vain tällä tavalla voimme vähentää päästöjä riittävän nopeasti ja saada Kööpenhaminassa onnistuneita tuloksia aikaan. EU on selvittänyt ja esittänyt kantojaan jokaisessa vaiheessa, ja näin se on koko ajan pystynyt esittämään vaatimuksia ja painostamaan muita osapuolia. Suuri osa tästä on saatu aikaan laatimalla yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa ilmasto- ja energiapaketti, joka on EU:n kunnianhimoisten kannanottojen perustana.

Kööpenhaminan ilmastokokoukseen on enää kaksi viikkoa. Viime kuukausien aikana, kun valmistelut ovat olleet loppusuoralla, yleisössä on ollut paljon pessimistejä. Todellisuudessa suurin merkitys on kuitenkin sillä, onko johtajuuteen poliittista tahtoa – ja sitä EU:lla kyllä on. Saavuttaaksemme kaikki ne tulokset, joiden puolesta olemme jo niin kauan tehneet työtä, meidän on nyt otettava kaikki Euroopan unionin voimavarat käyttöön. Tässä mielessä erityisesti parlamentilla on jatkossakin tärkeä rooli.

Näin ollen totean ensimmäiseksi, ettei EU ole muuttanut sopimuksen tekoa koskevaa tavoitettaan. Meidän on saatava Kööpenhaminassa aikaan kunnianhimoinen ja kattava sopimus. Maapallon ilmasto on odottanut jo riittävän kauan. Nyt on aika tehdä sopimus.

Ympäristöneuvosto piti eilen ylimääräisen kokouksen voidakseen yhteisin voimin tehdä Kööpenhaminan kokouksesta sellaisen ilmastomuutostyömme virstanpylvään, jollaisen sen haluamme olevan. Ennen Kööpenhaminan ilmastokonferenssia EU:n valtioiden ja hallitusten päämiehet ovat tehneet päätöksen, että

EU:n tavoitteena on saada Kööpenhaminan prosessissa aikaan 1. tammikuuta 2013 alkavalle kaudelle oikeudellisesti sitova sopimus, joka perustuu Kioton pöytäkirjaan ja joka sisältää kaikki olennaiset elementit. Tämä edellyttää sitä, että Kööpenhaminassa tehdään sopimus, jonka avulla päästään yleisellä tasolla riittävän suuriin päästövähennyksiin, jotta tavoite pitää maapallon lämpeneminen alle kahdessa asteessa on mahdollista saavuttaa. Tarvitaan kaikkien maiden kanssa tehtävä sopimus, jonka seurauksena jokainen teollisuusmaa sitoutuu vähentämään kokonaispäästöjään, toisin sanoen asettamaan itselleen koko kansantaloutta koskevan tavoitteen. Kaikkien teollisuusmaiden, myös Yhdysvaltojen, on liitettävä sitoumuksensa Kööpenhaminassa tehtävään sopimukseen. Tarvitaan sopimus, jonka seurauksena kehitysmaat sitoutuvat vähentämään päästöjään siitä, mitä ne olisivat ilman näitä päästöjä vähentäviä toimenpiteitä varsinkin suurimmissa kansantalouksissa, ja teollisuusmaat tarjoavat välitöntä rahoitustukea kehitysmaiden tarvitsemiin toimenpiteisiin erityisesti köyhimmissä maissa vuosina 2010, 2011 ja 2012. Tarvitaan sopimus, jonka seurauksena luodaan pitkän aikavälin tukijärjestelmä päästöjen vähentämiseksi, ilmastomuutokseen sopeutumiselle, tekniselle yhteistyölle ja tekniikansiirrolle.

Lopuksi sopimukseen on myös sisällytettävä uudelleentarkastelumekanismi, jotta sitä voidaan mukauttaa mihin tahansa tieteellisesti osoitettuun ilmaston hallinnan kannalta välttämättömiin näkökohtiin.

On puhuttu "kaksivaiheisesta ratkaisusta". EU:lle Kööpenhaminan sopimus on kuitenkin ratkaiseva vaihe. Päätös on tehtävä Kööpenhaminassa, ja tähän päätökseen on sisällytettävä kaikki, mikä on ilmaston kannalta tärkeää. Sitova sopimus olisi siirrettävä selkeän aikataulun mukaisesti ratifioitavana tekstiin, mikä on ennemminkin tekninen kysymys, sillä sisältö olisi esitettävä kunnianhimoisessa sopimuksessa.

Näin ollen Kööpenhaminassa tehtävä sopimus antaa mahdollisuuden ryhtyä toimenpiteisiin välittömästi, eikä meidän tarvitse odottaa vuoteen 2013. Itse asiassa tällaisen sopimuksen avulla voisimme myös käynnistää toimenpiteitä nopeammin kuin muuten olisi ollut mahdollista. Tällä on meille ratkaiseva merkitys myös kaksivaiheisen tavoitteen saavuttamisessa.

EU on ollut liikkeellepanevana voimana erityisesti rahoituksen nopeassa tarjoamisessa sopeutumistoimenpiteisiin ja sademetsien metsäkatoa ehkäiseviin toimenpiteisiin. Meidän on toimittava nopeasti, jotta voimme kääntää maapallon päästökäyrän nopeasti laskusuuntaan.

Tällä hetkellä ehdotukset eivät ole yleisesti riittäviä kaksivaiheisen tavoitteen saavuttamiseksi. Neuvottelupöydässä EU on esittänyt kaikkein kunnianhimoisimmat tarjoukset, ja me olemme myös pyrkineet saamaan muita osapuolia nostamaan tarjouksiaan. Näin on myös käynyt. Olemme huomanneet, että kun olemme käyttäneet vipuvoimana 30 prosentin tavoitettamme, se on aiheuttanut painetta myös muissa osapuolissa. On palkitsevaa, että Norjan ja Japanin kaltaiset teollisuusmaat ovat nostaneet tarjoustaan, samoin kuin äskettäin myös Venäjä, ja että Etelä-Korean, Brasilian ja Indonesian kaltaiset kehitysmaat ovat myös esittäneet hiljattain kunnianhimoisia suunnitelmia. Jatkamme tätä sinnikkäästi. Tarjoamaamme 30 prosentin päästövähennystä käytetään vipuvoimana myös jatkossa. Odotamme nyt erityisesti Yhdysvaltojen ja Kiinan esityksiä.

Panemme merkille, että presidentti Obaman mukaan sopimus ei saisi sisältää vain tiettyjä elementtejä eikä se saisi myöskään jäädä vain poliittiseksi julistukseksi. Hän on myös samaa mieltä siitä, että sopimuksen olisi sisällettävä kaikki keskeiset elementit sekä ne toimenpiteet, jotka voidaan käynnistää välittömästi. Kööpenhaminassa tehtävän sopimuksen on katettava kaikki maailman päästöt. Elleivät Yhdysvallat ja Kiina tee tarjousta, vain puolet näistä päästöistä katetaan. Haluan sanoa tämän erittäin selkeästi: sopimuksen tekeminen voi olla kiinni yksinomaan siitä, esittävätkö Yhdysvallat ja Kiina riittävän kunnianhimoisen tarjouksen.

EU vaatii jatkossakin, että neuvotteluissa esitetään riittäviä toimenpiteitä. Kaksi viikkoa ennen lopullisia neuvotteluja olemme edelleen johtavassa asemassa. Odotan kovasti yhteistyön jatkamista parlamentin kanssa erityisesti Kööpenhaminassa paikalle saapuvan COP15-ryhmän kautta. Odotan vuoropuhelua kovasti. Yhteisvoimin teemme työtä erittäin onnistuneen, kunnianhimoisen ja aidon sopimuksen aikaan saamiseksi Kööpenhaminassa.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, tärkeä Kööpenhaminan huippukokous lähestyy nopeasti, ja aikaa on enää vähän jäljellä. Olen täysin samaa mieltä ministeri Carlgrenin kanssa siitä, että meidän on lisättävä ponnistuksiamme ja tehtävä tiivistä yhteistyötä varmistaaksemme, ettemme haaskaa tätä meille tarjottua historiallista tilaisuutta saavuttaa Kööpenhaminassa maailmanlaajuinen, kattava, kunnianhimoinen ja tieteeseen pohjautuva sopimus ilmastomuutoksesta. Kuten ministeri Carlgren totesi, meidän on päätettävä Kööpenhaminassa sopimuksen koko sisällöstä ja siitä, että sen oikeudellisia näkökohtia käsitellään välittömästi tämän jälkeen tulevien kuukausien aikana, vuoden 2010 ensimmäisen puoliskon

aikana, jotta saamme täydellisen ja oikeudellisesti sitovan sopimuksen, jonka puolesta Euroopan unioni on alusta lähtien taistellut.

Kiitän Euroopan parlamenttia EU:n strategiaa Kööpenhaminassa koskevasta päätöslauselmaesityksestä. Se on kunnianhimoinen päätöslauselma, jossa vahvistetaan, miten tärkeänä Euroopan parlamentti pitää ilmastonmuutoskysymystä. Luotan myös varauksetta parlamentin jäsenten tukeen Kööpenhaminassa. Haluan tietysti korostaa myös tärkeitä yhteyksiämme kolmansien maiden parlamentteihin, kansalaisyhteiskuntaan ja yrityksiin, joiden avulla teemme Euroopan unionin kantaa tunnetuksi ja saamme tällä tavoin muut maat vakuuttuneeksi siitä, että on annettava sitovia kasvihuonekaasujen päästövähennyksiä koskevia ilmoituksia.

Kannatan erityisesti parlamentin kehotusta sopia 2 celsiusasteen tavoitteesta. Jotta tähän tavoitteeseen päästään, tarvitaan sekä teollisuusmaiden että kehitysmaiden ponnistuksia. On hyvä asia, että parlamentti on päätöslauselmassaan äänestänyt markkinamekanismeihin perustuvien ratkaisujen puolesta ja kannattaa puhtaan kehityksen mekanismin uudelleentarkastelua tulevassa sopimuksessa. Kuten tiedätte, tästä asiasta komissio on sitä mieltä, että hiilidioksidipäästöjärjestelmän olemassa olevia välineitä olisi laajennettava ottamalla käyttöön alakohtaiset päästövähennyshyvitykset.

Mitä tulee kehitysmaissa metsäkadosta ja metsien tilan heikkenemisestä aiheutuvien päästöjen vähentämiseen YK:n REDD-ohjelman avulla, komissio tekee kaikkensa edistääkseen vahvoja yhteiskunta- ja ympäristönormeja, joissa otetaan huomioon biologiseen monimuotoisuuteen ja ekosysteemeihin kohdistuvat vaikutukset.

Meillä on kuitenkin suuria haasteita kohdattavana. Kööpenhaminassa meidän on tähdättävä korkealle, jotta saamme aikaan sopimuksen, joka perustuu tieteellisiin löydöksiin. Toisin sanoen meidän on mentävä 2 celsiusasteen tavoitetta pidemmälle. Meidän on myös varmistettava, että jokainen maa tekee tarvittavat sitoumukset yhteistä mutta eriytettyä vastuuta koskevan periaatteen mukaisesti. Oletamme myös, että Yhdysvallat kantaa oman osuutensa vastuusta kahdeksan vuotta sen jälkeen, kun se irtisanoutui Kiiton sopimuksesta.

Lopuksi meidän on myös käsiteltävä monia yksityiskohtaisempia kysymyksiä, kuten sitä, miten varmistetaan, että nopeasti kehittyvät taloudet todella osallistuvat hankkeeseen omien valmiuksiensa ja edellä mainitsemiin eriytetyn vastuun periaatteen mukaisesti ja että tarvittavan rahoituksen määrä voidaan arvioida ennakkoon ja että se pysyy muuttumattomana. Lisäksi Kööpenhaminassa on varmistettava rahoituksen pikastartti, niin että välittömästi tarvittavat toimenpiteet voidaan toteuttaa nyt eikä vasta vuosina 2010–2013. Tämä mahdollistaa välittömän toiminnan ja välttämättömän sopeutumisen erityisesti maapallon erittäin herkillä alueilla, kuten köyhissä maissa.

Nyt Euroopan unionia kehoitetaan näyttämään esimerkkiä ja vahvistamaan johtoasemansa. Kööpenhaminassa viime viikolla käydyissä valmistelevissa keskusteluissa kävimme ratkaisevaa ajatustenvaihtoa monien kansainvälisten kumppaneidemme kanssa. Kuten ministeri Calgren totesi, tietyt maat, kuten Brasilia ja Etelä-Korea, ovat ilmoittaneet ryhtyvänsä toimiin. Samanlaisia ilmoituksia odotetaan ennen huippukokouksen alkamista myös muilta mailta, kuten Kiinalta ja Intialta. Tänä aamuna uutisissa kerrottiin, että Yhdysvallat esittäisi vähennyksiä ja – toivottavasti myös – rahoitusta koskevan ehdotuksensa.

Kävimme kiinnostavaa keskustelua myös avoimuudesta ja tarkemmin sanottuna mittaus-, raportointi- ja todennusjärjestelmistä (MRV). On edelleen äärimmäisen tärkeää varmistaa enemmän sellaisia erityisiä toimenpiteitä ja toimia koskevia sitoumuksia, joilla pyritään luomaan vähemmän hiilidioksidipäästöjä tuottavaa taloutta. Kehitysmaiden on yhtenä ryhmänä ja valmiuksiensa rajoissa vähennettävä päästöjä 15–30 prosenttia päästöjensä normaalitasoon nähden.

Teollisuusmaiden toimissa ei valitettavasti ole edistytty tyydyttävällä tavalla. Espanja, Australia ja Norja ovat parantaneet sitoumuksiaan. Muut maat eivät kuitenkaan näytä olevan valmiita seuraamaan perässä. Nyt on myös käynyt ilmi, ettei Yhdysvallat valitettavasti pysty säätämään kansallista lakia vuoden loppuun mennessä. Tämä ei tietenkään tarkoita sitä, ettei se pysty asettamaan Kööpenhaminassa tiettyjä määrällisiä tavoitteita. Kuten aiemmin totesin, saamiemme tietojen mukaan juuri näin tulee käymään, mutta – pelkään pahoin että – vain siinä tapauksessa, että kansallinen laki hyväksytään, ja koska tämä ei ole todennäköistä ennen vuoden loppua, myös tavoitteiden asettaminen on epävarmaa. Myönteinen ele Yhdysvalloilta vaikuttaa muiden maiden omaksumaan kantaan, ja näin ollen se vaikuttaa osaltaan myös Kööpenhaminan huippukokouksen tulokseen.

Nyt on selvää, etteivät yksinomaan teollisuusmaiden toimenpiteet riitä. Riippumatta siitä, mitä muuta tapahtuu, kehitysmaiden on myös osallistuttava ja keskityttävä vähän hiilidioksidipäästöjä tuottavan talouden kehittämiseen. Kuten aiemmin totesin, kehitysmaiden on vähennettävä päästöjään 15–30 prosenttia päästöjensä normaalitasoon nähden.

Meidän päätavoitteemme Kööpenhaminassa on edelleen oikeudellisesti sitovan sopimuksen tekeminen. Vaikka neuvottelut eivät olekaan edenneet toivomaamme tahtiin ja vaikka aikaa on enää vähän jäljellä, emme saa luopua tästä tavoitteesta. Haluamme myös, että sopimus on maailmanlaajuinen sopimus, joka kattaa kaikki Balin toimintasuunnitelman osa-alueet, jossa otetaan huomioon tähänastinen kehitys ja johon sisällytetään päästövähennyksiä ja rahoitusta koskevat määrälliset tekijät.

Sopimuksen rakenteessa on otettava huomioon kaikki sopeutumiseen, päästövähennyksiin ja rahoituksen pikastarttiin liittyvät osatekijät. Meidän on sovittava Kööpenhaminassa myös neuvottelujen loppuun saattamista koskevista menettelyistä ja aikatauluista, niin että oikeudellisesti sitova sopimus voidaan tehdä mahdollisimman pian, vuoden 2010 ensimmäisten kuukausien aikana, tai kuten liittokansleri Merkel totesi, vuoden 2010 alkupuoliskolla.

Todellinen ja maailmanlaajuinen sopimus antaa neuvotteluprosessille huomattavasti poliittista vauhtia ja mahdollistaa sopimuksen oikeudellisten näkökohtien käsittelyn kohtuullisen ajan kuluessa Kööpenhaminan jälkeen. Tässä tilanteessa rahoituksella on hyvin ratkaiseva rooli. Kööpenhaminan huippukokous epäonnistuu, ellemmme pysty tarjoamaan tarvittavia investointeja ja rahoituslähteitä.

Yhteenvetona palaan vielä Euroopan parlamentin ratkaisevaan rooliin EU:n kunnianhimoisen ilmastopolitiikan edistämisessä. Parlamentti on ollut eturintamassa sekä Euroopan unionissa että kansainvälisissä foorumeissa ja auttanut kannustamaan strategisia kansainvälisiä kumppaneitamme. Läheinen yhteistyö jatkuu Kööpenhaminan huippukokouksen valmisteluissa, ja minun on todettava, että iloitsen kovasti siitä, että parlamenttia edustaa vahva valtuuskunta.

Puhemies. – (EN) Arvoisa komission jäsen, kiitos hyvin kiinnostavasta puheenvuorosta, jossa puhuitte niistä tärkeistä ongelmista, joita kohtaamme ennen Kööpenhaminan huippukokousta. Puhuitte hieman odotettua pidempään, joten oletan, että keskustelun lopussa esitätte hieman lyhyempiä huomioita. Puheenvuoronne oli niin kiinnostava, ettei sitä voinut keskeyttää!

Corien Wortmann-Kool, PPE-ryhmän puolesta. – (NL) Kello käy. Tärkeänä haasteenamme on varmistaa, että Kööpenhaminassa saadaan aikaan kunnianhimoinen ilmastomuutosta koskeva sopimus, ja nyt kun joulukuu lähestyy, kohtaamme vastoinkäymisiä. Presidentti Obama ei pysty vielä täyttämään vaalilupastaan. On kuitenkin nähty myös lupaavia merkkejä, kuten Japanin uuden hallituksen tavoitteet.

Haluan kiittää puheenjohtajavaltiota Ruotsia ja Euroopan komissiota, erityisesti komission jäsentä Dimasia, heidän ponnistuksistaan. Olemme teidän liittolaisianne. Haluan kiittää teitä myös pyrkimyksistänne saada Euroopan johtajat yhteisen suunnitelman taakse, sillä näissä neuvotteluissa Euroopan unionin on tärkeämpää kuin koskaan puhua yhteisellä äänellä.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisidemokraatit) ryhmän puolesta voin todeta, että yhdyimme toiveeseenne saada aikaan sellainen kunnianhimoinen sopimus, jolla asetetaan sitovia päästövähennystavoitteita paitsi Euroopan unionille, Yhdysvalloille ja Japanille myös Kiinalle, Brasilialle ja Intialle. On tärkeää, että meillä on samat päämäärät, mikäli haluamme käydä tehokkaasti käsiksi ilmastomuutokseen ja luoda samalla tasapuoliset toimintaedellytykset maailmassa.

Arvoisa puhemies, on erittäin tärkeää sopia Kööpenhaminassa rahoituspaketista, jonka avulla rahoitetaan kehitysmaiden ilmastohankkeita. Euroopan unionin on vastattava tästä omalta osaltaan. Yhdyn kuitenkin myös näkemyksenne, jonka mukaan on erittäin tärkeää saada tämä rahoitus nopeasti käyttöön, sillä hankkeet odottavat jo valmiina, ja ne voidaan käynnistää heti. Tämä olisi toteutuskelpoinen ja näkyvä tulos Kööpenhaminan ilmastokokouksesta sekä rohkaiseva merkki. Samanaikaisesti on tärkeää tehdä sopimuksia, joilla varmistetaan, että näillä varoilla ilmastomuutosta pystytään vähentämään aktiivisesti ja tehokkaasti, sekä sopimuksia, jotka koskevat teknologian siirtoa ja immateriaalioikeuksien suojelua.

Vain yhdessä voimme valjastaa käyttöömmme sen tietämyksen ja ne taidot, joita tarvitaan ilmastomuutoksen ja sen ekosysteemeille aiheuttaman peruuttamattoman vahingon torjumiseen. Ilmastopimuksella tälle voidaan antaa merkittävä sysäys. Sillä voidaan myös merkittävästi auttaa meitä täällä Euroopan unionissa varmistamaan, että sosiaalinen markkinataloutemme muuttuu yhä vahvemmin kestäväksi sosiaaliseksi markkinataloudeksi.

Jo Leinen, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, viime vuosina Euroopan parlamentti on ollut veturina ilmaston suojelua koskevassa keskustelussa, ja olemme myös onnistuneet toteuttamaan merkittävän osan EU:n ilmastonsuojelupaketista. Päätöslauselmaesitys, jonka jätämme tänään käsiteltäväksi, sisältää kaikki ne osatekijät, joita tarvitaan kunnianhimoisen sopimuksen tekemiseen Kööpenhaminassa. Ehdotuksemme on kuitenkin myös realistinen. Se on samanaikaisesti sekä kunnianhimoinen että realistinen, ja toivomme, että neuvosto ja komissio liittyvät meihin ja muodostamme kokouksessa yhtenäisen lobbauselimen, jotta saamme muut kumppanit mukaan.

EU on ottanut näissä kysymyksissä johtajan roolin, ja haluamme sen pysyvän siinä myös Kööpenhaminassa. Siksi meidän on pysyttävä tarjouksessamme hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi 30 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Tiede on osoittanut, että meidän on pyrittävä lähemmäs 40:ää kuin 25 prosenttia. Tiedämme siis, ettei 30 prosenttia riitä, ja siksi meidän onkin tarjottava tätä tavoitetta, sillä se lisää muiden maiden kunnianhimoa.

Tiedämme, ettei maailman ilmastoa voida suojella ilman rahoitusta. Toisin kuin neuvosto, parlamentti on esittänyt tätä varten täsmällisiä summia. Yleinen kehys on noin 100 miljardia euroa, ja Euroopan unionin osuuden on oltava tästä noin kolmannes. Miksemme siis sanoisi, että tarjoamme vuonna 2010 30 miljardia euroa? Parlamentti on sitoutunut tähän ja toivon, että neuvosto ja komissio esittävät yhtä tarkkoja summia kahden viikon kuluessa.

Jäsen Wortmann-Kool mainitsi jo pikastartin. Tarvitsemme heti 5–7 miljardia euroa. Kun ajattelen, kuinka paljon rahoitusta pystyimme tarjoamaan pankkikriisin ratkaisemiseen, ilmastokriisin kohdalla kysymys on todella pienistä summista – ja tämä on nyt ainoa tilaisuutemme. Kun ilmasto on pilalla, se on pilalla ikuisesti, emmekä pysty sitä enää korjaamaan. Siksi meidän kaikkien on todella ponnisteltava enemmän sen puolesta.

Olen myös pannut merkille, että toiset maat etenevät ja toiset eivät. Emme voi hyväksyä sitä, että kaksi suurinta ilmaston saastuttajaa, Kiina ja Yhdysvallat, pelaavat jättimäistä pöytätennispeliä, jossa kumpikin syyttelee toista ja viivyttää oman vastuunsa kantamisessa. Tämä on vastuutonta, ja toivon, että erityisesti myös Yhdysvallat osoittaa Kööpenhaminassa johtajuutta antamalla tarkkoja tietoja siitä, miten se aikoo vähentää omia ilmastomuutosta aiheuttavia kaasupäästöjään ja millaisella osuudella se aikoo osallistua rahoitukseen.

Ilman näitä kahta maata ja ilman Intiaa sopimusta ei tule. Me painotamme jälleen metsäpolitiikkaa – metsäkato on merkittävä tekijä – sekä lento- ja meriliikennettä. Mikäli raideliikenne sisällytetään päästökauppaan ja sitä vaaditaan maksamaan päästöistä, en ymmärrä, miksi lento- ja laivaliikenteelle pitäisi antaa enää erityisoikeuksia.

Vihdoinkin parlamentti on ensimmäistä kertaa edustettuna EU:n paviljongissa. Tämä on uusi alku, ja toivon, että pystymme osallistumaan neuvoston ja komission väliseen tiedotustilaisuuteen, sillä Lissabonin sopimus antaa meille Kööpenhaminan sopimusta koskevan yhteisen lainsäädäntövallan.

Corinne Lepage, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, 26. syyskuuta 2009 järjestettiin 44 kansalaispaneelia 38 maassa, jotka ovat kehityksen eri vaiheissa.

Koko maailman kansalaisista 91 prosenttia oli sitä mieltä, että Kööpenhaminassa on tehtävä kiireellisesti sopimus. Eurooppalaisista tätä mieltä oli 93 prosenttia. Paneeleihin osallistuneista 89 prosenttia oli sitä mieltä, että teollisuusmaissa kasvihuonekaasupäästöjä oli vähennettävä enemmän kuin 25 prosenttia, ja 92 prosenttia eurooppalaisista on samaa mieltä.

Meillä Euroopan kansoja edustavilla parlamentin jäsenillä on velvollisuus käyttää vaikutusvaltaamme ja vastata kansalaistemme vaatimukseen, mutta ennen kaikkea meidän on kannettava vastuamme, jotta pystymme saavuttamaan hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin tavoitteen, joka on päästöjen vähentäminen 25–40 prosenttia vuoteen 2020 mennessä.

Onnistuaksemme tässä meidän on pidettävä yllä 30 prosentin vähennystavoitettamme, kuten jäsen Leinen juuri totesi, ja siihen liittyy tietenkin myös rahoitus, jonka tarpeen arvioimme olevan 100 miljardia euroa vuoteen 2020 mennessä. Tässä tarkoituksessa meidän on todennäköisesti otettava käyttöön taloudellisesta toiminnasta perittävä vero sekä ympäristöä säästävän teknologian siirrot eteläisiin maihin.

Euroopan unionin johtajuuden tässä tulevaisuuden kannalta ratkaisevassa asiassa on johdettava sopimukseen, mutta ei mihin hintaan hyvänsä tehtyyn sopimukseen, toisin sanoen sellaiseen sopimukseen, jonka tavoitteet ovat puutteellisia ja jossa ei ole määritetty rahoituslähteitä, valvontamekanismeja tai rajoituksia. On parempi

jääda tyhjin käsin kuin saada epämääräinen sitoumus, joka siirtää tämän kysymyksen hyllylle ja saa ihmiset luulemaan, että asia on loppuun käsitelty.

Velvollisuutemme ei ole vain kantaa yhdessä vastuu ilmastovelasta, vaan tehdä kaikki voitavamme saadaksemme ihmiset vakuuttumaan ainoasta järkevästä ratkaisusta ja puhua väsymättä oikeudenmukaisen ja tehokkaan yhteisen ponnistuksen puolesta.

Tässä mielessä 30 prosentin tavoitteen ylläpitäminen tarkoittaa sitä, että kaikille niille maille, jotka ovat jo ehdottaneet päästöjensä vähentämistä koskevia ala- ja ylärajoja, annetaan välineet, joiden avulla ne voivat tavoitella vähennysten alarajojen sijasta niiden ylärajoja.

Kaikki ovat vastuussa kansainväliselle yleisölle ja tuleville sukupolville niistä sitoumuksista, joita he tekevät Kööpenhaminassa. Meidän eurooppalaisten kannan on oltava selvä, yksiselitteinen ja erittäin päättäväinen.

Satu Hassi, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, hyvä ministeri, Kööpenhaminan kokous on ihmiskunnan historian tärkein neuvottelu. Kysymys on koko ihmiskunnan tulevaisuudesta. Kokouksen tärkeyttä korostaa sekin, että julkisuuspeli kokouksen lähestyessä on kiihtynyt jopa ilmastotutkijoiden mustamaalaamiseen asti.

Aikaa ei ole kuitenkaan hukattavaksi, globaalit päästöt pitää kääntää laskuun alle kymmenen vuoden kuluessa. Kööpenhaminaan kokoontuvien ministerien ja pääministerien on kannettava vastuunsa ja tehtävä päätökset sen varmistamiseksi, että maapalloa ei päästetä lämpenemään yli kahden asteen. Päätöksen on katettava kaikki pääkysymykset, sen on oltava sitova, ja siinä on sitovasti määritettävä aikataulu lopullisen kansainvälisen sopimuksen valmistumiselle.

Olen iloinen siitä, että ministeri Carlgren myös puhui sitovasta päätöksestä ja sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta. Sopimuksen pitää sisältää pitkän aikavälin päästötavoitteet, mutta vielä tärkeämpää on sopia päästöraajat vuodelle 2020. Teollisuusmaiden päästövähennysten on oltava lähempänä 40 prosentin kuin 25 prosentin rajaa.

Nyt EU:n johtajuus on ratkaisevaa, kuten ennenkin. Parhaiten osoitamme johtajuutta sitoutumalla nyt 30 prosentin päästövähennykseen vuodelle 2020 ja esittämällä selkeän rahoitustarjouksen kehityksille. Kuten ympäristövaliokunta totesi, EU:n rahoitusosuuden olisi oltava noin 30 miljardia euroa vuodessa vuoteen 2020 mennessä. Kuten ministeri Carlgrenkin on todennut, lama on tehnyt päästövähennykset halvemmiksi. Tämä tilaisuus täytyy käyttää hyväksi ja nostaa ambitiotasoa.

Niille, jotka haluaisivat kyseenalaistaa koko ilmastonsuojelun, haluan muistuttaa että planeetta ei odota. Planeetalle ei voi sanoa ”ole kiltti, anna vuosi pari lisäaikaa, meillä on lama” tai ”ilmastoskeptikot saivat meidät epäroimään”. Ilmastomuutos etenee fysiikan ja kemian lakien mukaan, ja me kannamme vastuun päätöksistämme ja myös tekemättä jättämisistämme.

(Suosionosoituksia.)

Miroslav Ouzký, ECR-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa ministeri ja neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olen samaa mieltä lähes kaikkien edellisten puhujien kanssa siitä, että Kööpenhaminan huippukokous on todennäköisesti koko vuoden tärkein huippukokous Euroopan unionille ja koko maailmalle. Haluan kiittää komission jäsentä siitä, että hän kuuluu niin poliittikkoihin, jotka korostavat Euroopan parlamentin merkitystä tulevassa huippukokouksessa sekä ilmastopolitiikassa ja ilmastomuutoksessa. Haluan kiittää häntä myös siitä, että hän korostaa rahoituksen merkitystä. Tšekissä sanomme usein – ja Tšekissä se kuulostaa melko ironiselta – että raha tulee aina ensin, ja tässä tapauksessa se pitää kaksin verroin paikkansa. Haluan myös korostaa, että ellei EU pysty esittämään yhtenäisenä osapuolena vahvaa ja selkeää mandaattia ja saamaan aikaan selkeää sopimusta rahoituksesta, asemamme maailmalla heikkenee huomattavasti.

Monet aiemmat puhujat ovat korostaneet, että EU:na olemme tällä alalla johtoasemassa ja että meidän pitäisi myös säilyttää tämä asema. Haluan todeta jälleen, että näkisin huippukokouksessa erittäin mielelläni jonkun vielä meitäkin kunnianhimoisemman, jonkun, joka olisi päässyt meitä pidemmälle, jolla olisi parempi lainsäädäntö ja joka haluaisi antaa tähän hankkeeseen enemmän rahoitusta. Minua ei haittaisi yhtään, jos menettäisimme johtoasemamme, sillä mielestäni on tullut aika jakaa yhteinen taakka aidommin maailmanlaajuisesti. Minäkin olen sitä mieltä, että ilman maailmanlaajuisia sopimusta kaikki ponnistuksemme valuvat hukkaan. On turhaa toistella täällä jatkuvasti Yhdysvaltojen, Intian tai Kiinan merkitystä. Pelkään pahoin, ettei presidentti Obama pysty täyttämään kaikkia vaalilupauksiaan, ja se on valitettavaa.

Haluan myös mainita lyhyesti seikan, josta puhun usein, nimittäin metsäkadon ja maailman vesistöjen hoidon. Aliarvioimme yleensä aina näiden merkityksen. Kaikissa julistuksissamme vaadimme Brasiliaa, Intiaa ja muita maita tekemään sopimuksia sademetsien kaatamisen lopettamiseksi. Totean kuitenkin, ettei riitä, että vain teemme sopimuksia ja esitämme julistuksia. Olemme aiemmin huomanneet, että usein asianomaiset hallitukset eivät pysty valvomaan tai eivät valvo kyseistä toimintaa. Sen vuoksi haluan todeta, ettei sopimusten tekeminen riitä, vaan meidän myös otettava käyttöön valvontamekanismeja, meidän on tarkasteltava todellisia menettelytapoja, ja olen samaa mieltä siitä, ettei sopimusta pidä tehdä hinnalla millä hyvänsä.

Bairbre de Brún, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (GA) Arvoisa puhemies, olen täysin samaa mieltä siitä, että meidän on pyrittävä tekemään Kööpenhaminassa oikeudellisesti sitova sopimus. Sopimuksen on oltava riittävän vahva, jotta sillä voidaan vastata ilmastomuutoksen haasteeseen, ja samalla sen on myös oltava tasapainoinen ja oikeudenmukainen kehitysmaita kohtaan.

Teollisuusmaiden on luvattava vähentää kasvihuonekaasupäästöjään vähintään 40 prosenttia vuoteen 2020 mennessä ja 80–95 prosenttia vuoteen 2050 mennessä vuoden 1990 tasosta.

Vuoteen 2020 mennessä EU:n on sidottava vuosittain 30 miljardia euroa kehitysmaiden ilmastorahoitukseen ulkomaan kehitysavun lisäksi.

Valitettavasti Euroopan unionissa on niitä, jotka käyttävät hyvin mielellään muiden maiden vastahakoisuutta ryhtyä tarvittaviin toimiin tekosyynä sille, ettei EU:n tarvitsisi täyttää velvollisuuksiaan. Tällainen asennoituminen on erittäin lyhytnäköistä.

Riippumatta Kööpenhaminan neuvottelujen tuloksista EU:n on jatkettava työtään ja laadittava ja toteutettava tehokkaita tavoitteita päästöjen vähentämiseksi, kehitettävä uusia puhtaita teknologioita ja sitouduttava ilmasto-oikeuteen, niin ettei kehitysmaita panna niittämään sitä, mitä teollisuusmaat ovat kylväneet.

Anna Rosbach, EFD-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, neuvosto ja komissio, tänään jouluaattoon on yksi kuukausi. Minulla on yksi suuri joulutoivomus: kun ilmastokonferenssi on ohi ja kun kaikki osallistujat ovat lakanneet toimimasta virkamiehinä ja teknikkoina, jotka puhuvat vain yksityiskohdista ja kiintiöistä, toivon, että voimme vihdoinkin käydä poliittista keskustelua siitä, mitä realistisesti ja käytännössä voidaan tehdä planeettamme ja sen asukkaiden olosuhteiden parantamiseksi. Jos avaamme silmämme, näemme liiankin selvästi, että Yhdysvallat, Venäjä, Kiina ja monet muut maailman maat eivät oikeastaan käsittele ilmastomuutokseen liittyvää ongelmaa. Sen sijaan ne esittävät vain hyvältä kuulostavia aiejulistuksia ja tyhjiä lupauksia.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, edelleen jatkuva talous- ja rakenteellinen kriisi on osoittanut, miten kansainvälinen yhteisö voi antaa nopeasti käyttöön suuria summia helpottaakseen akuuttia tilannetta, vaikka se tapa, jolla se tämän tekee, voikin toisinaan olla kyseenalainen. Kriisi osoittaa myös sen, että mitä erilaisimmat valtiot voivat tehdä yhteistyötä, kun kysymys on laajemmista ja tärkeämmistä tavoitteista.

Rakenteellisen kriisin vaikutusten tavoin myös ilmastomuutoksen traagiset vaikutukset ovat suurelta osin ihmisen aikaansaamia. Tavoitteena on kuitenkin oltava – ja puhun nyt ihmiskunnan tavoitteesta – maapallon ja sen luonnonvarojen hoitaminen kestävällä ja järkevällä tavalla. Meidän on säilytettävä biosfäärimme monimuotoisuus tuleville sukupolville. Mikäli onnistumme luomaan Euroopan unionissa järjestelmän, joka edistää tiedettä, innovointia ja ympäristöä säästävää uutta teknologiaa – vihreää teknologiaa – sekä uusiutuvia energiavaroja, me eurooppalaiset voimme saavuttaa kaksi tavoitetta. Ensinnäkin me kaikki osallistumme ilmastoa pilaavien hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen, ja näin pystymme lopettamaan suuren riippuvuutemme fossiilisista polttoaineista. Toiseksi, jos tuemme enemmän tiedettä ja ympäristöä säästävää teknologiaa, Euroopan unioni pysyy pitkällä aikavälillä innovoinnin keskuksena. Vain tällä tavoin voimme luoda Euroopan unioniin uusia työpaikkoja pitkällä aikavälillä.

Andreas Carlgren, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, on todettava, että arvostan todella sitä, että EU:n lähetyksistä on saanut laajaa kannatusta lähes kaikilta täällä parlamentissa. Tällä on nyt, on ollut aiemmin ja on myös jatkossa suuri merkitys EU:n vahvuudelle Kööpenhaminassa sekä siinä erittäin tärkeässä ilmastotyössä, jota meidän on tehtävä kokouksen jälkeen.

Haluan myös todeta komission jäsenelle Dimasille, että arvostan todella paljon sitä, mitä hän tänään sanoi. Komissiolla on ollut todella tärkeä rooli EU:n ilmastopolitiikan selkärankana, ja erityisesti komission jäsen Dimas on vaikuttanut erittäin ratkaisevalla tavalla siihen kantaan, jonka komissio on omaksunut. Kaikki

jäsenvaltiot eivät aina ole kannattaneet tätä kantaa yhtä vahvasti kuin nyt, ja ratkaisevissa tilanteissa komission jäsen on aina pysynyt erittäin lujana. Arvostan sitä todella paljon, ja halusin sanoa sen täällä parlamentissa.

Haluan sanoa jäsen Leinenille, joka on sekä Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän johtohahmo että valiokunnan puheenjohtaja, että odotan kovasti parlamentin kanssa Kööpenhaminassa tehtävää yhteistyötä. Olen varma, että parlamentilla voi olla myös siellä hyvin tärkeä rooli kontaktien luojana muiden maiden edustajiin.

Haluan sanoa kaikille niille, jotka ovat ottaneet rahoituksen esiin tässä keskustelussa – jäsen Leinenille, jäsen Hassille, jäsen de Brúnille ja muille – että tietenkin myös täsmälliset summat ovat tärkeitä. Tämän vuoksi EU on ollut se teollisuusmaiden ryhmä, joka on toistaiseksi esittänyt sekä kaikkein kunnianhimoisimmat että kaikkein täsmällisimmät luvut. Totean myös nopeiden toimenpiteiden osalta – toimenpiteiden, joilla pysäytetään sademetsien metsäkato, ja toimenpiteiden, joiden avulla ilmastoa pilaavasta lento- ja laivaliikenteestä kerätään varoja tärkeiden toimenpiteiden toteuttamiseen erityisesti köyhimmissä EU-maissa – että niiden on tuotettava tuloksia välittömästi.

Joku kysyi käytännöllisestä puolesta. EU on näyttänyt tässä esimerkkiä. Olemme itse asiassa päässeet jo puoliväliin tavoitteessamme vähentää päästöjä 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Olemme saavuttaneet kolmanneksen siitä, mitä meidän on tehtävä saavuttaaksemme 30 prosentin tavoitteemme. Tämän vuoksi painostamme loppusuoralla muita osapuolia nostamaan tarjouksiaan, samalla kun sanomme heille: ”Katsokaa, olemme näyttäneet, miten päästöjä voidaan todella vähentää käytännössä”.

Toiset kehottavat lisäämään tavoitteeseen 10 prosenttia. Haluaisin todella tehdä niin, mutta se edellyttää maailmanlaajuisia sopimusta. Muuten Kiinan päästöjen lisääntyminen söisi jo kahdessa vuodessa tämän EU:n ylimääräisen 10 prosenttia, eikä ilmastoa olisi silti pelastettu. Tämän vuoksi maailmanlaajuinen sopimus on niin tärkeä ja parlamentin rooli niin merkittävä, sillä tämä on tärkeä poliittinen perusta jatkotoimia ajatellen.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, sen jälkeen, mitä sanoitte, en odottanut teidän antavan minulle puheenvuoroa, mutta käytän tilaisuutta hyväkseni ja sanon pari sanaa tärkeimmästä perusteesta 30 prosentin tavoitteelle.

Olen tietenkin samaa mieltä jäsen Ouzkyn kanssa siitä, että tarvitsemme maailmanlaajuisen sopimuksen, mikä tarkoittaa sitä, että kaikki maailman maat osallistuvat kokonaisvaltaiseen sopimukseen ja että kaikki talouden alat osallistuvat päästöjen vähentämiseen. Tämän on tietenkin perustuttava tieteeseen.

Jotta tällainen maailmanlaajuinen sopimus saadaan aikaan, jotta muut maat saadaan houkutelua mukaan, meidän on painostettava niitä omalla esimerkillämme, joka on moraalisesti merkittävä. Euroopan unionin moraalinen johtajuus on tärkeä, mutta EU näyttää myös omalla esimerkillään, että ympäristöä säästävä liiketoiminta on todella tärkeä osa kilpailukykyämme. Financial Times -lehden eilisessä numerossa kerrottiin, miten eurooppalaiset yritykset – mukaan lukien hyvin merkittävät EU:n yritykset – hyötyvät ympäristöä säästävistä toimenpiteistä ja itse asiassa arvioivat, että vuoteen 2020 mennessä niiden ympäristöä säästävät liiketoimet ohittavat kaikki muut liiketoimet. Näillä kahdella keinolla siis painostamme muita maita esittämään kunnianhimoisia sitoumuksia ja tekemään oikeudellisesti sitovan sopimuksen.

Mitä 30 prosentin tavoitteeseen tulee, minun on lisättävä seuraavaa. Ensinnäkin tavoite on sen mukainen, mitä tiede kehottaa meitä tekemään, joten pyrimme vilpittömästi tekemään osaltamme sen, mitä tiede käskee tekemään. Toiseksi se on nyt halvempaa, paljon halvempaa kuin silloin, kun keskustelimme ilmasto- ja energiapaketistamme: tavoitteen saavuttaminen on nyt noin 30–40 prosenttia halvempaa.

Kolmanneksi, tämä tavoite ei ainoastaan anna meille Andreas Carlgrenin aiemmin mainitsemaa vipuvoimaa muiden houkuttelemiseen, vaan se on myös ja ennen kaikkea keino painostaa muita omalla esimerkillämme. Koko maailman yleinen mielipide arvostaa sitä, mitä Euroopan unioni tekee. Kuten kuulin naispuolisen kollegani täällä toteavan, sillä on jatkossa erittäin tärkeä merkitys myös teknologiallemme. Tämä johtuu tietenkin siitä, että tavoite johtaa hiilen nykyisin hyvin alhaisen hinnan nousemiseen, ja tällä tavoin se edistää merkittävällä tavalla ekoinnovointia ja uusien teknologioiden kehittämistä ja käyttöönottoa.

Toinen tärkeä näkökohta on se, että EU on etuoikeutetussa asemassa, sillä olette jo hyväksyneet lainsäädännön, joka antaa Euroopan unionille ja jäsenvaltioille välineet ja toimenpiteet, joiden avulla se voi saavuttaa korkeampia tavoitteita vain tiukentamalla tiettyjä lainsäädännössämme olevia rajoituksia.

Karl-Heinz Florenz (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kommentoida sitä, mitä komission jäsen Dimas sanoi. Tarvitsemme tietenkin sitovan sopimuksen paitsi koko ilmaston suojelua varten mutta täällä

Euroopan unionissa myös eurooppalaista teollisuutta varten. Kaikki teollisuutemme ei tietenkään ole ympäristöä säästävää. Täällä on myös muiden alojen teollisuutta, ja meidän on ajateltava tämän teollisuuden kilpailukykyä myös Euroopan unionin ulkopuolella.

Teollisuudessa tarvitaan suunnittelun tuomaa varmuutta, ja sen osalta Euroopan unioni on todella syöksynyt eteenpäin. Se oli oikea lähestymistapa, ja tuin sitä aikanaan selvästi. Nyt meidän on kuitenkin varmistettava, että viime vuoden myönteisille tuloksille saadaan jatkoa myös Kööpenhaminan huippukokouksessa. Meidän on kerrottava julkisesti mielipiteemme maailmanlaajuisesta hiilitaseesta. Tämä on jo todettu, mutta nyt meidän täytyy todella saada viesti perille muissa valtioissa ja maanosissa. Kun olemme sen tehneet – eikä se tule olemaan helppoa – päästökauppajärjestelmää on kehitettävä edelleen. Mikäli tämä jää vain Euroopan unionin asiaksi, aika alkaa käydä vähiin. Näin ollen voin vain pyytää komission jäsentä ja neuvoston jäsentä viemään tätä viestiä eteenpäin todella sitoutuneesti.

Olemme havainneet toisen ongelman – ja se mainittiinkin jo tänään – nimittäin metsäkadon. Jäsen Leinen, Borneossa raivataan vuosittain polttamalla kaksi kertaa Saarlandin kokoinen alue. Se on katastrofi. Näin tuotetaan 8 prosenttia koko maapallon hiilidioksidipäästöistä, ja me voimme arvostella teollisuuttamme aivan niin paljon kuin haluamme, mutta tähän se ei pysty. Enkä myöskään halua sen pystyvän tähän. Siksi meidän on omaksuttava aivan uudenlainen näkökanta.

Olen todella hämmästynyt rahoituksesta – siinä kilpaillaan luvuilla. Minulle on tärkeää, ettemme kuvittele rahoituslähteemme olevan pohjaton kaivo, enkä ole varma onko asia näin. Arvoisa komission jäsen, voisitteko tukea minua hieman tässä asiassa? Kehitysmaat on otettava mukaan mukautetuin summin ja tavoittein. Tätä pyydän. Euroopan unioni on vakavissaan, ja tämä vakavasti suhtautuminen – haluan tehdä selväksi, että tämä koskee myös komissiota ja neuvostoa – on vahvuutemme, ja tämän vahvuuden pohjalta meidän on jatkettava työtämme.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Arvoisa puhemies, pari kuukautta sitten olin Grönlannissa. Vierailin Ilulissat-nimisessä pikkukaupungissa, ja aivan Ilulissatin pohjoispuolella on jäätikkö. Nyt tämä jäätikkö sulaa ja liikkuu kaksi metriä tunnissa – kaksi metriä tunnissa! Sen voi nähdä paljain silmin. Sen voi kuulla, sillä kun valtava jäälohkare irtoaa, se kuulostaa ukkosen jyrähdykseltä. Yhtenä päivänä tästä jäätiköstä sulaneen veden määrä on sama kuin New Yorkin kokoisen kaupungin vuosikulutus. Yhtenä päivänä! Tämä on osoitus siitä, miten kiireellisestä ongelmasta on kysymys. Ja tämä tapahtuu jo ennen kuin ilmastomuutoksen vaikutukset todella vielä vaikuttavat meihin.

Tämän vuoksi minun on pakko sanoa jäsen Rosbachille ja muille, jotka ovat tänään sanoneet ”meidän on toimittava maltillisesti, meidän katsottava, mikä on poliittisesti mahdollista ja meidän on tarkasteltava, mistä voimme tinkiä”, seuraavaa: tietyistä asioista ei voida tinkiä. Tietyistä tavoitteista emme voi tinkiä, ja yksi niistä on 2 celsiusasteen tavoite, jota EU kannattaa. Tämän vuoksi, ministeri Carlgren ja komission jäsen Dimas, olen todella, todella tyytyväinen niihin signaaleihin, joita tänään annatte. Emme voi tinkiä 2 celsiusasteen tavoitteesta. Tämä tarkoittaa sitä, että kaikkien maailman teollisuusmaiden on vähennettävä päästöjä 25–40 prosenttia. Tämä tarkoittaa myös sitä, että Yhdysvaltoja on painostettava ankarasti, jotta se saadaan tukemaan tätä tavoitetta. Haluaisin kuulla puheenvuoroissanne jotain merkkejä siitä, millaisia vähennyksiä Yhdysvaltojen on tehtävä jo pelkästään käytännöllisistä syistä. Tästä ei mielestäni puhuta julkisessa keskustelussa.

Sen lisäksi, että meillä on oltava riittävän kunnianhimoinen vähennystavoite, keskitymme EU:ssa myös rahoitus suunnitelmaan. Maailman rikkaiden maiden on autettava maksamaan kasvun siirtämisestä maailman köyhimpiin maihin, niin ettemme vaadi näitä maita pysymään köyhyydessä vaan jatkamaan kasvuaan. Tämän kasvun on kuitenkin oltava ympäristöä säästävää kasvua, joka perustuu teknologian siirtoon, ja sen on oltava myös kestävä. Tällä hetkellä joudun valitettavasti toteamaan, että vaikka EU on osoittanut johtajuutta monella alalla, rahoituksen osalta emme ole vielä valmiita esittämään tarvittavia summia. Tiedän, ettei tämä ole näiden kahden herran syytä. Valitettavasti tukea ei ole saatu Euroopan unionin hallitusten päämiehiltä. Toivon todella, että saamme heidän tukensa ennen Kööpenhaminaa, sillä asialla on kiire.

Lopuksi haluan todeta, että EU:n on todella tärkeää näyttää esimerkkiä ja vakuuttaa, ettei elintasoja tarvitse laskea – sen enempää rikkaissa kuin köyhissäkään maissa. Teollisuudenalojemme kilpailukyky ei heikkene. Pääinvastoin, vaatimuksemme lisäävät niiden innovatiivisuutta, mikä puolestaan lisää niiden kilpailukykyä maailmalla. Jos luette sanomalehtiä tai katselette televisiosta tai seuraatte yhtään maailmanlaajuisia tiedotusvälineitä, huomaatte, että niissä vallitsee tällä hetkellä pessimismi. Monet ovat jo nyt päättäneet, että Kööpenhaminasta tulee fiasko. Tämän vuoksi on tärkeämpää kuin koskaan, että EU asettuu johtoon, että se istuu kuljettajan paikalle. Haluan siis toivottaa teille paljon onnea Kööpenhaminan neuvotteluihin.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kun katsoo tänään ikkunasta voi nähdä melko surkean päivän Strasbourgissa, mikä ei ole mitenkään epätavallista. Myöskään ne tulvat, jotka aiheuttavat tuhoja osassa vaalipiiriäni Cockermouthissa ja Workingtonissa, jossa sademäärät ovat olleet ennätyksellisiä, eivät ole mitenkään epätavallisia. Niiden ei voida katsoa johtuvan nimenomaan ilmastomuutoksesta, vaikka ne vastaavatkin tieteellisten tutkimusten tuloksia.

On vaikeaa tehdä tarvittavia poliittisia päätöksiä, kun ei ole selvää, onko ilmastomuutos tapahtumassa. Meidän on otettava askel taaksepäin, meidän on tunnustettava, että yhden eliniän aikana maapallon väestö on nelinkertaistunut ja fossiilisten polttoaineiden käyttömme, energiankulutuksemme, on kasvanut valtavasti. Koska ilmakemiamme korkeus on edelleen sama, me varmaan myös ihmettelemme, eikö ilmastomuutoksen pitäisi tapahtua nykyistä nopeammin.

Mielestäni on tärkeä ymmärtää, ettei ilmastomuutos ole uskonto. Se ei ole uskon asia. Meidän on otettava skeptikkojen väitteet huomioon ja meidän on asetettava ne kyseenalaiseksi. Meidän on varmistettava, että tiede asetetaan etusijalle. Toivon vain, etteivät tietyt skeptikot nauttisi niin paljon esittäessään ehdotuksia toimien viivyttämiseksi, ehdotuksia, jotka saattavat lopulta maksaa miljoonien ihmisten hengen.

Kööpenhaminan tavoitteita on vähätelty, mutta jos olisitte kuulleet ministeri Carlgrenin puhuvan eilen ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa, ette olisi kuulleet minkäänlaista vähättelyä. Tavoitteita ei olisi voitu vahvistaa enää voimakkaammin. Ilmastokokoukseen osallistuu 65 hallitusten päämiestä. Yhdysvaltojen ja Kiinan johtajien on oltava myös paikalla, mutta meillä on nyt myös mahdollisuus tehdä tärkeitä poliittisia päätöksiä.

Olen tyytyväinen siihen, että Euroopan unioni on osoittanut tällaista johtajuutta. Olemme siitä ilahtuneita. Onkin kysyttävä, riittääkö se? Tilanne on epävarma. Aikaa on neljä viikkoa, ja neuvottelut etenevät omaan tahtiinsa. Annammeko teille riittävästi liikkumavaraa? Komission jäsen on ehdottanut, että meidän on nostettava 20 prosentin tavoite 30 prosenttiin. Muuttaako tämä neuvotteluasemaamme? Vahvistammeko tätä tavoitetta? Tarkoittaako tämä sitä, että olemme valmiit tähän eleeseen jo ennen kuin lopullinen sopimus on tehty? Ennen kuin tämä keskustelu päättyy, voisiko neuvosto ja komissio kertoa meille, kuinka paljon meillä on vielä varaa nostaa panoksiamme?

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Kööpenhaminan ilmastokokouksen alkuun on vielä kaksi viikkoa aikaa. Siellä meillä on ratkaiseva tilaisuus saada aikaan kunnianhimoinen ilmastositoumus.

Euroopan unioni toteaa oikeutetusti, että Kööpenhaminassa on välttämätöntä saada aikaan sopimus, sillä ilmastomme ei kestä viivyttelyä. Tieteelliset todisteet ovat selkeät. Saavuttaaksemme kahden asteen tavoitteen, jonka Euroopan unionin jo vuosien ajan halunnut saavuttaa, rikkaiden maiden on vähennettävä päästöjään 40 prosenttia. Euroopan unionin on siis kiristettävä omia tavoitteitaan, mikäli se haluaa saavuttaa tämän kahden asteen tavoitteen. Se on ilmastomme kannalta välttämätöntä.

Euroopan unionilla on kuitenkin myös ne valttikortit, joilla Yhdysvallat saadaan mukaan. Niin kauan kuin EU ei sano selkeästi, kuinka paljon rahaa se aikoo tarjota kehitykselle, Yhdysvaltojen ei tarvitse astua esiin. Tarjotkammeko siis kehitykselle nyt selkeästi 30 miljardia euroa, ja sen jälkeen Yhdysvalloilla on velvollisuus esittää oma vähennystavoitteensa. Kööpenhaminassa voidaan onnistua, siellä on onnistuttava, ja Euroopan unionilla on edelleen käsissään tämän onnistumisen avaimet.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Hyvät kollegat, Kööpenhaminan ilmastokokous on epäonnistunut jo ennen kuin neuvotteluja on edes aloitettu. Siellä ehkä päästään sopimukseen, mutta oikeudellisesti sitovaa sopimusta ei tehdä.

Presidentti Obama ei saa päästökauppajärjestelmää läpi senaatissa. Hän pitää terveydenhuoltoa tärkeämpänä kuin päästörajoituksia ja päästökauppaa. Tämä tarkoittaa sitä, että Euroopan unionin on tehtävä seuraava valinta: pitäisikö meidän jatkaa yksin vai ei? Pitäisikö meidän jatkaa pakollisen päästökauppajärjestelmän toteuttamista yksin vai ei? Meidän on harkittava tätä huolellisesti. Yksin jatkamisella olisi erittäin kova hinta. Se maksaisi Euroopan unionin teollisuudelle satoja miljardeja euroja vuoteen 2020 mennessä ja johtaisi näin satojen tuhansien työpaikkojen menettämiseen Euroopan unionissa.

Annan esimerkin. Antwerpenissä on Houstonin jälkeen maailman toiseksi suurin kemian alan yritysten keskittymä, joka tarjoaa töitä suoraan 64 000 henkilölle ja epäsuorasti 100 000 henkilölle. Antwerpenin kemian teollisuus ei selviäisi, jos Euroopan unionin täytyisi vähentää päästöjä yksin, ja ehkäpä juuri alankomaalaisten on nouseva puolustamaan kaupungin taloudellisia etuja. Vuoteen 2020 mennessä kaupungin kemian teollisuus olisi joutunut liiallisten tuotantokustannusten uhriksi, eikä sitä enää olisi.

Päästökaupalla on myös monia haittapuolia. Se on erittäin epävakaa. Hinta on romahtanut 30 eurosta 8 euroon. Mitä meidän sitten pitäisi tehdä? Meidän olisi varmistettava, että ympäristöä säästäviä teknologioita kehitetään järkevästi, tehtävä ympäristöinvestoinneista verovähennyskelpoisia, edistettävä tutkimusta ja kehitettävä ympäristöä säästäviä tuotantotekniikoita. Parlamentin on tehtävä tilannekatsaus. Toisinaan vaikuttaa siltä, että tämä on ennemminkin uskonnollinen yhteisö kuin parlamentti. Pelastajamme on tekninen innovointi eikä kuumalla ilmalla käytävä kauppa.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – (NL) Haluaisin esittää teille karkean listan hiilidioksidipäästöjä aiheuttavista toiminnoista; sain tämän eräältä, johon törmäsin eilen kadulla.

Hän on elossa (muistakaa tämä!)

Hän kävi suihkussa. Hän ajoi autolla töihin. Hän osti kimpun kasvihuoneessa kasvatettuja kukkia, jotka oli kääritty muoviin. Hänen sylimikronsa oli päällä koko päivän. Hän valmisti valtavan, herkullisen pihvin ja sääti lämmitystä vähän suuremmalle.

Kun olemme viettäneet näin ylellisen päivän, miten voimme sen jälkeen vaatia alkuperäisväestöön kuuluvaa naista, joka on pakotettu lähtemään kotimaastaan sen takia, että metsiä kaadetaan meidän ylellisyytemme ylläpitämiseksi, vähentämään hiilidioksidipäästöjään, kun ainoa hänen listallaan oleva asia oli: ”Olin elossa”?

Teollisuusmaat ovat vastuussa korkeista hiilidioksidipäästöistä, joten niiden on maksettava tästä ja tuettava kehitysmaita. Summa ei saa jäädä mitättömän pieneksi. Meidän on luovuttava halustamme edetä vain jos joku muukin tekee niin. Yhdysvaltoja ja Kiinaa on vaadittava ottamaan kunnolla vastuuta tässä asiassa. Kunnianhimo on yksi asia, mutta todellista merkitystä on vain vastuun kantamisella.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haudatkaamme armeliaasti ajatus siitä käsittämättömästä 30 miljardin euron vuotuisesta summasta, joka EU:n pitäisi sitoutua maksamaan vuoteen 2020 mennessä nopean talouskasvun maille käytännössä ilman mitään takeita. Meille italialaisille se tuo mieleen surullisen kuuluisan *Cassa del Mezzogiorno* tapauksen Italiassa.

Tarkistuksemme käsittelevät kolmea asiaa. Ensinnäkin vaadimme oikeudellisesti sitovia ja yhtä kunnianhimoisia sitoumuksia paitsi muilta teollisuusmailta myös nopeasti kehittyviltä talouksilta ja erityisesti Kiinalta, Intialta ja Brasilialta.

Toiseksi pyydämme, että kaikille Euroopan unionin näille maille myöntämien määrärahojen ehdoksi asetetaan EU:n luoman teknologian käyttö. Näin yrityksemme saisivat edes osittaista korvausta niistä uusista ja raskaista päästövähennyksiä koskevista sitoumuksista, joita EU sille määrää ja jotka niiden on kustannettava kokonaan itse.

Kolmanneksi vaadimme toimia, joilla varmistetaan, ettei innovatiivisten rahoitusjärjestelmien – kuten päästökauppajärjestelmään perustuvat johdannaiset tai velkojen takaisinmaksun korvaaminen ympäristöinvestoinneilla (”debt for nature swaps”) – keksimisellä itse asiassa peitellä uutta rahoituskeinottelua, joka muistuttaisi kovasti sitä rahoituskriisiä, josta emme ole vielä selvinneet.

Näin ollen, mikäli tarkistuksemme hylätään, valtuuskuntamme – Pohjoisen liiton valtuuskunta – äänestää tätä päätöslauselmaa vastaan.

Nick Griffin (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, kaikki ovat samaa mieltä siitä, että ilmastonmuutos on ihmiskunnan suurin haaste. Näin poliittinen eliitti jatkuvasti väittää, ja se on valhetta. Kaikki eivät ole samaa mieltä. Tuhannet tiedemiehet kiistelevät siitä, onko ihmisen aiheuttamaa ilmaston lämpenemistä ylipäänsä olemassa, ja puhuvat luonnolliseen jaksottaiseen vaihteluun liittyvistä muutoksista, joiden vuoksi roomalaisilla oli viinitarhoja Pohjois-Englannissa ja Ruotsin armeija marssi jäätyneen Itämeren yli Kööpenhaminaan vuonna 1658.

Kun ilmaston lämpenemisen puolesta intoilevien armeija marssii Kööpenhaminaan, totuus on se, ettei heidän orwellmainen yksimielisyyksensä perustu tieteelliseen yhteisymmärrykseen vaan pelotteluun, sensuuriin ja valheellisiin tilastoihin. Johtava ilmastotieteilijä professori Lindzen toteaa, että tulevat sukupolvet ihmettelevät hämmentyneen huvittuneina sitä, kun 2000-luvun alussa teollisuusmaat joutuivat hysteeriseen paniikkiin maapallon ilmaston lämmettyä keskimäärin muutamalla asteen kymmenyksellä ja suunnittelivat teollisen kehityksen hillitsemistä törkeästi liioiteltujen tietokoneella laskettujen erittäin epävarmojen arvioiden perusteella.

Itse asiassa hämmäntynyt huvittuneisuutta ei tule olemaan, sillä tähän hysteriaan on selvä syy. Sitä käytetään tekosyynä globalistien hankkeelle, jossa kansallinen demokratia korvataan uudella maailmanlaajuisella hallinnolla. Sillä ei ole mitään tekemistä tieteen kanssa, vaan se liittyy yksinomaan globalistien yhteiseen tavoitteeseen verottaa ja kontrolloida meitä ja kerätä samalla miljardien eurojen voitot ympäristöä säästävillä teollisuuslaitoksilla. Länsimaalaisuutta vastustaneet vasemmistolaiset älykkötyypit kärsivät joukkotappion, kun kommunismi romahti. Ilmastonmuutos on heidän uusi teologiansa, maallinen uskonnollinen hysteria, josta paavi – Al Gore – suvaitsevaisuus päästöhyvityksiä kohtaan ja harhaoppisten vainoaminen, tekevät täydellisen. Mutta harhaoppiset eivät vaikene Kööpenhaminassa, ja totuus tulee julki. Ilmastonmuutosta käytetään sellaisen epäinhimillisen utopian tyrkyttämiseen, joka on yhtä kuolettava kuin mikä tahansa Stalinin tai Maon keksimä järjestelmä.

Richard Seebler (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, Albert Einstein totesi kerran, että asioista on tehtävä mahdollisimman yksinkertaisia, muttei yksinkertaisempia kuin ne ovat. Meidän on varottava joutumasta tähän ansaan. Huijaamme itseämme sillä, että tietyt sääilmiöt – kuten Irlannin tulvat – ovat suorassa yhteydessä ilmastonmuutokseen. Sanomme myös, että yleinen lämpötilan nousu, joka on kiistatta tapahtunut eri mantereilla, on suorassa yhteydessä ihmisen aiheuttamaan maapallon ilmakehän hiilidioksidipitoisuuden lievään nousuun.

Jotkut tiedemiehet suhtautuvat näihin syy-yhteyksiin epäilevästi, ja meidän olisi pidettävä se mielessämme, nyt kun menemme Kööpenhaminaan. Meidän olisi oltava kokouksessa optimistisia mutta myös realistisia. On muistettava, että Euroopan unioni on vastuussa vain 10 prosentista hiilidioksidipäästöistä. Tämä on täysin selvää. Samalla tiedämme, että Yhdysvallat, Kiina ja APEC-maat, jotka vastaavat yhdessä kahdesta kolmanneksesta maailman hiilidioksidipäästöistä, suhtautuvat tähän ongelmaan hyvin kriittisesti.

Kysymys ei ole nyt niinkään siitä, että kilpaillaan luvuilla ja halutaan vähentää päästöjä 20 tai 30 prosenttia, vaan ennemminkin siitä, että saadaan aikaan maailmanlaajuinen, ei ainoastaan Euroopan laajuinen, sopimus. Meidän on myös pyrittävä asettamaan kaikkia sitovia tavoitteita, joita voidaan valvoa ja jotka ennen kaikkea voidaan täyttää. Yhtä tärkeää on ottaa kansalaiset ja yritykset mukaan. Kukaan ei hyödy siitä, että Eurooppaa uhkaa "hiilivuoto" ja yritykset siirtyvät muualle, kun Euroopan unionissa yritysten tuotannon energiatehokkuus on kaksinkertainen muualla maailmassa toimiviin yrityksiin verrattuna. Sekään ei hyödytä ketään, että monissa maissa kaadetaan sademetsiä – viime vuonna Brasiliassa kaadettiin sademetsää 12 500 km². Jäsen Florenz mainitsi Borneon.

On siis paljon tärkeämpää hillitä tätä metsäkatoa kuin kilpailla luvuilla. Tämän vuoksi pyydän neuvottelijoita menemään Kööpenhaminaan realistisella mutta myös erittäin optimistisella mielellä.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen Ruotsin ministerin sitoutumiseen. Hän on kuitenkin vielä melko lailla yksin. Maailman johtajat, Euroopan neuvosto ja jopa neuvoston puheenjohtajana toimiva Ruotsin pääministeri näyttävät pitävän kotimaansa lyhyen aikavälin poliittisia tavoitteita tärkeämpinä kuin maailmanlaajuisia pitkän aikavälin ympäristöetuja. Tätä ei voida hyväksyä.

Tarvitsemme muun muassa selkeää tietoa kehitysmaissa tehtävän ilmastotyön rahoituksesta. Ei riitä, että lupaatte maksaa kohtuullisesti, kuten olette tähän asti tehneet. On vain sanoja, ei sitoutumista, ja sen vuoksi aion jatkaa kysymistä. Voiko ministeri Carlgren luvata, että hän antaa meille selkeää tietoa ennen Kööpenhaminan huippukokousta?

Toiseksi, nyt kun keskustelemme rahoituksesta, suuri osa rahoista pyritään saamaan päästöoikeuksilla käytävästä kaupasta. Samalla voimme vaarantaa järjestelmän, sillä tämä mahdollistaa sen, että suuri määrä päästövähennyksistä tehdään kehitysmaissa puhtaan kehityksen mekanismiin (CDM) perustuvien hankkeiden avulla. Tämän lisäksi keskustellaan myös siitä, pitäisikö rikkaille maille antaa lupa siirtää edellisvuosina käyttämättömiä päästöoikeuksia. Mitä ministeri Carlgren ja puheenjohtajavaltio aikovat tehdä varmistukseksi, että päästökauppajärjestelmä toimii asianmukaisesti? Voimmeko odottaa, että nykyinen kissa ja hiiri -leikki Kööpenhaminan huippukokoukseen osallistuvien maiden välillä saadaan loppumaan?

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Haluan kiittää ministeri Carlgreniä ja komission jäsentä Dimasia heidän puheenvuorojensa sisällöstä ja erityisesti niiden sävystä. Sävy on myönteinen ja ilmaisee uskoa siihen, että kansainvälinen sopimus, eli kansainvälisesti sitovia vaatimuksia sisältävä sopimus, voidaan todella saada aikaan.

Arvoisa puhemies, vähintään 60:tä valtioiden ja hallitusten päämiestä matkustaa Kööpenhaminaan. Toivotaan, etteivät he matkusta sinne turhaan. Toivotaan, että he tiedostavat suuren vastuunsa. Toivotaan, että he

ylittävät itsensä ja näkevät lyhyen aikavälin taloudellisia intressejä pidemmälle. Toivotaan, että he ottavat pitkän edistysaskeleen kohti tulevaisuuden taloutta, jossa raaka-aineita käytetään mahdollisimman vähän.

Kööpenhaminan huippukokous ei onnistu, ellei Euroopan unioni ota siellä vahvaa johtoasemaa, kuten me kaikki tiedämme. Ministeri Carlgren, komission jäsen Dimas, toivotaan, että suuret toimijat lakkaavat kiristämästä toinen toistaan. Enää ei ole aikaa kilpailla siitä, kuka pysyy pisimpään paikoillaan. Yllyttäkäämme heitä toimimaan ja vetäkäämme heidät mukaan kansainvälisesti sitovaan sopimukseen, jota me kaikki niin kovasti haluamme.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, kuten tiedämme – monien tieteellisten tutkimusten sekä Yvo de Boerin mukaan – nopeasti kehittyvät taloudet ponnistelevat tällä hetkellä vähintään yhtä paljon kuin Euroopan unioni vuotta 2020 silmällä pitäen.

Tiedämme myös, että neuvotteluissa on jo nopeasti kehittyviä talouksia koskeva tarkastusoikeus ja että sitä toteutetaan yhä enemmän päästökartoituksen, ja toteutettuja toimenpiteitä koskevien selvitysten avulla. Maailman luonnonvarain instituutin julkaisemat tilastot osoittavat, että Kiinan päästöt ovat noin 70 tonnia asukasta kohti kumulatiivisesti vuodesta 1950 laskettuna, kun taas Yhdysvaltojen päästöt ovat 810 tonnia ja EU-27:n 413 tonnia asukasta kohti.

Tämän vuoksi pyydämme, että ymmärrätte ennen kaikkea käyttää Euroopan parlamentin päätöslauselmaa neuvottelujen mandaattina. Tämä olisi parasta, mitä voimme tehdä sekä ilmaston puolesta että selvitäksemme Euroopan unionissa finanssikriisistä.

Seuraavaksi kehotan Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmää osoittamaan älykkyytensä ja uskottavuutensa ja peruuttamaan tarkistuksensa, jossa todetaan, että nopeasti kehittyvien talouksien on tehtävä samat sitoumukset kuin rikkaiden maiden. Tätä ei voida hyväksyä, se ei ole vakavasti otettava ehdotus.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Kioton tapauksessa annoimme kehitykselle myönnetyksiä ja vapautuksia, joiden seurauksena menetimme suuren osan kilpailukyvyistämme. Samaan aikaan vuonna 2005 kehitysmaat ylittivät Euroopan unionin hiilidioksidipäästöjen tason. Nyt parlamentti ei halua ainoastaan kuormittaa taloutta yhä tiukemmilla ilmastosäännöksillä. Ehdotettu päätöslauselma kuormittaa omia kansallisia talousarvioitamme 30 miljardilla eurolla vuodessa seuraavan kymmenen vuoden ajan, ja rahat käytetään kehitysmaiden avustamiseen. Puolan tapauksessa ehdotettu rahoitusosuuden laskentamenetelmä saattaisi merkitä jopa 40 miljardin euron menetystä 10 vuoden aikana vuoteen 2020 mennessä. Kioton pöytäkirjan kyseenalaiset seuraukset, kehitysmaiden etuoikeutettu asema ja tämän politiikan kustannusten nousu saa meidät vastustamaan päätöslauselmaa. Emme vastaa ainoastaan ilmastosta vaan myös kansalaistemme hyvinvoinnista.

Sabine Wils (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, monissa maailman osissa ilmastomuutoksen vaikutukset ovat selviä. Viimeisimpien laskelmien mukaan maapallon ilmasto lämpenee maailmanlaajuisesti vuoteen 2060 mennessä 4° celsiusastetta ja arktisella alueella 10° celsiusastetta. Arktisen alueen jäätiköiden huomattavasti nopeampi sulaminen aiheutuu pääasiassa Euroopan nokipäästöistä – ne kulkeutuvat sinne tuulen mukana. EU:n rikkaiden teollisuusvaltioiden velvollisuutena on nyt tukea köyhempiä maita taloudellisesti, jotta ilmastomuutoksen vaikutusten torjumiseksi voidaan ryhtyä välittömiin toimenpiteisiin. Vuosina 2010–2050 tarvitaan joka vuosi 100 miljardia Yhdysvaltain dollaria. On oikeudenmukaista todeta, ettei ole liikaa pyytää tästä summasta 30 miljardia Yhdysvaltain dollaria Euroopan unionilta.

Teknologian siirtoa ei myöskään pidä yhdistää patentteihin, tai muuten osa rahoista vain virtaa suoraan takaisin teollisuusmaiden yhtiöille. EU:lla on velvollisuus ottaa johtoasema Kööpenhaminan ilmastomuutoskokouksessa.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, kuulin juuri sosiaalidemokraattisen kollegani puhuvan Grönlannista ja jään sulamisesta Grönlannissa.

Haluaisin kysyä tästä aiheesta seuraavaa: miksi Grönlantia kutsutaan tällä tavoin ”vihreäksi maaksi”? Johtuuko se kenties siitä, että Grönlanti on ollut aiemmin vihreä, silloin kun maapallon ilmasto oli lämpimämpi?

Näyttää siltä, että britit ovat päässeet tästä selville, sillä äskettäin *The Times*-sanomalehdessä julkaistun mielipidekyselyn mukaan ihmiset eivät enää usko ihmisen aiheuttamaan ilmaston lämpenemiseen.

Britit ovat hyvin neuvokkaita, ja he ovat varmoja siitä, että poliitikot ovat kaapanneet ympäristönsuojelijoiden asialistan. Sitä käytetään kyynisesti verojen korottamiseen ja valvontaan, ja nyt Euroopan unioni käyttää sitä oman olemassaolonsa oikeuttamiseen.

Tällä viikolla koettiin myös näytös, jossa yksi Yhdistyneen kuningaskunnan johtavista ilmastotutkimuslaitoksista, joka antaa neuvoja hallitukselle, jäi kiinni tietojen vääristelystä ja keskustelun tukahduttamisesta. Tämä on todella häpeällistä.

Odotan kovasti sitä, kun poliitikot istuvat Kööpenhaminassa neuvottelupöydässä ja jättävät kiusaantuneina mainitsematta huoneessa olevan valtavan virtahevon, eli sen, ettei maapallon ilmasto itse asiassa olekaan lämmennyt kuluneiden kymmenen vuoden aikana.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Ensinnäkin haluan antaa sekä komissiolle että neuvostolle ja tietenkin myös parlamentille tunnustusta niiden tähänastisista ponnistuksista ja siitä, miten innokkaasti ja pitkään ne ovat torjuneet ilmastomuutosta tässä ohjelmassa.

Haluan todeta, että on monia varmoja asioita, joita meidän olisi pidettävä tienviittoinaamme. Ensimmäinen on tämä: kaikkien on osallistuttava, erityisesti niiden maiden, jotka saastuttavat eniten. Toinen lähes varma asia on seuraava: kaikkien saamiemme tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että Kööpenhaminassa on todella vaikea saada aikaan samalla tavoin oikeudellisesti sitovaa sopimusta kuin päästöosuuksia koskevat sopimukset ovat.

Tämä todellisuus ei kuitenkaan saisi johtaa siihen, että luovutamme, sillä pessimismi perustuu siihen, ettei tunnusteta tosiasioita. Sen sijaan optimismi perustuu siihen, että tunnustamme tosiasiat.

Mitä meidän pitäisi pohjimmiltaan tehdä Kööpenhaminassa? Emme saa tietenkään unohtaa mahdollisuutta saada aikaan yleinen sopimus. Koska kuitenkin tiedostamme tilanteen ja olemassa olevat mahdollisuudet, meidän olisi mielestäni keskityttävä todella perusteltuihin alakohtaisiin sopimuksiin, joilla on toteutuskelpoiset tavoitteet. Ajattelen metsäkatoa koskevaa sopimusta, nopeasti kehittyvän talouden maiden ja kehitysmaiden tukemista koskevaa sopimusta, mutta ennen kaikkea teknologian siirtoa koskevaa sopimusta. Mielestäni olisi myös äärimmäisen hyvä ajatus tehdä sopimuksia sellaisten ohjelmien edistämiseksi, joiden avulla kaikkialla maailmassa eniten energiaa kuluttavat teollisuudenalat voisivat tehdä päästöjä koskevia sopimuksia riippumatta siitä maasta, jossa toimintaa harjoitetaan. Tämäkin lisäisi kansantalouksiemme kilpailukykyä.

Lopuksi haluan painottaa, että optimismi perustuu realismiin ja tehokkuus perustuu toteutuskelpoisten tavoitteiden asettamiseen. Tämän pitäisi olla aina ohjenuoranamme.

Linda McAvan (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, jälleen kerran parlamentille on tarjottu kaksi BNP:n ja UKIP:n esittämää puheenvuoroa, ja jälleen kerran nämä kaksi puoluetta uskovat yhdessä salaliittoteorioihin ja osoittavat näin, etteivät ne juurikaan eroa toisistaan.

Haluan kuitenkin onnitella ministeriä tänä aamuna ensinnäkin siitä, että hän on pysynyt päättäväisenä Kööpenhaminan suhteen ja pitäytynyt ajatuksessa oikeudellisesti sitovasta sopimuksesta.

Tänä aamuna BBC uutisoi Valkoisen talon ilmoittaneen, että presidentti tuo Kööpenhaminaan mukanaan Yhdysvaltojen päästöjen vähentämistä koskevat tavoitteet. Ne meistä, jotka ovat tavanneet Yhdysvaltojen kongressin jäseniä, tietävät, että kongressissa on nyt lähdetty vakavissaan liikkeelle, ja näin ollen lain säätäminen Yhdysvalloissa näyttää hyvin todennäköiseltä. Mielestäni on siis edelleen todellista toivoa saada Kööpenhaminassa sopimus aikaan.

Kööpenhamina on kuitenkin vasta alkua, sillä kun palaamme Kööpenhaminasta, meidän on jatkettava Euroopan unionissa työtämme päästöjen vähentämiseksi. Meidän on jatkettava investoimista energiatehokkuuteen, uusiutuviin energiavaroihin ja vähähiiliseen teknologiaan. Olen todella tyytyväinen siihen, että viime viikolla sovimme Euroopan unionina investoivamme hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologiaan ja että yksi näistä laitoksista perustetaan vaalipiiriini, Yorkshiren alueelle Hatfieldiin.

Komission jäsen Dimas, haluan kiittää teitä. En tiedä, onko tämä viimeinen tilaisuuteni kiittää teitä puheenvuorossani täällä parlamentissa siitä työstä, jota olette tehnyt komission jäsenenä viimeksi kuluneiden vuosien aikana, mutta komissio on tehnyt todella hyvää työtä asettamalla Euroopan unionin johtoasemaan, ja työtänne voidaan kehua parlamentille.

Tapaamme teidät Kööpenhaminassa. Saatamme tavata teidät täällä tammikuussa, mutta halusin, että tämä merkitään pöytäkirjaan.

Lopuksi toivon, että parlamentti äänestää ilmastomuutosta koskevan hyvän päätöslauselman puolesta, ja toivon, että hylkäämme niiden vastapuolta edustavien parlamentin jäsenten tarkistukset, jotka haluavat näköjään vesittää sitoumuksemme. He haluavat laskea tavoitteitamme ja he haluavat lisää korvauksia

päästöistämme. Jos suhtaudumme ilmastonmuutokseen vakavasti, jos haluamme hyvän sopimuksen, meidän on äänestettävä näitä tarkistuksia vastaan.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen puheenjohtajavaltio Ruotsin myönteiseen ja päättäväiseen kantaan ja erityisesti ministerin päättäväisyyteen sen osalta, että Kööpenhaminassa tehtävää sopimusta on voitava myöhemmin parantaa ja siihen täytyy sisällyttää seurantamekanismeja, jotta sitä voidaan muuttaa uusien tieteellisten tutkimusten mukaisesti.

Joulukuussa 2008 hyväksytty EU:n ilmastopaketti on tärkeä, sillä siinä osoitetaan, miten vakavasti olemme sitoutuneet ilmastonmuutokseen. Myös se on ollut tärkeää, mistä on sovittu Ruotsin puheenjohtajakaudella viime kuukausina – erityisesti muutettu rakennusten energiatehokkuudesta annettu direktiivi, jolla pienennetään roimasti sekä uusien että korjattujen rakennusten hiilijalanjälkeä.

Euroopan unionin suunnitelmissa on kuitenkin yksi räikeä puute, ja se on investointi. On hämmästyttävä tosiasia, että vaikkei Yhdysvallat olekaan vielä säätänyt lakia, se on kuitenkin investoinut yli 100 miljardia Yhdysvaltain dollaria puhtaasta energiasta aiheutuviin menoihin, ja Kiina on käyttänyt 200 miljardia dollaria taloudelliseen kannustinsuunnitelmaansa, kun taas EU:n sitoumus on hieman yli 50 miljardia dollaria. Meidän olisi muistettava tämä eikä kehuttava liikaa itseämme ennen Kööpenhaminan kokousta.

Puhetta johti

varapuheenjohtaja **Dagmar ROTH-BEHRENDT**

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, minulla on erityinen kysymys komission jäsenelle Dimasille. Mikäli tietoni pitävät paikkansa, tilanne on seuraava. Mikäli täytämme Euroopan unionissa itsellemme asetetut tavoitteet – uusiutuvien energialähteiden osuuden lisääminen 20 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä ja energiatehokkuuden lisääminen 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä – EU:n energiamallit osoittavat, että pelkästään näin pystymme vähentämään hiilidioksidipäästöjä 18–21 prosenttia, olettaen että hiili- ja kaasuvoimalat jatkavat toimintaansa.

En siis ymmärrä, miksi tuhlaamme niin paljon aikaa keskusteluun 30 prosentin tavoitteen saavuttamisesta, sillä toteuttamalla energiatehokkuustoimenpiteitä, käyttämällä uusiutuvia energialähteitä sekä toteuttamalla päästökauppajärjestelmää ja hiukan myös päästöhyvitysjärjestelmää, voimme helposti päästä 30–35 prosentin tavoitteeseen.

Komission jäsen Dimas, olisin kiitollinen, jos voisitte uskollisena konservatiivina vihdoinkin selvittää tämän sotkun, jonka ovat aiheuttaneet Seeber, Florenz ja muut, jotka kumartavat jälleen vanhojen teollisuusalojen edessä.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, nyt tarvitaan suhteellisuudentajua. Riippumatta siitä, mitä olemme täällä kuulleet, kysymys ei ole ihmiskunnan historian tärkeimmistä neuvotteluista eikä ihmiskunnan tulevaisuus itse asiassa riipu näistä neuvotteluista, kuten jotkut jäsenet sanovat. Tiettyjä rajoja koskevia päätöksiä ei ilmastopaketissa tehty tarkasti ja yksityiskohtaisesti.

On todella valitettavaa, että on jo päätetty, että itse asiassa tämän paketin vaikutukset, taloudelliset vaikutukset, kohdistuvat pääasiassa köyhiin maihin, uusiin EU-maihin. Päätös, jonka mukaan toimenpiteiden rahoitus ei perustu asukaskohtaisiin tuloihin vaan päästöjen raja-arvoihin, vahingoittaa uusien EU-maiden, myös kotimaani Puolan, taloutta.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, voidaksemme lähestyä johdonmukaisesti ilmastonmuutosta koskevia ongelmia, on mentävä päästövähennyksiä koskevia tavoitteita pidemmälle ja selitettävä realistisesti niitä keinoja, joilla nämä tavoitteet saavutetaan.

Mielestämme on merkittävä ja paljastava seikka, että ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta ei hyväksynyt Kööpenhaminan ilmastokokousta koskevaan päätöslauselmaluonnokseen niitä tarkistuksia, joissa puolletaan seuraavia seikkoja: eriytetään päästövähennystavoitteiden saavuttamisessa käytettäviä välineitä, vältetään riippuvuussuhdetta markkinaehtoisista välineistä, joiden lisäksi on tarpeen arvioida näiden markkinaehtoisten välineiden tehokkuutta sekä niiden sosiaalisia vaikutuksia ja ympäristövaikutuksia.

Se, että Euroopan unioni pitää markkinaratkaisuja niin tärkeinä, on osoitus pohjimmiltaan poliittisesta ja ideologisesta valinnasta. Tämän tarkoituksena on luoda järjestelmä, joka tuottaa miljardeja, kuvitteellisia

varoja, sen järjestelmän käyttöön, joka ei näytä oppineen mitään siitä kriisistä, johon se on parhaillaan sotkeutunut.

Euroopan unionin päästökauppajärjestelmän toteuttamisesta saadut kokemukset ovat täydellisesti horjuttaneet uskoa markkinaehtoisien sääntelyn arvoon ja osoittaneet selvästi, että sen välineet ovat tehottomia ja järjettömiä.

Timo Soini (EFD). – (FI) Arvoisa puhemies, meidän pitää turvata työntekijöiden, pienyritysten ja teollisuuden hyvinvointi. Vain terveessä taloudessa ympäristöteot ovat mahdollisia. Vain jos talous on terve, voimme satsata ympäristöön.

Se ei onnistu nykyisillä prosenttimääräisillä tavoitteilla. Nykyinen prosenttikauppa, vaikka katolilaisena itse sanonkin, on nykyajan anekdootia, ja se ei ole hyvä asia. Meidän täytyy ottaa käyttöön ominaispäästöjärjestelmä, kuten autoissa, jolloin voidaan mitata, mitä on tullut, ja sen perusteella tehdä johtopäätöksiä.

Miksi vasemmisto sen paremmin Suomessa kuin Euroopassakaan ei puolusta työmiestä? Vasemmiston kannatus sulaa nopeammin kuin jäävuoret. Vaihtoehtoja on, ominaispäästörajat ylittävälle tuotteelle voidaan määrätä tullit. Jos luodaan sellainen järjestelmä, jossa ympäristödumppaus kehitysmaista ja vähemmän teollistuneista maista ei ole mahdollista, niin silloin pystytään turvaamaan työpaikat ja paremmat tuotteet myös jatkossa.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Olen optimisti ja samaa mieltä kuin Ruotsin ministeri Carlgren, jonka mukaan meidän on onnistuttava. Lisään vielä, että onnistuaksemme meidän on myös toimittava tosissamme ja pyrittävä tavoitteisiimme selkeästi ja avoimesti.

Ensimmäiseksi haluan todeta, että kasvihuonekaasupäästöjen leikkaaminen on sekä Euroopan laajuinen että maailmanlaajuinen tavoite. Meillä ei ole oikeutta arvostella teknologioita ja tarjota toisille niistä tukea samalla kuin tuomitsemme toiset. Meidän on suhtauduttava teknologioihin puolueettomasti. Meidän on suhtauduttava avoimesti sekä vähähiilisiin teknologioihin että uusien teknologioiden kehittämiseen.

Emme saa sallia sitä, että ponnistuksemme ilmastonmuutoksen torjumiseksi aiheuttavat kilpailua yksittäisten vähähiilisten teknologioiden välillä. Mikäli haluamme onnistua, meidän on harkittava vakavasti kaikkien saatavana olevien teknologioiden hyödyntämistä.

Toiseksi COP15-kokouksessa meidän Euroopan unionin edustajien on annettava selkeä sanoma: kehitysmaat tarvitsevat lisää rahaa sitoumustensa täyttämiseksi, ja kestävä kehitys edellyttää pakettiratkaisuja. Kuinka me sitten selitämme veronmaksajillemme, että olemme luvanneet rahoittaa kolmansien maiden kestävä kehitystä vaatimatta heiltä kuitenkaan minkäänlaisia sitoumuksia, joilla varmistettaisiin, että maat käyttävät näitä rahoja aiottuun tarkoitukseen. Tarvitaan sitoumuksia ja tarvitaan valvontaa.

Kolmanneksi eräässä marraskuussa käydyssä keskustelussamme sain parlamentin huomaamaan, että meidän on ilmoitettava presidentti Obamalle, että haluamme hänen osallistuvan COP15-kokoukseen. Tänä aamuna kuulin uutisista, että presidentti Obama on vahvistanut osallistuvansa Kööpenhaminan ilmastokokoukseen ja että hän vaatii sitovien tavoitteiden hyväksymistä kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämiseksi. Minä pidän tätä todisteena siitä, että teimme oikein päättäessämme jatkaa poliittista painostusta.

Lopuksi haluan esittää selkeän viestin. Meidän on toimittava ja meidän on toimittava välittömästi. Haluamme oikeudellisesti sitovan sopimuksen ja haluamme muiden maiden toimivan vastuullisesti.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Haluan keskustella liikenteeseen liittyvästä näkökohdasta. Mielestäni energiakysymyksen ohella liikenne on itse asiassa suurin ilmastonmuutokseen liittyvistä haasteistamme.

Se on suuri haaste, koska sen vuoksi meidän on harkittava uudelleen, miten järjestämme kaupankäyntijärjestelmämme logistiikan ja miten liikumme ja matkustamme. Saavuttaaksemme nämä tavoitteet meidän on tietenkin toteutettava monenlaisia toimenpiteitä. Niitä ovat tutkimukseen ja kehitykseen tehtävien investointien jatkaminen, tiukempien teknisten standardien määrittäminen, parhaiden standardien määrittäminen ja levittäminen, ulkoisten kustannusten sisällyttäminen hintoihin, niin että järjestelmän tehokkuus säilytetään ja eri liikennemuodoille luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset, ja tietenkin oikeudellisesti sitovien ja kunnianhimoisten maailmanlaajuisten tavoitteiden asettaminen. Tämä on erityisen tärkeää lento- ja meriliikenteen aloilla, joilla on tehtävä vielä paljon kestävyiden lisäämiseksi.

Tältä osin on todettava, että neuvoston asettamat tavoitteet – 10 prosentin vähennys vuoteen 2020 mennessä lentoliikenteessä ja 20 prosentin vähennys meriliikenteessä – eivät itse asiassa ole riittävän kunnianhimoisia. Mielestäni voimme mennä tässä vieläkin pidemmälle.

Toisaalta huomaan, että päätöslauselman mukaan puolet päästöoikeuksista pitäisi huutokaupata. Tämä on ristiriidassa sen kanssa, mitä itse ehdotimme kaksi vuotta sitten, kun ehdotimme 15:tä prosenttia, ja sen vuoksi keskittyisin kunnianhimoiseen sopimukseen. Pyrkikäämme siihen.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, ymmärrämme tilanteen täysin, mielestäni tunnelma on nyt viritetty, ja ministeri Carlgren on jopa kritisoinut vallitsevaa pessimismiä. Lähtölaskenta on todella alkanut Kööpenhaminan huippukokouksen pelastamiseksi ja sen varmistamiseksi, että maapallon eniten saastuttavat maat allekirjoittavat sopimuksen ja tekevät sitoumuksen tulevia sukupolvia varten.

Sopimus on hyvä asia. Onnistuminen on tietysti vielä parempi. Tiedämme, että tämä onnistuminen riippuu väistämättä siitä, miten teollisuusmaat – pääasiassa Kiina ja Yhdysvallat – tukevat tulevaa Kööpenhaminan pöytäkirjaa, sekä kehitysmaiden pöytäkirjalle antamasta tuesta, joka on aivan yhtä tärkeä. Tältä osin parlamentin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta on tehnyt tehtävänsä ehdottamalla, että näitä maita autetaan siirtymään vähähiiliseen talouteen maksamalla niille vuosittain 30 miljardia euroa suorana tukena vuoteen 2020 asti.

Tämän vuoksi haluan sanoa, mikä päätöslauselmassamme on mielestäni vialla, nimittäin se, ettei siinä oteta ilmastomuutoksen vaikutuksia ihmisten terveyteen. Jos kuuntelemme WHO:n vetoomuksia ja varoituksia, vaikutukset ovat ratkaisevia.

Tämän vuoksi kehotan teitä kaikkia kannattamaan niitä kahta päätöslauselmaamme lisäämääni tarkistusta, jotka käsittelevät tätä aihetta.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, ilmastomuutoksesta on tehty uusi elokuva, jonka nimi on *The Age of Stupid* – tyhmyyden aikakausi. Sen tapahtumat sijoittuvat vuoteen 2055, ja siinä keskitytään ainoaan ilmastokatastrofista eloon jääneeseen ihmiseen. Minua ahdistavat tässä elokuvassa tietyt sanat, jotka näyttelijä lausuu ajatellessaan vuotta 2009 – meidän nykyhetkeämme. Hän sanoo: ”Kun he kerran tiesivät sen mitä silloin tiesivät, mikseivät he toimineet, kun heillä oli vielä aikaa?”

Toisin sanoen, miksemme ole saaneet luotua riittävää poliittista tahtoa? Osittain siksi, ettemme puhu tarpeeksi niistä eduista, joita saamme siirtyessämme maailmaan, jossa ei enää tuoteta hiilidioksidia – miljoonista työpaikoista ympäristöä säästävän energiantuotannon alalla, paremmin eristetyistä kodeista, paremmasta julkisesta liikenteestä. Tämä on se sanoma, jota EU:n täytyy puolustaa.

Silti kaikkein kunnianhimoisin tavoite, jota EU ehdottaa – 30 prosentin vähennys vuoteen 2020 mennessä – antaa meille vain 50 prosentin mahdollisuudet välttää vakavimman mahdollisen ilmastomuutoksen. Jos teille sanottaisiin, että lentokone, johon olette juuri nousemassa, syöksyy maahan 50 prosentin todennäköisyydellä, ette varmaankaan nousisi siihen. Silti panokset ovat Kööpenhaminassa paljon korkeammat. Viestini teille on siis seuraava: olkaa kunnianhimoisempia. Älkää antako Kööpenhaminan hautakirjoituksena olla ”Tämä oli tyhmyyden aikakausi”.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, jälleen kerran kuulemme Euroopan unionille hyvin tärkeässä asiassa jatkuvasti taikasanan ”onnistuminen”. Puheenjohtajavaltio haluaa onnistua, ja se haluaa tätä enemmän kuin mitään muuta. Samalla Euroopan unionin tiedotusvälineissä väitetään koko ajan, että Kööpenhaminan huippukokous epäonnistuu. Mietitäänpä, miksi se epäonnistuu. Tämä johtuu siitä, että hallitusten mielestä, jos kaikki sanottaisiin selkeästi ja jos EU:n jäsenvaltioiden kansalaiset tietäisivät seuraukset, jos he tietäisivät, mistä syistä haluamme tehdä näin tärkeitä päätöksiä, näiden syiden ja toimiemme seurausten epävarmuus saisi kansalaiset vastustamaan koko asiaa.

Haluan sanoa yhden asian, ja se on kaikista tärkein asia – Euroopan unioni on vastuussa, EU:n jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, mitä maailmalla tapahtuu, mutta ne ovat ennen kaikkea vastuussa omista kansoistaan, valtioistaan ja kansalaisistaan. Ne ovat vastuussa niistä ihmisistä, jotka pistävät toivonsa siihen, mitä me teemme, ihmisistä, jotka myös toivovat, että heidän asiansa ovat tulevaisuudessa hyvin. Meidän on otettava tämä huomioon. Kun haluamme kantaa vastuuta maailmanlaajuisista asioista, enkä mene nyt yksityiskohtiin, kaikkien on kannettava vastuuta tasapuolisesti, toisten päästöjen vähentämisestä, toisten ympäristön suojelusta ja toisten vielä jostain muusta – tätä me tarvitsemme tänään.

David Campbell Bannerman (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, vaalipiirissäni Englannissa saatiin tänään selville, että East Anglian yliopiston tutkijat olivat tarkoituksellisesti manipuloineet tietoja yrittäessään todistaa, että ilmaston lämpeneminen on ihmisen aiheuttama.

Se oli melkoinen paljastus! Nyt on selvää, että tieteellinen yhteisymmärrys ihmisen aiheuttamasta ilmaston lämpenemisestä murenee kovaa vauhtia: 30 000 epäilevää tutkijaa Manhattanin julistuksessa, 600 tutkijaa Yhdysvaltain senaatin raportissa ja jopa saksalaiset tutkijat, jotka kirjoittivat tänä vuonna liittokansleri Angela Merkelille.

Samalla keskeisen YK:n raportin laatija Sir Nicholas Stern kehottaa ryhtymään kasvissyöjäksi, jotta lehmien pierskely loppuisi. Ehkäpä hulluiksi eivät ole tulleet vain jotkin lehmät.

Olen kansainvälisen kaupan valiokunnan jäsen. Olen todella huolissani tällä viikolla alkavista WTO:n neuvotteluista. Olen huolissani siirtymisestä vihreisiin tariffeihin, joiden perusteena käytetään tällaisia epäaitoja väitteitä. Nämä uudet tariffit ovat vain esteitä kaupankäynnille, niillä rangaistaan köyhiä eikä niille ole mitään perusteita. Tämä on vain ympäristöimperialismia.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, täällä parlamentissa käydyissä ilmastokeskusteluissa on kuultu erilaisia näkemyksiä ilmastomuutoksen syistä ja vaikutuksista. En haluaisi jatkaa tästä aiheesta, mutta monet asiasta puhuneet kollegani ovat oikeassa: tiedeyhteisössä kuullaan yhä enemmän uusia näkemyksiä, ja haluaisin meidän keskustelevan keskenämme näistä näkemyksistä oikeudenmukaisella tavalla.

Toiseksi parlamentti on omaksunut selkeän kannan Kööpenhaminan huippukokoukseen. Tavoitteita koskeva toimeksianto on selkeä. Jokaisen parlamentin jäsenen tehtävänä on myös huolehtia Euroopan unionin kansalaisten hyvinvoinnista, ja se on tehtävä kaikissa asioissa. Näissä keskusteluissa meidän on varmistettava, ettemme pidä yhtä hanketta ainoana meille poliittisesti merkittävänä hankkeena. Siksi toivon toisinaan, että välttäisimme Kööpenhaminaa koskevissa tavoitteissamme taikatemppuja ja kilpailua luvuilla – kuten eräs toinen jäsen totesi – ja tarkastelisimme sen sijaan, mitä voimme konkreettisesti ja tehokkaasti saavuttaa. Mitä voimme järkevästi ajatellen saavuttaa? Mitkä ovat seuraukset, myös Euroopan unionin teollisuudelle? Meidän on otettava myös tämä huomioon. Se ei ole ainoa arviointiperuste, mutta sen on oltava yksi arviointiperuste, ja tämän vuoksi haluaisin meidän pyrkivän tekemään sellaisia sopimuksia, jotka todellakin ovat mahdollisimman konkreettisia. Tämä edellyttää myös sitä, että toimitaan oikeudenmukaisesti ja että muutkin teollisuusmaat osallistuvat, niin ettei tämä jää vain Euroopan unionin hankkeeksi.

Eräs toinen jäsen totesi, että osuutemme on 10 prosenttia. Muun maailman, nopeasti kehittyvien talouksien ja kehitysmaiden on maksettava oma osuutensa. Ellemme saavuta Kööpenhaminassa tältä osin tarkkoja ehtoja, haluaisin, että pääsemme mieluummin poliittiseen yhteisymmärykseen ja myönnämme valtuuksia, jotta voimme tehdä erityissopimuksia tulevien kuukausien aikana. Emme saisi turvautua Kööpenhaminassa mihin tahansa hätäisesti laadittuun muodolliseen kompromissiin ja huijata itseämme, että tämä on se tulos, joka johtaa automaattisesti 30 prosentin vähennyksiin. Tarvitaan siis realismia ja neuvottelua yksityiskohdista – ehkä sitten saamme edistystä aikaan.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, ilmastomuutoksen torjuminen edellyttää myös radikaaleja muutoksia energian tuotannossa ja kulutuksessa. Tarvitsemme mallin, joka vastaa seuraavaan kolmeen tarpeeseen: turvallisuus, kestävyys ja kilpailukyky. Tämä tavoite mielessämme teemme työtä yhteisen vastauksen löytämiseksi.

Vuosi 2007 oli ratkaiseva, sillä asetimme silloin tarkat tavoitteemme. Silloin päätettiin, että lämpötilaa estetään nousemasta siihen pisteeseen, josta ei ole enää paluuta. Päätös tehtiin kuitenkin tietäen, että ellemme ryhtyisi toimiin, maailman taloudelle aiheutuisi muita kuluja, kun taas investoiminen energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energiavaroihin voisi olla kannattavaa.

Saadaksemme kansalaiset ja markkinat vakuuttuneiksi vahvasta halustamme saavuttaa nämä tavoitteet, tarvitsimme järkevän ja vakaan lainsäädäntökehityksen, joka tarjosi investoinneille oikeusvarmuutta. Tämän vuoksi laadittiin kuusi lainsäädäntöaloitetta vihreää pakettia varten.

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan panos on ollut merkittävä. Haluan korostaa sopimusta uusiutuvia energiavaroja koskevasta direktiivistä sekä äskettäistä sopimusta kahdesta hyvin tärkeästä direktiivistä, nimittäin rakennusten energiatehokkuutta sekä energiamerkintöjä koskevasta direktiiviestä. Nämä toimenpiteet merkitsevät muutoksia, mutta ne myös kannustavat aidosti ja määrätietoisesti talouskasvua luomalla uusia

työpaikkoja. Ne merkitsevät 50 miljardin euron säästöä öljyn ja kaasun tuonnissa, miljoonaa uutta työpaikkaa uusiutuvan energian alalla ja saman verran energiatehokkuuden alalla vuoteen 2020 mennessä.

Ympäristöteollisuudessa on nyt yli kolme miljoonaa työpaikkaa, ja ympäristöteknologialla on kasvava rooli tällä alalla, jonka liikevaihto on yli 200 miljardia euroa vuodessa.

Olemme saaneet Euroopan unionissa paljon aikaan. Se ei riitä. Tarvitsemme maailmanlaajuisia toimia. Tämän vuoksi teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan sosiaalidemokraatit haluavat, että kansainvälisissä neuvotteluissa palataan taas ymmärryksen tielle, niin että Kööpenhaminassa voidaan tehdä aito maailmanlaajuinen sopimus.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin ilmastopolitiikassa olisi unohdettava unelmointi ja nähtävä maailmanlaajuiset tosiasiat.

Ensinnäkin Kioton kokous epäonnistui. Se oli erittäin symbolinen, mutta ei johtanut päästöjen vähentämiseen. Toiseksi Kööpenhaminan ilmastokokouksen alla on selvää, etteivät maailman tärkeät valtiot ole valmiita hyväksymään sitovia päästötavoitteita. Kolmanneksi, politiikassa on otettava huomioon uusi keskustelunaihe tieteen alalla. Samat tutkijat, jotka allekirjoittivat hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin IPCC:n päätelmät kaksi vuotta sitten, puhuvat nyt luonnollisista ilmastoon vaikuttavista tekijöistä – jotka IPCC ehdottomasti sulki pois kaksi vuotta sitten.

Kun teemme poliittisia päätöksiä, meidän pitäisi jo tietää, miten varmoja voimme olla niistä tekijöistä, jotka vaikuttavat ilmastomuutokseen. Kehotan siis muuttamaan strategiaa. Ensinnäkin meidän on sopeuduttava ilmastossa tapahtuviin väistämättömiin muutoksiin, ja samalla meidän on unohdettava kaikenlainen ideologinen keskustelu hiilidioksidista ja etsittävä kansainvälisiä liittolaisia, jotta voimme nopeuttaa uusia energialähteitä ja puhtaita teknologioita koskevaa tutkimusta.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Arvoisa puhemies, maapallo on tullut ratkaisevaan käännekohtaan. Tieteellinen yhteisö pyytää IPCC:n välityksellä Euroopan unionia ja jäsenvaltioita sitoutumaan 40 prosentin vähennyksiin kasvihuonekaasupäästöissä vuoden 1990 tasosta vuoteen 2020 mennessä. Euroopan unioni on tällä hetkellä sitoutunut vain 50 prosenttiin siitä, mitä IPCC:n raporteissa vaaditaan ehdottomasti vähimmäistason sitoumukseksi.

IPCC:n merkitys ilmastomuutokselle on sama kun Kansainvälisen valuuttarahaston merkitys talouselämälle. Kysyn seuraavaa: voisiko komissio koskaan poiketa 50 prosenttia Kansainvälisen valuuttarahaston suositamista ehdottomista vähimmäistason tavoitteista? Lisäksi Euroopan unioni pitää kiinni siitä, että päästövähennystavoite nostetaan 30 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä, edellyttäen että muut teollisuusmaat sitoutuvat vastaaviin päästövähennyksiin. Kun nykytilanne otetaan huomioon, mitä, millaisia ja minkä suuruisia sitoumuksia ja täsmälleen miltä mailta tarvitaan, jotta edellä mainittua tavoitetta voidaan ryhtyä tavoittelemaan? Mitä ilmastotoimenpiteitä siinä tapauksessa tarkistetaan ja miten tähän tarkalleen ottaen on valmistauduttu?

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Kuukausien ajan on käyty taukoamatta väittelyitä, keskusteluja ja neuvotteluja kansainvälisestä ilmastopuolesta Kööpenhaminassa. Tietotulvan keskellä toiset maat käyvät huutokauppaa ja kilpailevat keskenään siitä, kuka ilmoittaa entistä kunnianhimoisemmista tavoitteista samalla kun toiset ilmoittavat loistavista tulevaisuudennäkymistä ja toiset ovat täysin passiivisia, ja on helppo unohtaa, mikä on tämän yksinkertaisesti sanottuna historiallisen sopimuksen päätarkoitus.

Me puhumme nimittäin siitä, miten torjutaan ilmastomuutosta – muutosta, joka saattaa johtaa todelliseen ympäristökatastrofiin. Puhumme maapallon yhteisestä tulevaisuudesta – meidän kaikkien tulevaisuudesta. Tämän vuoksi myös koulutustyö on niin tärkeää. Käsittäakseni Euroopan unionin kansalaisten mielipiteet poikkeavat yhä enemmän poliittisen eliitin mielipiteistä. On olemassa vaara, että Kööpenhaminassa esitettäviä ehdotuksia pidetään vain eräänlaisena poliittisen eliitin jumalallisena väliintulona tai valheina.

Meidän on tehtävä työtä kansalaisten kouluttamiseksi, ja Euroopan komission olisi otettava tämä tehtävä hoitaakseen. Ilmastomuutoksen torjuntaa ei saa pitää sellaisten vauraiden maiden päähänpistona, jotka haluavat tyrkyttää mielipidettään muille. Mielestäni tässä asiassa komission ja sen edustustojen on jatkettava tiedottamista ja kouluttamista.

Tarvitaan myös vahvaa politiikkaa, jolla tuetaan sellaisten tehokkaiden teknologioiden löytämistä, joilla energialähteenä käytettävästä hiilestä syntyvä hiilidioksidi voidaan ottaa talteen. Tälle teknologialle pitäisi

antaa sama poliittinen asema kuin muille uusiutuville energianlähteille. Tämän pitäisi olla ensisijaisena tavoitteena äskettäin Budapestiin perustamamme Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin työssä.

Viimeiseksi totean, että ilmastonmuutoksen torjumisen tukemiseksi perustettavan rahaston kustannukset olisi jaettava tasapuolisesti kaikille jäsenvaltioille niiden varallisuus huomioon ottaen.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, vain muutama päivä ennen Kööpenhaminan ilmastokokousta näyttää siltä, että on vaikeampaa kuin koskaan saada aikaan oikeudellisesti sitova sopimus. Saamme sopimuksen, jota jotkut ovat jo kutsuneet kaksivaiheiseksi sopimukseksi, mutta tämä ei tarkoita sitä, että meillä olisi varaa olla tyytyväisiä itseemme. Euroopan unionin on jatkossakin johdettava neuvotteluja ja painostettava muita osapuolia.

Kööpenhaminassa olisi saatava aikaan enemmän kuin pelkkä aiejulistus. Kööpenhaminassa on saatava aikaan vähintäänkin sitovia poliittisia sitoumuksia sekä aikataulu, joka mahdollistaa Kiiton jälkeisen sopimuksen hyväksymisen Bonnissa kesäkuussa 2010. Yhdysvaltojen, Japanin, BRIC-maiden ja monien muiden on tehtävä Euroopan unionin sitoumuksiin verrattavia sitoumuksia, sillä ainoastaan EU:n ponnistuksilla ei päästä lähemmäs tavoitetta, joka on ilmaston lämpenemisen rajoittaminen 2 celsiusasteeseen.

Kehitysmaiden sopeutustoimien rahoittaminen ei saa vaarantaa vuosituhaten kehitystavoitteita etenkin Afrikan maissa, joihin ilmastonmuutoksen vaikutukset kohdistuvat voimakkaimmin.

Kööpenhaminan kokouksen pitäisi myös helpottaa maailman energiamallin muuttamista tukemalla uusiutuvaa energiaa ja energian säästöä. Tällä tavoin tulevaisuudessa paitsi torjutaan ilmastonmuutosta myös luodaan työpaikkoja.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Kaksi vuotta sitten Euroopan unioni päätti johtaa ilmastonmuutoksen torjuntaa. Euroopan unionilla on voimassa oleva lainsäädäntökehys, ja aloitteita tarvittavan teknologia-alustan kehittämiseksi on edistettävä, sillä tämä helpottaa siirtymistä vähähiiliseen talouteen. Euroopan unionin johtajilla on kunnianhimoisia tavoitteita Kööpenhaminan neuvotteluissa. Vaikka edellytyksiä lopulliselle päätökselle ei vielä ole, on tärkeää, että luodaan perusta maailmanlaajuiselle yhteisymmärrykselle onnistunutta sopimusta varten. Kööpenhaminaa koskevien neuvottelujen yhteydessä matkustin parlamentin valtuuskunnan kanssa Washingtoniin ja ymmärsin, että meidän on keskusteltava niiden toimenpiteiden taloudellisesta vaikutuksista, joilla ilmastonmuutosta aiotaan torjua. Heti kun neuvottelujen osapuolet vakuuttuvat siitä, että ilmastonmuutoksen torjumista koskevilla toimenpiteillä on edullisia talousvaikutuksia ja ettei se uhkaa heidän talouksiaan, voidaan luoda maailmanlaajuinen strategia.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, jokainen toivoo ja rukoilee tänään, että Kööpenhaminassa saadaan aikaan kunnianhimoinen sopimus, mutta on sanottava, että viime viikkojen aikana erityisesti Yhdysvaltojen ja Kiinan varautuneisuus on vesittänyt Kööpenhaminan huippukokousta koskevat tavoitteet.

Mikäli haluamme, ettei maapallon ilmasto lämpene vuosisadan loppuun mennessä kahta astetta enempää, kaikkien maiden on todella haluttava hyväksyä samat velvoitteet, samat sitovat velvoitteet. Keskusteluissamme on kuitenkin nähtävissä eräänlainen kilpailu luvuista, kilpailu rahoituksesta. Pyydän, ettei Euroopan unioni olisi naiivi vaan realistinen ja luja neuvottelija niiden kumppaneidensa kanssa, jotka eivät ole ponnistelleet merkittävästi päästöjensä vähentämiseksi.

Emme voi hyväksyä sitä, että kunnianhimoisimpien maiden ponnistukset vaarannetaan hiilivuodolla, joka aiheutuisi yksinkertaisesti siitä, että jotkut eivät toimi tarpeeksi tai ollenkaan.

Euroopan unioni ei saa suhtautua naiivisti Kiinaan ja Intiaan. On totta, että Brasilia ja Korea ovat jo päättäneet sitoutua, mutta vaikka Euroopan unioni haluaakin näyttää esimerkkiä, se ei voi tehdä niin mihin hintaan hyvänsä eikä varsinkaan vähentämällä omaa teollisuuttaan.

Neuvotteluja on pidettävä tilaisuutena lisätä uusien teknologioiden kehittämistä ja mahdollistaa merkittävien summien investoiminen tutkimukseen ja kehittämiseen. On todellakin olemassa vaara, että Euroopan unionin osaaminen menetetään lopullisesti teknologian siirroista hyötyville maille. Tämän vuoksi on ehdottoman tärkeää, että luomme Kööpenhaminassa edellytykset kestäväille maiden väliselle vaihdolle, joka perustuu yhteisiin intresseihin, samalla kun suojelemme Euroopan unionin yhtiöiden tutkimukseen ja kehitykseen tekemiä investointeja.

Onnistuminen tarkoittaa sitä, että kehitysmaissa autetaan levittämään teknologioita korvaukseksi immateriaalioikeuksien tunnustamisesta ja markkinoiden avaamisesta näille teknologioille.

Euroopan unionilla on joka tapauksessa uskomaton mahdollisuus, jota on käytettävä sekä ilmastomuutoksen torjumiseen että aidon teknologiaohjelman käynnistämiseen innovoinnin kannustamiseksi ja siten myös työpaikkojen luomiseksi.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, puhuisin muutamasta tärkeästä seikasta, jotka liittyvät päätöslauselmaamme sekä siihen keskusteluun, jota käymme muutaman viikon päästä Kööpenhaminassa.

Ensimmäinen seikka on ilmaston lämpenemisen torjuminen. Kuulin aiemmin usean kollegani vähättelevän ilmaston lämpenemisen mittakaavaa. On kuitenkin muistettava, että ilmaston lämpenemisen seurauksena sadat miljoonat ihmiset maailmassa joutuvat niin sanotusti ilmastomuutoksen uhreiksi. Ilmaston lämpeneminen on pysäytettävä Kööpenhaminassa.

Toiseksi meidän on tehtävä sitova sopimus, jossa määrätään, että kasvihuonekaasupäästöjä on vähennettävä 30 prosenttia vuoteen 2020 mennessä ja 80 prosenttia vuoteen 2050 mennessä.

Meidän on myös varmistettava, että voimme taata jonkinlaista selkeyttä rahoitukseen. Päätöslauselmassamme ehdotetaan, että köyhimmille maille myönnetään 300 miljardia euroa seuraavien 20 vuoden aikana. Meidän on mentävä tätä pidemmälle. Myös 500 miljardin euron summa on mainittu, ja tässäkin tapauksessa Euroopan unionin on näytettävä esimerkkiä.

Meidän on myös otettava käyttöön yleinen hiilivero ja mahdollisuus verottaa taloudellista toimintaa. Lopuksi totean olevani erittäin yllätynyt siitä, miten väärin kollegani Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmässä ovat tulkinnet sitä, mitä olen kuullut kotimaani Ranskan presidentin ja tänä aamuna myös ministeri Borloon sanovan.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kaikista Kööpenhaminan kokousta koskevista jaloista tavoitteista huolimatta emme saa – ilmastonsuojelun alalla – tietenkään unohtaa, että Euroopan unioni, sen yhtiöt ja yritykset kilpailevat päivittäin Pohjois-Amerikan ja Kaakkois-Aasian suurimpien talous- ja kauppa-alueiden kanssa. Tämä koskee aivan yhtä paljon teollista tuotantoa kuin energiantuotantoa, mutta se koskee erityisesti myös liikennettä.

Monet kuljetusalan yhtiöt ovat myös maailmanlaajuisia toimijoita. Mikäli ne haluavat säilyttää kilpailukykinsä, kaikilla alan toimijoilla on oltava samat mahdollisuudet. Tämä tarkoittaa sitä, että ilmastonsuojeluun tarvitaan rahaa. Euroopan unionissa olemme todellisia edelläkävijöitä liikennealan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä. Muistuttaisin teitä kaikkia tässä vaiheessa siitä, että sovimme yhdessä täällä parlamentissa, että sisällyttäisimme erityisesti lentoliikenteen mutta myös meriliikenteen päästökauppajärjestelmään.

On puhuttu raideliikenteestä. Raideliikenne on todellakin sisällytetty hiilidioksidipäästöjen vähennystoimenpiteisiin energiantuotannosta kannettavan veron avulla, kun taas maantieliikenne on sisällytetty toimenpiteisiin erilaisten mahdollisten tiemaksujen avulla. Meidän on myös täytettävä Euroopan unionin katalysaattoreita koskevat tekniset vaatimukset noudattamalla tiukennettuja Euro 4- ja Euro 5-standardeja. Jos haluamme saavuttaa jotain meri- ja lentoliikenteen aloilla, meidän on kuitenkin tehostettava edelleen neuvottelujamme liitteessä I lueteltujen 20 valtion kanssa. Toistaiseksi ICAO:n kanssa lentoliikenteen alalla toteutetut toimet eivät ole johtaneet minkäänlaisiin tuloksiin. Tältä osin meidän on jatkettava sinnikkäästi työtämme. On todella tärkeää, että tästä keskustellaan Kööpenhaminan kokouksessa, ja sama koskee meriliikennettä, joka on tietysti myös – kun tarkastellaan energiankulutusta tonnikipometriä kohti – erittäin ympäristöystävällistä. Samalla on kuitenkin myös tärkeää päästä IMOn kanssa sopimukseen yhteisistä käsitteistä.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies haluan onnitella ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa ja sen puheenjohtajaa Leinenia siitä työstä, jota he ovat tehneet saadaksemme tällaisen päätöslauselman, jota varmasti tuemme voimakkaasti. Emme voi tyytyä sanomaan, että alakohtaiset sopimukset ovat riittäviä, koska niin sanotusta jäännössopimuksesta puhuminen on sama kuin osittaisen epäonnistumisen hyväksyminen.

Meidän on hyväksyttävä tämä päätöslauselma, jolla on kolme jaloa päämäärää. Ensimmäinen ja selkein niistä on ilmastomuutoksen välttäminen konkreettisten päästövähennyksiä koskevien ehdotusten ja rahoitusta koskevien sitoumusten avulla. Näillä pyritään sitovaan sopimukseen eikä jäännössopimukseen. Päätöslauselmalla on myös kaksi muuta päämäärää. Ensinnäkin aletaan laatia yhteistä energiapolitiikkaa mahdollisimman pian samalla tavoin kuin aiemmin laadimme itsellemme yhteisen maatalouspolitiikan,

koska tarvitsimme sitä. Lisäksi päätöslauselmassa pyritään palauttamaan kansalaisten luottamus politiikkaan ja politiikkoihin, sillä se on Euroopan unionissa hieman puutteellista.

Onnistuminen huippukokouksessa merkitsee siis onnistumista näissä kolmessa päämäärässä. Pyydän siis neuvoston puheenjohtajaa säilyttämään optimisminsa ja painostamaan muita ja neuvottelemaan heidän kanssaan mahdollisimman paljon, jotta myös heidät saadaan pyrkimään kohti onnistumista.

En tiedä, haluavatko tämän moninapaisen maailman johtajat tulla tulevaisuudessa tuomitukseksi siitä, etteivät he pystyneet saamaan aikaan sitovaa sopimusta, mutta mielestäni minua sen enempää kuin ketään muutakaan parlamentin edustajaa ei voida tuomita tulevaisuudesta siitä, ettemme olisi tuoneet Kööpenhaminassa esiin ihmiskunnalle antamaamme sitovaa sitoumusta torjua ilmastonmuutos.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää puheenjohtajavaltiota Ruotsia sen pyrkimyksistä päästä kunnianhimoiseen sopimukseen Kööpenhaminassa siitäkin huolimatta, että tulevia neuvotteluja varjostaa todella voimakas pessimismi.

Itse olen sitä mieltä, ettei tässä vaiheessa ole realistista myöntää, että Kööpenhaminan huippukokous olisi tuomittu epäonnistumaan tai ettei sen päätteenä tehtäisi lopullista sopimusta, jonka kaikki osapuolet ratifioisivat.

Älkäämme antako liian aikaisin periksi pessimismille. Tässä vaiheessa kehotan meitä olemaan tinkimättä tavoitteita tai määräaikoja koskevista päämääristämme. Meidän on uskottava edelleen kattavaan, kunnianhimoiseen ja sitovaan maailmanlaajuiseen poliittiseen sopimukseen, joka tasoittaa tietä oikeudellisesti sitovan sopimuksen tekemiselle mahdollisimman pian. On todellakin liian aikaista asettaa COP16:n määräajaksi joulukuu 2010.

Nyt meidän on muutettava retoriikkamme aidoksi poliittiseksi tahdoksi. Meidän on selvennettävä sitoumuksiamme, jotka liittyvät rahoitukseen ja kehitykselle erityisesti teknologian siirtona myönnettävään tukeen. Tässä vaiheessa Euroopan unionilta tarvitaan välttämättä täydellistä yhteistä sitoutumista.

Lisäksi panen merkille, että Brasilia, Etelä-Korea, Indonesia ja erityisesti Norja ovat antaneet äskettäin esimerkillisen sysäyksen neuvotteluille esittämällä määrälliset tavoitteet saastepäästöjensä vähentämiseksi.

On ymmärrettävää, että Yhdysvallat, joka on vasta alkanut ottaa ilmastokysymyksen huomioon, on pyytänyt joustoa. Siitä huolimatta meidän on saatava Yhdysvaltojen ja Kiinan kaltaisilta suurimmilta saastuttajilta sitovia ja kunnianhimoisia lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin määrällisiä sitoumuksia. Ilman näitä sitoumuksia kuljemme kohti ilmastollista, poliittista ja moraalista katastrofia.

Vittorio Prodi (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, ministeri Carlgren, komission jäsen Dimas, hyvät kollegat, tänä aamuna haluaisin puhua 84-vuotiaasta lähetystyöntekijästä, isä Ettore Turrinista, joka on viettänyt 59 vuotta Amazonian luoteisosassa. Hän on aina pyrkinyt suojelemaan alkuperäiskansoja ja heidän metsänsä kaikkia niitä vastaan, jotka haluavat tuhota nämä kansat ja heidän metsänsä lyhyen aikavälin intressien vuoksi.

Matkustaessaan ympäri metsiä, isä Ettore on joutunut seitsemään lento-onnettomuuteen, mutta jatkanut niistä huolimatta toimintaansa ja kerännyt kymmeniä tuhansia allekirjoituksia, jotka hän toimittaa presidentti Lulalle, useille ministereille ja Italian presidentille Napolitanolle. Hän on työskennellyt uupumatta.

Tapasimme viime sunnuntaina ja kerroin hänelle, että olen hänen kanssaan täysin samaa mieltä, mutta ehkä maailma tulee järkiinsä ja tekee sen johtopäätöksen, että nämä metsät ovat välttämättömiä maailman keuhkoina sekä paikallisen ilmaston ja hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin kannalta.

Kerroin hänelle, että Kööpenhaminassa löydämme myös varoja, joilla voimme maksaa korvauksia niille maille, jotka pitävät metsät koskemattomina. Kerroin hänelle, että olemme ottamassa käyttöön seurantavälineitä – GPS ja INSPIRE – joilla mitataan, miten hallitukset toimivat, ja että vuoteen 2030 mennessä teemme lopun metsäkadosta.

Kööpenhaminassa voimme tehdä kaiken tämän, ja osallistun huippukokoukseen myös isä Turrinin puolesta.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, olemme kaikki tietoisia – ja olemme kaikki myös sanoneet sen – Kööpenhaminan neuvottelujen tärkeydestä, mutta vaikka me kaikki toivomme sopimusta, emme voi hyväksyä mihin hintaan hyvänsä tehtyä sopimusta.

Mikäli kunnianhimoista sopimusta ei saada aikaan, toivon vilpittömästi, että Euroopan unionin pystyy sanomaan "ei" ja kieltäytyä allekirjoittamasta halpaa sopimusta. Euroopan unionin asukkaat, joita me täällä parlamentissa edustamme, odottavat sopimusta. He odottavat sopimusta, jonka avulla voidaan torjua tehokkaasti kaikkia niitä ilmastohäiriöitä, joita havaitsemme ympärillämme päivittäin. Euroopan unionin kansalaiset eivät tyydy julkisuustemppeihin, he eivät tyydy ilman määrällisiä tavoitteita esitettyihin aiejulistuksiin eivätkä ei-sitoviin tavoitteisiin, jotka voidaan unohtaa heti kun tiedotusvälineiden valokeila siirtyy toisaalle.

Yhdysvaltojen on annettava Kööpenhaminassa sitoumus!

Ainoana mantereena, jolla hiilidioksidipäästöt ovat laskeneet vuoden 1990 jälkeen, ja ainoana mantereena, joka on tehnyt tarkkoja, sitovia ja kunnianhimoisia sitoumuksia tulevaisuutta ajatellen, Euroopan unioni ei voi yksin kantaa vastuuta koko tehtävästä. Tämän vuoksi, mikäli muut teollisuusmaat ja nopeasti kehittyvän talouden maat eivät halua osallistua vastuun kantamiseen, niiden on hyväksyttävä täysin tämän seurauksena rajoilla käyttöön otettava vero, jolla suojellaan teollisuuttamme kilpailulta niitä vastaan, jotka päättävät jäädä maailmanlaajuisen sopimuksen ulkopuolelle.

Me eurooppalaiset pyydämme tuottajiltamme joka päivä vähän enemmän. Todisteena tästä mainitsen ilmastomuutospaketin, joka allekirjoitettiin Ranskan puheenjohtajakaudella. Mainitsen myös ne kansalliset aloitteet, esimerkiksi hiiliveron, jota jäsen Pargneaux juuri kiitteli – ja olen iloinen, että hän teki niin – jotka kannustavat ottamaan käyttöön ympäristöverotuksen.

Kuljetusalalla, joka on yksi suurimmista hiilidioksidin tuottajista – vaikka jotkin liikennemuodot, esimerkiksi lentoliikenne, aiheuttavatkin vähemmän kasvihuonekaasupäästöjä – panostetaan yhä enemmän ilmastomuutoksen torjuntaan. Tämä on kuitenkin ala, joka on kärsinyt paljon kriisin jälkiseurauksista. Jos lento- ja meriliikenne otetaan mukaan Kööpenhaminan neuvotteluissa, kuten toivon, on varmistettava, että se, mitä vaaditaan alan teollisuudelta Euroopan unionissa, vaaditaan vastaavalta teollisuudelta myös muissa teollisuusmaissa.

Kööpenhaminassa kansainvälinen yleisö nautitsee katseensa päättäjiinsä. Sanomme heille nyt: "Älkää tuottako meille pettymystä".

Åsa Westlund (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, ministeri Carlgren varoitti, että ympärillämme on paljon pessimistejä. Se on totta, ja olen iloinen, ettei ministeri Carlgren ole yksi heistä. Valitettavasti kuitenkin Ruotsin pääministeri, joka on neuvoston puheenjohtaja, ja Tanskan pääministeri, joka isännöi Kööpenhaminan huippukokousta, kuuluvat näihin pessimisteihin. Kumpikin näistä konservatiivisista johtajista on lyhyen aikavälin puoluepoliittisiin syihin vedoten vähätellyt mahdollisuksiamme ennen Kööpenhaminan kokousta ja vaikeuttanut näin entisestään hyvään sopimukseen pääsemistä. Tämä on kiusallista ja äärimmäisen vastuutonta, sillä tämän parempaa mahdollisuutta emme saa koskaan, kuten myös ministeri Carlgren totesi.

Juuri Kööpenhaminassa on määritettävä tarkasti erityisesti seuraavat kolme asiaa ja muutettava ne oikeudellisesti sitoviksi sitoumuksiksi:

1. Kunkin teollisuusmaan määrällinen tavoite päästöjen vähentämiseksi vuoteen 2020 mennessä. Tieteellisten arvioiden mukaan vähennysten pitäisi olla lähes 40 prosenttia. Sen lisäksi, että tämä on mahdollista saavuttaa, se myös vahvistaa kilpailukykyämme ja luo enemmän ympäristöä säästäviä työpaikkoja.
2. Mitä kehitysmaiden on tehtävä päästöjensä vähentämiseksi? Tämä koskee erityisesti Kiinaa ja Intiaa.
3. Kuinka paljon rikkaiden valtioiden on tarjottava kehitysmailla lyhyen aikavälin rahoitusta ja missä muodossa? Tämä rahoitus on myönnettävä niiden varojen lisäksi, joilla rikkaat valtiot ovat jo luvanneet torjua köyhyyttä. Tältä osin on tärkeää, että puheenjohtajavaltio Ruotsi on myös valmis muuttamaan näkemystään ja estämään sen, etteivät ilmastomuutoksesta eniten kärsivät joudu kärsimään vielä nälänkin vuoksi.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, viime viikolla vuoti tieto, että komissio on valmistellut kaikessa hiljaisuudessa muutamien jäsenvaltioiden kanssa aloitetta, jonka mukaan päästöjen 30 prosentin leikkauksiin siirryttäisiin heti. On argumentoitu, että hiilidioksidin hinta voitaisiin pitää järkevällä, eli päästövähennystoimia edistävällä tasolla, jos leikkaus olisi 30 prosenttia. Ahkerasti lobbaavat suuret sähköntuottajat ovat hyvilläään suunnitelmasta, joka kasvattaisi pörssisähköyhtiöiden voittoja entuudestaan ja samalla poistaisi hiilivuotosuojauksen eurooppalaiselta teollisuudelta.

Haluaisin kuitenkin muistuttaa komissiota, että päästökauppadirektiivin mukaan EU:n päästövähennystavoite 20 prosenttia muuttuu 30 prosentiksi vasta, kun muilla teollisuusmailla on *comparable reduction efforts*, verrannolliset vähennystoimet, ja kehittyneillä kehitysmaillakin jotkin velvoitteet. Se, että Kööpenhaminassa saataisiin aikaan poliittinen sopimus, ei vielä riitä. Toisaalta ei myöskään laillisesti sitova sopimus riitä ennen kuin kaikki maat sen ratifioivat. Vasta ratifioinnin jälkeen EU voi todeta, onko sen asettama ehto verrannollisista vähennystoimista toteutunut.

Poliittisen yhteisymmärryksen muuttaminen sitovaksi sopimukseksi ei ole teknisluonteinen pikkujuttu. Globaali ilmastopoliittinen juridinen sopimus sisältää täsmälliset tekstit sadoista kysymyksistä, joiden yläotsikoita ovat muun muassa teollisuusmaiden määrälliset päästövähennysvelvoitteet vuoteen 2020 ja pidemmälle, kehitysmaiden ominaispäästötavoitteet vuoteen 2020 ja pidemmälle, teollisuusmaiden rahoitusapu kehitysmailla, teknologian kehittäminen ja siirto, nielut ja niiden laskentasaännöt. Näihin kaikkiin kohtiin liittyy kymmeniä yksittäisiä asioita, joista maiden pitää keskenään päästä sopuun.

Ennen kaikkea on kuitenkin kyse siitä, että vain tasatahtisella päästöjen vähentämisellä taataan, että päästöt kokonaisuutena vähenevät eivätkä vain siirry paikasta toiseen kokonaispäästöjä kasvattaen. Siksi EU:n vähennysten ehdollistaminen muiden toimiin on ympäristön kannalta vastuullista politiikkaa. Muuten toteutuisi Verheugenin paha ennuste, että me vain viemme saasteita ja tuomme työttömyyttä tänne.

(Suosionosoituksia.)

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, ministeri Carlgren, arvoisa komission jäsen, on erittäin tärkeää, että Kööpenhaminassa tehdään sitova poliittinen sopimus. Sopimuksen on sisällettävä toiminnallisia elementtejä, jotka voidaan panna toimeen välittömästi, sekä aikataulu, jonka avulla oikeudellisesti sitova sopimus voidaan laatia vuoden 2010 aikana.

Kaikkien yleissopimuksen allekirjoittaneiden valtioiden on osallistuttava sopimukseen, ja on tärkeää, että kaikki sitoumukset, koskivatpa ne sitten päästöjen vähentämistä tai rahoitusta, esitetään selkeästi.

Vaikka teollisuusmaiden pitäisi näyttää esimerkkiä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä, myös taloudellisesti edistyneempien kehitysmaiden on osallistuttava pyrkimykseen vastuunsa ja valmiuksiensa mukaisesti. Teollisuusmailta ja taloudellisesti edistyneemmiltä nopeasti kehittyvän talouden mailta on vaadittava vastaavia ponnistuksia. Vasta sitten voidaan vähentää kansainvälisen kilpailun vääristymiä.

Uuden sopimuksen pitäisi helpottaa lainsäädännön tukemien vähähiilistä taloutta koskevien kansallisten suunnitelmien laatimista. Kansallisissa suunnitelmissa tehdyistä sitoumuksista pitäisi puolestaan ilmoittaa kansainväliselle yhteisölle ja taata näin parempi läpinäkyvyys koko prosessille. Vähiten kehittyneitä maita lukuun ottamatta näistä suunnitelmista pitäisi tehdä pakollisia kaikissa sopimukseen liittyneissä maissa. Kuitenkin, mikäli tämän strategian on määrä johtaa todelliseen kolmanteen teolliseen vallankumoukseen, joka perustuu vähäiseen hiilidioksidin tuotantoon, meidän on omaksuttava holistinen lähestymistapa, joka kattaa kaikki päästöjä aiheuttavat alat.

On myös erittäin tärkeää, että määrittelemme rahoituksen rakenteen niin, että se on kestävää keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Rahoitus on saatava teollisuusmaiden yksityissektorilta, hiilimarkkinoilta ja julkiselta sektorilta mutta myös taloudellisesti edistyneemmiltä kehitysmailta.

Rahoituksen myöntämisessä on annettava etusija koulutukselle ja ilmastomuutokseen sopeutumiselle ja keskityttävä erityisesti vähiten kehittyneisiin maihin.

Yhteenvetona haluan kiittää komission jäsentä Dimasia hänen erinomaisesta johtamistyöstään tässä asiassa.

Iva Zanicchi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, parin viikon päästä minulla on kunnia osallistua viralliseen valtuuskuntaan, jonka parlamentti lähettää Kööpenhaminaan Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastomuutosta käsittelevään kokoukseen.

Jatkona aiemmille Rio de Janeirossa vuonna 1992 ja Kiotossa vuonna 1997 pidetyille tärkeille kokouksille 7. joulukuuta aloitetaan työskentely uudessa maailmanlaajuisessa ilmastokokouksessa, joka voi osoittautua mahdollisuuksiltaan historialliseksi. Arvoisa puhemies, sanoin ”voi osoittautua”, sillä APEC-huippukokouksen viimeisinä päivinä Yhdysvallat ja Kiina näyttivät päättäneen muuttaa Kööpenhaminan kokouksen mahdollisuuksia.

Huippukokouksen alkuun on kuitenkin vielä vähän aikaa, ja on kaikkien osallistujien etu saada paikalle tarkkojen tavoitteiden ja ohjelmien kanssa, jottei suuria toiveitamme edistymisestä ilmastomuutoksen torjumisessa petetä.

Saastuttaja maksaa -periaatetta on sovellettava kaikkiin. Euroopan unioni on aina ollut johtoasemassa, ja äskettäinen ilmastoa ja energiaa koskeva lainsäädäntöpaketti on tästä selkeä esimerkki. Olemme todenneet tämän jo monesti: eniten saastuttavina maina Yhdysvaltojen, Kiinan, Intian ja Brasilian on myös kannettava vastuunsa. Ellei näin tapahdu, olemme rasittaneet Euroopan unionin yhtiöitä tarpeettoman suurilla kustannuksilla, ja ennen kaikkea ilman näiden maiden panosta myös Kööpenhaminan kokouksesta uhkaa tulla menetetty mahdollisuus.

Lopuksi totean, että ilmastomuutoksen torjuminen on välttämätön edellytys myös vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiselle – tai ehkä pitäisi sanoa pääsemiselle lähelle näitä tavoitteita.

Meidän on torjuttava aavikoitumista, ilmaston mullistuksia ja ankaria luonnonilmiöitä, mikäli haluamme puolittaa äärimmäisen köyhyyden, torjua epidemioita ja varmistaa, että kaikilla on mahdollisuus käyttää vettä, mikä on välttämätön edellytys.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Kööpenhaminan huippukokous on historiallinen tilaisuus muuttaa planeettamme kohtaloa.

Meidän on tehtävä päätöksiä, jotka ovat vielä sitovampia kuin Kiotossa tehtyt. Tämän vuoksi meidän on kehotettava johtajiamme luomaan WTO:n kaltainen kansainvälinen järjestö, joka vastaa ilmastomuutoksen ja ilmasto-asioiden sääntelystä, sekä rahasto, jolla tuetaan ilmastomuutokseen sopeutumista – tämä tulisi tietenkin virallisen kehitysavun lisäksi. Johtajiamme on myös kehotettava ottamaan käyttöön meri- ja lentoliikenteestä perittävä hiilivero, jota on perittävä myös taloudellisesta toiminnasta.

Voimme nähdä selvästi, että tarvitsemme ympäristöasioissa kipeästi samanlaista kansainvälistä sääntelyä kuin rahoitusmarkkinoiden ja Internetin alalla. Meillä on nyt tilaisuus ottaa tämä historiallinen askel ympäristöasioissa. Tehkäämme se osoittaen suurinta inhimillistä innoitusta. Muuten näytämme päätöksentekijöiltä, joilla ei ole mitään käsitystä todellisuudesta.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät kollegat, kun Kööpenhaminan huippukokoukseen on enää vajaa kaksi viikkoa aikaa, huoli ilmastomuutosta koskevien neuvottelujen onnistumisesta kasvaa. Lisäksi jotkut sanovat jo nyt, että huippukokous epäonnistuu.

Tärkeät kansainväliset toimijat ovat edelleen haluttomia toimimaan niin kunnianhimoisesti kuin ilmastomuutoksen aiheuttama hätätila edellyttäisi. Hyväksymällä huomenna päätöslauselmaesitys Euroopan unionin strategiasta Kööpenhaminan ilmastomuutostokouksessa meidän parlamentin jäsenten on osoitettava, että olemme ensinnäkin erittäin päättäväisiä ja että huippukokoukseen päätteeksi on tehtävä sopimus – joka on tietenkin täsmällinen mutta joka on ennen kaikkea myös sitova.

Lisäksi tehtävän sopimuksen sitovuutta ei pidä voida vesittää tai kyseenalaistaa. Päätösten tekemistä ei voida lykätä loputtomiin, muuten pian on liian myöhäistä. Tämän vuoksi on tarpeen perustaa kansainvälinen ympäristöjärjestö, jota nykypäivänä tarvitaan ja vieläpä kiireellisesti, sillä sen tehtävänä olisi valvoa YK:n alaisuudessa Kööpenhaminassa tehtävien sitoumusten soveltamista.

Kööpenhaminan kokouksesta alkaen meidän on voitava odottaa maailman tärkeimmiltä valtioilta selkeämpää ja vastuullisempaa asennetta.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Keskieurooppalaiset EU:n jäsenvaltiot tukevat vilpittömästi Euroopan unionin ilmastopoliittisia tavoitteita. Syy on yksinkertaisesti se, että ilman niiden panosta Euroopan unioni ei pystyisi saavuttamaan ilmastopoliittisia tavoitteitaan. Itse asiassa vuosina 1990–2005 nämä jäsenvaltiot hillitsivät teollista tuotantoaan poikkeuksellisissa mittakaavassa. Tämän vuoksi uudet jäsenvaltiot pitävät hyvin tärkeänä sitä, että ne toimivat tässä asiassa järkevästi myös tulevaisuudessa. Tämän vuoksi ne ovat ottaneet erittäin raskaan taloudellisen ja sosiaalisen vastuun kantaakseen. Maailmanlaajuisessa päästövähennyssopimuksessa on otettava huomioon uusien jäsenvaltioiden taloudellinen painoarvo ja kokonaisvaltainen tarvearviointi. On myös erittäin tärkeää, että nämä jäsenvaltiot pystyvät säilyttämään ne välineet, joilla ne toteuttavat ympäristöä säästäviä investointejaan ja kehittävät uusiutuvia energialähteitä.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Euroopan komissio ja jäsenvaltiot rahoittivat äskettäin julkaistun tutkimuksen, jossa kritisoidaan Euroopan unionin ilmastopoliittikkaa sen vuoksi, että siinä keskitytään

teollisuuden kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen kiinnittämättä huomiota luonnon omaan kykyyn ottaa hiilidioksidia talteen. Toisaalta tutkimus osoittaa, että Euroopan unionin kehittämä tehomaa-ala aiheuttaa suuren osan ilmastomuutoksesta.

Itse asiassa tutkimuksessa syytetään Euroopan maataloutta. Jos haluamme puhua tässä yhteydessä maataloudesta, meidän on mielestäni mainittava myös muita asioita. Esimerkiksi kasvihuonekaasupäästöjä on pystytty vähentämään Euroopan unionin maataloudessa huomattavasti: 20 prosenttia vuosina 1990–2006. Kun otetaan huomioon, että keskimääräisesti kasvihuonekaasuja vähennettiin näinä vuosina vain 6 prosenttia, on mielestäni väärin panna maatalous syytetyt penkille kaksi viikkoa ennen Kööpenhaminan kokousta.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa olen kuullut puhuttavan paljon teollisuudesta, eikä Kööpenhaminassa saa mielestäni tehdä sitä virhettä, että maatalous unohdetaan.

Jatkaen kollegani Niculescun kommentteista haluaisin tietenkin vahvistaa ne sanomalla, ettei maataloutta saisi pitää rajoittavana tekijänä vaan mahdollisena työkaluna ilmaston lämpenemisen torjumisessa tulevaisuudessa.

Tätä toimintaa ei voida työntää syrjään eikä sitä voida edes jättää huomiotta, sillä – minun on ehkä syytä muistuttaa teille – se kattaa suurimman osan Euroopan unionin alueesta, ja sillä on valtavasti mahdollisuuksia ilmaston lämpenemisen torjunnassa. Tämän vuoksi maatalous on asetettava Kööpenhaminan keskusteluissa keskeiselle sijalle, ja toivon, että neuvoston ja komission jäsenet muistavat tämän ja puhuvat puolestamme joulukuussa Kööpenhaminassa.

Catherine Greze (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, alkuperäiskansojen suojelulla on merkittävä rooli ilmastomuutoksen torjunnassa. Juuri alkuperäiskansat kärsivät ensimmäisinä ilmastomuutoksen aiheuttamista ympäristöön, köyhyyteen ja terveyteen liittyvistä ongelmista.

Metsäkadon ja kaivosteollisuuden lisäksi he kärsivät teollisuusmaiden ehdottamista vääristä ratkaisuista. Biologiset polttoaineet eivät ole ympäristöä säästävää vaihtoehtoa. Ne vahingoittavat alkuperäiskansojen maita niin, että heidän täytyy siirtyä muualle.

Samalla tavoin, kun kehitämme puhtaita teknologioita, monikansalliset yhtiöt omivat itselleen esi-isiltä perittyjä teknologioita ja myyvät ne sitten takaisin korkeaan hintaan samoille kansoille, jotka ovat ne alun perin keksineet. On valitettavaa, ettei tänään esitettävässä päätöslauselmassa viitata Yhdistyneiden Kansakuntien alkuperäiskansojen oikeuksia koskevaan julistukseen.

Meidän olisi pitänyt viitata myös biopiratismiin ja alkuperäiskansojen autonomiseen omistusoikeuteen, jotka ovat perustavanlaatuisia välineitä ilmastomuutoksen torjumisessa. Otan nämä kysymykset esiin, kun keskustelemme tulevista päätöslauselmista. Metsäkysymys ei liity vain hiilidioksidiin vaan myös ihmisten elämään.

Lopuksi haluan kiittää jäsen Datia hänen päättäväisyydestään, ja mikäli ymmärsin häntä oikein...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Euroopan unionilla on vahvat moraaliset perusteet ryhtyä määrätietoisin toimenpiteisiin, jotta Yhdysvallat ja Kiina saadaan vähentämään päästöjään. Tämä perustuu siihen tosiasiaan, että Euroopan unioni ja sen 27 jäsenvaltiota ovat täyttäneet Kiiton pöytäkirjassa tehdyt sitoumukset. Myös entisten sosialististen maiden panos on ollut merkittävä, ja ne ovat tehneet suuria uhrauksia. Kun näiden maiden raskas teollisuus romahti, hiilidioksidipäästöt vähenivät merkittävästi, mutta maksoimme tästä yhteiskunnallisesti korkean hinnan. Näin ollen kansainvälisiä sitoumuksia tehtäessä ja rahoitusta myönnettäessä on kohtuullista ottaa huomioon tämä tosiasia eli talouskehitys. Toisaalta on oltava mahdollista – tämä olisi kohtuullista – siirtää käyttämättömiä oikeuksia seuraaville kausille, sikäli kuin niitä voidaan käyttää ympäristönsuojelutarkoituksiin.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, päätöslauselma Euroopan unionin strategiasta Kööpenhaminan ilmastomuutostalkoissa on erittäin tärkeä ja kunnianhimoinen asiakirja, mutta ilman maailmanlaajuisia sopimusta huippukokous epäonnistuu. Tiedämme, että Yhdysvallat yrittää parhaillaan vahvistaa yksityiskohtia ja lopullisia päästörajoja kansainvälisten neuvottelijoiden kanssa, mutta monet seikat osoittavat, etteivät he onnistu tekemään lopullista päätöstä ennen huippukokousta. On myös todettu, että vaikka rajoista neuvotellaankin, Yhdysvaltain kongressi ei ehkä hyväksy niitä.

Euroopan unionin johtoasema on erittäin tärkeä, mutta käsittääkseni EU onkin ainoa, jolla on kunnianhimoiset tavoitteet. Näin ollen on kysyttävä, mitä tapahtuisi, jos Yhdysvallat ei tukisi 30 prosentin kynnysarvoa, mikäli tällaisesta päätettäisiin. Millä keinoilla aiomme varmistaa, että kaikki osapuolet myös täyttävät kaikki tekemänsä sitoumukset? Emmekö jää lopulta yksinäiseksi soturiksi, joka tekee valtavia ponnistuksia suunnattomien kustannuksien mutta ei pysty silti vaikuttamaan millään tavoin ilmastomuutokseen eikä hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen?

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, valmistaudumme Kööpenhaminan kokoukseen päätöslauselmalla, joka osoittaa meidän olevan tietoisia siitä, että mikäli haluamme toteuttaa toimia ilmastomuutoksen torjumiseksi, kaikkien maailman maantieteellisten alueiden on välttämättä osallistuttava hankkeeseen. Lisäksi teollisuusmaiden velvollisuutena on asettaa kehitysmaiden kanssa tavoitteita, joihin pyritään, sekä myöntää varoja, joilla nämä tavoitteet saavutetaan.

Tältä osin parlamentti on tehnyt hyvää työtä. Päätöslauselmassa esitetään tiettyjä välineitä, ja on tärkeää, että olemme arvioineet toimet määrällisesti. Ehdottomamme 30 miljardin euron summaa vuoteen 2020 mennessä voidaan pitää merkittävänä kehitysmaiden aloitteiden tukemiseen myönnettävänä summana, vaikka se onkin vähimmäissumma. Eilen Yhdistyneiden Kansakuntien neuvottelija De Boer pyysi 10 miljardia Yhdysvaltain dollaria vuoteen 2012 mennessä.

Yhdysvaltain ja Kiinan tekemien valintojen jälkeen Euroopan unionin on otettava uusia vastuuta kannettavakseen ja johdettava ilmastomuutoksen torjuntatyötä.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, olemme käyneet tänä aamuna todella hyvää keskustelua, ja kaikilta puhujilta voidaan oppia paljon.

(EN) Haluan esittää ainoastaan kolme näkökohtaa. Ensimmäiseksi, mikäli Kööpenhaminassa ei saada aikaan sitovaa sopimusta, parlamentin ja Euroopan unionin olisi käytettävä vaikutusvaltaansa ja nimittävä ja saatava kuriin ne maat, jotka ovat tästä vastuussa, jotta niille voidaan määrätä sanktioita ruotuun palauttamiseksi.

Toiseksi tarvitaan kansalaisille suunnattua koulutusohjelmaa, sillä monet kansalaiset haluavat vähentää hiilijalanjälkeään, mutta heiltä ehkä puuttuu siihen tarvittava taitotieto tai taloudelliset resurssit.

Kolmanneksi, rahoitus on mainittu tänä aamuna yhä uudelleen. Rahoituskysymyksen sisältö on yksinkertainen. Kysymys ei ole siitä, onko meillä varaa tehdä tämä, vaan siitä, onko meillä varaa olla tekemättä tätä. Kello käy, eikä toista tilaisuutta tule. Tämä on tehtävä nyt.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, vaikka odotuksemme Kööpenhaminan osalta tässä vaiheessa laskevat, on totta, ettei tavoitteitamme kuitenkaan voida laskea. Kuten muut kollegat ovat todenneet, jos voisimme korostaa ilmastomuutosta koskevan keskustelun myönteisiä puolia sekä kansantalouksien että kansalaisten kannalta, keskustelu voisi sujua paremmin – tässä keskustelussa nimittäin on myönteisiä puolia. Vaikka Kööpenhaminassa ei ehkä tehdäkään sitovaa sopimusta, on mielestäni selvää, että muutos on jo päässyt vauhtiin, ja meidän varmistettava, ettei tämä vauhti laannu.

Tämä on keskeinen maankäyttöön – maatalouteen ja maankäytössä tapahtuviin muutoksiin – liittyvä huolenaihe. Maatalous ei selvästikään ole vain osa ongelmaa vaan se on myös merkittävä osa ratkaisua. Tässä keskustelussa on otettava huomioon huolenaiheemme maailmanlaajuisesta elintarviketurvasta: ongelma voidaan ratkaista kehittämällä kestäviä tuotantojärjestelmiä, joilla voidaan hallita ilmastoa ja jotka myös tarjoavat meille elintarviketurvaa. Tämä on keskeinen huolenaiheemme.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, ilmaston suojeleminen ja kestävä kehitys ovat aiheita, jotka koskevat meitä kaikkia. Näin meidän pitäisi ajatella. Tyydyttävää edistystä ei kuitenkaan saada aikaan elleivät erityisesti maailmanlaajuiset toimijat tee keskenään tiivistä yhteistyötä. Niin kauan kuin Yhdysvallat ja Kiina kieltäytyvät asettamasta yhteisiä sitovia kasvihuonekaasujen päästötavoitteita, Kööpenhaminassa voidaan hyväksyä yksinomaan – kuten YK:n korkein ilmastovirkamies osuvasti totesi – moraalisesti sitovia, toisin sanoen hampaattomia, päätöslausemia.

Sanoisin erään asian ydinvoimasta. Ongelmaa ei todellakaan ratkaista ydinvoimalla. Sen hyödyt ovat minimaaliset, kustannukset valtavat ja riskit todella suuret. Tämän vuoksi kannatan kotiseutuni Ylä-Itävallan ydinvoiman vastustajien laatimaa päätöslauselmaa, jossa EU:ta kehoitetaan ottamaan käyttöön ydinvoimavero. Ajatuksessa on järkeä, sillä se tarkoittaisi, ettei päästökauppajärjestelmä suosisi ydinvoiman käyttöä.

Jolanta Emilia Hibner (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, muutaman päivän päästä maailman johtajat, myös Euroopan parlamentin edustajat, kokoontuvat Kööpenhaminaan keskustelemaan ilmastomuutoksesta.

Kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen on epäilemättä todella tärkeä kysymys, mutta aivan yhtä tärkeä kysymys on Euroopan unionin teollisuuden suojelu. Emme saa sallia sitä, että Euroopan unionin yhtiöt menevät nurin ja teollisuus siirretään kolmansiin maihin, joissa hiilidioksidipäästöjä ei rajoiteta.

Meidän on myös muistettava suojella teknologiaamme ja immateriaalioikeuksiamme. Näin ollen Euroopan unionin on oltava Kööpenhaminassa johtavassa asemassa, mutta se ei saa asettaa epärealistisia tavoitteita itselleen eikä muille. Hiilidioksidipäästöjen vähentäminen 30 prosenttia vuoteen 2020 mennessä vuoden 1990 tasosta ilman suurimpien saastuttajien Yhdysvaltojen, Intian ja Kiinan tukea tuntuu vaikealta. Sama koskee myös niitä päätöslauselmaluonnoksen säännöksiä, joissa kasvihuonekaasupäästöjä pyritään vähentämään 80 prosenttia vuoteen 2050 mennessä. Vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä voidaan...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Arvoisa puhemies, täällä käyty keskustelu on ollut erittäin mielenkiintoinen ja näyttää siltä, että Euroopan parlamentti on erittäin voimakkaasti sitoutunut tukemaan Kööpenhaminan ilmastokokousta.

Maatalouden merkitystä on korostettu myös ongelman ratkaisuna. Haluan omasta puolestani korostaa myös metsäpolitiikan ja metsien merkitystä, koska metsät ovat hiilinieluja, jotka sitovat hiilidioksidia. Vaikuttaa siltä, että Yhdysvallat tuo hyvän uutisen mukanaan Kööpenhaminaan, mikä on erittäin merkittävä asia.

Nyt on aloitettava konkreettinen keskustelu myös siitä, millä tavoin ilmastonmuutoksen estämisestä koitua lasku maksetaan. Tässä asiassa tulonjakokysymykset nousevat erittäin keskeiseen asemaan, koska laskua ei saa maksattaa myöskään Euroopassa köyhillä ihmisillä.

Axel Voss (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin kannustaa Kööpenhaminassa käytävien neuvottelujen puheenjohtajaa pyrkimään onnistuneeseen lopputulokseen. Kunnianhimoiset tavoitteet ovat hyviä, ja tänään toteuttamamme toimet ovat viime kädessä panostus tulevaisuuteen, ottaen huomioon tulevat seuraukset ja haitat, kuten muuttoliike, rannikkoalueille aiheutuvat vahingot ja kenties se, että vakaista alueista tulee epävakaampia ilmastonmuutoksen vuoksi.

Meidän olisi myös näytettävä esimerkkiä. Jos muut valtiot ja erityisesti todella suuret valtiot eivät kuitenkaan tee samoin, meidän on toimittava suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Tämä huomioon ottaen huomautan, että liikeyrityksiimme kohdistuu nyt jo varsin raskas taakka.

Haluan vielä mainita yhden seikan eli sen, että pyrimme myös edistämään EU:n uskottavuutta kokonaisuudessaan ja osoittamaan uudelle sukupolvelle, että EU:ta tarvitaan.

Andreas Carlgren, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, haluaisin todella kiittää parlamenttia pitkästä ja tiiviistä keskustelusta sekä keskustelun aikana ilmenneestä lujasta ja laaja-alaisesta sitoutumisesta. On todettu, että optimistisen asenteemme on perustuttava tosiasioihin. Menen kuitenkin vielä pidemmälle ja totean, että optimismimme perustuu itse asiassa todellisiin kokemuksiin. EU on onnistunut vähentämään päästöjä. Niitä on vähennetty puoleen siitä, mitä on tarkoitus saavuttaa vuoteen 2020 mennessä – kävi miten kävi – ja kolmasosaan siitä, mihin toivottavasti päästään Kööpenhaminan sopimuksen myötä, eli 30 prosentin päästövähennyksiin EU:ssa. Tämä johtuu erityisesti siitä, että olemme kehittäneet yhteisiä sääntöjä, jotka on vahvistettu kansainvälisesti sitovassa asiakirjassa eli Kioton pöytäkirjassa. Tästä syystä olemme sitoutuneet voimakkaasti varmistamaan, että Kööpenhaminan prosessi johtaa tähän oikeudellisesti sitovaan asiakirjaan. Näin ei käy heti kättelyssä Kööpenhaminassa. Meidän on päästävä yhteisymmärryksen sopimuksen koko sisällöstä. Sitten on tekninen osa, johon sisältyy asiakirjan muuntaminen oikeudellisesti sitovaksi tekstiksi. Me haluamme EU:ssa, että tämä tapahtuu muutaman kuukauden kuluessa Kööpenhaminan kokouksesta.

Totean myös, että maailmanlaajuinen rahoituskriisi ei liittynyt mitenkään siihen, että ilmastonmuutoksen estämiseen olisi käytetty liikaa rahaa. Laajamittaiset ekologiset sijoitukset ovat päinvastoin osa taloudellisia muutoksia: toisin sanoen, siirtyminen kohti ympäristöystävällisempää taloutta auttaa myös sekä rikkaita että köyhiä valtioita selviytymään talouskriisistä. Hiilidioksidimarkkinat ovat itse asiassa keino antaa riittävästi tilaa sijoituksille. Hiilidioksidimarkkinoiden avulla varmistetaan, että saastuttaja maksaa, että asetamme päästöille ylärajan ja että saastuttajan maksamat rahat voidaan myös ohjata kehitysmaihin, jotta niissä tehtäisiin ekologisia investointeja. Tämä kyseenalaistetaan toisinaan. Jotkut ihmettelevät, miksi meidän pitäisi sijoittaa puhtaan kehityksen mekanismiin (CDM), vaikka kyse on juuri siitä, että saastuttajan on maksettava kehitysmaissa tehtävistä ekologisista sijoituksista. Se on mielestäni hyvä ja tärkeä asia, mutta

meidän on myös uudistettava näitä sääntöjä, jotta ympäristövaikutuksista tulee laajempia ja selvemmin havaittavia ja jotta voimme olla varmoja siitä, että toimi saavuttaa kaikkein köyhimmit.

On myös tehtävä sopimus hiilivuodon estämiseksi. Esitetyt huolenaiheet on tästä syystä muutettava entistä voimakkaammaksi sitoutumiseksi siihen, että sopimuksesta tulee totta.

Lopuksi on mielestäni syytä tehdä täysin selväksi, että jos Kööpenhaminan sopimuksen avulla ei saavuteta EU:n 30 prosentin tavoitetta, eli jos tulos vesittyy niin pahasti, että EU ei voi kohtuuden nimissä saavuttaa 30 prosentin tavoitetta, sopimus on epäonnistunut. Tästä syystä on myös tehtävä täysin selväksi, että huono sopimus on vieläkin pahempi vaihtoehto kuin se, ettei sopimusta tehdä ollenkaan. Tästä syystä EU on asettanut riman niin korkealle. Tästä syystä työskentelemme juuri nyt kovasti sisällön parissa. Syynä on myös se, että puhuessamme kahden celsiusasteen tavoitteesta olemme tietoisia siitä, että se on korkein taso, joka meidän on saavutettava. Tiedämme, että jo nyt on havaittavissa seurauksia, joita on mahdoton hyväksyä. Kysykää vaikka Malediivien hallitukselta, jonka hallitus järjesti hiljattain kokouksen veden alla osoittaakseen, millaisia lähes väistämättömiä seurauksia syntyy joissakin maailman osissa. Olisi kyynistä olla toteuttamatta määrätietoisia toimia. Maailma on odottanut jo riittävän kauan. On tullut aika tehdä tarvittava sopimus Kööpenhaminassa maapallon vuoksi. Myös tästä syystä parlamentin ja koko EU:n sitoutuminen on tärkeää.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, keskustelu oli erittäin mielenkiintoinen ja sen aikana esitettiin poikkeuksellisia ja rakentavia puheenvuoroja. Olemme kuulleet lukuisia kantoja monista eri asioista. On hyvin mahdollista, että kaikki eivät ole yksimielisiä. En esimerkiksi ymmärrä, miksi kukaan vastustaisi ekologista ja saastuttamatonta teollisuutta, joka perustuu uuteen suorituskykyiseen teknologiaan. Tätäkin on tänään kuultu. En ymmärrä, miksi kukaan suosii saastuttavaa vanhaan tekniikkaan perustuvaa teollisuutta, jonka tuottama hyöty perustuu siihen, että se ei maksa saastumisesta aiheutuvia kustannuksia. Tällainen hyöty on kuitenkin lyhytaikaista, koska nämä teollisuudenalat eivät ole kilpailukykyisiä. Demokratiassa ja demokraattisessa parlamentissa kuulee tosiaan kaikenlaisia kantoja.

Haluan myös lausua sanasen Maailman ympäristöjärjestöstä. Järjestö, jonka hyväksi tiedän erityisesti Ranskan toteuttaneen paljon toimia, oli itse asiassa yksi tavoitteistamme, ja toivon sen täyttyvän tulevina vuosina. On selvää, että tällaista järjestöä tarvitaan, jotta olisi olemassa kansainvälinen järjestö, jossa edistetään ympäristöasioita samalla tavalla kuin taloudellisia tai sosiaalisia asioita ja jonka avulla voidaan myös paremmin koordinoita kansainvälisiä ympäristösopimuksia. Tämä onnistuu suhteellisen helposti siten, että parannetaan YK:n ympäristöohjelmaa, ja tämänsuuntaisia toimia onkin jo toteutettu.

Haluan myös mainita Kioton pöytäkirjan, johon viitattiin monta kertaa. Olen tyytyväinen Euroopan unionin saavutukseen: 15 jäsenvaltiota, jotka ovat asettaneet yhteiseksi tavoitteekseen vähentää hiilidioksidipäästöjä kahdeksan prosenttia vuosina 2008–2012, saavuttavat tavoitteensa, samoin kuin 27 jäsenvaltion EU, jossa 10 uutta jäsenvaltiota on asettanut itselleen tavoitteen Kyprosta ja Maltaa lukuun ottamatta. Näin Euroopan unioni pystyy osoittamaan, että pidämme sanamme, mikä on epäilemättä onnistunut niiden toimien avulla, joita olemme toteuttaneet kansallisesti tai yhteisössä ja joihin hiilidioksidipäästöjen päästökauppajärjestelmä kuuluu.

Kuten puheenjohtaja Carlgren huomautti, on syytä korostaa, että päästöjä onnistutaan vähentämään Euroopan unionissa vieläkin enemmän kuin mihin alun perin päätimme pyrkiä ennusteidemme ja taloudellisen kasvun perusteella. Mainitsen muutamia tilastotietoja: vuosina 1990–2007, kaudella, jolta tilastotietoja on saatavilla, talouskasvu oli suuruudeltaan 44 prosenttia; hiilidioksidipäästöjä vähennettiin viisi prosenttia 15 jäsenvaltiossa ja yhdeksän prosenttia 27 jäsenvaltiossa. Ennusteiden mukaan ylitämme tavoitteen selvästi vuoteen 2012 mennessä, minkä ansiosta on helpompi saavuttaa 30 prosentin vähennystavoite vuoteen 2020 mennessä.

On pantava merkille, että vuonna 2008 kasvihuonekaasupäästöjä vähennettiin Euroopan unionissa merkittävästi – 1,6 prosentin verran – taloudellisen kasvun jatkuessa. Talouskriisi alkoi vasta vuoden 2008 lopussa, ja se vaikutti myös kasvihuonekaasupäästöihin.

On enää muutama päivä jäljellä, ja pyydän hartaasti teitä jatkamaan toimianne ja kahdenvälisiä yhteyksiänne. Ecofin-neuvoston, ympäristöneuvoston ja Eurooppa-neuvoston neuvotteluissa laadittiin selvät ohjeet, joilla edistetään rahoituslähteitä, toimintarakenteita ja niitä kriteerejä, joilla määritellään kaikkien tahojen panokset, koskevia erityisiä ehdotuksia. Meidän on pyrittävä jäljellä olevana aikana hyödyntämään näitä keinoja mahdollisimman tehokkaasti.

Laajamittainen yhteisymmärrys vallitsee siitä, että on tarpeen toteuttaa maailmanlaajuisia toimia kahden celsiusasteen tavoitteen saavuttamiseksi. Yleisen uskomuksen mukaan Kööpenhaminassa luodaan ja on luotava pohja vuoden 2012 jälkeistä kautta koskevalle ilmastopolimukselle. Pohja muodostuu pääasiallisesti

kehittyneiden valtioiden, kuten Yhdysvaltojen, kunnianhimoisista sitoumuksista vähentää päästöjä, kehittyneiden valtioiden asianmukaisista toimista päästömäärien kasvamisen vähentämiseksi ja kehityksmaille tarkoitetusta taloudellisesta tuesta, jotta ne voivat vähentää päästöjä ja mukautua ilmastomuutokseen.

Maaliviiva lähestyy nopeasti. Kööpenhaminan kokousta on hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla ja kaikkien valtioiden tärkeimmät sitoumukset on tiivistettävä historialliseen sopimukseen. Kööpenhaminassa on päästävä merkittävään sopimukseen kaikista Balin toimintasuunnitelman osatekijöistä. Kaikista niistä on tehtävä sitova sopimus Kööpenhaminassa, ja heti sen jälkeen – enintään kolmen–kuuden kuukauden kuluessa – sopimukselle on annettava lainvoima, jotta saavutetaan sitova sopimus, mihin Euroopan unioni on pyrkinyt ja jolla edistetään kasvihuoneilmiön rajoittamista kahteen celsiusasteeseen koskevaa tavoitetta.

Mielestäni on sanomattakin selvää, että Euroopan parlamentin jäsenet osallistuvat näinä päivinä toteutettaviin toimiin, erityisesti Kööpenhaminan ratkaiseviin kokouksiin. Kiitän teitä tästä ja, vielä kerran, kaikista toteuttamistanne toimista.

Puhemies. – (DE) Muistutan jäseniä jälleen siitä, että parlamentaarista uudistusta käsittelevän työryhmän luomaa sinisen kortin järjestelmää ei sovelleta komissiossa eikä neuvostossa vaan ainoastaan parlamentin jäsenien välisissä keskusteluissa.

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta on esittänyt keskustelun päätteeksi päätöslauselmaesityksen⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Kukaan ei voi olla välittämättä siitä, että on erittäin kiireellisesti tehtävä kansainvälinen Kioton jälkeinen sopimus, jolla vähennetään merkittävästi hiilidioksidipäästöjä.

Meidän on varmistettava, että maapallon lämpötila ei nouse enempää kuin kahden celsiusasteen verran. Mikäli haluamme saavuttaa tämän tavoitteen, maailmanlaajuisia päästöjä on vähennettävä vähintään 30 prosenttia tulevien 10 vuoden aikana. Ihmiskunnan tulevaisuus riippuu tästä tasapainotilasta ja aika on loppumassa. Olemme saaneet tilaisuuden lieventää ilmastomuutoksen seurauksia, jotka tuntuvat jo nyt ja joista saattaa muodostua 2000-luvun vakavin ongelma.

Olemme erittäin huolestuneita asiasta, koska me saarten asukkaat vaikutamme vähiten näihin muutoksiin.

Euroopan unionin on edelleen toimittava johtavassa asemassa ja puhuttava yhdellä äänellä ympäristöasioista. Sen on hyödynnettävä kaikkea poliittista vaikutusvaltaansa varmistaakseen, että maailman suurvallat saavuttavat vakaan sopimuksen tulevassa Kööpenhaminan huippukokouksessa. On olennaisen tärkeää toteuttaa päättäväisiä toimia ja muuttaa energiankäyttöön liittyvää maailmanlaajuisia toimintamallia – kuten Portugalissa ja Azoreilla on jo tehty – samoin kuin investoida uusiutuvaan energiaan ja energiatehokkuuteen.

Nessa Childers (S&D), kirjallinen. – (EN) Irlanti on kärsinyt viime päivien aikana vakavista tulvista, jotka ovat aiheuttaneet tuhoa tavallisille perheille, pienyrityksille ja viljelijöille koko saarella. Irlannin toiseksi suurimman joen eli Barrow-joen tulviminen on johtanut siihen, että Carlow on ollut suurelta osin veden alla jo yli neljän päivän ajan! Naapurialueella Kilkennyssä vettä on tullut enemmän kuin 60 vuoteen! Vaikka Irlannissa on aina ollut tulvia, niiden toistumistiheys ja voimakkuus on jälleen todellinen muistutus siitä, mitä ympäristömme piittaamattoman hyväksikäytön aiheuttamasta ilmastomuutoksesta saattaa seurata. Riippumatta siitä, mitä alle kahden viikon kuluttua Kööpenhaminassa järjestettävässä YK:n ilmastokokouksessa tapahtuu, äärimmäiset sääolot, kuten Irlannin tulvat, toistuvat entistä useammin. Meidän on parannettava vastustuskykyämme ilmastomuutoksen vaikutuksille. Arvoisa puhemies, kehotan Irlannin hallitusta välittömästi hakemaan luonnonkatastrofiapua Euroopan solidaarisuusrahostolta. Irlantilaiset osoittivat hiljattain sitoutumistaan EU:hun äänestämällä selvin äänin Lissabonin sopimuksen puolesta. EU:n on osoitettava sitoutumistaan irlantilaisiin, kuten Carlow'n ja Kilkennyn asukkaita, kohtaan nopeuttamalla avustusvarojen myöntämistä.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kööpenhaminassa on ehdottomasti saavutettava poliittinen sopimus, mutta sen on oltava maailmanlaajuinen. Taloudelliselta kannalta olisi väärin asettaa yhteisön teollisuus tilanteeseen, joka on täysin suhteeton muissa kehittyneissä valtioissa vallitsevaan tilanteeseen nähden, eikä

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

siitä olisi suurta hyötyä ympäristön kannalta. Yhteisön toimilla on pyrittävä kaikkia osapuolia velvoittavaan sopimukseen.

Yhteisössä on myös kehitettävä tehokkaita ja järkeviä ratkaisuja rahoituskysymykseen. Tämä tekee tyhjäksi ajatuksen kansainvälisten rahoitustoimien verottamisesta (Tobinin vero), jolla rahoitetaan kehitysmaiden mukautumista ilmastonmuutokseen.

Tällaista tukea, vaikka se onkin välttämätöntä, ei pidä antaa talouden, kaupan ja vaurauden edistämisen kustannuksella.

Tällaisen veron koko yhteiskunnalle aiheuttamia kustannuksia (verotaakan lisääntyminen, millä on seurauksia kaikille veronmaksajille ja kuluttajille) ja sen vaikutuksia rahoitusmarkkinoihin (tarvittavan maksukyvyyn sekä yritysten ja kotitalouden luotonsaannin heikkeneminen) ei voida jättää huomiotta.

Lisäksi maailmanlaajuisen veron täytäntöönpano aiheuttaisi teknisiä ongelmia ja edellyttäisi monimutkaista hallintoa. Kriisiä ei voida ratkaista asettamalla lisää uusia veroja, joita olisi vaikea kantaa. Tämä ajatus uudesta verosta on unohtettava.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:n olisi jatkossakin toimittava esimerkkinä ilmastonmuutosta torjuttaessa. On syytä muistaa, että EU on ylittänyt Kiotossa asetetut tavoitteet.

Mielestäni Kööpenhaminassa tehtävän ja maailmanlaajuisen hiilipäästöjen vähentämistä koskevan sopimuksen olisi oltava sitova. Tätä ajatellen olen esittänyt parlamentin päätöslauselmaan asiaa koskevan tarkistuksen, jossa pyydetään kansainvälisten seuraamusten sisällyttämistä lopulliseen tekstiin.

Mielestäni sopimuksen on oltava maailmanlaajuinen ja kunnianhimoinen, ja sillä on oltava selvä aikataulu. Ellemme ole kunnianhimoisia, lopputuloksena on hyödytön, Kioton pöytäkirjaakin tehottomampi väline. Pöytäkirjassahan määrätään jo kansainvälisistä seuraamuksista. Toivomme, että onnistumme laatimaan tehokasta sääntelyä ja että sopimukseen sisällytetään tarkistuslauseke, jotta se voidaan saattaa helposti ajan tasalle.

Meidän on myös lähetettävä selkeä merkki Aasian nouseville teollisuusvaltioille. Kiinaa ja Intiaa ei voida vapauttaa kaikesta vastuusta niiden tuottaessa suuren prosentuaalisen osuuden maailman päästöistä meidän teollisuutemme pyrkiessä kaikin tavoin vähentämään päästöjään.

Yhdysvalloilla on suuri vastuu tämän huippukokouksen onnistumisesta. Toivon, että Yhdysvaltain presidentti Barack Obama osoittaa, että hän on ansainnut saamansa Nobel-palkinnon, koska torjumalla ilmastonmuutosta edistetään kaikkien kansakuntien rauhaa ja onnellisuutta!

Adam Gierek (S&D), kirjallinen. – (PL) Ilmasto on muuttumassa. Niin on käynyt jo monta kertaa aiemminkin. Meitä on yli kuusi miljardia, ja se, mikä oli taannoin äärimmäinen ilmiö ja meni huomaamatta ohi, on nykyään ilmiselvää. Lisäksi taidokkaasti rakennetut infrastruktuurit – esimerkiksi virran tuotannon ja jakelun infrastruktuurit – pettävät usein, minkä vuoksi tietoliikenneyhteyksissä on katkoksia ja ne menevät poikki. Myös maapallon laajojen alueiden aavikoituminen aiheuttaa ongelmia. Tästä on seurannut humanitaarinen ja taloudellinen katastrofi. Ensimmäisinä merkkeinä tästä ovat Somalian levottomuudet ja ennusteet vesipulasta johtuvista tulevista selkkauksista. Muuttoliike on kasvamassa. Ratkaistaanko nämä ongelmat rajoittamalla hiilidioksidipäästöjä? Ei.

Ensinnäkään ei ole todistettu, että ilmastonmuutos johtuu hiilidioksidipäästöistä. Toiseksi hiilidioksidipäästöjen rajoittamisen vaikutukset ovat havaittavissa vasta vuosisadan lopussa. Kolmanneksi hiilidioksidipäästöihin kohdistuvat rajoitukset heikentävät ihmiskuntaa taloudellisesti, mikä vain pahentaa katastrofia. Päästökauppaa koskeva ehdotus on yhteiskunnan vastainen ja tavalliset ihmiset joutuvat vastaamaan sen kustannuksista. Ehdotuksesta hyötyvät sen sijaan rahoitusala ja keinottelijat. Humanitaarisista ja yhteiskunnallisista syistä on näin ollen tärkeintä torjua ilmastonmuutoksen seurauksia, ei sen erittäin epätodennäköisiä syitä. Tarkoituksena ei ole mukautua ilmastonmuutokseen vaan toteuttaa ennalta ehkäiseviä toimia. Vedensaannin turvaaminen on esimerkiksi omassa kotimaassani jo nyt tärkeä asia.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Maapallon lämpeneminen aiheuttaa ihmiskunnalle tällä hetkellä kaksi suurta ongelmaa: yhtäältä on tarpeen leikata jyrkästi kasvihuonekaasupäästöjä ja toisaalta on tarpeen mukautua ilmastonmuutoksen seurauksiin. Ottaen huomioon, että ilmiö on maailmanlaajuinen ja että EU on vastuussa vain 10 prosentista maailman kasvihuonekaasupäästöistä, on tärkeää, että Kööpenhaminassa saavutetaan kahden viikon kuluttua pakottava, maailmanlaajuinen oikeudellinen sopimus. Pidän myönteisenä, että presidentti Obama osallistuu Kööpenhaminan kokoukseen valtuutuksella, johon sisältyy selviä päästöjen

vähentämistä koskevia tavoitteita, mihin Yhdysvallat sitoutuu. Mukautuaksemme ilmastonmuutoksen vaikutuksiin tarvitsemme rahoitusjärjestelyä, josta käy täsmälleen ilmi, millaisia summia on sijoitettava työpaikkojen luomista edistävään ympäristöystävälliseen teknologiaan. Tämä on erityisen tärkeää tänä kriisiaikana.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Ilmastonmuutosta tarkastelevan, Kööpenhaminassa 7. joulukuuta 2009 alkavan kansainvälisen kokouksen tavoitteena on laatia Kioton jälkeinen sopimus, jossa maailman valtiot sitoutuvat vähentämään saastepäästöjä. EU on sitoutunut yksipuolisesti vähentämään saastepäästöjä 20 prosenttia vuoden 2005 määriin verrattuna sekä varmistamaan, että 20 prosenttia kulutetusta energiasta on peräisin uusiutuvista energialähteistä. Näitä toimia on kuitenkin sovitettava yhteen kaikkien kehittyneiden valtioiden tai kehitysmaiden toimien kanssa. Energiankulutusta ja saastepäästöjä on mahdollista vähentää nopeasti ja edullisesti lisäämällä energiatehokkuutta maailmanlaajuisesti. Tästä syystä EU:n ja jäsenvaltioiden on lisättävä energiatehokkuutta erityisesti rakennus- ja liikennealalla. On osoitettava taloudellisia varoja yhteisön yritysten uudenaikaistamiseksi, jotta EU voisi vähentää runsaasti energiaa kuluttavan teollisuuden saastepäästöjä tehtyjen sitoumusten mukaisesti. Tämä on ainoa tapa ylläpitää tuotantoa ja näin ollen työpaikkoja Euroopan unionissa. Tarkistettaessa EU:n talousarviota on varmistettava, että saatavilla on riittävästi taloudellisia varoja, jotta voidaan hyväksyä toimia, joilla torjutaan ilmastonmuutosta ja mukaudutaan sen seurauksiin. Luomalla ympäristötehokkaan maailmanlaajuisen talouden synnytetään uusia investointeja, luodaan uusia työpaikkoja ja parannetaan elinoloja.

(Istunto keskeytettiin klo 11.50 äänestysten ajaksi ja sitä jatkettiin klo 12.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

4. Äänestykset

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

4.1. Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut (A7-0070/2009, Catherine Trautmann) (äänestys)

4.2. Torjunta-aineita koskevat tilastot (A7-0063/2009, Bart Staes) (äänestys)

- Ennen äänestystä:

Bart Staes, esittelijä. – (NL) Asian selventämiseksi haluan mainita, että tämä on kolmas mietintö torjunta-aineiden käytöstä annetun kolmen mietinnön sarjassa.

Hyväksyimme aiemmin tänä vuonna, edellisen parlamentin toimikaudella, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevan asetuksen. Hyväksyimme tuolloin myös direktiivin torjunta-aineiden kestävästä käytöstä, ja tämä asetus torjunta-aineita koskevista tilastoista on kolmas asiaan liittyvä osatekijä.

Tätä ehdotusta piti tarkastella sovittelukomiteassa, koska jotakin meni pieleen edellisessä parlamentissa. Monet eivät olleet läsnä, ja toisessa käsittelyssä oli läsnä liian vähän jäseniä, jotta olisimme saaneet riittävästi ääniä toisen käsittelyn saattamiseksi päätökseen.

Halusin tässä yhteydessä käyttää puheenvuoron kiittäkseni puheenjohtajavaltio Ruotsia ja erityisesti puheenjohtajavaltio Tšekkiä, koska ne olisivat voineet aivan hyvin pilata toisen menettelyn kieltäytymällä sovittelumenettelystä. Puheenjohtajavaltioiden ja parlamentin välisten hyvien suhteiden ansiosta sekä poliittisten ryhmien puheenjohtajien ansiosta, jotka osallistuivat kanssani kirjeen kirjoittamiseen puheenjohtajavaltiolle heti vaalien jälkeen, onnistuimme pelastamaan mietinnön ja varmistamaan sovittelumenettelyn välityksellä, että voimme tänään äänestää asiakirjasta toisessa käsittelyssä sovitussa muodossa. Haluan kiittää kaikkia mukana olleita.

4.3. Euroopan laajuisten verkkojen alaan liittyvä yhteisön rahoitustuki (kodifioitu toisinto) (A7-0057/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (äänestys)

- 4.4. Europolin tietojen luottamuksellisuutta koskevat säännöt (A7-0065/2009, Timothy Kirkhope) (äänestys)
- 4.5. Täytäntöönpanosäännöt, jotka koskevat Europolin suhteita kumppaneihin, henkilötietojen ja turvaluokiteltujen tietojen vaihto mukaan lukien (A7-0064/2009, Sophia in 't Veld) (äänestys)
- 4.6. Luettelo kolmansista valtioista ja organisaatioista, joiden kanssa Europol tekee sopimuksia (A7-0069/2009, Jan Philipp Albrecht) (äänestys)
- 4.7. Europolin analyysitietokantoja koskevat täytäntöönpanosäännöt (A7-0068/2009, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (äänestys)
- 4.8. Eurooppalainen rikosentorjuntaverkosto (A7-0072/2009, Sonia Alfano) (äänestys)
- 4.9. Rikosteknisten laboratorioiden toiminnan akkreditointi (A7-0071/2009, Timothy Kirkhope) (äänestys)
- 4.10. Makrotaloudellisen rahoitusavun myöntäminen Georgialle (A7-0060/2009, Vital Moreira) (äänestys)
- 4.11. Makrotaloudellisen rahoitusavun myöntäminen Armenialle (A7-0059/2009, Vital Moreira) (äänestys)
- 4.12. Makrotaloudellisen rahoitusavun myöntäminen Serbialle (A7-0061/2009, Miloslav Ransdorf) (äänestys)
- 4.13. Makrotaloudellisen rahoitusavun myöntäminen Bosnia ja Hertsegovinalle (A7-0067/2009, Iuliu Winkler) (äänestys)
- 4.14. Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä (A7-0055/2009, Udo Bullmann) (äänestys)
- 4.15. OSPAR-yleissopimuksen liitteiden II ja III muuttaminen (A7-0051/2009, Anna Rosbach) (äänestys)
- 4.16. EY:n ja Tanskan välinen oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksianto jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa koskeva sopimus (A7-0058/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (äänestys)
- 4.17. EY:n ja Tanskan välinen tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeuden alalla koskeva sopimus (A7-0056/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (äänestys)
- 4.18. Grönlanninpallasta koskeva elvytyssuunnitelma (A7-0046/2009, Carmen Fraga Estévez) (äänestys)
- 4.19. Sopimus Euroopan yhteisön liittymisestä kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevaan yleissopimukseen (COTIF) (A7-0053/2009, Dieter-Lebrecht Koch) (äänestys)

4.20. Elatusvelvoitteisiin sovellettavaa lakia koskeva pöytäkirja (A7-0062/2009, Diana Wallis) (äänestys)

4.21. Tobias Pflügerin parlamentaarisen koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamista koskeva pyyntö (A7-0054/2009, Tadeusz Zwiefka) (äänestys)

4.22. Mukauttaminen valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn - Viides osa (A7-0036/2009, József Szájer) (äänestys)

- Ennen luonnoksesta lainsäädäntöpäätöslauselmaksi toimitettavaa äänestystä:

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, katson, että emme aio vetää ehdotusta takaisin.

(Parlamentti päätti palauttaa mietinnön valiokuntaan.)

4.23. Tietotekniikan käyttö tullialalla (A7-0052/2009, Alexander Alvaro) (äänestys)

- Ennen äänestystä:

Petru Constantin Luhan (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän PPE-ryhmän puolesta, että toimitatte erillisen äänestyksen tarkistuksesta 27. Se koskee Eurojustille ja Europolille myönnettävää rajoittamatonta pääsyä tietojärjestelmään. Pyydän kaikkia kollegoja äänestämään tarkistusta vastaan.

(Parlamentti hylkäsi ehdotuksen.)

5. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

- Mietintö: Catherine Trautmann (A7-0070/2009)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Eräänä televiestintäalan paketin varjoesittelijöistä haluan todeta onnistuneen äänestyksen johdosta olevani tyytyväinen siihen, että tämän tärkeän, sisämarkkinoiden sääntelyyn erityisesti sähköisen viestinnän alalla liittyvän tarkistuksen tuloksena käynnistyy jälleen yksi oikeudenmukainen käsittely, joka koskee Internetin käytön estämistä. Olen ilahtunut siitä, että neuvosto on vihdoinkin hyväksynyt ehdotuksemme. Takuidemme avulla varmistetaan, että Internetin käytön estämistä sovelletaan todellisiin rikollisiin, kuten terroristeihin tai lapsipornografian levittäjiin, ei tavallisiin käyttäjiin.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, minun mielestäni tämä lainsäädäntö on tarpeellinen, kun edetään kohti sähköisiä sisämarkkinoita. Lissabonin strategiassa on jo päätetty, että tähän suuntaan kuljetaan.

Kannan kuitenkin erityistä huolta siitä, että on tärkeää huolehtia Internetin käyttäjien perusoikeudesta ja vapaasta pääsystä Internetiin. Huolena on sen laiton, vääränlainen käyttö, ja kuten me tiedämme, yksi tämän hetken suurimmista kysymyksistä ja ongelmista on piratismi. Piratismi kasvaa hyvin voimakkaasti koko ajan, ja yksi sen keskeisistä alueista on Internet.

Toivon, että jatkossa voitaisiin satsata siitä huolehtimiseen, että luovan työn tekijät saavat työstään korvauksen ja ettei piratismi syö heidän leipänsä pois, kuten tällä hetkellä hyvin yleisesti tapahtuu Internetin kautta, kun sieltä ladataan laittomasti tiedostoja. Tämä on oikea askel ja oikea suunta, mutta jatkossa meidän pitää erityisesti kiinnittää huomiota luovan työn tekijöiden oikeuksiin ja torjua piratismia.

- Mietintö: Timothy Kirkhope (A7-0065/2009)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, huomaatteko, miten salamyhkäisesti ja sulavasti, miten monin pienin askelin, miten salakavalasti ja epämiellyttävien keinoin olemme edenneet kohti yleiseurooppalaisen liittovaltion poliisivoimien luomista?

Kun Europol perustettiin 1990-luvun alussa, se esiteltiin tietopalveluna, eräänlaisena Interpolin alueellisena haaraosastona. Sen jälkeen sille on annettu vaihteittain toimeenpano- ja valvontavaltuuksia.

Ensin niiden ilmoitettiin olevan tarkasti rajattuja ja kohdistuvan ainoastaan rajat ylittäviin terrorismin vastaisiin toimiin. Samalla laillahan FBI:kin aloitti toimintansa: se laajensi pikkuhiljaa toimivaltuuksiaan ja valtaansa, kunnes siitä tuli koko maanosan kattava liittovaltion poliisivoima.

Samanlainen prosessi on nyt käynnissä Europolin kohdalla. Se on vähitellen laajentanut toimivaltuuksiaan, jotka kattavat nyt monenlaiset luonteeltaan kansalliset rikokset – joskin sen henkilöstö nauttii, kiehtovaa kyllä, edelleen diplomaattista koskemattomuutta. Toisin sanoen henkilöstöä ei voida pitää vastuullisena poliisivoiman väärinkäyttöön.

Milloin me oikein äänestimme tämän asian puolesta? Milloin päätimme luoda yleiseurooppalaisen rikosoikeudellisen järjestelmän, jolla on omat pidätysmääräykset, omat poliisivoimat, oma syyttäjänvirasto ja oma yleiseurooppalainen yleinen syyttäjä?

Meillä pitäisi mielestäni olla sen verran huomaavaisuutta, että kysyisimme ihmisiltä, äänestäjiltämme, hyväksyvätkö he tällaisen.

- Mietintö: Vital Moreira (A7-0060/2009)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, parasta, mitä voimme tehdä Balkanin ja Kaukasian tasavalloille, on hyväksyä ehdoita niiden liittyminen tulliliittoon ja avata markkinamme niiden tuotteille. Kyseiset valtiot ovat ihanteellisissa asemassa voidakseen hinnoitella itsensä markkinoille. Niillä on koulutettua ja ahkeraa työvoimaa, suhteellisen alhaiset kustannukset ja siten kilpailukykyinen vientiala.

Sen sijaan savustamme niiden tuotteet markkinoilta monilla keskeisillä aloilla ja omiatuntojamme rauhoittaaksemme hallituksemme antavat niiden hallituksille rahoitustukea. Tällä tavalla teemme niistä alusmaitamme, satraappikuntia. Venäläiset eivät ole ainoita, jotka pitävät näitä valtioita ”lähiulkomainaan”. Vaikuttaa siltä, että tätä nimitystä käytetään joskus Brysselissäkin.

Me vedämme niiden poliitikot ja päätöksentekijät vaurauden laajamittaisen uudelleenjakamisen mahdollistavaan järjestelmään ja eurooppalaistamme siten heidät jo ennalta. Olemme nimittäin oppineet sen – minkä me tässä parlamentissa tiedämme jo aivan liian hyvin – että Euroopan unionin ensisijaisena tehtävänä näinä päivinä on toimia valtavana välineenä, joka vie veronmaksajilta rahat ja antaa ne ihmisille, joilla on onni saada työskennellä järjestelmän sisällä.

- Mietintö: Alexander Alvaro (A7-0052/2009)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, olen vakaasti sitä mieltä, että tarvitsemme kehittynyttä siviilihallinnon tietojärjestelmää, joka liittää jäsenvaltioiden tulli- ja poliisiviranomaiset toisiinsa. Meillä on unionin kansalaisiin nähden velvollisuus torjua tehokkaammin väärennettyjen ja jopa vaarallisten tuotteiden tuontia kolmansista valtioista. Toisin kuin useimmat jäsenet, katson, että komission ehdotuksella taataan henkilötietojen parempi suoja ja samalla järjestäytyneen rikollisuuden tehokkaampi torjunta. Tästä syystä en äänestänyt valiokunnan 90 tarkistusluonnoksen tai koko mietinnön puolesta.

Kehotan tietysti komissiota neuvottelemaan Rapex-Kiina-järjestelmää vastaavasta ennakkovaroitusjärjestelmästä muidenkin valtioiden, kuten Intian, Vietnamin, Venäjän tai Turkin kanssa, jotta vaaralliset tai väärennetyt tuotteet voidaan takavarikoida ennen niiden saapumista yhteisön jäsenvaltioihin. Totean, että vuodesta 2006 alkaen kolmansien valtioiden kanssa on ollut mahdollista tehdä kansainvälisiä sopimuksia, jotka koskevat valvontaelimien välistä yhteistyötä kuluttajansuoja-alalla, ja olen hyvin pettynyt siihen, että komissio ei ole tähän mennessä hyödyntänyt tätä tilaisuutta.

Kirjalliset äänestyselitykset

- Mietintö: Catherine Trautmann (A7-0070/2009)

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Olen tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentti on hyväksynyt televiestintäalan uudistusta koskevan paketin. Siten lujitetaan kuluttajien oikeuksia ja taataan laajempi tiedonsaanti ja ilmaisunvapaus. Lissabonin toimintasuunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi on kannustettava riittävästi uusiin nopeisiin verkkoihin sijoittamista, jotta tuemme innovaatiota sisältöpohjaisissa Internet-palveluissa ja parannamme EU:n kilpailukykyä kansainvälisesti. On olennaisen tärkeää edistää kestäviä investointeja tällaisten verkkojen kehittämisen yhteydessä, koska siten sekä taataan kilpailukyky että lisätään kuluttajien valintamahdollisuuksia. Sähköiseen viestintään liittyviä asetuksia olisi sovitettava yhteen muiden politiikkojen, kuten valtiontukia koskevan politiikan, koheesiopolitiikan tai laajemman

teollisuuspolitiikan tavoitteiden kanssa, jotta taataan investoinnit uuteen teknologiaan vähemmän kehittyneillä alueilla.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatan televiestintäalan uudistamista koskevaa pakettia, koska Internet on mielestäni keskeinen opetuksen, ilmaisunvapauden ja tiedonsaannin mahdollistava väline. Aloitteessa vahvistetaan lopullisesti ajatus siitä, että Internetin käyttöoikeus kuuluu yhteisön kansalaisten perusoikeuksiin. Haluaisin kiittää jäsen Bastosia, joka oli ainoa prosessiin osallistunut portugalilainen parlamentin jäsen. Kannatan Internetin vapautta, mikä ei tarkoita, ettei alaa pitäisi säännellä mitenkään. Kuten todellissa elämässäkin, Internetin virtuaaliseen maailmaan liittyy laiton toimintaa, kuten terrorismiä ja lapsipornografiaa yllätyttävien video- ja musiikkiteostojen lataamista. Useiden kansallisten hallitusten vastustuksesta huolimatta parlamentti on varmistanut, että kaikki käyttäjät saavat nauttia Euroopan ihmisoikeussopimuksen (ECHR) oikeuksista ja takuista. Tämä tarkoittaa, että jos Internetin käyttäjien oikeuksia tai perusvapauksia rajoitetaan esimerkiksi estämällä heidän pääsyä Internetiin, Euroopan ihmisoikeussopimusta ja yleisiä oikeusperiaatteita on noudatettava. Mikä tärkeintä, tämä edellyttää tuomioistuimen päätöstä, jotta noudatetaan menettelyyn liittyviä takeita, syyttömyysolettamaa ja oikeutta yksityisyyteen, tämän vaikuttamatta kuitenkaan tiettyjen järjestelyjen huomioon ottamiseen tapauksissa, joita pidetään kiireellisinä valtion turvallisuuden kannalta.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Tuomioistuimen ennakkopäätös: sitä me halusimme korostaa. Tällä kompromissilla olemme taanneet tässä vaiheessa parhaan mahdollisen oikeussuojan. EU:n viesti on nyt selvä. Internetin käyttöoikeus on perusoikeus, ja on noudatettava täsmällisiä ja sitovia menettelyjä sen varmistamiseksi, että Internetin käyttäjät voidaan tosiasiaa asettaa syytteeseen tekijänoikeusrikkomuksista. Kansallisten tuomareiden ja Euroopan unionin tuomioistuimen tuomareiden tehtävänä on nyt panna täytäntöön kaikkien Internetin käyttäjien oikeus ”etukäteen tapahtuvaan, oikeudenmukaiseen ja puolueettomaan käsittelyyn”. Monien määräyksien epäselvyyden vuoksi on valvottava tarkasti tämän tärkeän lain saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöön panemista. Koska Lissabonin sopimus on nyt ratifioitu, Euroopan parlamentti voi yhteislainsäätäjänä jatkossakin puolustaa Internetin riippumattomuutta. Tämänpäiväinen äänestys on vain yksi vaihe pitkässä prosessissa. Meidän on jatkettava Internetin käyttäjien oikeuksien puolustamista ja erityisesti niiden määrittelyn parantamista. Meidän on myös kiireellisesti tarkasteltava Internetiin liittyviä tekijänoikeuskysymyksiä.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Trautmannin mietinnön puolesta, koska tämänhetkessä sopimuksessa mennään mielestäni paljon pitemmälle kuin prosessin alkuvaiheissa oli mahdollista, erityisesti kuluttajien oikeuksiin liittyen. Mielestäni on ehdottoman tärkeää ottaa käyttöön toimia, joilla suojellaan lanka- ja matkapuhelimien käyttäjien sekä Internetin käyttäjien ilmaisunvapautta ja tiedonsaantiin liittyviä oikeuksia ja takuita. On tärkeää tehostaa televiestintäalan sisämarkkinoita kannustamalla yritysten välistä kilpailua samalla kun vahvistetaan kansallisten sääntelyelinten riippumattomuutta hallituksista. Yhtä tärkeää oli varmistaa radiotaajuuksien uudenaikaisempi hallinta kehittämällä tekniikkaa, joka helpottaa radiopalvelujen tuottamista maaseutualueilla.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Pidän myönteisenä parlamentin ja neuvoston saavuttamaa kompromissia käyttäjien asianmukaisen suojelun – tapauksissa, joissa sähköisten viestintäverkkojen palvelujen ja sovelluksien käyttöä rajoitetaan – sisällyttämiseksi puitteidirektiiviin.

Olen sitä mieltä, että kenenkään tiedonsaantioikeudelle ja sähköisten viestintäverkkojen käytölle ei voida laillisuusperiaatteen mukaisesti asettaa ehtoja, jollei tällöin noudateta tarkasti syyttömyysolettamaa koskevaa periaatetta. Käyttöoikeuden rajoittamista on edellyttävä etukäteen tapahtuva, oikeudenmukainen ja puolueeton käsittely, jolla taataan oikeus tulla kuulluksi ja oikeus tehokkaaseen oikeudelliseen suojeluun.

Katson lisäksi, että on erityisen tärkeää tukea kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuutta edistäviä menetelmiä, jotta kyseiset viranomaiset voivat tehokkaasti säännellä markkinoita ja edistää toimijoiden välistä oikeudenmukaista kilpailua. On myös syytä tukea yhteisön eri sääntelyelinten välisiä yhteistyömenetelmiä, jotta parannetaan markkinoiden avoimuutta ja kilpailukykyä, millä kohennetaan tuotettujen palvelujen laatua käyttäjien kannalta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Neuvosto hyväksyi lokakuun lopussa suuren osan niin sanotusta televiestintäpaketista lukuun ottamatta joitakin poikkeuksia, jotka sisällytettiin Trautmannin mietintöön.

Asiakirjasta neuvoteltiin edelleen sovittelukomiteassa; siellä hyväksyttiin teksti, josta aiomme nyt äänestää.

Pitää paikkansa, että tekstissä on joitakin ryhmämme esittämiä ehdotuksia, joissa puolustetaan käyttäjien oikeuksia. Siinä ei kuitenkaan mennä riittävän pitkälle, koska siinä sallitaan kiireellisissä tapauksissa poikkeaminen menettelyyn liittyvistä takeista, vaikka ne onkin vahvistettava ja niiden on oltava Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisia.

Suurin asiakirjaan liittyvä ongelma on kuitenkin sen soveltamisala, koska siinä viitataan ainoastaan rajoituksiin, joita jäsenvaltiot voivat asettaa, ei yksityisten yritysten asettamiin rajoituksiin.

Vaikuttaa nimittäin siltä, että Euroopan unioni on kiinnostuneempi televiestintäalan sisämarkkinoiden luomisesta vain edistääkseen alaa hallitsevien taloudellisten ryhmien etuja eikä niinkään puolustaakseen loppukäyttäjien oikeuksia ja perusvapauksia. Voimme vain olla eri mieltä tällaisesta asenteesta.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Äänestin tyhjää äänestäessämme televiestintäpaketin lopullisesta versiosta, koska se on epätydyttävä. Se on kuitenkin parempi kuin ei mitään. Siinä ei suojella Internetin käyttäjiä vapautta rajoittavilta laeilta – mainittakoon esimerkiksi Ranskan Hadopi-lain ensimmäinen versio – eikä hallintoviranomaisten vihalta, joilla on asianmukainen valtuutus harjoittamaansa väärinkäyttöön. Internetin käyttäjille annetaan tosin oikeudelliset keinot puolustaa itseään. On valitettava hälyttävää, että asiat ovat edenneet näin pitkälle: meidän on turvauduttava Euroopan unioniin, jota ei voisi vähempää kiinnostaa, mitä kansalaiset ajattelevat, ja jonka toimista suurimman osan tarkoituksena on ensisijaisesti edistää kaiken maailman eturyhmien asioita, jotta kansalaisille taattaisiin vähimmäistason tiedonsaanti- ja ilmaisunvapaus.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Vaikka televiestintäalalla käydäänkin parhaillaan läpi vertaansa vailla olevaa kehitysjaksoa, oli hyvin tärkeää tukea kollegani Trautmannin mietintöä, koska sen ansiosta kuluttajille tarjotaan parempia palveluja oikeudenmukaisemmillä hinnoilla.

On myönteistä, että asiakirjassa parannetaan käyttäjien pääsyä yleispalveluihin selkeyttämällä sopimuksia, helpotetaan hätänumeroon soittamista, perustetaan vihjelinja, johon voi ilmoittaa kadonneista lapsista, otetaan paremmin huomioon vammaisten oikeudet ja taataan puhelinnumeron siirrettävyys. Asiakirjan avulla voidaan myös paremmin suojella yksityisyyttä ja torjua laittomia käytäntöjä Internetissä, siten, että parannetaan sähköisten viestintäverkkojen turvallisuutta ja koskemattomuutta.

Totean lopuksi, että on ilahduttavaa, että olemme päätyneet oikeudellisesti järkevään ratkaisuun, jolla taataan Euroopan kansalaisille menettelyyn liittyviä takeita, kuten *inter partes* -periaatteen noudattaminen, syyttömyysolettama ja oikeus tulla kuulluksi, ja jossa jäsenvaltiot veloitetaan noudattamaan näitä takeita ennen kuin ne toteuttavat Internetin käyttöoikeutta rajoittavia toimia.

Małgorzata Handzlik (PPE), kirjallinen. – (PL) Trautmannin mietinnön hyväksyminen tarkoittaa, että televiestintäpaketin sisältämät säännökset tulevat pian voimaan. Tämä on hyvä uutinen kuluttajien kannalta, joiden oikeuksia vahvistetaan tässä lainsäädännössä. Paketin myönteisiä tuloksia ovat mahdollisuus siirtää puhelinnumero toiseen verkkoon yhdessä päivässä, hintojen avoimuuden lisääntyminen ja henkilötietojen suojelun vahvistaminen.

Mikä vielä tärkeämpää, Euroopan parlamentti on ottanut huomioon yhteisön kansalaisten pelot, jotka koskevat Internetin käyttäjien verkkoonpääsyn rajoittamista. Euroopan parlamentti kannatti näkemystä, jonka mukaan Internetin käyttöoikeus kuuluu jokaiselle kansalaiselle. Tähän liittyen kansalaisten verkkoonpääsyä voidaan rajoittaa vain perustelluista syistä, ottaen huomioon syyttömyysolettaman periaate ja oikeus yksityisyyteen, oikeudenmukaisen ja puolueettoman käsittelyn jälkeen. Ratkaisu miellyttää varmasti niitä, jotka kannattavat Internetin rajoittamatonta käyttöoikeutta.

Jacky Hénin (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) On todettava, että neuvoston ja parlamentin välisessä kompromissiehdotuksessa ei taata käyttäjille asianmukaisia oikeudellisia takeita.

Vaikka asiakirjassa väitetäänkin, että jäsenvaltiot eivät voi asettaa rajoituksia Internetin loppukäyttäjille, Internet-yhteyksien tarjoajat voivat kuitenkin rajoittaa kuluttajien käyttöoikeutta ilman oikeusviranomaisten tekemää ennakkopäätöstä.

Tällainen tilanne heikentää ihmisten oikeuksia.

Ryhmämme tarkistuksia, joiden tavoitteena on ylläpitää kansalaisten oikeuksia, ei ole hyväksytty.

Todettakoon lopuksi, että paketti on sisämarkkinoita koskevan "lainsäädännön" alainen. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on näin ollen päätösvalta "eturistiriidoissa". Ilmaisunvapauden sovelletaan siis todennäköisesti sisämarkkinalainsäädäntöä, kuten liian monissa viimeaikaisissa tapauksissa.

Käyttäjien ja kansalaisten voimakkaan painostuksen ansiosta käyttäjiä koskevat takeet on sisällytetty asiakirjaan, mutta ne ovat vasemmiston mielestä edelleen epätarkoituksenmukaisia. Emme voi hyväksyä epärehellisiä kompromisseja, kun on kyse kansalaisten ilmaisunvapaudesta.

Ian Hughton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin televiestintää koskevan kompromissipaketin puolesta. Vaikka paketti ei olekaan täydellinen, kuten eivät kompromissit yleensäkään, pidän sitä oikeansuuntaisena askeleena, jolla parannetaan kuluttajien oikeuksia.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Myönteinen äänestystulos selittyy yksinkertaisesti sillä, että televiestintäalaa koskevassa uudessa yhteisön lainsäädännössä tuetaan lanka- ja matkapuhelimien käyttäjien sekä Internetin käyttäjien oikeuksia ja edistetään kilpailua.

Näissä uusissa säännöissä tärkeintä on kuluttajien oikeuksien vahvistaminen, Internetin käyttöä koskevat takeet ja henkilötietojen suojeleminen, ottaen huomioon, että EU on enenevässä määrin oikeuksien ja vapauksien alue.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Äänestin sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevaa puitedirektiiviä vastaan, koska siinä hyökätään mielestäni kansalaisten ilmaisunvapautta ja kansalaisoikeuksia vastaan. Hyväksymällä direktiivin Euroopan unioni sallii sen, että verkkoonpääsy voidaan rajoittaa ilman tuomioistuimen päätöstä. Kansalaisten oikeuksien puolustajana minun on vastustettava tätä päätöstä. Siinä annetaan yksityisille yrityksille valtuudet rajoittaa Internetin käyttöä, ja se on jälleen yksi esimerkki yhteisön televiestintämarkkinoiden vapauttamisesta.

Se, että muut kuin oikeudelliset elimet (joiden luonnetta ja kokoonpanoa ei ole vielä määritelty) voivat päättää rajoittaa verkkoonpääsyä väitetysti laittomien käytäntöjen perusteella (joita ei myöskään ole määritelty), rikkoo myös periaatetta, jonka mukaan kansalaiset ovat syyttömiä, kunnes toisin todistetaan. Näin mahdollistetaan myös se, että operaattorit rajoittavat käyttäjien oikeuksia, ottavat käyttöön sisällön suodattimia ja nopeuttavat joidenkin sivujen toimintaa muiden kustannuksella, mikä tarkoittaa tosiasialla verkkoriippumattomuuden loppua.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin paketin puolesta sen kiistattoman hyödyllisyyden vuoksi. Ymmärrän kuitenkin, että on epäselvää, mitä oikeudenmukaisella ja puolueettomalla käsittelyllä käytännössä tarkoitetaan, kun on kyse Internet-yhteyksien mahdollisesta rajoittamisesta. Mielestäni olisi ollut parempi, että etukäteen tapahtuvasta oikeuskäsittelystä olisi tehty pakollinen käytäntö.

Teresa Riera Madurell (S&D), kirjallinen. – (ES) Äänestin mietinnön puolesta, jossa huipentuu kaikki "televiestintäpaketin" parissa tehty työ: kaksi direktiiviä ja asetus, jotka edistävät merkittävästi tietoyhteiskunnan kehittämistä ja käyttäjien oikeuksien suojeleminen.

Uudessa lainsäädännössä annetaan myös selkeitä sääntöjä ja taataan tarvittava oikeusvarmuus, jotta kannustetaan uusia investointeja, joiden ansiosta on vuorostaan mahdollista tuottaa uusia palveluja ja kehittää uutta taloudellista toimintaa. Näillä määräyksillä on näin ollen suuri taloudellinen vaikutus. Asiakirjan lopulta hyväksytyssä muodossa taataan myös kuluttajien Internetin käyttöön liittyvien perusoikeuksien ja -vapauksien parempi huomioon ottaminen tarkistuksessa 138 taatun oikeusvarmuuden myötä.

Saavutetussa kompromississa viitataan Euroopan ihmisoikeusyleissopimukseen, kun taas tarkistuksessa 138 vedotaan Euroopan unionin perusoikeuskirjaan.

Jälkimmäiseen vaihtoehtoon liittyy selvä haittapuoli. Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Puolassa ja nyt Tšekin tasavallassa on hyväksytty poikkeuspyytäkirja, jossa Euroopan unionin tuomioistuinta ja vastaavia kansallisia tuomioistuimia estetään toteuttamasta toimia rikkomistapauksissa, vaikka kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet yleissopimuksen eikä asiassa puututa kansallisiin oikeudellisiin rakenteisiin.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Euroopan parlamentin keskustavasemmisto ja -oikeisto äänestivät televiestintäalaa ja Internetiä koskevan "lainsäädäntöpaketin" puolesta kilpailukykyyn ja turvallisuuteen liittyvistä syistä eli taatakseen toisin sanoen monopolien hyötymisen ja rajoittaakseen työläisten vapauksia ja oikeuksia. Vaikka nämä samat poliittiset ryhmät vaativat kansaa kiihottavan mahtipontisesti käyttäjien oikeuksia ja Internetin vapaata käyttöä monopoliasemassa olevien yhtiöiden

itsevaltiutta vastaan, ryhmät tukivat komission taantumuksellisia ehdotuksia ja auttoivat siten edistämään pääoman etuja.

Euroopan parlamentin päätöksellä edistetään kapitalistista rakenneuudistusta, jonka ansiosta yritykset voivat kasvaa valtaaviin mittasuhteisiin ja kehittää ”ympäristöystävällistä taloutta”. Yritykset pääsevät näin ylimpään valta-asemaan yhteisössä ja koko maailmassa ja moninkertaistavat voittonsa työläisten ja heidän palvelujaan käyttävien kustannuksella.

Monopoleille myönnetään lailliset oikeudet valvoa ja rajoittaa käyttäjien pääsyä Internetiin. Samalla pyritään turvaamaan monopolien hyöty yhdenmukaistamalla radiotaajuuksia sekä lankapuhelimien ja Internet-palvelujen ja tarvittavan infrastruktuurin välisellä toimintaan liittyvällä jaolla. Äänestimme neuvoston ja Euroopan parlamentin päätöslauselmaesitystä vastaan ja tuemme työläisiä ja sähköisen viestinnän käyttäjiä, jotka vaativat edelleen oikeuksiaan ja vapauksiaan EU:n taantumuksellista politiikkaa ja pääomapuolueita vastaan.

- Mietintö: Bart Staes (A7-0063/2009)

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Tässä tapauksessa ehdotuksen tavoitteena on luoda kehys ja vahvistaa yhdenmukaistetut säännöt torjunta-aineiden myyntiä ja käyttöä koskevien tilastojen keruulle ja jakelulle. Asiakirjassa esitetään lukuisia tärkeitä määritelmiä ja selvennyksiä, minkä vuoksi päätin äänestää mietinnön puolesta.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Pidän myönteisenä sopimusta, joka saavutettiin sovittelukomitean hyväksymästä yhteisestä tekstistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi torjunta-aineita koskevista tilastoista. Asetuksella pyritään luomaan oikeudellinen kehys ja vahvistamaan yhdenmukaistetut säännöt torjunta-aineiden myyntiä ja käyttöä koskevien tilastojen keruulle ja jakelulle torjunta-aineiden kestäväää käyttöä silmällä pitäen.

Peter Jahr (PPE), kirjallinen. – (DE) Suhtaudun myönteisesti siihen, että kasvinsuojeluaineita koskevista tilastoista annettulla asetuksella täydennetään yhteisön kasvinsuojelupolitiikkaa koskevaa lainsäädäntöpakettia, joka voi sitten tulla voimaan. Tarvitsemme yhdenmukaistettuja riski-indikaattoreita, jotka perustuvat kaikista jäsenvaltioista saatuihin vertailukelpoiseen ja luotettavaan tietoon, jotta voimme minimoida ihmisille ja ympäristölle aiheutuvia riskejä kasvinsuojeluaineita käytettäessä. Juuri se on nyt mahdollista. Tiedonkeruulla ei pidä kuitenkaan lisätä byrokratiaa eikä aiheuttaa suurempaa räsistystä viljelijöille ja hallinnolle. Mikäli mahdollista, olisi käytettävä olemassa olevia tietoja eikä uutta tietoa pitäisi kerätä. Valvottaessa asetuksen täytäntöönpanoa tehtävänä on varmistaa, että byrokraattiset menot pidetään mahdollisimman alhaisina. Totean toisaalta, että olisin pitänyt parempana asetuksen alkuperäisessä versiossa käytetyn termin ”kasvinsuojeluaineet” säilyttämistä. Sanalla ”torjunta-aineet” on saksan kielessä hyvin kielteisiä sivumerkityksiä, joilla viitataan yleensä kasvinsuojelutuotteiden epäasianmukaiseen käyttöön. Asetuksella edistetään nyt valitettavasti tätä virheellistä tulkintaa.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjallinen. – (DE) Pidän hyvin myönteisenä sitä, että kasvinsuojeluaineita koskevista tilastoista annettulla asetuksella pyritään varmistamaan, että torjunta-aineiden myyntiä ja käyttöä koskevien tilastojen keruulle ja jakelulle luodaan yhteinen oikeudellinen kehys. On selvää, että ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien riskien minimointi on asetettava etusijalle. Se on nyt mahdollista yhdenmukaistettujen riski-indikaattoreiden ja kaikista jäsenvaltioista kerätyn luotettavan tiedon ansiosta. Tässä yhteydessä haluan erityisesti korostaa, että viljelijöiden ei pidä joutua maksamaan tiedonkeruuseen liittyviä mahdollisia hallinnollisia lisäkustannuksia. Pidättäytymällä keräämästä uudelleen kertaalleen kerättyä tietoa voimme hyödyntää yhteisvaikutusta, minkä ansiosta vähennetään byrokratiaa ja lisärasituksia.

Miroslav Mikolášik (PPE), kirjallinen. – (SK) Erityisesti maataloudessa käytettävät torjunta-aineet vaikuttavat merkittäväällä tavalla ihmisten terveyteen ja ympäristöön, minkä vuoksi niiden käyttöä olisi edelleen rajoitettava huomattavasti. Pitkällinen kokemus torjunta-aineiden myyntiä ja käyttöä koskevien tietojen keruusta on osoittanut, että on yhdenmukaistettava tilastotietojen keruumenetelmiä niin kansallisesti kuin yhteisössäkin. Asetuksessa määritellään toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti yhteinen kehys torjunta-aineiden myyntiä ja käyttöä koskevien yhteisön tilastojen järjestelmällistä luomista varten.

Tästä syystä katson, että sovittelukomitean hyväksymä yhteinen teksti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi torjunta-aineita koskevista tilastoista on tarkoituksenmukainen väline, jolla edistetään lopullisissa analyysissä torjunta-aineiden kestäväää käyttöä ja vähennetään laajamittaisesti terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia riskejä sekä suojellaan satoja asianmukaisella tavalla.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Haluan painottaa, että torjunta-aineita on käytettävä kestävämmällä tavalla, jolloin asiaan liittyvät riskitkin vähenevät merkittävästi. Torjunta-aineita on myös käytettävä siten, että otetaan huomioon tarve suojella satoja. Torjunta-aineita voidaan kuitenkin käyttää valvomatta tiiviisti niiden määrää ja laatua vain, jos käytettävissä on luotettava tietokanta. Yhdenmukaistettujen, vertailukelpoisten torjunta-aineiden myyntiä koskevien yhteisön tilastojen saatavuus ja käyttö on tärkeää, kun lainsäädäntöä ja torjunta-aineiden kestävä käytön teemakohtaiseen strategiaan liittyviä yhteisön politiikkoja luonnostellaan ja valvotaan. Tällaisia tilastoja tarvitaan, jotta voidaan arvioida Euroopan unionin kestävä kehityksen politiikkoja ja laskea tärkeät indikaattorit, jotka koskevat torjunta-aineiden käyttöön liittyviä terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia riskejä. Tämän vuoksi äänestin mietinnön puolesta.

Oldřich Vlasák (ECR), kirjallinen. – (CS) Kannatin äänestyksessä luonnosta Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselmaksi sovittelukomitean hyväksymästä yhteisestä tekstistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi torjunta-aineita koskevista tilastoista. Asiakirjasta on nimittäin mielestäni runsaasti hyötyä. Siinä yhdenmukaistetaan ja erityisesti yksinkertaistetaan torjunta-aineita koskeviin tilastoihin liittyvää lainsäädäntöä. Siinä yhdenmukaistetaan tilastollisia tutkimuksia ja parannetaan siten tietojen vertailukelpoisuutta, minkä ansiosta on mahdollista hyödyntää paremmin ja laajemmin kerättyjen tietojen muodostamaa hallinnollista välinettä. Siten voidaan vähentää kustannuksia sekä viljelijöille ja muille maatalouden toimijoille aiheutuvaa hallinnollista rasitusta. Luonnoksessa taataan myös luottamuksellisten tietojen parempi suoja. Lisäksi standardilla edistetään lopullisissa analyysissä tietämystä torjunta-aineista ja niiden vaikutuksesta kansanterveyteen, mitä pidän itse keskeisenä asiana.

- Mietintö: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0057/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä lainsäädäntöpäätöslauselmaa, joka koskee Euroopan laajuisten verkkojen alaan liittyvän yhteisön rahoitustuen myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä vuonna 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta. Säädösten kehitys ja monimutkaisuus huomioon ottaen on mielestäni valitettavaa, että komissio ei ole tarkistanut 1. huhtikuuta 1987 vahvistamaansa kantaa, jossa se ohjeistaa yksiköitään toteuttamaan säädösten kodifioinnin viimeistään sen jälkeen, kun niitä on muutettu kymmenen kertaa. Samalla komissio kuitenkin korosti, että kyseessä on vähimmäisvaatimus ja että yksiköiden olisi pyrittävä kodifioimaan niiden vastuulla olevat tekstit vielä lyhyemmin väliajoin. Tässä nimenomaisessa tapauksessa konsolidointi koskee vuonna 1999 annettuja asetuksia, kahta vuonna 2004 annettua asetusta ja yhtä vuonna 2005 annettua asetusta. Nähdäkseni yhteisön oikeuden konsolidointitoimien pitäisi kuulua Euroopan komission painopistealoihin, eikä tilanne ole nykyisin tyydyttävä varsinkaan jäsenvaltioiden, kansalaisten ja yleisemmin kaikkien lainkäyttäjien, kuten esimerkiksi tuomarien, asianajajien, lainopillisten neuvonantajien ja viranomaisien kannalta.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Kannatin äänestyksessä ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan laajuisten verkkojen alaan liittyvän yhteisön rahoitustuen myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä. Nämä verkot ovat erittäin tärkeitä Euroopan liikenteen infrastruktuurin kehittämisen kannalta. Uudessa asetuksessa säännellään selvästi yhteisön rahoitustuen myöntämistä koskevia edellytyksiä ja menettelyjä ja taataan vastaava oikeusvarmuus erityisesti tällaisia hankkeita suunnitteleville valtioille ja alueille.

- Mietintö: Timothy Kirkhope (A7-0065/2009)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan parlamentin jäsenenä, joka on aina kiinnittänyt erityistä huomiota rikoksien ehkäisemiseen, turvallisuuteen ja poliisialan yhteistyöhön liittyviin asioihin, tunnustan Europolin perustavan merkityksen luotaessa turvallinen eurooppalainen alue ja ehkäistäessä rikollisuutta kaikkialla yhteisössä, samalla kun tätä on vahvistettava eri tasoilla, myös niillä, joista täällä keskustellaan.

Tärkein kysymys, josta täällä tänään keskustellaan, on kuitenkin se, pitäisikö parlamentin – kun Lissabonin sopimuksen voimaantuloon on enää alle viikko – peruuttaa uudet toimet, jotka koskevat rikoksien ehkäisemisen sekä poliisialan yhteistyöhön liittyvät erioikeudet ja siten luopua mahdollisuudesta osallistua kaikkia näitä asioita koskevaan päätöksentekoprosessiin yhteispäätösmenettelyn mukaisesti.

Se ei ole mielestäni oikea menettelytapa. Tämän parlamentin on omaksuttava uudet valtuutensa täysimääräisesti näissä asioissa. Näin ollen äänestin mietinnön puolesta, jossa neuvostoa vaaditaan vetämään ehdotuksensa takaisin.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Vastustimme äänestyksessä näiden kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan laatimien mietintöjen hylkäämistä, emme kyseisten Europolin ja rikospoliisin muuhun toimintaan liittyvien säädösehdotuksien sisällön vuoksi, vaan muodollisista syistä. Ainoa syy, jonka

vuoksi parlamentin enemmistö haluaa palauttaa mietinnöt takaisin valiokuntakäsittelyyn on nimittäin se, että se haluaa odottaa Lissabonin sopimuksen voimaantuloa. Sopimuksen myötä näitä asioita tarkastellaan tavanomaisella lainsäädäntömenettelyllä, mikä tarkoittaa, että parlamentti ja neuvosto ovat tasa-arvoisia lainsäätäjiä, Euroopan komissiolla on yksinomainen aloiteoikeus ja – mikä vielä pahempaa – Euroopan unionin tuomioistuin on toimivaltainen tuomioistuin.

Meidän on mahdollon hyväksyä tätä. Poliisialan yhteistyö on keskeisessä asemassa rajattomassa maailmassa, jonka te olette luoneet ja jota rikolliset, laittomat maahanmuuttajat ja salakuljettajat hyödyntävät täysimääräisesti. Yhteistyön on kuitenkin pysyttävä hallitustenvälisen yhteistyön kehityksessä.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Kolmantena pilarina asia on erittäin tärkeä yhteisön alueen turvallisuuden kannalta, joten olen samaa mieltä siitä, että kysymystä olisi tarkasteltava Lissabonin sopimuksen mukaisesti, kun otetaan huomioon sen tuleva vaikutus yhteistyöpolitiikkaan.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Eri viranomaisten välinen tiivis yhteistyö on periaatteessa toivottavaa, kun pyritään torjumaan rikollisuutta. Tietosuojaa ei kuitenkaan ole säännelty mitenkään suunnitelmassa, jonka mukaan kaikille viranomaisille taataan rajoittamaton pääsy tietoihin, eikä edes ole selvää, millaiset tutkintaoikeudet ehdotuksen mukaisella tietosuojaviranomaisella tosiasiaa on. Swift-sopimukseen liittyy myös vakavia tietosuojaa koskevia huolenaiheita. Euroopan parlamentille on annettava tilaisuus oikaista tämä tietosuojaoikeuksiin liittyvä fiasko yhteisön kansalaisten nimissä. Äänestin näin ollen mietinnön puolesta.

- Mietintö: Sophia in 't Veld (A7-0064/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Tuen esittelijän kantaa ja olen samaa mieltä siitä, että Europolia koskevaa lainsäädäntöä olisi tarkasteltava yhteisestä sopimuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa. Henkilötietojen suojeluun olisi kiinnitettävä erityistä huomiota. Ei nimittäin ole riittävän selvää, suojataanko henkilötietojen siirtoa kolmansille osapuolille vahvoin turvatakein. Eikö tässä rikotakin kansalaisten oikeutta yksityisyydensuojaan? Entä voivatko ihmiset luottaa siihen, että heidän tietojensa suojellaan? Tätä asiaa olisi tutkittava perusteellisesti. Neuvoston olisi näin ollen tehtävä uusi ehdotus Lissabonin sopimuksen tultua voimaan.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan parlamentin jäsenenä, joka on aina kiinnittänyt erityistä huomiota rikoksien ehkäisemiseen, turvallisuuteen ja poliisialan yhteistyöhön liittyviin asioihin, tunnustan Europolin perustavan merkityksen luotaessa turvallinen eurooppalainen alue ja ehkäistäessä rikollisuutta kaikkialla yhteisössä, samalla kun tätä on vahvistettava eri tasoilla, myös niillä, joista täällä keskustellaan.

Tärkein kysymys, josta täällä tänään keskustellaan, on kuitenkin se, pitäisikö parlamentin – kun Lissabonin sopimuksen voimaantuloon on enää alle viikko – peruuttaa uudet toimet, jotka koskevat ja rikoksien ehkäisemiseen sekä poliisialan yhteistyöhön liittyvät erioikeudet ja siten luopua mahdollisuudesta osallistua kaikkia näitä asioita koskevaan päätöksentekoprosessiin yhteispäätösmenettelyn mukaisesti.

Se ei ole mielestäni oikea menettelytapa. Tämän parlamentin on omaksuttava uudet valtuutensa täysimääräisesti näissä asioissa. Näin ollen äänestän mietinnön puolesta, jossa neuvostoa vaaditaan vetämään ehdotuksensa takaisin.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Unohtamatta Euroopan poliisiviraston (Europol) merkitystä ja huolimatta yleisestä tuesta, jota tämän asian pitäisi saada kolmannen pilarin ominaisuudessa, asia on erittäin tärkeä yhteisön alueen turvallisuuden kannalta.

Niinpä olen samaa mieltä siitä, että kysymystä olisi tarkasteltava Lissabonin sopimuksen mukaisesti, kun otetaan huomioon sen vaikutus yhteistyöpolitiikkaan.

- Mietintö: Jan Philipp Albrecht (A7-0069/2009)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan parlamentin jäsenenä, joka on aina kiinnittänyt erityistä huomiota rikoksien ehkäisemiseen, turvallisuuteen ja poliisialan yhteistyöhön liittyviin asioihin, tunnustan Europolin perustavan merkityksen luotaessa turvallinen eurooppalainen alue ja ehkäistäessä rikollisuutta kaikkialla yhteisössä, samalla kun tätä on vahvistettava eri tasoilla, myös niillä, joista täällä keskustellaan.

Tärkein kysymys, josta täällä tänään keskustellaan, on kuitenkin se, pitäisikö parlamentin – kun Lissabonin sopimuksen voimaantuloon on enää alle viikko – peruuttaa uudet toimet, jotka koskevat ja rikoksien

ehkäisemiseen sekä poliisialan yhteistyöhön liittyvät erioikeudet ja siten luopua mahdollisuudesta osallistua kaikkia näitä asioita koskevaan päätöksentekoprosessiin yhteispäätösmenettelyn mukaisesti.

Se ei ole mielestäni oikea menettelytapa. Tämän parlamentin on omaksuttava uudet valtuutensa täysimääräisesti näissä asioissa. Näin ollen äänestän mietinnön puolesta, jossa neuvostoa vaaditaan vetämään ehdotuksensa takaisin.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Albrechtin mietinnössä otetaan esille keskustelua varten luettelo kolmansista valtioista ja järjestöistä, joiden kanssa Europol aikoo tehdä sopimuksia. Kolmansien valtioiden luettelo sisältää esimerkiksi Moldovan tasavallan, kun taas luetteloon järjestöistä, joiden kanssa Europol aikoo tehdä sopimuksia, olisi sisällytettävä myös rajat ylittävää rikollisuutta torjuva alueellinen keskus (Regional Centre for Combating Cross-border Crime), jonka päätoimipaikka sijaitsee Bukarestissa ja joka neuvottelee Europolin kanssa yhteistyösopimuksen tekoa silmällä pitäen. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä on päättänyt ryhmänä äänestää täysistunnossa tätä mietintöä vastaan, jotta asiakirjaa voidaan tarkistaa Lissabonin sopimuksen tultua voimaan. Aiheen merkittävyyden vuoksi päätimme kiinnittää siihen laajamittaista huomiota, ja keskustelemme siitä ensi vuoden alusta alkaen yhteispäätösmenettelyllä neuvoston kanssa.

- Mietintö: Agustín Díaz de Mera García Consuegra (A7-0068/2009)

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Meille on esitetty Europolin kehityksessä neljä aloitetta, joiden tavoitteena on ottaa käyttöön tietojen luottamuksellisuutta koskevia uusia sääntöjä, panna täytäntöön Europolin ja sen kumppanien välisten suhteiden sääntelyyn liittyvät asiat – kuten henkilötietojen ja turvaluokiteltujen tietojen vaihto – määritellä luettelo kolmansista valtioista ja järjestöistä, joiden kanssa sopimuksia voidaan tehdä, sekä panna täytäntöön analyysitietokantoja koskevat säännöt.

Ottaen huomioon, että Lissabonin sopimus tulee voimaan muutaman päivän kuluttua ja että parlamentille on tarkoitus antaa uusia poliisialan yhteistyöhön liittyviä erioikeuksia, neljä esittelijää pyytävät ehdotuksien hylkäämistä oikeudellisin perustein. Yhdyn näin ollen heidän kantaansa, jonka mukaan ehdotuksien asiasisällöstä ei esitetä lausuntoa, ehdotukset hylätään ja komissiota ja neuvostoa pyydetään esittämään täysistunnossa julkilausuma; siinä vakuutetaan, että uusi päätös esitetään kuuden kuukauden kuluessa Lissabonin sopimuksen voimaantulosta. Käytännössä on syytä muistuttaa, että tämänhetkisiin aloitteisiin nähden, joissa on pelkästään kyse parlamentin kuulemisesta, neuvosto voi omaksua kannan ennen vuoden loppua, koska neljä täytäntöönpanovaihetta tulevat voimaan 1. tammikuuta 2010 alkaen.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan parlamentin jäsenenä, joka on aina kiinnittänyt erityistä huomiota rikoksien ehkäisemiseen, turvallisuuteen ja poliisialan yhteistyöhön liittyviin asioihin, tunnustan Europolin perustavan merkityksen luotaessa turvallinen eurooppalainen alue ja ehkäistäessä rikollisuutta kaikkialla yhteisössä, samalla kun tätä on vahvistettava eri tasoilla, myös niillä, joista täällä keskustellaan.

Tärkein kysymys, josta täällä tänään keskustellaan, on kuitenkin se, pitäisikö parlamentin – kun Lissabonin sopimuksen voimaantuloon on enää alle viikko – peruuttaa uudet toimielimiä koskevat ja rikoksien ehkäisemiseen sekä poliisialan yhteistyöhön liittyvät erioikeudet ja siten luopua mahdollisuudesta osallistua kaikkia näitä asioita koskevaan päätöksentekoprosessiin yhteispäätösmenettelyn mukaisesti.

Se ei ole mielestäni oikea menettelytapa. Tämän parlamentin on omaksuttava uudet valtuutensa täysimääräisesti näissä asioissa. Näin ollen äänestän mietinnön puolesta, jossa komissiota vaaditaan vetämään ehdotuksensa takaisin.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Unohtamatta Euroopan poliisiviraston (Europol) merkitystä ja huolimatta yleisestä tuesta, jota tämän asian pitäisi saada kolmannen pilarin ominaisuudessa, asia on erittäin tärkeä yhteisön alueen turvallisuuden kannalta.

Niinpä olen samaa mieltä siitä, että kysymystä olisi tarkasteltava Lissabonin sopimuksen mukaisesti, kun otetaan huomioon sen vaikutus yhteistyöpolitiikkaan. Tästä syystä katson, että on ennen aikaista tehdä päätöksiä tästä arkaluonteisesta asiasta niin kauan kuin sopimus ei ole vielä tullut voimaan, koska päätös liittyy yhteisön alueen turvallisuuteen.

- Mietintö: Sofia Alfano (A7-0072/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Rikoksien määrä kasvaa jatkuvasti Euroopan unionissa. Uhkana ovat järjestäytyneen rikollisuuden verkot sekä tietokonerikollisuus, joka on leviämässä entistä laajemmalle. Niinpä on lujitettava ja vahvistettava yhteisön rikoksientorjuntapolitiikkaa samalla kun

jäsenvaltioiden on parannettava ja tiivistettävä yhteistyötään alaa koskevan voimakkaan yhteisen strategian pohjalta. Rikksentorjuntaverkoston viime vuosina saavuttama edistys on ollut varsin rajallista. Se ei itse asiassa ole vielä hyödyntänyt läheskään kaikkia mahdollisuuksiaan. Tällaisen verkoston onnistuneen toiminnan kannalta keskeisiä tekijöitä ovat verkoston tehtävien laajentaminen, selkeän, yksinkertaisen ja tehokkaan hallintorakenteen luominen sekä kansalaisyhteiskunnan, yliopistojen ja kansalaisjärjestöjen osallistumisen varmistaminen.

Parlamentti saa piakkoin asianmukaiset lainsäädäntövaltuudet ja voi neuvoston rinnalla tehdä yhteispäätösmenettelyn mukaisesti päätöksiä, joiden tavoitteena on kannustaa ja tukea jäsenvaltioiden toimintaa rikoksien ehkäisemiseksi. Kannatan näin ollen esittelijän ehdotusta aloitteen hylkäämisestä ja tästä tärkeästä asiasta keskustelemisesta Lissabonin sopimuksen tultua voimaan.

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Kyseisessä mietinnössä vaaditaan, että eurooppalaisen rikksentorjuntaverkoston tämänhetkistä järjestelmää koskevista muutoksista on luovuttava. Olen esittelijän tavoin sitä mieltä, että monia aloja on kohennettava ehdotus huomioon ottaen. Väliaikaiset toimet ovat kuitenkin tarkoituksenmukaisia, jotta tärkeät muutokset voidaan panna mahdollisimman pian täytäntöön. Näistä syistä päätin äänestää mietintöä vastaan.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Eurooppalainen rikksentorjuntaverkosto perustettiin vuonna 2001. Tähän mennessä se ei ole kuitenkaan tuottanut erityisen hyviä tuloksia, mikä johtuu monista organisaatioon liittyvistä puutteista, joiden vuoksi verkosto ei ole voinut tosiasiallisesti hyödyntää kaikkia mahdollisuuksiaan. Verkostosta on laadittu jo kaksi sisäistä arviointia. Tässä aloitteessa pyritään kumoamaan vuonna 2001 tehty päätös ehdottamalla verkoston rakenteen uudistamista, mitä pidän jossakin määrin rajallisena ja selvästi epätarkoituksenmukaisena ratkaisuna tämänhetkisiin ongelmiin.

Näin ollen verkostoa ja sen organisaatiota on uudistettava vakavammin ja kunnianhimoisemmin. Tästä syystä on mahdoton hyväksyä sitä, että puheenjohtajavaltio Ruotsi painottaa, että parlamentin on tehtävä päätös ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa, ei ainoastaan siksi, että aloite on heikko, vaan myös siksi, että siinä vaaditaan parlamenttia luopumaan sille Lissabonin sopimuksessa myönnettyistä erioikeuksista, jotka liittyvät rikoksien ehkäisemiseen, vain muutama päivä ennen uuden sopimuksen voimaantuloa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan parlamentin jäsenenä, joka on aina kiinnittänyt erityistä huomiota rikoksien ehkäisemiseen, turvallisuuteen ja poliisialan yhteistyöhön liittyviin asioihin, tunnustan Europolin perustavan merkityksen luotaessa turvallinen eurooppalainen alue ja ehkäistäessä rikollisuutta kaikkialla yhteisössä, samalla kun tätä on vahvistettava eri tasoilla, myös niillä, joista täällä keskustellaan.

Tärkein kysymys, josta täällä tänään keskustellaan, on kuitenkin se, pitäisikö parlamentin – kun Lissabonin sopimuksen voimaantuloon on enää alle viikko – peruuttaa uudet toimielimiä koskevat ja rikoksien ehkäisemiseen sekä poliisialan yhteistyöhön liittyvät erioikeudet ja siten luopua mahdollisuudesta osallistua kaikkia näitä asioita koskevaan päätöksentekoprosessiin yhteispäätösmenettelyn mukaisesti.

Se ei ole mielestäni oikea menettelytapa. Tämän parlamentin on omaksuttava uudet valtuutensa täysimääräisesti näissä asioissa. Tämän vuoksi äänestän mietinnön puolesta ja pyydän neuvostoa olemaan hyväksymättä aloitetta muodollisesti ennen Lissabonin sopimuksen lähestyvää voimaantuloa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Eurooppalainen rikksentorjuntaverkosto (EUCPN) perustettiin vuonna 2001 vastaamaan tarpeeseen ottaa käyttöön toimia ja toteuttaa vaihtoja rikollisuuden torjumiseksi sekä lujittaa rikksentorjunnasta vastaavien kansallisten viranomaisten verkostoa.

Seitsemän vuotta myöhemmin todettiin EUCPN:n sisäisen arvioinnin johdosta, että toimielimen toimintamenetelmissä oli paljon parantamisen varaa.

Rikksentorjuntaan liittyvien eri näkökulmien kehittäminen on erittäin tärkeää EU:ssa, samoin kuin kansallisen ja paikallisen rikollisuuden ehkäiseminen ja torjunta.

Mietinnössä tarkasteltujen asioiden arkaluonteisuus huomioon ottaen olen samaa mieltä päätöksestä, jonka mukaan neuvostoa kehoitetaan esittämään uusi ehdotus yhteispäätösmenettelyllä Lissabonin sopimuksen mukaisesti.

- Mietintö: Timothy Kirkhope (A7-0071/2009)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan parlamentin jäsenenä, joka on aina kiinnittänyt erityistä huomiota rikoksien ehkäisemiseen, turvallisuuteen ja poliisialan yhteistyöhön liittyviin asioihin, tunnustan

Europolin perustavan merkityksen luotaessa turvallinen eurooppalainen alue ja ehkäistäessä rikollisuutta kaikkialla yhteisössä, samalla kun tätä on vahvistettava eri tasoilla, myös niillä, joista täällä keskustellaan.

Tärkein kysymys, josta täällä tänään keskustellaan, on kuitenkin se, pitäisikö parlamentin – kun Lissabonin sopimuksen voimaantuloon on enää alle viikko – peruuttaa uudet toimielimiä koskevat ja rikoksien ehkäisemiseen sekä poliisialan yhteistyöhön liittyvät erioikeudet ja siten luopua mahdollisuudesta osallistua kaikkia näitä asioita koskevaan päätöksentekoprosessiin yhteispäätösmenettelyn mukaisesti.

Se ei ole mielestäni oikea menettelytapa. Tämän parlamentin on omaksuttava uudet valtuutensa täysimääräisesti näissä asioissa. Näin ollen äänestän mietinnön puolesta ja vaadin Ruotsin kuningaskuntaa ja Espanjan kuningaskuntaa vetämään aloitteensa takaisin.

Europol-paketti (Timothy Kirkhope (A7-0065/2009), Sophia in 't Veld (A7-0064/2009), Jan Philipp Albrecht (A7-0069/2009), Agustín Díaz de Mera García Consuegra (A7-0068/2009), Sofia Alfano (A7-0072/2009), Timothy Kirkhope (A7-0071/2009))

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä in 't Veldin mietintöä, Kirkhopen, Albrechtin ja Díaz de Mera García Consuegran mietintöjä Europolia koskevasta toimenpidepaketista ja Alfano mietintöä eurooppalaisesta rikosentorjuntaverkostosta. Kehotan hylkäämään niihin liittyvät neuvoston ehdotukset. Ehdotuksien hylkäämisen tavoitteena oli puolustaa Euroopan parlamentin erioikeuksia niinkin arkaluonteisella alalla kuin rikosasioissa tehtävä poliisialan ja oikeudellinen yhteistyö. Euroopan parlamenttia on pyydetty esittämään erityisen lyhyellä aikavälillä kantansa kaikesta huolimatta erittäin arkaluonteisiin asioihin. Tällaiselle kiireelliselle menettelylle ei kuitenkaan ole minkäänlaisia perusteita, paitsi jos joulukuun ensimmäisen päivän jälkeen käy niin, että kolmannen pilarin mukaiset menettelyt raukeavat ja niihin on kohdistettava uusi menettely tavanomaisen ”lainsäädäntömenettelyn” kehyksessä. Hylkäämme ehdotukset tehdäksemme neuvostolle selväksi, että emme hyväksy parlamentin jäsenien painostamista emmekä ilmeistä halua kiertää uusia menettelyjä, joilla Euroopan parlamentti otetaan mukaan lainsäädäntöä koskevaan keskusteluun.

Ian Hudgton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin päätösluonnosta vastaan kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen mukaisesti. Lissabonin sopimuksen voimaantulon lähestyessä tätä alaa koskevat päätökset olisi tehtävä uusien lainsäädäntömenettelyjen mukaisesti.

Jörg Leichtfried (S&D), kirjallinen. – (DE) Äänestin Europol-paketin hyväksymistä vastaan. Äänestin koko paketin hylkäämisen puolesta, koska on mielestäni pöyristyttävää, että komissio ja neuvosto yrittävät edelleen väkisin hyväksyttää paketin ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa.

- Mietintö: Vital Moreira (A7-0060/2009)

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Georgia on ollut vakavassa taloudellisessa taantumassa erityisesti Venäjän kanssa elokuussa 2008 puhjenneesta sotilaallisesta konfliktista alkaen. Komissio on esittänyt makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämistä Georgialle muun muassa sen strategisen merkityksen vuoksi. Vaikka olenkin samaa mieltä siitä, että parlamentti tarvitsee lisätietoa asiasta, olen päättänyt kannattaa esittelijän suositusta ja siten äänestää mietinnön puolesta.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Olemme aina puoltaneet EU:n solidaarisuustuen myöntämistä sen tarpeessa oleville valtioille ja vaatineet tuen kohdentamista hankkeisiin, jotka ovat todella merkityksellisiä valtion asukkaiden kannalta.

EU:n myöntämä ”tuki” vaikuttaa kuitenkin liittyneen hyvin vähän solidaarisuuteen. Suuriin rahoihin liittyvät taloudelliset tai rahoitukselliset edut sekä suurvallat syrjäyttävät aina solidaarisuuden.

Näin kävi myös Georgialle myönnettävän tuen tapauksessa, mistä juuri äänestimme. Rahoitustuen tarkoituksena on ensisijaisesti rahoittaa Kansainvälisen valuuttarahaston esittämiä suosituksia ja sen rakenneuudistuspolitiikkaa eli sitä, että se painottaa juuri samaa uusliberalistista politiikkaa, joka johti kyseisessä valtiossa vallitsevaan talous- ja rahoituskriisiin.

Näistä samoista syistä äänestämme tyhjää muidenkin mietintöjen kohdalla. Ei myöskään ole takeita siitä, etteikö päätöksen kohteena olevaa rahoitusta käytetä välillisestikään Georgian uudelleen aseistamiseen liittyen Georgian joukkojen hyökkäykseen Etelä-Ossetian ja Abhasian provinssija vastaan, mikä johti sotaan Venäjää vastaan.

Emme voi hyväksyä päätöstä, joka saattaa lisätä Kaukasian alueen valtioiden välisten suhteiden militarisoitumista. Näiden valtioiden energiavarat, vauraus ja geostrateginen arvo ovat tärkeitä EU:n ja sen monopolien kannalta.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), kirjallinen. – (PL) Venäjän federaation armeija hyökkäsi häikäilemättä Georgiaan elokuussa 2008. Laajamittaisen tuhon ja lukuisten kuolonuhrien lisäksi valtion taloustilanne heikkeni huomattavasti. Euroopan unioni ei voi suhtautua passiivisesti Georgian taloudellisiin ongelmiin ja sen olisi oltava valmis myöntämään Georgialle erityistä makrotaloudellista tukea jälleenrakennustoimien toteuttamiseksi Venäjän viimevuotisen hyökkäyksen jälkeen. Brysselin rahoitustuella autetaan Georgiaa myös torjumaan maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin seurauksia. Kun otetaan huomioon edellä mainitut seikat ja Georgian strateginen merkitys Euroopan unionille Euroopan naapuruuspolitiikan ja äskettäin perustetun itäisen kumppanuuden yhteydessä, tuen päätöslauselmaa neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Georgialle.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Makrotaloudellisen rahoitusavun ohjelma on olennaisen tärkeä, jotta parannetaan sellaisten eurooppalaisten valtioiden taloudellista vakautta, jotka ovat hiljattain selvinneet aseellisesta selkkauksesta ja joutuneet näiden vastoin käymisten vuoksi taloudellisiin vaikeuksiin, mikä käy ilmi talousarvion alijäämään ja maksutaseeseen liittyvistä ongelmista.

Näiden valtioiden jälleenrakennus edellyttää tuen myöntämistä, kunhan jälleenrakennustoimia toteutetaan rauhanomaisesti – mikä on mahdollista vain kansainvälisellä tuella. Tuen avulla varmistetaan myös, etteivät nämä epävakaat alueet vaaranna Euroopan turvallisuutta ja rauhaa erityisesti selkkauksen vuoksi kotimaastaan lähteneiden pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vuoksi.

Tällä tavoin EU:n on oltava solidaarinen alue, jossa Georgialle myönnettävä tuki yhdistyy edellä mainittuihin asianmukaisiin seikkoihin.

- Mietintö: Vital Moreira (A7-0059/2009)

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Makrotaloudellisen rahoitusavun ohjelma on myös olennaisen tärkeä, jotta parannetaan sellaisten eurooppalaisten valtioiden taloudellista vakautta, jotka ovat selvinneet viimeaikaisesta maailmanlaajuisesta kriisistä ja kärsineet seurauksista, joita kriisi on aiheuttanut niiden tärkeimmille kauppakumppaneille, Armenian tapauksessa erityisesti Venäjälle. Rahoitukseen liittyvä epätasapaino johtuu talousarvioihin ja maksutaseeseen liittyvistä seikoista.

Armenia tarvitsee tukea voidakseen vankkumatta kohdata kriisin ja estääkseen yhteiskunnan vakauden horjumisen, mikä saattaisi joututtaa maastamuuttajien joukkolähtöä ja aiheuttaa ongelmia yhteisössä.

Tällä tavoin EU:n on oltava solidaarinen alue, jossa Armenialle myönnettävä tuki yhdistyy edellä mainittuihin asianmukaisiin seikkoihin.

- Mietintö: Miloslav Ransdorf (A7-0061/2009)

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Erityisesti Serbian tapauksessa makrotaloudellisen rahoitusavun ohjelma on keskeisessä asemassa, jotta parannetaan valtion taloudellista vakautta. Maailmanlaajuisen kriisin lisäksi Serbia on nimittäin myös selvinnyt aseellisesta selkkauksesta, jonka seuraukset tuntuvat edelleen.

Rahoitusapu on tärkeä väline, jolla edistetään taloudellista vakautta Serbiassa ja jolla voidaan myös vakauttaa koko Balkanilla vallitsevaa tilannetta. Serbia ja sen talous ovat tärkeässä asemassa alueellisessa yhdentymisprosessissa, ja sen osallistuminen Euroopan yhdentymiseen on niin ikään olennaisen tärkeää.

Tällä tavoin EU:n on oltava solidaarinen alue, jossa Serbialle myönnettävä tuki yhdistyy edellä mainittuihin asianmukaisiin seikkoihin.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Suunnitelmissa on 200 miljoonan euron makrotaloudellisen rahoitusavun myöntäminen Serbialle lainana ensi vuoden aikana. Sen tarkoituksena on tukea Serbian talouden vakauttamista ja rahoittaa maan ulkoisia maksutase- ja budjettitarpeita sekä auttaa sitä selviytymään maailmanlaajuisen talous- ja finanssikriisin seurauksista. Katson, että Serbialle myönnettävää makrotaloudellista rahoitusapua olisi syytä pitää tärkeänä välineenä koko Balkanin alueen vakauttamisessa, koska sillä tuetaan Serbian talouden vakautusohjelmaa nykyisessä suhdannetilanteessa. Serbia ja sen talous ovat tärkeässä asemassa alueellisessa yhdentymisprosessissa, ja sen osallistuminen Euroopan yhdentymiseen on niin ikään olennaisen tärkeää. Näistä syistä äänestin Ransdorfin mietinnön puolesta ja puolsin siten makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämistä Serbialle.

- Mietintö: Iuliu Winkler (A7-0067/2009)

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Makrotaloudellinen rahoitusavun ohjelma on keskeisessä asemassa, jotta parannetaan Bosnia ja Hertsegovinan taloudellista vakautta ja torjutaan maailmanlaajuisen kriisin valtion taloudelle aiheuttamia haitallisia vaikutuksia. Rahoitusavulla parannetaan valtion taloutta talousarvion alijäämän ja maksutaseen kannalta.

Bosnia ja Hertsegovinan taloudellinen ja rahoituksellinen vakaus on erityisen tärkeää valtion arkaluonteinen sijainti huomioon ottaen, koska siten edistetään vakautta koko Balkanin alueella.

Tällä tavoin EU:n on oltava solidaarinen alue, jossa Bosnia ja Hertsegovinalle myönnettävä tuki yhdistyy edellä mainittuihin asianmukaisiin seikkoihin.

- Makrotaloudellinen rahoitusapu

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Emme hyväksy sitä, että EU:n myöntämät lainat ja tuet ovat Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) asettamien rajoitusten alaisia. Äänestämme tänään Euroopan parlamentille esitetyn makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämistä vastaan. Siihen liittyy nimittäin kaiken maailman ehtoja: mahdottomia määräaikoja, puutteellista tiedotusta... Katsotaanpa asiaa miltä kannalta hyvänsä, demokraattiset edellytykset, joiden pitäisi olla tunnusomaisia Euroopan unionille, asetetaan kyseenalaisiksi.

Tuemme kuitenkin Serbian, Bosnia ja Hertsegovinan, Armenian ja Georgian kansoja. Emme halua niiden enää joutuvan kärsimään enempää vanhentuneesta ja vaarallisesta uusliberalistisesta järjestelmästä, jota IMF haluaa ylläpitää.

- Mietintö: Udo Bullmann (A7-0055/2009)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Pidän tätä mietintöä ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisen arvonlisäverojärjestelmän muuttamisesta keinona saavuttaa yksinkertaistetumpi ja yhdenmukaistetumpi järjestelmä. Voimme itse asiassa tehostaa arvonlisäveron soveltamista yhdistämällä tietyt näkökohdat, jotka liittyvät maakaasun, sähkön, lämpö- tai jäähdytysenergian luovutukseen sovellettavaan alv-järjestelmään, EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen 171 artiklan nojalla perustettujen yhteisyritysten verokohteluun, joidenkin EU:n laajentumisen seurauksien määrittelyyn ja ehtoihin, joiden mukaisesti voidaan käyttää tuotantopanoksiin sisältyvän alv:n vähennysoikeutta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Neuvoston ehdotuksella pyritään selventämään kaasun ja sähkön toimituksien tuontiin ja niiden verotuspaikkaan liittyviä seikkoja, jotta direktiivin soveltamisalaan voidaan sisällyttää Bulgarian ja Romanian kanssa tehty liittymissopimukset. Tavoitteena on myös selventää ja painottaa vähennysoikeutta koskevaa perussääntöä, jonka mukaan vähennysoikeus syntyy ainoastaan siltä osin kuin verovelvollinen käyttää kyseisiä tavaroita ja palveluja liiketoiminnassaan.

Tänään hyväksytyssä tekstissä ei kuitenkaan huomioida tiettyjä kansallisiin markkinoihin liittyviä näkökulmia, kuten butaanin ja propaanin käyttöä. Kuten muissakin Euroopan valtioissa, joissa kansalaisten tulotaso on alhainen, Portugalin hiljattainen liittyminen yhteisön maakaasuverkkoon on maksanut suuria summia. Butaanin ja propaanin käyttö kotitalouksissa sekä mikro- ja pienyrityksissä on kuitenkin väistämätön tosiasia.

Lisäksi tätä energiamuotoa käyttävät ihmiset ovat usein kaikkein epäsuotuisimmassa asemassa, mikä tarkoittaa, että alv-direktiivi syrjii välittömästi tätä ryhmää korkeammasta tulotasosta nauttiviin nähden.

Vaikuttaa myös siltä, että mietintöön esitetyissä tarkistuksissa rajoitetaan jäsenvaltioiden toimintamahdollisuuksia.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tyhjää Bullmannin mietinnöstä. Vaikka olenkin sitä mieltä, että neuvosto on velvollinen kuulemaan EU:n ainoan suorilla vaaleilla valitun toimielimen eli parlamentin kantaa, arvonlisäverojärjestelmiä ei pidä mielestäni yhdenmukaistaa. Toissijaisuusperiaatteen nojalla verotus on parasta jättää Euroopan valtioiden hoidettavaksi.

- Mietintö: Anna Rosbach (A7-0051/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Koillis-Atlantin merellisen ympäristön suojelua ja hiilidioksidivirtojen varastointia geologisiin muodostumiin koskevan mietinnön puolesta. Katson nimittäin, että hiilidioksidivirtojen varastointia geologisiin muodostumiin koskevien sääntelykehysten ja suuntaviivojen

avulla voidaan edistää merellisen ympäristön suojelua sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä, kunhan tavoitteena on, että hiilidioksidi jää muodostumiin pysyvästi eikä merelliselle ympäristölle, ihmisten terveydelle ja Euroopan – erityisesti Portugalin ja Azorien – merialueiden muille lainmukaisille käyttötarkoituksille aiheudu vaaraa.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Rosbachin mietinnön puolesta; se koskee ehdotusta neuvoston päätökseksi Koillis-Atlantin merellisen ympäristön suojelusta tehdyn yleissopimuksen (Ospar-yleissopimus) liitteeseen II ja III tehtävien hiilidioksidivirtojen varastointia geologisiin muodostumiin koskevien muutosten hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta. On kuitenkin tärkeää varmistaa, että hiilidioksidin geologiseen erottamiseen ja varastointiin liittyvää tekniikkaa, jota on testattu varsin vähän, sovelletaan korkeita turvallisuusnormeja noudattaen, kuten direktiivissä säädetään asiaan liittyen.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Hiilidioksidin geologinen varastointi on määritelty mahdolliseksi ratkaisuksi, jolla lievennetään kyseisen kaasun antropogeenisen tiivistymisen lisääntymisen ilmakehässä aiheuttamia vaikutuksia. Ratkaisun soveltaminen tulevaisuudessa herättää kuitenkin kysymyksiä, erityisesti kun otetaan huomioon, että vaaditun tekniikan kehittäminen on edelleen aivan alkuvaiheessa, sen kustannuksien odotetaan nousevan korkeiksi ja siihen liittyy mahdollisia riskejä. On syytä seurata aiheeseen liittyviä tutkimuksia ja pitää mielessä, että jotkin tähän mennessä saavutetut tulokset ovat tältä osin myönteisiä.

Kannattaa kuitenkin panna merkille, että tätä vaihtoehtoa tai sen mahdollista täytäntöönpanoa tulevaisuudessa koskevien tutkimuksien ei pidä missään tapauksessa vaarantaa energia-alaan liittyvän ajatusmallin muuttamista, minkä tavoitteena on vähentää merkittävästi tämänhetkistä riippuvuutta fossiilisista polttoaineista. Toisaalta sekä ympäristövaikutuksia että varastointitekniikan turvallisuutta on tutkittava perin pohjin. Hyväksytyssä päätöslauselmassa vakuutetaan, että näin on tarkoitus toimia, minkä vuoksi äänestimme sen puolesta.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Rosbachin mietinnön puolesta. Hiilidioksidin erottelulla ja varastoinnilla voidaan edistää merkittävästi toimia, joiden tavoitteena on torjua ilmaston lämpenemistä. Oma kotimaani Skotlanti on tärkeässä asemassa kehitettäessä tarvittavaa tekniikkaa. Ospar-yleissopimukseen tehtävän tarkistuksen myötä EU ja Skotlanti nousevat johtoasemaan tällä alalla.

- Mietintö: Lidia Geringer de Oedenberg (A7-0058/2009)

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Myönnän oppineeni uusia asioita näistä Lidia Geringer de Oedenbergin laatimasta kahdesta mietinnöstä: nimittäin sen, että vaikka jotkin valtiot päättivät olla osallistumatta siviilioikeudelliseen yhteistyöhön, ne menettivät samalla kuitenkin itsensä määräämisoikeutensa.

Tanska, joka onnistui neuvottelemaan itselleen erivapauden mutta joka halusi itsenäisenä valtiona myös tehdä yhteisön kanssa sopimuksen voidakseen osallistua joihinkin yhteistyöhön liittyviin toimiin, joutuu nyt pyytämään komissiolta lupaa voidakseen tehdä tällaisia kansainvälisiä sopimuksia muiden tahojen kanssa! Se menetti toisin sanoen oikeutensa tehdä täysin itsenäisiä päätöksiä tietyllä ulkosuhteisiin liittyvällä alalla.

Vaikka ymmärränkin älylliseltä kannalta, että yhteistyö edellyttää johdonmukaisuutta yhteisössä ja sen ulkopuolella, minun on vaikeampi hyväksyä sitä, että komissio on yksin vastuussa tällaisista kansainvälisistä sopimuksista ja että se määrää edes osittain jäsenvaltioiden valtuuksista tehdä sopimuksia – saati sitä, että yhteisön oikeus on ensisijainen muuhun lainsäädäntöön nähden.

Äänestimme näiden mietintöjen puolesta vain siksi, ettei ole syytä estää Tanskaa tekemästä sopimuksia, joita se haluaa tehdä, eikä nykytilanteessa ole juurikaan mahdollista toimia toisin.

- Mietintö: Carmen Fraga Estévez (A7-0046/2009)

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta; se liittyy Luoteis-Atlantin kalastusjärjestön kehityksessä toteutettaviin elvytysuunnitelman muutoksiin. Kansainväliset kalastusjärjestöt ovat keskeisessä asemassa maailman merten luonnonvarojen hallinnan kannalta. Pidän kuitenkin valitettavana, että juuri EU neuvottelee Pohjois-Atlantin naapurimme kanssa. Vaikka periaate onkin nyt sisällytetty Lissabonin sopimukseen, katson edelleen, että kalastusalan hallinta on palautettava kalastusvaltioille ja merialueille.

- Mietintö: Dieter-Lebrecht Koch (A7-0053/2009)

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Tilanne on viime vuosina jossakin määrin kohentunut erityisesti rautatiekuljetuksien ja kaukoliikenteen alalla. Tässä yhteydessä ei pidä kuitenkaan unohtaa matkustajia. Kansainvälisten rautatiepalvelujen viivästymisestä maksettavia korvauksia koskevat säännöt eivät riitä. Meidän on varmistettava, että emme kansainvälistämisen huumassa unohda täysin alueellista liikennettä ja katkaise yhteyksiä kokonaisilta alueilta.

Vastaavasti on varmistettava, että yksityistämisen tähän mennessä harhaluuloinen painottaminen ei johda samanlaisiin laajamittaisiin viivästyksiin ja turvallisuuskäkökulmien laiminlyömiseen kuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa. On tärkeää selvittää rajat ylittävän rautatieliikenteen esteet ja tekniset ongelmat myös muista kuin ympäristöön liittyvistä syistä. Tämän vuoksi äänestin mietinnön puolesta.

- Mietintö: Diana Wallis (A7-0062/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE), kirjallinen. – (SK) Pidän myönteisenä yhteisön päätöstä allekirjoittaa 23. marraskuuta 2007 tehty Haagin pöytäkirja elatusvelvoitteisiin sovellettavasta laista, koska pöytäkirjassa selvennetään – kauan odotetulla ja kaivatulla tavalla – lainvalintasääntöjä, joilla täydennetään 23. marraskuuta 2007 tehtyä Haagin yleissopimusta lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälisestä perinnästä.

Sääntöjen yhdenmukaistaminen takaa elatusapuun oikeutetuille henkilöille oikeusvarmuuden ja mahdollisuuden toimia siten, ettei heihin sovelleta erilaisia oikeudellisia järjestelmiä. Erityissäännöillä rajoitetaan myös elatusvelvollisuuden välttelyä tilanteissa, joissa elatusapuun oikeutetut henkilöt eivät saa elatusapua asuinpaikkavaltionsa lain mukaan. Pöytäkirjan nojalla määräytyvän lain soveltamisesta voidaan kieltäytyä ainoastaan siltä osin kuin sen vaikutukset olisivat selvästi vastoin tuomioistuinvallion oikeusjärjestyksen yleisiä perusteita. Pahoitelen myös syvästi, että Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu neuvoston päätöksen tekemiseen, joka koskee sitä, että yhteisö allekirjoittaa pöytäkirjan.

- Mietintö: Tadeusz Zwiefka (A7-0054/2009)

Sabine Lösing (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunta hyväksyi 9. marraskuuta 2009 mietinnön Tobias Pflügerin parlamentaarisen koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamista koskevasta pyynnöstä (A7-0054/2009) ja toimitti siitä äänestyksen.

Mietintö perustuu tosiasioihin, jotka eivät pidä paikkaansa.

Keskeistä on, että mietinnössä mainitaan ensimmäisen oikeusasteen tuomio, joka on kumottu. Tuomio ei ole pätevä, koska Münchenin alueellinen tuomioistuin <http://dict.leo.org/ende?lp=ende&p=5tY9AA&search=dismiss> hylkäsi <http://dict.leo.org/ende?lp=ende&p=5tY9AA&search=action> Tobias Pflügeriä vastaan toisessa ja viimeisessä oikeusasteessa esitetyt syytteet 21. heinäkuuta 2009. Tuomiota ei langetettu. Tästä syystä kaikki syytteet ovat mitättömiä.

Poliittisesti on mahdoton hyväksyä, että virheellisiä väitteitä sisältävä mietintö hyväksyttiin tänään (24. marraskuuta 2009) täysistunnossa.

Olemme yrittäneet poistaa tämän vaillinaisen ja siten virheellisen mietinnön esityslistalta siinä kuitenkaan onnistumatta.

Euroopan parlamentti antaa näin menetellessään ymmärtää, että se tukee poliittisten toimijoiden vainoamista, tässä tapauksessa Münchenin II yleisen syyttäjänviraston toimintaa entistä Euroopan parlamentin jäsentä vastaan.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunta hyväksyi 9. marraskuuta 2009 mietinnön Tobias Pflügerin parlamentaarisen koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamista koskevasta pyynnöstä (A7-0054/2009) ja toimitti siitä äänestyksen.

Mietintö perustuu seikkoihin, jotka eivät pidä paikkaansa.

Keskeistä on, että mietinnössä mainitaan ensimmäisen oikeusasteen tuomio, joka on kumottu. Tuomio ei ole pätevä, koska Münchenin alueellinen tuomioistuin hylkäsi Tobias Pflügeriä vastaan toisessa ja viimeisessä

oikeusasteessa esitetyt syytteet 21. heinäkuuta 2009. Tuomiota ei langetettu. Tästä syystä kaikki syytteet ovat mitättömiä.

Poliittisesti on mahdoton hyväksyä, että virheellisiä väitteitä sisältävä mietintö hyväksyttiin tänään (24. marraskuuta 2009) täysistunnossa.

Olemme yrittäneet poistaa tämän vaillinaisen ja siten virheellisen mietinnön esityslistalta siinä kuitenkaan onnistumatta.

Euroopan parlamentti antaa näin menetellessään ymmärtää, että se tukee poliittisten toimijoiden vainoamista, tässä tapauksessa Münchenin II yleisen syyttäjänviraston toimintaa entistä Euroopan parlamentin jäsentä, Tobias Pflügeriä vastaan.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunta hyväksyi 9. marraskuuta 2009 mietinnön Tobias Pflügerin parlamentaarisen koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamista koskevasta pyynnöstä (A7-0054/2009) ja toimitti siitä äänestyksen. Mietintö perustuu seikkoihin, jotka eivät pidä paikkaansa. Keskeistä on, että mietinnössä mainitaan ensimmäisen asteen tuomioistuimen tekemä päätös, joka tällä välin kumottiin. Tuomio ei ole pätevä, koska Münchenin alueellinen tuomioistuin hylkäsi Tobias Pflügeriä vastaan toisessa ja viimeisessä oikeusasteessa esitetyt syytteet 21. heinäkuuta 2009. Tuomiota ei langetettu. Tästä syystä kaikki syytteet ovat mitättömiä. Poliittisesti on mahdoton hyväksyä, että virheellisiä väitteitä sisältävä mietintö hyväksyttiin tänään (24. marraskuuta 2009) täysistunnossa. Olemme yrittäneet poistaa tämän vaillinaisen ja siten virheellisen mietinnön esityslistalta siinä kuitenkaan onnistumatta. Euroopan parlamentti antaa näin menetellessään ymmärtää, että se tukee poliittisten toimijoiden vainoamista, tässä tapauksessa Münchenin II yleisen syyttäjänviraston toimintaa entistä Euroopan parlamentin jäsentä, Tobias Pflügeriä vastaan.

- Mietintö: József Szájer (A7-0036/2009)

Peter Skinner (S&D), kirjallinen. – (EN) Pidän parlamentin roolia tehokkaana vain, jos sen onnistuu ylläpitää lainsäädännön vaikutuksia. Tässä yhteydessä "valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä" koskevan säännön soveltaminen mahdollistaa lainsäädäntöön sisällytettävien ehdotuksien tarkastelemisen etukäteen. Mietinnön myötä parlamentin rooli saa lisävaihteita ja kykyämme valvoa ja seurata lainsäädännön täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa vahvistetaan.

6. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 12.30 ja sitä jatkettiin klo 15.10.)

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

7. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

8. Komission puheenjohtajan kyselytunti

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana komission puheenjohtajan kyselytunti.

Vapaat kysymykset

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, kohtaako Eurooppaa tänä talvena uusi kaasukriisi? Kai muistamme vielä Venäjän ja Ukrainan välisen konfliktin, josta kärsivät miljoonat eurooppalaiset. Pidän 19. marraskuuta Jaltalla tehtyä sopimusta onnistuneena. Tiedämme kuitenkin, että Ukrainalla oli viime kuussa suuria vaikeuksia kaasutoimitusten maksamisessa Venäjälle. Tiedämme myös, että poliittinen tilanne tulee olemaan erityisen hankala tammikuussa presidentinvaalien lähestyessä.

Mitä ennaltaehkäiseviä toimia komissio voisi esittää toteutettavaksi EU:n tasolla kansalaistemme suojelemiseksi mahdollisen uuden kriisin vaikutuksilta? Entä mitä talven 2009 tapahtumista on opittu?

Pidän EU:n ja Venäjän 16. marraskuuta tekemää sopimusta varhaisvaroitusjärjestelmästä sekä kaasun toimitusvarmuutta koskevaa asetusehdotusta tervetulleina, mutta riittävätkö ne?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitos kysymyksestänne, jäsen Daul. Minäkään en toivo viimevuotisen kriisin toistuvan.

Olemme tehneet tiivistä yhteistyötä presidentti Jushtshenkon, pääministeri Timoshenkon ja Venäjän viranomaisten sekä kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa Ukrainan tukemiseksi, ja olen itsekin osallistunut tähän työhön aktiivisesti.

Mitä vielä voidaan tehdä?

Lyhyellä aikavälillä varhaisvaroitusjärjestelmän, josta sovimme Venäjän kanssa viime viikolla, pitäisi auttaa meitä havaitsemaan ongelmat ajoissa. Voin itse asiassa kertoa, että ilmapiiri tuossa Venäjän kanssa järjestetyssä huippukokouksessa, johon presidentti Medvedevkin osallistui, oli erinomainen, paljon parempi kuin aiemmillä kerroilla.

Teemme myös työtä jäsenvaltioiden ja alan edustajista koostuvan kaasualan koordinoitiryhmän kanssa kaasun varastointiin liittyvissä kysymyksissä. Jatkamme yhteistyötä kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa Ukrainan kaasualan uudistamiseksi ja nykyaikaistamiseksi. Kuten sanoitte, Ukrainan tilanne ei kuitenkaan ole helppo. Matkustan joka tapauksessa ensi viikolla neuvoston puheenjohtajan Reinfeldtin kanssa Kiovaan. Matkan tarkoituksena on osoittaa jälleen kerran, miten tärkeänä pidämme Ukrainan kaasualan uudistamista.

Martin Schulz, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Haluaisin kysyä, oliko teillä mitään vaikeuksia Sergei Stanishevin johtaman Bulgarian hallituksen tai maan ulkoministerin Ivailo Kalfinin kanssa? Oliko teillä mitään syytä epäillä Stanishevin tai Kalfinin toiminnan demokraattista legitimiyyttä tai heidän lojaaliuttaan Euroopan unionin toimielimiä kohtaan?

Ellei ollut, miten suhtaudutte Bulgarian nykyisen pääministerin Borisovin lausuntoihin, joiden mukaan Bulgarian sosialistipuolueen toiminta tulisi kieltää? Pääministeri Borisov on sanonut heidän – tarkoittaen Bulgarian sosialistipuolueen puoluekokousedustajia – olevan joukko häikäilemättömiä roistoja.

Lisäksi pääministeri Borisov on tällä viikolla todennut, että ”jokaisen, joka vihaa Bulgarian sosialisteja, täytyy olla puolellamme”. Miten arvioisitte tällaista lausuntoa Eurooppa-neuvoston jäseneltä?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (FR) Kiitos kysymyksestänne, jäsen Schulz. Ymmärtänne kuitenkin, että joudun olemaan varovainen kommentoidessani valtioiden ja hallitusten päämiesten esittämiä lausuntoja, jotka liittyvät kunkin maan sisäpolitiikkaan. Minun asiani ei ole tässä yhteydessä puuttua maan sisäiseen kiistaan.

Sen verran voin sanoa, jotta saisitte konkreettisen vastauksen kysymykseenne, että suhteeni Bulgarian hallitukseen Sergei Stanishevin pääministerikaudella perustui aina äärimmäisen lojaaliin yhteistyöhön. Voin myös sanoa, että pääministeri Stanishev oli aina hyvin luotettava kumppani komissiolle ja muille toimielimille Eurooppa-hankkeen eteenpäin viemisessä, ja sen olen kertonut hänelle itselleenkin. En aio unohtaa hänen osoittamaansa uskollisuutta ja sitoutumista vain siksi, ettei hän enää ole vallassa.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Ymmärrän, että ette halua puuttua Bulgarian sisäpolitiikkaan. Olen itse samalla kannalla. Voinko tulkita vastauksenne tarkoittavan, että teidän mielestänne Stanishevin – jonka tekemää työtä ilmaisisitte arvostavanne suuresti – johtaman Bulgarian sosialistipuolueen kieltämiseen ei ole mitään tarvetta?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (FR) Hyvä jäsen Schulz, olen tietenkin sitä mieltä, että kaikilla demokraattisilla puolueilla on sijansa demokraattisessa maassa. Koska Bulgaria on, niin kuin kaikki tiedämme, demokraattinen maa, kaikilla sen demokraattisilla puolueilla on paikkansa demokraattisessa järjestelmässä.

Tämä pätee kaikkiin Bulgarian puolueisiin, joiden on tietenkin noudatettava yhteisömme sääntöjä.

Guy Verhofstadt, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, kysymykseni koskee komission rakennetta, kuten odottaa saattaa, koska saamme pian uuden komission.

Ensinnäkin suhtaudun hieman epäilevästi aikomukseen jakaa ympäristösalkku kolmeen osaan: ilmastonmuutos-, energia- ja ympäristöasioihin. Minulla on sen suhteen omat epäilykseni, jotka haluan tuoda julki.

Tärkein kysymys, jonka haluan teille esittää, koskee kuitenkin perusoikeuksia ja syrjinnän torjumista. Mielestäni oli sovittu, että yksi komission jäsen vastaisi tästä aiheesta. Oleellista on nyt varmistaa, ettei tässä

olla perustamassa sisäasioiden salkkua, joka sisältäisi turvapaikka- ja maahanmuuttoasiat, koska tällöin turvapaikkojen myöntämisestä ja maahanmuutosta tulisi turvallisuuskysymys eikä sisäasioiden alaan kuuluva kysymys.

Komission jäsen Barrot on ehdottanut kolmen erillisen komission jäsenen viran perustamista: perusoikeuksien, sisäasioiden ja turvallisuuden sekä erikseen turvapaikka- ja maahanmuuttoasioiden. Kysymykseni on yksinkertainen: miten te näette tämän asian?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Ensinnäkin mitä tulee ilmastonmuutokseen, tai pikemminkin ”ilmastonmuutoksen vastaisista toimista” vastaavan komission jäsenen salkkuun, pidän sitä erittäin tärkeänä. Tehtävä sisältää horisontaalisen vastuun. Siinä on kyse kaikkeen unionin politiikkaan sisällytettävästä ulottuvuudesta. Ilmastonmuutospolitiikasta vastaava komission jäsen on selkeästi vastuussa Kööpenhaminassa tehdyn työn seurannasta ja kaikesta mitä siihen sisältyy niin sisäisten kuin ulkoisten toimien osalta.

Oikeus- ja sisäasioiden salkun olen tosiaan päättänyt jakaa myös kahtia. Toinen salkku keskittyy oikeuteen ja perusoikeuksiin ja toinen sisäasioihin. Tällainen jako on yleisesti käytössä monissa jäsenvaltioissa, joissa on erikseen oikeusministeri ja sisäministeri.

Haluan tietenkin keskustella tarkasta toimenkuvasta asianomaisten komission jäsenten kanssa, mutta voin jo tässä vaiheessa kertoa teille, että haluan oikeusasioista ja perusoikeuksista vastaavan komission jäsenen kiinnittävän erityistä huomiota niiden ongelmien poistamiseen, jotka estävät Euroopan kansalaisia käyttämästä oikeuksiaan.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan jatkaa samoilla linjoilla Guy Verhofstadtin kanssa, koska uusi komissio on parhaillaan rakenteilla.

Luemme ja kuulemme koko ajan varsin vaarallisia huhuja. Nyt kun teidät on valittu komission puheenjohtajaksi ja valintanne on vahvistettu, katsotteko, että te komission puheenjohtajana kokoatte ja järjestätte komission ja määrittelette komission jäsenten tehtäväkentän, vai ovatko ne unionin jäsenvaltiot ja erityisesti suuret maat, jotka tietyllä tapaa pakottavat teidät omaksumaan tietyn kannan?

Lukiessani sanomalehdistä, että Ranska haluaa sitä ja Yhdistynyt kuningaskunta tätä ja liittokansleri Merkel taas jotakin muuta, olen aivan pöyristynyt – mutta ehkä olen väärässä. Presidentti Sarkozy ja liittokansleri Merkel nimittivät teidät tehtäväänne eikä heillä ole enää mitään muuta sanottavaa asiaan. Teidän on luotava oma komissionne!

Näinkö te näette komission puheenjohtajan roolin, vai näettekö sen toisella tavalla, joka on kenties lähempänä Merkelin ja Sarkozyn näkemystä?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Minun näkökulmastani asia on hyvin yksinkertainen: kyse on Lissabonin sopimuksen, tai ylipäätään voimassa olevan perussopimuksen, noudattamisesta. Joulukuun 1. päivästä lähtien voimassa olevassa Lissabonin sopimuksessa – josta minulla on tässä englanninkielinen versio edessäni ja erityisesti sen 17 artikla – sanotaan hyvin selvästi, että nimenomaan komission puheenjohtaja päättää komission sisäisestä organisaatiosta, ja niin aion tietenkin tehdä myös salkkujaoon osalta.

Selvää on, että painostusta on aina, kuten tiedätte. Meille esitetään erilaisia vaatimuksia. Minulla on kuitenkin viime kädessä täysi vastuu komission kokoonpanosta, ja uskoakseni tämä komissio saa myös melko vahvan tuen Euroopan parlamentilta.

Olen tehnyt kovasti työtä suhteellisen vahvan yksimielisyyden aikaansaamiseksi. Lisäksi minulla on teille hyviä uutisia, ja samalla haluan myös kiittää teitä: seuraavassa komissiossa on yhdeksän naista, siis yksi enemmän kuin nykyisessä. Viikko sitten mahdollisista ehdokkaista vain kolme oli naisia. Monet teistä ovat auttaneet minua tähdentämään jäsenvaltioille, miten tärkeää niiden olisi nimittää ehdokkaiksi enemmän naisia. Tämä käytännön esimerkki osoittaa, että olen sitoutunut muodostamaan sellaisen kollegion, jolle parlamentti voi antaa tukensa.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, puhuitte naisten osuudesta komissiossa. Eikö teidän mielestänne pidemmällä aikavälillä olisi komission puheenjohtajan kannalta helpompaa, jos kukin maa esittäisi kaksi komissaariehdokasta: miehen ja naisen?

Tällä tavoin pystyisitte muodostamaan tasapainoisen komission, jossa olisi puolet naisia ja puolet miehiä, ei vain yhdeksää naista.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Olette aivan oikeassa. Minusta se olisi hyvä tavoite. Perussopimuksessa ei kuitenkaan valitettavasti säädetä tällaisesta mahdollisuudesta.

Olen samaa mieltä kolleganne Verhofstadtin kanssa.

Ongelmana on kuitenkin se, ettei asiasta säädetä perussopimuksessa. Kuten tiedätte, julkistin jopa kirjeen, jossa pyysin jäsenvaltioita auttamaan tasapainoisen sukupuolijakauman aikaansaamisessa. Ihannetilanne olisi, että komission sukupuolijakauma olisi tasaisempi.

Joka tapauksessa olen tyytyväinen lopputulokseen, ja haluan kiittää kaikkia parlamentin jäseniä, jotka auttoivat minua tehtävässäni.

Michał Tomasz Kamiński, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, paljon kiitoksia siitä, että pääsitte paikalle tänään. Aluksi haluan todeta, että meidän täytyisi nähtävästi kannustaa joitakin kollegojamme osallistumaan aktiivisemmin näihin keskusteluihin, koska jotkut jäsenet näyttävät olevan kiinnostuneempia Strasbourgin muista houkuttimista kuin mahdollisuudesta tavata teitä.

Kysymykseni koskee Lissabonin strategian tavoitteita, jotka ovat aina olleet tärkeitä Euroopan konservatiiveille ja reformisteille. Erityisesti tämä pätee asiaan, josta puhuitte hiljattain esitellessänne strategiaanne: siihen, että yhteismarkkinat tarvitsevat uuden alun. Olemme todellakin sitä mieltä, että Eurooppa tarvitsee yhteismarkkinat. Äskettäin hyväksytty Lissabonin sopimus antaa EU:n toimielimille lisää poliittista valtaa, ja minusta vaikuttaakin siltä, että juohevasti etenevän poliittisen yhdentymisen sekä toisaalta taloudellisen yhdentymisen välille on repeämässä jonkinlainen kuilu. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, toivoisin, että kiinnittäisitte huomiota kysymykseen uusien markkinoiden käynnistämisestä heti uuden toimikautenne alusta lähtien.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Minulla on hyviä uutisia jäsen Kamińskille: tämänpäiväisessä komission kokouksessa täällä Strasbourgissa hyväksyimme komission valmisteluasiakirjan, jonka myötä käynnistetään Lissabonin strategian seuraajaa, EU 2020 -strategiaa, koskevat kuulemiset. Tarkoituksena on siis kuulla parlamenttia ja jäsenvaltioiden hallituksia sekä yhteiskunnallisia osapuolia laajemminkin.

Valmisteluasiakirjassa korostetaan erityisesti sisämarkkinoiden syventämisen tarvetta, ja olen jopa pyytänyt tunnettua EU-vaikuttajaa, Mario Montia, toimittamaan minulle raportin, jossa pohditaan keinoja sisämarkkinoiden puutteiden korjaamiseen. Toivon, että ensimmäinen luonnos tästä raportista valmistuu ennen maaliskuun Eurooppa-neuvostoa, jossa muuten neuvoston puheenjohtajavaltio Espanja aikoo osaltaan edistää keskustelua ja vauhdittaa muutoksia.

Sisämarkkinoiden kehittäminen on yksi keinoista, joilla voimme löytää uusia kasvun lähteitä ja sillä tavoin vastata muun maailman asettamiin kilpailukyvyyn haasteisiin.

Lothar Bisky, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Erityishuippukokouksessa oli minusta erityisen hyvää se, että molemmat sukupuolet olivat siellä tasapuolisesti edustettuina. Haluamme antaa tunnustusta tuolle saavutukselle. Haluan myös lisätä, että tuemme teitä jatkossakin, mikäli jatkatte sukupuolten tasapainon ylläpitämistä.

Euroopan unionilla on nyt kaksi keulakuvaa, joista kaikki osapuolet ovat todenneet, että heidän täytyy kasvaa rooleihinsa. Näin tietenkin on aina. On myös puhuttu kevyen sarjan ja raskaan sarjan toimijoista. Minä näen asian siten, että tämän päivän kevytsarjalaiset ovat huomisen raskassarjalaisia ja päinvastoin. Moni raskassarjalainen joutuu siirtymään kevyeen sarjaan.

Joka tapauksessa meillä on vaikea talouskriisi voitettavanamme. Erityisesti kriisin sosiaalisissa vaikutuksissa meillä on paljon tehtävää. Työttömyys, köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen koskettavat Euroopassa kymmeniä miljoonia ihmisiä. Kriisin uhrien määrä lisääntyy räjähdysmäisesti. Kehitysmaissa seuraukset ovat vielä paljon pahempia.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, oletteko uuden komission kanssa valmis ottamaan opiksi niistä virheistä, joita pitkälle vietyyn markkinoiden vapauttamiseen tähtäävässä politiikassa on tehty? Oletteko valmis tuomaan kipeästi kaivatun suunnanmuutoksen ja asettamaan etusijalle ihmiset taloudellisten voittojen sijaan ja sosiaalisen edun kilpailuetujen sijaan?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Uudessa EU 2020 -strategiassa, jonka käynnistämisestä juuri kerroin, korostetaan voimakkaasti asken mainitsemianne sosiaalisia kysymyksiä. Sosiaalisten asioiden

osalta tilanne vaatii mielestäni pikaisia toimia, etenkin kun työllisyys lisääntyy jatkuvasti. On olemassa vaara, että kasvu pysyttelee alhaisena ja työttömyys korkeana koko seuraavan vuosikymmenen ajan, ja se koettelisi pahoin sosiaalisia mallejamme ja elintasoamme. Siksi minusta on tärkeää panostaa sosiaaliseen osallisuuteen liittyviin asioihin.

Meidän on myös varmistettava, että ihmisillä on tässä uudessa talousmallissa menestymiseen tarvittavat valmiudet. Yksi EU 2020 -strategian painopistealueista on kansalaisten osallistumismahdollisuuksien lisääminen. Huomiota olisi kiinnitettävä koulutukseen ja osaamiseen, elinikäiseen oppimiseen, työntekijöiden liikkuvuuteen sekä yrittäjyyden ja ammatinharjoittamisen tukemiseen, mutta myös syrjäytymisen ja köyhyyden torjuntaan. Minusta meidän, Euroopan unionin, velvollisuutena on nostaa syrjäytymisen ja köyhyyden torjunta yhdeksi ensisijaisista tavoitteistamme.

Rolandas Paksas, EFD-ryhmän puolesta. – (LT) Arvoisa komission puheenjohtaja, syyskuussa lähestyin teitä Ignalinan ydinvoimalan toiminnan jatkamiseen liittyvässä asiassa. Vastauksestanne sain sellaisen vaikutelman, että komissio ei joko ole tietoinen todellisesta tilanteesta, sillä ei ole käytössään riittävästi tietoa tai sitten se yrittää sivuuttaa parlamentin jäsenet tässä asiassa.

Arvoisa puhemies, tietänne, että ydinpolttoaineen loppusijoituspaikkoja ei ole rakennettu ja käytettyjä polttoainesauvoja säilytetään reaktorissa, jolloin alueen ydinturvallisuus vaarantuu. Se on ensimmäinen asia. Toiseksi luulen, että tiedätte, että korvaavia voimaloita aletaan rakentaa vasta kolmen vuoden kuluttua, ja Liettuassa on pulaa sähköstä. Se on toinen asia. Kolmanneksi olette todennäköisesti tietoinen siitä, että mainitsemieni olosuhteiden vuoksi ydinvoimalan toiminnan jatkaminen on mahdollista ja ettei voimala ole vielä valmis suljettavaksi.

Kysynkin nyt, arvoisa komission puheenjohtaja, kuka on vastuussa alueen ydinturvallisuuden heikentymisestä ja Euroopan unionin kansalaisiin kohdistuvan riskin lisääntymisestä?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Ignalinan tilanne on, kuten tiedätte, Liettuan liittymissopimukseen sisältyvä asia. Meidän on noudatettava liittymissopimusta, jonka kaikki jäsenvaltiot, myös Liettua, ovat allekirjoittaneet.

Yritämme tässä tarkastella paitsi taloudellisia näkökohtia, myös turvallisuutta. Mielestäni kaikki tämä otetaan huomioon päätöksessämme ja uskon myös, että voimme tehdä yhteistyötä Liettuan viranomaisten kanssa ydinturvallisuuden takaamiseksi alueella.

Äskettäisessä tapaamisessani presidentti Medvedevin kanssa otin muuten jälleen kerran esille mahdolliset energiatoimitukset Venäjältä Liettuaan. Kysyin häneltä, miksei Venäjä voi olla yhteistyöhaluisempi Druzhba-kaasuputkeen liittyvässä kysymyksessä. Teemme siis aktiivisesti työtä liettualaisten ystäviemme kanssa, samoin kuin muiden Liettuan energian toimitusvarmuuden kannalta tärkeiden kumppaneiden kanssa.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa komission puheenjohtaja, kysymys Opelin tehtaiden jatkosta kiihdyttää mieliä Euroopassa, ja se oli keskeinen aihe myös Saksan liittopäivävaalien vaalikampanjoinnissa. Jo kauan ennen vaaleja oli selvää, että Opel suunniteltiin myytäväksi Magnan johtamalle yritysryhmittymälle, mutta vasta 16. lokakuuta komissio vihjasi, että sillä oli joitakin epäilyksiä asian suhteen.

Miksi odotitte, että Saksan vaalit olivat ohi? Tuolla ratkaisulla oli merkittävä vaikutus Saksan vaalien tulokseen. Miten pystytte torjumaan epäilykset siitä, että ratkaisu tehtiin sittenkin poliittisin perustein, etenkin kun teillä on tunnetusti hyvät suhteet liittokansleri Merkeliin? Oletteko valmis julkistamaan kaikki ennen Saksan liittopäivävaaleja 27. syyskuuta käydyt Opel koskevat kirjalliset ja suulliset keskustelunne?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Vastaan ensin viimeiseen kysymykseenne: tietenkin voin toimittaa teille kaiken kirjeenvaihtoni liittokansleri Merkelin kanssa. Se ei ole mikään ongelma.

Järjestimme ennen Saksan vaaleja kaksi tapaamista kaikkien General Motorsin/Opeliin sidoksissa olevien maiden kanssa ja eilen kolmannen. Kyseessä oli kolmas komission järjestämä Opelä käsittelevä ministerikokous ja ensimmäinen sen jälkeen, kun General Motors oli päättänyt olla myymättä Opelä.

Komission roolina on lähinnä toimia välittäjänä sekä erityisesti pyrkiä varmistamaan, että kaikilla osapuolilla on käytössään samat tiedot. Lisäksi komissio aikoo jatkossakin varmistaa, että sisämarkkina- ja valtiontukisääntöjä noudatetaan. Tämä on hyvin tärkeää, jotta vältetään jäsenvaltioiden välinen tuhoisa tukiaiskilpailu, joka ei lopulta hyödytä ketään.

Pallo on nyt selvästi GM:lla. Oikeastaan vasta sitten, kun GM on julkaissut liiketoimintasuunnitelmansa ja jäsenvaltiot ilmoittavat mahdollisesta halukkuudestaan myöntää valtiontukea, komissio pystyy arvioimaan, onko kilpailusääntöjä noudatettu. Emme voi toimia pelkkien oletusten varassa. Vasta liiketoimintasuunnitelmat nähtyämme voimme sanoa, ovatko ne yhteisön sääntöjen mukaisia vai eivät.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Paljon kiitoksia tarjouksestanne, puheenjohtaja Barroso. Tartun siihen mielihyvin. Kyse on tietenkin myös suullisista keskusteluistanne. Löydämme varmasti sopivan järjestelyn niiden suhteen. Vastauksenne toisessa osassa mainitsitte aivan keskeisen asian, nimittäin sen, että käynnissä on palkkojen polkemisen lisäksi myös tukiaiskilpa. Oli viisas veto kutsua huippukokous koolle eilen. Millaisia johtopäätöksiä teitte kokouksessa? Miten voimme tulevaisuudessa välttää tukiaiskilpailun, jollaista käydään aina silloin EU:n jäsenvaltioiden välillä eurooppalaisten veronmaksajien kustannuksella ja joka samalla tietenkin vääristää talouden prosesseja?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Nimenomaan valtiontukia koskevien sääntöjen tiukan täytäntöönpanon avulla. Tämä kyseinen tapaus on tosiaan hyvin mielenkiintoinen meidän kaikkien kannalta – paitsi asianosaisten – koska, niin kuin totesitte kysymyksessänne, jos jäsenvaltiot alkaisivat kilpailla keskenään siitä, kuka pystyy syyttämään eniten rahaa yrityksille, tilanne olisi huono sekä jäsenvaltioiden että kuluttajien kannalta ja kävisi kalliiksi veronmaksajille.

Sen voin taata teille, että komissio pitää tiukasti kiinni valtiontukisääntöjen täytäntöönpanosta, eikä se johdu siitä, että suhtautuisimme kiihkomielisesti markkinoihin tai kilpailusääntöihin, vaan siitä, että meidän mielestämme on tärkeää löytää yhteisön yhteinen lähestymistapa ja saada aikaan tasapuoliset toimintamahdollisuudet kaikille yrityksille ja kaikille jäsenvaltioille – suurille ja pienille, rikkaille ja vähemmän rikkaille. Se on paras tapa varmistaa, että unionissamme säilyy oikeudenmukaisuus.

19. marraskuuta 2009 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen seuranta

Kinga Gál (PPE). – (EN) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, minua ilahduttaa kuulla, että tarkoituksena on varata yksi komissaarin salkku perusoikeuskysymyksille.

Esittäisin tästä vielä lisäkysymyksen. Niin kuin varsin hyvin tiedätte, EU:n alueella elää huomattava määrä alkuperäiskansoja ja kielivähemmistöjä – 15 miljoonaa ihmistä, 10 prosenttia väestöstä. Onko teillä tarkoitus sisällyttää näiden yhteisöjen, näiden kansallisten ja kielivähemmistöjen, tilanne uuden, perusoikeuksista vastaavan komission jäsenen salkkuun?

Mielestäni etenkin Lissabonin sopimuksen ja perusoikeuskirjan voimaantulon jälkeen EU:n olisi tarkistettava suhtautumistaan näihin yhteisöihin.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Vastaus on yksinkertainen: kyllä. Aikomuksenani on nimenomaan sisällyttää syrjimättömyyteen liittyvät asiat, ja niihin sisältyvinä tietenkin myös vähemmistöjen oikeudet, perusoikeuskomissaarin tehtäväkenttään.

Glenis Willmott (S&D). – (EN) Aioin kysyä sukupuolten tasapuolisesta edustuksesta komissiossa, joten tässä on hyvä tilaisuus onnitella Cathy Ashtonia hänen nimityksensä johdosta. Olette varmaan kanssani samaa mieltä siitä, että hän on todellinen lahjakkuus. Olen iloinen siitä, että korkean edustajan tehtävä menee britille, ja erityisen tyytyväinen olen siitä, että se menee brittiläiselle naiselle. Juuri sitä me sosialistiryhmän naiset olemme vaatineet jo jonkin aikaa.

Cathy Ashton oli Yhdistyneen kuningaskunnan ylähuoneen johtajana Lissabonin sopimuksen läpiviemisen aikaan – ei mikään ihan vähäpätöinen saavutus. Hän on poliittisesti erittäin taitava ja on saanut paljon aikaan komission jäsenenä. Hän ei tee suurta numeroa itsestään, vaan on hiljaisen diplomatiansa avulla onnistunut viemään läpi hankalaksi osoittautuneita sopimuksia, joiden aikaansaamisessa muut ovat epäonnistuneet. Sanoisin Cathy Ashtonille, että hänen tehtävänä ei ole toimia liikenteenohjaajana, vaan itse asiassa luoda koko liikennejärjestelmä. Tiedän, että hän onnistuu siinä mainiosti.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Olen äärimmäisen ylpeä ja iloinen Catherine Ashtonin nimityksestä komission ensimmäiseksi varapuheenjohtajaksi ja korkeaksi edustajaksi. Tätä nimitystä tuin ja kannatin hyvin voimakkaasti Eurooppa-neuvostossa. Me kaikki tietenkin tunnemme hänet henkilönä, jolla on sekä poliittisia kysyjä että suuntavaistoa, jota tarvitaan korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan vaatimaan tehtävään.

Kaikki tiedämme, että kyseessä on aivan uusi tehtävä. Kestää jonkin aikaa, ennen kuin opimme käyttämään uusia järjestelyjä niin, että ne tuottavat mahdollisimman hyviä tuloksia, jolloin Euroopan unioni pystyy

kasvattamaan rooliaan maailmassa. Selvää on ainakin se, että tämä on mahdollista vain toimielinten aidon kumppanuuden avulla. Siihen tarkoitukseen tämä kaksoisrooli on suunniteltu, ja olen varma, että juuri sitä komissio pystyy uuden tehtävän avulla tarjoamaan: mahdollisimman näkyvän roolin maailmassa.

Olen tietenkin äärimmäisen iloinen siitä, että tehtävään valittu henkilö tulee nimenomaan Yhdistyneestä kuningaskunnasta – koska mielestäni on ehdottoman tärkeää, että Yhdistynyt kuningaskunta säilyy Euroopan unionin keskiössä – ja että hän on nainen, sillä, kuten tiedätte, tasa-arvokysymykset ovat minulle tärkeitä. Kaikista näistä syistä, sekä tietenkin myös siksi, että hän on kollegani komissiossa, olin, kuten arvata saattaa, erittäin iloinen päätöksestä.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Ensinnäkin haluan esittää yhden selvennyksen jäsen Schulzille. Bulgarian pääministeri ei ole koskaan vaatinut, että Bulgarian sosialistipuolue pitäisi kieltää. Ja sitten kysymyksen puheenjohtaja Barrosoille. Onko marraskuun 19. päivän jälkeen selvää, mitkä ulkopoliittikan osat kuuluvat jatkossa komission toimivaltaan ja mitkä siirretään ulkosuhdehallinnolle, niin kuin esimerkiksi laajentuminen, kauppa tai kehitysapu?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kyllä, korkea edustaja on samalla komission varapuheenjohtaja, mikä tarjoaa erinomaisen mahdollisuuden yhdistää korkealle edustajalle kuuluva YUTP:n alan toimivalta yhteisön perinteiseen toimivaltaan ulkosuhteiden alalla. Yksinkertaisesti sanottuna yksi henkilö hoitaa nyt Javier Solanan ja Benita Ferrero-Waldnerin tehtävät. Tämä henkilö toimii komission varapuheenjohtajana mutta myös ulkoasiainneuvoston puheenjohtajana. Minusta on hyvin tärkeää mieltää asia tällä tasolla.

Yleisesti neuvoston puheenjohtaja edustaa Euroopan unionia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alaan kuuluvissa asioissa valtioiden ja hallitusten päämiesten tasolla ja neuvoston puheenjohtajan ominaisuudessa, niin kuin Lissabonin sopimuksessa hyvin selkeästi todetaan, ja komissio edustaa Euroopan unionia kaikissa muissa ulkoasioissa Lissabonin sopimuksen 17 artiklan mukaisesti.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, en tiedä, haluatteko kommentoida äskettäin julkisuuteen vuotanutta asiakirjaa talousarvion kokonaistarkastelusta, mutta tiedätte varmaan, että se on aiheuttanut suurta huolta monilla alueilla eri puolilla Eurooppaa. Esimerkiksi Walesin ensimmäinen ministeri Rhodri Morgan on vähän aikaa sitten kirjoittanut teille ilmaistakseen huolensa.

Voinko näin ollen kysyä, aiotteko esittää uusia ehdotuksia, joilla varmistettaisiin, että eurooppalaisilla alueilla olisi vuoden 2013 jälkeenkin mahdollisuus käyttää rakennerahastoja? Ja jos aiotte esittää tällaisia ehdotuksia, tapahtuuko se nykyisen komission kaudella vai uuden komission, kunhan se on ensin nimitetty?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Voin sanoa, että olen lukenut Walesin ensimmäisen ministerin kirjeen, mutta en mainitsemaanne asiakirjaa.

Komission yksiköt laativat kaikenlaisia valmisteluasiakirjoja, mutta ne eivät heijasta komission näkemyksiä. Ainoastaan komission jäsenten kollegio tekee komissiota sitovia kannanottoja. Olemme parhaillaan valmisteluvaiheessa. Voin kertoa teille, että henkilökohtaisesti olen vahvasti sitoutunut sosiaaliseen, taloudelliseen ja alueelliseen koheesioon ja että aluepolitiikka säilyy seuraavankin komission tärkeimpien painopistealueiden joukossa.

Mitä talousarvion kokonaistarkasteluun tulee, olen parlamentin – tai tarkemmin ottaen talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtajan – tuella päättänyt esitellä talousarvion kokonaistarkastelun myöhemmin. On järkevämpää odottaa, että ensin päästään sopuun EU 2020 -strategian yleisistä suuntaviivoista, ja sen jälkeen uusi komissio esittelee talousarvion kokonaistarkastelun, jolloin uusi kollegio on täysin vastuussa ehdotuksesta ja pystyy tekemään kanssanne tiivistä yhteistyötä uusien rahoitusnäkymien valmistelussa.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Chris Patten totesi, että Balkanin maiden kanssa vaarana on, että ne teeskentelevät uudistuksia ja EU teeskentelee uskovansa niitä.

Niin näyttää olevan tapahtumassa Bosniassa, joka on luisumassa hälyttävää vauhtia kohti sekasortoa, ellei jopa tuhoa. Kansainvälisen yhteisön ja EU:n on nähty Bosniassa epäonnistuneen uudistusten läpiviemisessä ja olleen kyvyttömiä pitämään puoliaan Serbitasavallan johtajaa Milorad Dodikia vastaan. Korkean edustajan viralta, nyt kun se vielä on olemassa, on viety pohja pois, ja kansainvälisen yhteisön arvovalta on heikentynyt.

Miten vastaisitte syytökseen, jonka mukaan EU:lla on Länsi-Balkanilla käynnissä ohjelma, jolla pyritään tuottamaan hyötyä Belgradin ja Banja Lukan serbeille ja jossa bosnialaiset ovat häviäjinä?

Kannustatteko uutta korkeaa edustajaa ja nimityksen vahvistamisen jälkeen myös komission varapuheenjohtajaa Cathy Ashtonia nostamaan Bosnian ehdottomalle etusijalle asialistallaan? Miten varmistatte, että EU:n erityisedustajalla on todellista vaikutusvaltaa, selkeä mandaatti ja EU:n yhtenäinen tuki takanaan?

Puhemies. – (EN) Haluan muistuttaa teitä hyvin vakavasti siitä, että puhumme nyt viimeisimmän Eurooppa-neuvoston, 19. marraskuuta 2009 pidetyn kokouksen, tuloksista. Tiedän, että kokouksessa on voitu puhua tai siellä on voinut tapahtua melkein mitä tahansa, mutta tämä kyseinen aihe tuskin on ollut puheena viime kokouksessa, joten yrittäkää pysyä asiassa, koska se on välttämätöntä.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Kysyin Cathy Ashtonista, joka nimitettiin viime viikolla korkeaksi edustajaksi. Se on mitä suurimmassa määrin "Eurooppa-neuvoston seuranta".

Puhemies. – (EN) Selvä, hyvä on, jos puheenjohtaja Barroso haluaa vastata tuohon, mutta pyytäisin teitä, hyvät kollegat, pysymään aiheessa, joka on hyvin tarkkaan rajattu.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Ensinnäkin haluan todeta, että olen aivan yhtä huolissani Bosnian tilanteesta. Siitä on itse asiassa tulossa äärimmäisen hankala. Käymme siitä keskusteluja Bosnian viranomaisten ja muiden osapuolten kanssa sekä Euroopassa että Euroopan ulkopuolella.

Tietenkin vastaukseni on kyllä, ja toivon, että Cathy Ashton omistaa asialle paljon huomiota, samoin kuin laajentumisasioista vastaava komission jäsen, sillä Bosnia on, niin kuin tiedätte, yksi niistä alueista, joille Euroopan unionin on mahdollista laajentua. Meidän on ilman muuta tehtävä kaikkemme varmistaaksemme, että maa pääsee jaloilleen ja pystyy lujittamaan asemansa täysivaltaisena valtiona, demokraattisena valtiona, jolla on halu liittyä jonain päivänä unionimme jäseneksi.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Kerroitte juuri, miten olette käynnistänyt kuulemiset Lissabonin jälkeistä prosessia varten. Lissabonin jälkeisen prosessin eteenpäin viemisestä huolehtii sen jälkeen uusi komissio kollektiivisesti.

Se, että kuulemisprosessia on jouduttu odottamaan niin pitkään, on herättänyt runsaasti ärtymystä. Monet pelkäävät myös, että kuulemiset ovat pelkkä muodollisuus ja ettei niiden tuloksilla ole merkittävää vaikutusta Lissabonin jälkeiseen prosessiin.

Miten ehdotatte, että kaikki sidosryhmät saataisiin mukaan prosessiin ja kuulemisprosessin perusteellinen analyysi sisällytetyksi komission asiakirjoihin? Keille komission jäsenille annatte tehtäväksi varmistaa, että näin tapahtuu, ja mikä on oma vastuunne tässä suhteessa?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Minun vastuullani on komission toiminnan ja strategian yleinen koordinointi, mutta teen yhteistyötä useiden komission jäsenten kanssa, koska, kuten tiedätte, EU 2020 -strategia on luonteeltaan monialainen strategia, joka kattaa useita hyvin tärkeitä aloja taloudellisesta kilpailukyvyistä kestäväan kehitykseen, muun muassa ympäristöasioihin, sekä sosiaaliseen osallisuuteen liittyviin näkökohtiin. Se on siis hyvin laaja tehtäväkenttä.

Viivytyksen suhteen olette oikeassa: viivytyksiä on tosiaan ollut. Valitettavasti se johtuu siitä, että Eurooppa-neuvosto ei tehnyt päätöstään aiemmin, minkä vuoksi komissio ei ole voinut aloittaa työtään.

Julkistamme siis valmisteluasiakirjan tänään, jotta kaikki olisi valmista kevään Eurooppa-neuvostossa maaliskuussa, koska uuden komission olisi pitänyt olla jo tähän mennessä toiminnassa eikä se vielä ole. Toivottavasti se saadaan tammikuun loppuun mennessä.

Joka tapauksessa toinen uutinen, jonka halusin kertoa teille, on se, että olen vasta tänään saanut 27 komission jäsenehdokkaan lopulliset nimet. Vasta tänään. Siksi olemme hieman myöhässä aikataulusta, mutta siitä huolimatta meidän on mielestäni hyödynnettävä kuulemisvaihe parhaalla mahdollisella tavalla, jotta saamme käytyä vakavaa keskustelua tulevasta EU 2020 -strategiasta.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluaisin palata kollegani äsken esittämään kysymykseen. Aikataulu, jota tarjoatte meille, on äärimmäisen tiukka. Miten me voimme määritellä vuoteen 2020 asti ulottuvan strategian kolmessa kuukaudessa? Meidän on laadittava sosiaali-, talous- ja ympäristöasioissa koko Euroopan unionin kattava strategia, ja meille annetaan aikaa kolme kuukautta ja kuulemiseen varattu aika alkaa heti tänään.

Siksi haluaisinkin huomauttaa teille, puheenjohtaja Barroso, että minun mielestäni meidän pitäisi odottaa, että komissio on ensin muodostettu, jotta voimme esittää sille kysymyksiä, mutta etenkin siksi, että meillä olisi aikaa kunnolliseen valmisteluun. Emme voi määritellä Euroopan unionin tulevaisuutta kolmessa kuukaudessa.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Minäkin olen huolissani samasta asiasta. Juuri siksi olemme päättäneet tehdä tämän nyt emmekä jättää myöhempään ajankohtaan. Näin teillä on enemmän aikaa. Jos odotamme, että uusi komissio on astunut virkaansa, joudumme todennäköisesti odottamaan tammikuun loppuun, ja sen takia lähdimme liikkeelle jo nyt. Yksityiskohtaiset tiedot julkaistaan internetissä tänään, elleivät ne ole jo siellä. Toivon myös teiltä sitoutumista tähän asiaan. Itse olen valmis sitoutumaan.

Joka tapauksessa kevään Eurooppa-neuvosto merkitsee prosessin alkua, ei sen päätepistettä. Neuvoston kiertävä puheenjohtaja – joka Lissabonin sopimuksessa on siis säilytetty, niin kuin tiedätte – puheenjohtajavaltio Espanja on kuitenkin kehottanut meitä laatimaan alustavan asiakirjan, joka voisi toimia keskustelun pohjana. Siksi kiirehdin esittelemään sen teille nyt. Pyrin parhaani mukaan varmistamaan, että kaikki asianosaiset voivat osallistua keskusteluun ja antaa oman panoksensa strategian tarkistamiseen, sillä kyseessä on, niin kuin olette itse korostaneet, hyvin tärkeä strategia.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, kun tarkastellaan EU:n huippuvirkojen jakautumista uusien ja vanhojen EU-maiden kesken, tulos on 3:0 vanhojen EU-maiden hyväksi. Sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti saa uuden puhemiehen 1. tammikuuta 2012 alkaen, Euroopan unionin huipulla ei ole ketään, joka edustaisi 12:tä uutta jäsenvaltiota. Miten puolustatte tätä ratkaisua?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Ensinnäkään Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja ja korkea edustaja eivät edusta vain osaa Euroopasta: he edustavat koko Eurooppaa.

Haluan huomauttaa, että olin erittäin iloinen myös Herman Van Rompuyn valinnasta. Kun pääministeri Reinfeldt nosti esiin hänet yhtenä mahdollisena ehdokkaana, oli heti selvää, että siinä oli nimi, jonka taakse kaikki saattoivat asettua yksimielisesti. Se, että hän on kotoisin Belgiasta, tukee yhteisömenetelmää ja on EU-myönteinen, on suureksi kunniaksi myös Belgialle.

Tästä huolimatta myös uudet jäsenvaltiot ovat tärkeitä, kuten olette mielestäni osoittaneet valitsemalla Euroopan parlamentin puhemieheksi Jerzy Buzekin, joka on kotoisiin uudesta jäsenvaltiosta ja on antanut niin merkittävän panoksen Euroopan jälleenyhdistymisen hyväksi.

Näissä tehtävissä emme edusta tiettyä maata tai aluetta: edustamme koko Eurooppaa.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, neuvosto vahvisti toimielinten päässeen sopuun vuoden 2010 talousarviosta. Kööpenhaminassa tehdyistä päätöksistä aiheutuvien kustannusten ei ole määrä sisältyä tähän sopimukseen tai sitoumukseen. Sen sijaan niistä on määrä laatia lisätalousarvio.

Kysymykseni teille on hyvin yksinkertainen: kun muistetaan, millaisia vaikeuksia talouden elvytysuunnitelman toisen vaiheen rahoitus tästä samaisesta talousarviosta aiheutti, mistä komissio luulee löytävänsä varat ilmastonmuutoksen torjuntaan, joka vaatii jo ensimmäisenä vuonna vähintään kaksi miljardia euroa? Lisäksi summa kasvaa vuosi vuodelta, joten mistä luulette rahojen tulevan?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (PT) Kiitos kysymyksestänne, jäsen Portas. On totta, että parlamentin saaminen hyväksymään lisätalousarvio tiettyjä energiatehokkuuteen, energiavarmuuteen ja ilmastonmuutoksen torjuntaan liittyviä toimia varten osoittautui äärimmäisen vaikeaksi, ja olen hyvin iloinen, että siinä onnistuttiin. Haluan kiittää kaikkia niitä, jotka tekivät talousarvion hyväksymisen mahdolliseksi.

Jos Kööpenhaminassa päästään sopimukseen, niin kuin toivon, meidän on sen jälkeen yritettävä löytää sopimuksen toteuttamiseen tarvittavat varat talousarviosta.

Vielä ei olla siinä vaiheessa, mutta olen aivan varma, että jos jäsenvaltiot pystyvät pääsemään sopuun ilmastonmuutoksen lieventämistoimiin kehitysmaissa tarvittavasta tulevasta rahoituksesta, niiden on myös päästävä sopuun varoista, joita tavoitteen saavuttamiseen on tarkoitus käyttää.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, Catherine Ashtonin ja Herman Van Rompuyn nimitykset sekä Lissabonin sopimus itsessään muuttavat jatkossa komission toimintaa. Osa muutoksista on määritelty Lissabonin sopimuksessa, mutta toiset ovat epämääräisiä ja selkiintymättömiä ja muotoutuvat käytännön ja tietojen päätösten tuloksena. Kysyisin, millaisia muutoksia näkisitte olevan

edessä Euroopan komission työssä ja toiminnassa aivan lähitulevaisuudessa ja parin seuraavan vuoden aikana. Nyt olisi hyvä aika tehdä muutoksia, ja kuten sanoin, siihen on olemassa mahdollisuuksia, joita ei ole tarkkaan yksilöity Lissabonin sopimuksessa. Puhuitte tiettyjen komission jäsenten nimityksistä. Minä puhun toimintakokonaisuuksista ja toimista, jotka eivät rajoitu uusien komission jäsenten nimityksiin ja tehtävänjakoon.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Olen yleisellä tasolla samaa mieltä siitä, että toimielimet ovat juuri sellaisia, millaisiksi me ne muovaamme käytännössä. Juuri siksi olin niin iloinen Cathy Ashtonin ja Herman Van Rompuyn nimityksistä, koska tiedän heidän molempien olevan sitoutuneita aitoon eurooppalaisuuden henkeen ja yhteisön asioiden hoitamiseen.

Käytännön asioista toteaisin, että Cathy Ashtonista tulee korkea edustaja ja komission varapuheenjohtaja Eurooppa-neuvoston päätöksellä 1. joulukuuta. Samana päivänä hän saa vastuulleen komission varapuheenjohtajalle kuuluvan ulkoasiain salkun. Komission varapuheenjohtajana hän on vastuussa toimistaan parlamentille, ja parlamentin jäsenet tietävät, miten sitoutunut Cathy Ashton on parlamentaariseen demokratiaan. Tiedän, että hän haluaa mahdollisimman pian tavata ulkoasiainvaliokunnan, jotta hänen toimintansa uudessa roolissa lähtee liikkeelle oikealta pohjalta.

Mitä uuteen komission collegioon tulee, Catherine Ashton osallistuu muiden komission jäsen ehdokkaiden tavoin kuulemisiin ja voitte äänestää hänen valinnastaan kollektiivisessa äänestyksessä uudesta komission collegiosta.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kysyisin teiltä viitaten viime viikon kokoukseen, oletteko te itse tyytyväinen siihen valintaprosessiin, jolla kaksi tärkeää johtopaikkaa täytettiin, vai oletteko tekin sitä mieltä, että osa unionin päätöksenteosta vaatisi vielä aimo annoksen lisää avoimuutta ja demokratiaa?

Kysyn teiltä, vahvistiko valintatapa, jolla ehdokkaat ilmestyivät nyt kuin tyhjästä, EU:n arvovaltaa ja kasvattiko se luottamusta EU:n päätöksentekoon? Pitäisikö suurten poliittisten ryhmien vakavissaan miettiä, minkälaisia ehdokkaita ne jatkossa esittävät korkeisiin tehtäviin, voiko valintaprosessia jotenkin tarkistaa ja parantaa ja kenen pitää se tehdä? Varmaankin Euroopan parlamentin ja parlamentin jäsenten. Suomella oli tällä kertaa erinomaisen pätevät ehdokkaat ja meillä on syytä iloita siitä.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Ensinnäkin, kuten tiedätte, Lissabonin sopimuksen säästöksi noudatettiin täysimääräisesti, ja minä tietenkin kannatan perussopimusten täytäntöönpanoa. Meidän on noudatettava Euroopan unionissa oikeusvaltion periaatteita.

Valituista henkilöistä haluan sanoa sen verran, että olen vilpittömästi sitä mieltä, että he ansaitsevat kunnioituksemme, koska ministeri van Rompuy on Belgian pääministeri ja Lady Ashton komission jäsen. Siitä syystä katson, että he ovat päteviä tehtäviinsä.

Toimielinten osalta on tärkeää huomata, että Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan valitsevat valtioiden ja hallitusten päämiehet. Kyseessä ei ole kansanvaali, niin kuin vaikkapa Ranskan presidentin tai Portugalin presidentin vaali. Valitun henkilön tehtävänä on toimia Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana, ja valtioiden ja hallitusten päämiehet valitsevat tuon puheenjohtajan. Komission puheenjohtajan kohdalla tilanne on toinen. Valtioiden ja hallitusten päämiehet valitsevat ehdokkaan ja parlamentti äänestää hänen valinnastaan. Eri toimielimet toimivat eri periaattein, ja meidän on kunnioitettava sitä.

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, paljon on keskusteltu komission kokoonpanosta ja komission jäsenille annettavista salkuista. Yksi asia, josta me Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmässä olemme erittäin huolissamme, on se, millainen salkku uudelle ilmastokomissaarille annetaan, koska sillä on ratkaiseva merkitys sen suhteen, jääkö kaikki vain pelkkien puheiden tasolle vai saammeko komission jäsenen, jolla on todella mahdollisuus muuttaa asioita ilmastomuutoksen suhteen mutta turvata silti samalla Euroopan kilpailukyky.

Kysyisinkin, mitä komission puheenjohtaja aikoo tehdä sen takaamiseksi, että ilmastokomissaarin tehtävä saa sen painoarvon, jonka komission puheenjohtaja on ilmoittanut sille kuuluvan. Tähän liittyen haluan esittää kaksi tarkentavaa kysymystä: vastaako ilmastokomissaari energia-asioista ja tuleeeko hänelle oma pääosasto?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Ensinnäkin minusta olisi kohtuullista antaa tunnustusta sille, että me ylipäätään saamme ilmastomuutoksen torjunnasta vastaavan komission jäsenen. Toistaiseksi tällaista virkaa ei ole ollut olemassa. Juuri siksi, että työtä on paljon ja haluan – ilmaisuanne lainatakseni –

antaa painoarvoa tälle työlle, olen tehnyt päätöksen ilmastonmuutoksen torjunnasta vastaavan komission jäsenen toimen perustamisesta ja ilmoittanut siitä parlamentille. Kyseisellä komission jäsenellä on paljon velvollisuuksia. Hänen täytyy valtavirtaistaa ilmastonmuutoksen vastaista toimintaa, sillä ilmastotoimia tarvitaan paitsi energia-alalla, myös ympäristön, tutkimuksen, maatalouden ja teollisuuden aloilla. Kyseessä on siis tärkeä ilmastonmuutoksen vastaisten sekä sisäisten että ulkoisten toimien koordinoitavien tehtävä.

On aivan selvää, ettei Kööpenhaminan kokous ole prosessin päätepiste. Toivon, että Kööpenhaminassa saadaan aikaan toimiva sopimus, mutta Kööpenhaminan jälkeenkin on paljon tehtävää, muun muassa yhteistyötä tärkeimpien kumppaneidemme kanssa.

Ilmastonmuutoksen torjunnasta vastaavalla komission jäsenellä on siis hyvin tärkeä rooli sekä unionin sisällä että sen ulkopuolella, ja häneen kohdistuu suuria odotuksia vahvan ilmastopolitiikan luomisesta Euroopan unionille.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, uuden EU:n presidentin, Herman van Rompuyn, nimityksen jälkeen on esitetty paljon arvailuja siitä, onko jatkossa tarkoitus ryhtyä kantamaan välitöntä EU-veroa. Voitteko kertoa minulle rehellisesti, onko näin, ja miten tällaisia veroja olisi tarkoitus periä?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) En oikein ymmärrä verojen ja Herman Van Rompuyn välistä yhteyttä, sillä eihän neuvosto ehdota verojen käyttöönottoa. Se kuuluu komission toimivaltaan.

Vastaukseni on seuraavanlainen: Ensinnäkin vastaan aina rehellisesti; sitä ei tarvitse pyytää erikseen. Toiseksi tarkoitukseni on tutkia kaikkia verotukseen liittyviä kysymyksiä Euroopan unionissa. Niitä on selvitettävä. Meidän on tarkasteltava Euroopan unionin omia varoja. Olemme luvanneet sen parlamentille. Ohjelmassa, jonka perusteella minut valittiin, luvattiin selvittää mahdollisia omia varoja, ja se on mainittu myös Euroopan parlamentin hyväksymässä ohjelmassa.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Komissio vie eteenpäin Turkin liittymisneuvotteluja hyvin kriittittömällä tavalla. Näin tehdessään se viittaa kintaalla jäsenvaltioiden ja niiden asukkaiden mielipiteille. Herman Van Rompuyn nimitys Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaksi merkitsee, että tehtävään nimitettiin Turkin liittymisen selkeä vastustaja, ja siteeraan nyt häntä: ”Turkki ei ole osa Eurooppaa, eikä koskaan tule olemaankaan. Euroopan universaalit arvot, jotka ovat myös kristinuskon perustavia arvoja, menettävät voimaansa, jos Turkin kaltainen suuri islamilainen maa liittyy unioniin.”

Siksi kysynkin, mikä on komission kanta tähän yksiselitteiseen kannanottoon? Ellei kansalaisten mielipiteitä oteta huomioon tässä asiassa, otetaanko Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Komissio kunnioittaa jäsenvaltioiden kantoja, ja jäsenvaltiot ovat yksimielisesti päättäneet käynnistää neuvottelut Turkin kanssa. Toteutamme saamaamme valtuutusta neuvotella jäsenvaltioiden puolesta Turkin ja muiden ehdokasvaltioiden kanssa.

On tärkeää huomata, että tämä oli jäsenvaltioiden yksimielinen päätös. Se ei ollut komission keksintö. Jäsenvaltiot päättivät yksimielisesti aloittaa Turkin ja muiden kanssa neuvottelut niiden liittymismahdollisuuksista.

On täysin selvää, ettei Turkki ole valmis liittymiseen – emmekä me ole valmiita antamaan sille jäsenyyttä – mutta meidän on syytä jatkaa neuvotteluja vilpittömässä hengessä kaikkien ehdokasvaltioiden kanssa.

Mitä Van Rompuyn kommentteihin tulee, minulla ei ole tapana kommentoida muiden sanomisia. Hän on ilmoittanut hyvin selvästi, että Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana myös hän noudattaa jäsenvaltioilta saamaansa valtuutusta.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, aion puhua kahdesta asiasta, nimittäin koordinoinnista ja joustavuudesta.

Neuvostossa käsiteltyihin aiheisiin on kaikkiin liittynyt yksi ongelma. Viime vuosina komission pääosastojen välinen koordinointi on ollut erityisen puutteellista. Ilmastonmuutospolitiikkaa on usein käsitelty hyödyntämättä tutkimuksen pääosaston tieteellistä tietämystä. Sitä on myös harjoitettu irrallaan maankäytöstä, joka on sidoksissa ilmastonmuutokseen.

Ensimmäinen kysymykseni on seuraavanlainen. Oletteko valmis organisoimaan ja vahvistamaan sisäistä koordinaatiota sillä tavalla, että komission jäseniä nimittäessämme voisimme olla varmoja siitä, että sisäinen koordinointi toimii?

Toinen kysymykseni liittyy puheisiin kilpailukyvystä ja talouskriisistä. Onko myös komissio valmis suhtautumaan entistä joustavammin tiettyihin kysymyksiin, kuten REACH-asetukseen ja sen täytäntöönpanoon, jotka uhkaavat aiheuttaa ennennäkemätöntä haittaa kilpailukyvyillemme? Onko se valmis joustamaan?

Politiikan yhdenmukaistamisesta haluan sanoa vielä sen, että emme voi puhua taloudesta ja elpymisestä puhumatta samalla energiamarkkinoiden avaamisesta. Muutamissa maissa ei ole energiamarkkinoita lainkaan, niin kuin Espanjassa kaasun osalta. Tämä tarkoittaa sitä, että hinnat nousevat ja kehitys on mahdotonta.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (PT) Teen kaiken voitavani parantaakseni komission sisäistä koordinaatiota, mutta minun täytyy sanoa, että mielestäni koordinointi on toiminut hyvin. Sitä todistaa se, että komission päätökset on aina tehty yksimielisesti.

On aivan luonnollista, että kukin komission jäsen pyrkii nostamaan etusijalle omalta kannaltaan suurimpia huolenaiheita. Ei ole mitenkään yllättävää, että ympäristökomissaari osoittaa suurempaa kiinnostusta ympäristöasioita kohtaan kuin teollisuuskomissaari, joka puolestaan on kiinnostunut teollisuuden kehittämisestä. Ratkaisevaa on kuitenkin se, millaisia päätöksiä kollegio tekee, ja siinä koordinointi on tehokasta.

Me myös haluamme kehittää ja edistää ympäristöpolitiikkaa, mutta taata samalla yritystemme kilpailukyvn. Mielestäni komission tekemät ehdotukset takaavat sen, että meillä on sopiva ratkaisu siinäkin tapauksessa, etteivät muut maat ole halukkaita sitoutumaan korkeisiin tavoitteisiimme ympäristönsuojelussa. Emme halua ulosmitata eurooppalaisia työpaikkoja sellaisiin maihin, joissa ei ole yhtä korkeita ympäristövaatimuksia kuin meillä.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluaisin teidän ilmaisevan selkeästi kantanne kahteen asiaan, jotka liittyvät uuden komission kokoonpanoon.

Ensinnäkin kuulin teidän sanovan täällä parlamentissa, että aiotte jakaa oikeus- ja sisäasioiden salkun kahtia: yhden salkun perusoikeuksia ja toisen turvallisuus- ja maahanmuuttoasioita varten. Tänä iltapäivänä kuulin teidän kuitenkin puhuvan perusoikeuksien ja oikeusasioiden salkusta ja sisäasioiden salkusta, mikä on mielestäni paljon parempi yhdistelmä, koska se tarkoittaa sitä, ettei maahanmuuttoa enää nähdä uhkana turvallisuudelle tai asiana, joka olisi jotenkin alisteinen turvallisuuskysymyksille. Mielestäni senkaltainen suhtautuminen maahanmuuttoon on paitsi väärin, myös vaarallista.

Haluaisin tietää, onko tämä se lähestymistapa, jota tullaan noudattamaan, ja vaikuttaako se nykyisen oikeus- ja sisäasioiden pääosaston rakenteeseen. Haluaisin myös kuulla teidän sitoutuvan lainsäädäntöohjelmaan, joka Tukholman ohjelmalla on tarkoitus toteuttaa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen alalla. Lissabonin sopimuksen tullessa voimaan parlamentti aikoo toimia päättäväisesti heti alusta lähtien, ja haluaisin kuulla teidän sitoutuvan selkein sanoin ottamaan parlamentin mukaan Tukholman ohjelmaan perustuvan lainsäädäntöohjelman kehittämiseen.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (PT) Hyvä jäsen López Aguilar, vastauksena toiseen kysymykseenne voin sanoa, että kyllä, aiomme kyllä ottaa parlamentin tiiviisti mukaan. Tämä onkin yksi seuraavan komission painopistealueista ja asia, joka on mainittu jo perussopimuksessakin, erityisesti siksi, että parlamentilla on nyt enemmän päätösvaltaa tässä asiassa.

Kysymykseen salkkujaosta haluan todeta seuraavaa: komissioon tulee oikeusasioista ja perusoikeuksista vastaava komission jäsen ja sisäasioista vastaava komission jäsen.

Maahanmuuttoasioihin sisältyy turvallisuuskäsitteitä. Esimerkiksi rajaturvallisuusvirasto Frontex säilyy sisäasioista vastaavan komission jäsenen vastuulla. Ei ole mitään järkeä siirtää sitä jonkun toisen komission jäsenen vastuulle. Osallisuuteen ja integrointiin liittyvät asiat sen sijaan olen ajatellut antaa sosiaalistasioista vastaavan komission jäsenen vastuulle.

Olen nimittäin jäsen López Aguilarin kanssa samaa mieltä siitä, ettei maahanmuuttoa pidä tarkastella yksinomaan turvallisuuden näkökulmasta. Kokonaan toinen asia on laittoman maahanmuuton ja ihmiskauppaverkostojen torjunta. Frontex huolehtii siitä. Sen on kuuluttava näitä asioita käsittelevän komission jäsenen toimialaan. Aion kuitenkin osoittaa kaikki integrointiin ja osallisuuteen liittyvät maahanmuuttoasiat sosiaalistasioista vastaavalle komission jäsenelle, koska nämä ovat nimenomaan sosiaaliseen osallisuuteen liittyviä kysymyksiä.

Reimer Böge (PPE). – (DE) Eurooppa-neuvosto on ilmaissut toiveenaan, että Euroopan ulkosuhdehallinnon rakenteesta päästäisiin sopimukseen mahdollisuuksien mukaan jo huhtikuun loppuun mennessä. Komission on annettava hyväksyntänsä näille ehdotuksille, ja kysyisinkin teiltä, puheenjohtaja Barroso, aikooko komissio ennen ehdotusten hyväksymistä esittää itse sopivia ehdotuksia ja viedä niitä neuvotteluihin. Tarkoitan tässä nyt erityisesti monivuotisen rahoitussuunnittelun ja toimielinten välisen talousarviosopimuksen mukauttamista sekä ohjelmien mukauttamista ja uudelleenneuvottelua niiden ulkopoliittikan ohjelmien osalta, joissa vastuu vaihtuu. Se olisi välttämätöntä, koska ellei mainitsemiani asioita saada ratkaistua, ulkosuhdehallinnosta tulee pelkkä torso, jolla ei ole tarvittavia määrärahoja eikä valtuuksia määritellä toimintansa sisältöä. Miten komissio aikoo hoitaa nämä asiat parlamentin kanssa seuraavien kuukausien aikana?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kiitos kysymyksestänne, jäsen Böge. Tiedän, että talousarviota koskeviin sääntöihin sekä parlamentin toimivaltaan liittyvät asiat ovat teille tärkeitä.

Vastaukseni teille on kyllä, tietenkin tuomme aikanamme parlamentille ehdotuksia, joiden pohjalta voidaan tehdä tarvittavat muutokset, niin että tämä uusi toimija, ulkosuhdehallinto, saa tarvittavat välineet, budjettivarat, toimintansa toteuttamiseen.

Kuten jo aiemmin totesin, haluamme tämän olevan yksi Lissabonin sopimuksen suurista onnistumisista. Mielestäni kyseessä on tärkeä uudennos, ja tietenkin teemme asiassa yhteistyötä parlamentin kanssa sen ehdotuksen pohjalta, jonka komission varapuheenjohtaja Ashton korkean edustajan ominaisuudessa tekee.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluan kertoa teille, että parin päivän päästä vietetään kansainvälistä päivää solidaarisuuden osoittamiseksi Palestiinan kansalle.

Nujerretun, siirtomaavallan alle alistetun, haavoitetun ja tapetun Palestiinan kansan tilanne ei saa jatkua nykyisellään.

Meillä eurooppalaisilla on solidaarisuuteen ja veljeyteen perustuvien arvojemme nojalla vastuu ratkaisun löytymisestä tähän tilanteeseen nopeasti, ennen kuin se muuttuu verilöylyksi.

Israelin hallitus jatkaa pakolla siirtokuntien rakentamista syyllistytyään sotarikoksiin tämän vuoden alussa. Symboliset eleet ja kyyneleet eivät enää riitä. Nyt ainoa keino lopettaa Israelin hallituksen tappava politiikka on Palestiinan valtion tunnustaminen ja ylipäänsä sen olemassaolo.

Palestiinan kansalla, niin kuin muillakin kansoilla, on oikeus ihmisarvoiseen elämään ja mahdollisuuteen toteuttaa omia pyrkimyksiään.

Aiotteko te komission puheenjohtajana yhdessä varapuheenjohtaja Ashtonin kanssa ryhtyä tämänsuuntaisiin toimiin, ja jos aiotte, niin miten?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Ensinnäkin haluan yhtyä siihen, mitä sanoitte solidaarisuuden osoittamisesta Palestiinan kansalle, joka kärsii siitä, ettei heidän itsemääräämisoikeuttaan kunnioiteta.

Yksityiskohtaisemmasta kysymyksestä, jonka esititte, minun täytyy todeta, että jäsenvaltioiden vastuulla on päättää, tunnustavatko ne tietyn valtion.

Meidän kantamme – kanta, josta komissio on aina pitänyt kiinni – perustuu kahden valtion rinnakkaiselon tukemiseen: Israelin valtion oikeuteen vapaaseen olemassaoloon, ilman että sen turvallisuutta uhataan, ja sen rinnalla Palestiinan kansan oikeuteen rakentaa omaa valtiotaan.

Toivomme näiden kahden valtion rinnakkaiselon pystyvän luomaan uudenlaisen tilanteen paitsi Israelin kansalle ja Palestiinan kansalle, myös koko alueelle, sillä tilanne alueella on todellakin hyvin vakava. Se uhkaa romuttaa Palestiinan kansan toiveet ja vaarantaa alueen ja koko maailman rauhan.

Puhemies. – (EN) Kiitoksia, arvoisa komission puheenjohtaja. Saimme aikaan paljon enemmän kuin viime kerralla, kuukausi sitten. Paljon kiitoksia myös siitä, että pysyitte tiukasti aikataulussa. Ymmärrämme, ettei aina ole helppoa vastata monimutkaisiin kysymyksiin minuutissa.

Mielestäni meille kaikille, molempien toimielinten edustajille, on eduksi, että ymmärrämme toisiamme. Se on vastuullista toimintaa ja sitä paitsi kansalaisillemme tärkeä merkki siitä, että nämä kaksi toimielintä pystyvät keskustelemaan asioista ja kommunikoimaan keskenään.

Tapaamme kyselytunnin merkeissä jälleen ensi kuussa.

(Suosionosoituksia)

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

9. Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskeva monivuotinen ohjelma (2010–2014) (Tukholman ohjelma) (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla ovat seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevasta monivuotisesta ohjelmasta (2010–2014) (Tukholman ohjelma).

Beatrice Ask, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoiset valiokuntien puheenjohtajat, hyvät parlamentin jäsenet, 10.–11. joulukuuta pidettävässä Eurooppa-neuvostossa hyväksytään vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen uusi viisivuotishjelma. Ohjelmalla on tarkoitus korvata nykyisin käytössä oleva, vuonna 2004 laadittu Haagin ohjelma. Uutta ohjelmaa on edeltänyt pitkä valmisteluprosessi, jonka tulevaisuusryhmät aloittivat jo yli kaksi vuotta sitten.

Ohjelma perustuu komission tiedonantoon, mutta myös niihin moniin lausuntoihin, joita kansalliset parlamentit, kansalaisyhteiskunta ja eri EU:n elimet ovat esittäneet prosessin kuluessa. Ohjelma on tietenkin myös EU:n jäsenvaltioiden sekä Euroopan parlamentin kanssa käytyjen perusteellisten neuvottelujen ja tiiviin yhteydenpidon tulosta. Euroopan parlamentin asenne tulevaa yhteistyötä kohtaan on tärkeä, etenkin kun parlamentilla on Lissabonin sopimuksen myötä entistä suurempi rooli.

Aiempien Tampereen ja Haagin ohjelmien pohjalta EU:ssa on saavutettu huomattavaa edistymistä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella. Euroopalla on kuitenkin edelleen vastassaan haasteita, joita on pyrittävä ratkaisemaan yhteisesti EU:n tasolla. Lissabonin sopimuksen voimaantulo tarjoaa meille uusia mahdollisuuksia siihen, ja monivuotinen työohjelma – Tukholman ohjelma – perustuu näin ollen Lissabonin sopimuksen mukanaan tuomiin uusiin mahdollisuuksiin.

Tukholman ohjelman tavoitteena on turvallisempi ja avoimempi Eurooppa, jossa suojellaan yksilön oikeuksia. Kansalaisten, yksilöiden tarpeet, muodostavat paljon entistä selkeämmin perustan tulevalle yhteistyölle tällä alueella. Teemme työtä kansalaisten hyväksi, ja heidän on saatava tuntee, että tuleva EU-yhteistyö on heidän kannaltaan tärkeää. Yhteistyön olisi sen vuoksi perustuttava todellisiin ongelmiin. Siinä olisi kyettävä esittämään oikeita kysymyksiä ja keskittyttävä täsmätoimiin, jotka tuovat lisäarvoa ihmisten jokapäiväiseen elämään.

Tämän alueen tulevassa yhteistyössä olisi myös pyrittävä löytämään entistä parempi tasapaino turvallisuuden lisäämiseen ja toisaalta yksilön oikeuksien suojelemiseen tähtävien toimien välillä.

Kansalaisten näkökulmasta rikollisuuden torjunta on tärkeää. Kansalaiset odottavat EU-yhteistyön helpottavan rajat ylittävän rikollisuuden torjuntaa, mutta he odottavat myös vapautta ja oikeudenmukaisuutta. Kuten olen korostanut Euroopan parlamentille jo aiemmin, turvallisuuden lisäämiseen tähtäävät toimet sekä toisaalta oikeusvarmuuden ja yksilön oikeuksien takaaminen kulkevat käsi kädessä, ja tietenkin se on myös mahdollista.

Rajat ylittävän rikollisuuden torjunnassa haasteet ovat valtavia. Huumekauppa, ihmiskauppa ja terrorismi ovat todellisuutta maanosassamme, ja samaan aikaan on syntynyt uudentyyppisiä rikoksia esimerkiksi internetin myötä. Emme voi antaa kansallisten tai hallinnollisten rajojen estää rikostorjunnasta vastaavia viranomaisia tekemästä työtään tehokkaasti.

Rajat ylittävää rikostorjuntayhteistyötä on kehitetty, mutta eurooppalaisen poliisiyhteistyön ja rikosoikeudellisen yhteistyön tehostamisessa on vielä paljon tehtävää. Tarvitaan yhteisiä ratkaisuja yhteisiin ongelmiin. Kehittynyt poliisiyhteistyö, tehokas tietojen ja kokemusten vaihto sekä työmenetelmien kehittäminen ovat välttämättömiä näiden ongelmien ratkaisemiseksi.

Keskeistä rikosten torjunnassa on tietenkin tehokas ja tarpeisiimme sovitettu tietojenvaihto. EU:n tasolla meidän tulisi tietyissä tapauksissa yhdenmukaistaa ja tehostaa tietojenvaihtoa ja mukauttaa sitä omiin tarpeisiimme. Samalla on äärimmäisen tärkeää varmistaa, että tietojenvaihdossa noudatetaan tietosuojaa ja yksityisyyden suojaa koskevia perusvaatimuksia, joista meidän on pidettävä kiinni, ja ettei tietoja kerätä ja

tallenneta enempää kuin on välttämätöntä. Meidän on luotava turvallinen Eurooppa, jossa rajat ylittävää rikollisuutta torjutaan tehokkaasti mutta ihmisten yksityisyyttä kunnioittaen. On täysin mahdollista ja aivan välttämätöntäkin huolehtia näistä molemmista. Kyse on oikeanlaisen tasapainon löytämisestä eri toimien välille.

Vastavuoroisen tunnustamisen periaate on pidettävä jatkossakin lähtökohtana oikeudellisessa yhteistyössä. Ehdoton edellytys sille, että jäsenvaltiot haluavat jatkossakin tunnustaa ja panna täytäntöön toisten jäsenvaltioiden tuomioita ja päätöksiä, on niiden molempipuolinen luottamus toistensa oikeusjärjestelmiin. Kysymys on myös kansallisten viranomaistemme keskinäisestä luottamuksesta; kansalaisten tulisi voida luottaa tehtyihin ratkaisuihin. Yksi keino lisätä luottamusta on tietämyksen lisääminen toisten jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmistä. Se voi tapahtua tarjoamalla koulutusta ja vaihto-ohjelmia tai vahvistamalla olemassa olevia verkostoja ja kehittyneitä arviointimekanismeja.

Kuitenkin ehkä tärkeintä luottamuksen synnyttämisessä on tiettyjen vähimmäisoikeuksien takaaminen riippumatta siitä, missäpäin Euroopan unionia ollaan. Kyse on aivan yksinkertaisista asioista, kuten ihmisen oikeudesta saada tietää, ymmärtämällä kielellä, mistä häntä syytetään ja mitä oikeuksia hänellä on syytettynä tai uhrina oikeusprosessissa. On hyvin ilahduttavaa, että olemme neuvostossa päässeet sopuun etenemissuunnitelmasta, jossa määritellään, miten epäiltyjen ja syytettyjen oikeuksia on määrä käsitellä ja toteuttaa vaihe vaiheelta. Olisi suotavaa, että etenemissuunnitelma sisällytettäisiin Tukholman ohjelmaan, ja luullakseni niin tapahtuukin.

Tukholman ohjelmassa olisi myös otettava selkeästi huomioon rikoksen uhrien näkökulma. Kansalaisen, joka joutuu rikoksen uhriksi joko kotimaassaan tai toisessa jäsenvaltiossa, olisi saatava asianmukaiset tiedot ymmärtämällä kielellä, ja hänelle olisi tarjottava tarvittavaa tukea, tietoa ja suojelua ennen rikosoikeudenkäyntiä ja sen aikana. Uhrille olisi myös tarjottava asianmukainen korvaus kärsimästään vahingosta tai vammasta.

Lopuksi haluaisin sanoa vielä muutaman sanan siviilioikeudellisista asioista, jotka koskettavat ihmisten jokapäiväistä elämää. Yksi erityiskysymys on toisten jäsenvaltioiden tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevan Bryssel I -asetuksen tarkistaminen. Nämä saattavat vaikuttaa kovin teknisiltä asioilta, mutta ne ovat hyvin tärkeitä yksittäisten kansalaisten kannalta.

Yksi tärkeimmistä kysymyksistä on eksekvatuurimenettelyn poistaminen. Tällä hetkellä kansalaisen, joka haluaa saada tuomion pannuksi täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa, täytyy ensin hakea asianomaisen maan tuomioistuimelta tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi. Se vie aikaa ja aiheuttaa kuluja kansalaiselle. Olemme havainneet, että eksekvatuurimenettelyn poistamisella on runsaasti kannatusta, mutta sen on tapahduttava menettelyllisiä takeita ja lainvalintasääntöjä noudattaen.

Tässä oli muutamia niistä isoimmista ja tärkeimmistä kysymyksistä, joita Ruotsi ja monet muut jäsenvaltiot ovat nostaneet esiin. Kiitän kaikkia kuulijoita ja odotan kommenttejaanne ja kysymyksiä. Sitä ennen kuitenkin siirrän puheenvuoron kollegalleni, Tobias Billströmille, joka vastaa osittain turvapaikka- ja maahanmuuttoasioista, jotka ovat tärkeässä osassa tulevassa Tukholman ohjelmassa, ja hän esittelee niitä teille.

Tobias Billström, *neuvoston puheenjohtaja.* – (SV) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aluksi haluan kiittää Euroopan parlamenttia erittäin rakentavasta yhteistyöstä Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston suhteen. Joitakin muodollisuuksia on vielä ratkaisematta, mutta muuten edellytykset viraston perustamiseen ovat pian kunnossa. Neuvostolla on hyvin positiivinen näkemys Euroopan parlamentin kanssa tehdystä rakentavasta yhteistyöstä, jonka ansiosta tähän tulokseen on päästy. Se enteilee hyvää Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä lisääntyvän yhteistyön kannalta. Se, että olemme pystyneet tekemään tukivirastoa koskevan päätöksen näinkin pikaisesti, on hyvä esimerkki tehokkaasta ja hyvin toimivasta yhteispäätösmenettelystä.

Tänään on tietenkin tarkoitus keskustella oikeus- ja sisäasioiden alalla tehtävää työtä viitoittavasta uudesta viisivuotisosuohjelmasta. Aivan aluksi totean, että EU:n turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikassa on tapahtunut paljon viimeisten viiden vuoden aikana. Olemme esimerkiksi tehneet päätöksiä yhteislainsäädännöstä, joilla luodaan perustaa yhteiselle maahanmuuttopolitiikalle ja yhteiselle turvapaikkajärjestelmälle. Tämä tavoitehan muuten mainittiin sekä Tampereen että Haagin ohjelmissa. Kun Eurooppa-neuvosto hyväksyi viime vuonna Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen, tämä politiikan ala sai uutta pontta. Nyt on aika määrittää suuntaa alan toimien kehittämiseksi myös jatkossa. Peruslähtökohtana työssämme on ajatus, että hallittu maahanmuutto voi olla myönteinen asia kaikille osapuolille, ei vain yksittäisille jäsenvaltioille ja EU:lle, vaan myös alkuperämaille ja yksittäisille maahanmuuttajille. Jotta pystyisimme kehittämään EU:ta

dynaamiseksi ja kilpailukykyiseksi taloudeksi Lissabonin strategian tavoitteiden mukaisesti, meidän on todennäköisesti sallittava nykyistä laajamittaisempi työntekijöiden maahanmuutto, etenkin kun väestörakenteen muuttuminen asettaa omat haasteensa.

Maahanmuuton kansainvälisen ulottuvuuden korostamiseksi Tukholman ohjelman lähtökohdaksi olisi otettava kokonaisvaltainen lähestymistapa maahanmuutto- ja kehitysasioihin ja sen puitteissa tapahtuva yhteistyö alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa. Luotuja välineitä, kuten liikkuvuuskumppanuutta, olisi kehitettävä ja vahvistettava jatkossakin strategisella tavalla. Maahanmuuton ja kehitysyhteistyön välistä yhteyttä on hyödynnettävä entistä paremmin, ja maahanmuuton myönteisiä vaikutuksia kehitykseen on tuettava asianmukaisilla toimilla.

Tukholman ohjelman valmistelutyön aikana kävi ilmi, että kaikki osapuolet ovat varsin yksimielisiä siitä, että jäsenvaltioiden on pystyttävä estämään Euroopan unioniin suuntautuvaa laitonta maahanmuuttoa yhtenäisellä ja koordinoitulla tavalla. Tähän kuuluu tärkeänä osana tehokkaan palauttamispolitiikan kehittäminen. Frontexilla on epäilemättä tärkeä rooli tässä, ja on selvää, että jäsenvaltiot haluavat sitä vahvistettavan. Yhteistyön lisääminen alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa on myös tärkeää. Haluaisin kuitenkin korostaa, että laittoman maahanmuuton estämisessä on tärkeää pyrkiä säilyttämään tasapaino siinä mielessä, etteivät turvallisuustoimet saa mutkistaa tarpeettomasti laillista maahanmuuttoa Euroopan unioniin tai vaikeuttaa turvapaikanhakijoiden pääsyä turvapaikkaprosessiin. Muita heikommassa asemassa oleville ryhmille, kuten yksin tuleville lapsille, aiheutuvat riskit on myös pyrittävä pitämään mahdollisimman pieninä. Komissio aikoo laatia toimintasuunnitelman lasten edun huomioon ottamiseen tarvittavista toiminnoista.

Tukholman ohjelmassa käsitellään myös solidaarisuutta ja vastuunjakoa. Siihen ei ole yksinkertaisia ratkaisuja. Lähtökohtanamme tulisi olla pyrkimys laajoihin ja kestäviin ratkaisuihin, jotka perustuvat kokonaisvaltaiseen tapaan käsitellä maahanmuuttoa sekä tietoisuuteen kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön tärkeydestä. On myös luotava jonkinlainen solidaarisuusmekanismi, jolla autetaan niitä jäsenvaltioita, joihin kohdistuu erityistä painetta ja jotka vastaanottavat suhteettoman suuren määrän turvapaikanhakijoita. Jäsenvaltioiden on myös saatava tukea valmiuksiensa parantamiseen. Frontexia on vahvistettava ja sille on annettava entistä suurempi rooli laittomien maahanmuuttajien palauttamisessa. Tavoitteena on, että pystyisimme entistä paremmin osoittamaan solidaarisuutta sekä jäsenvaltioille että kolmansille maille, joihin kohdistuu suurimpia maahanmuuttopaineita. Samalla on tehtävä selväksi, että tarvitaan kattavaa lähestymistapaa, joka on kestävä sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä.

On tärkeää, että Tukholman ohjelmassa mainitaan, että aiemmin asetettu tavoite yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän luomisesta vuoteen 2012 mennessä on edelleen voimassa. Yhteisen turvapaikkajärjestelmän kantavana ajatuksena tulee olla se, että yksittäisen turvapaikanhakijan tulee saada sama vastaanotto ja hänen hakemustaan on arvioitava samoin perustein riippumatta siitä, mihin jäsenvaltioon hän saapuu. Hyvin toimivalla käytännön yhteistyöllä on tavoitteen saavuttamisessa ratkaiseva merkitys. Tässä yhteydessä turvapaikka-asioiden tukivirastolla on tärkeä rooli.

Toinen tärkeä elementti yhteisessä turvapaikkajärjestelmässä on niin kutsuttu ulkoinen ulottuvuus. Tarkoitin tällä ensisijaisesti kolmansista maista tulevien pakolaisten uudelleensijoittamista. Komissio on hiljattain esitellyt ehdotuksensa EU:n yhteiseksi uudelleensijoittamishajelmaksi. Valtaosa jäsenvaltioista haluaisi tämänkin näkökohdan tulevan esiin Tukholman ohjelmassa.

Saavuttaaksemme tavoitteemme yhteisestä turvapaikkajärjestelmästä vuoteen 2012 mennessä meidän on tiivistettävä neuvoston ja parlamentin välistä yhteistyötä. Käsiteltävänä on useita lainsäädäntöehdotuksia. Aivan ensiksi on saatava niitä etenemään.

EU:n sisällä oikeus- ja sisäasioiden alalla tehtävän työn ja unionin ulkosuhteiden välinen yhteys on tullut koko ajan tärkeämmäksi edellytykseksi muuallakin kuin turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikassa saavutettavalle edistymiselle. EU:n roolia globaalina toimijana tällä alalla olisi näin ollen vahvistettava, ja erityistä huomiota tulisi kiinnittää kumppanuuteen ja yhteistyöhön kolmansien maiden kanssa. Oikeus- ja sisäasioiden näkökulmaa EU:n ulkosuhteissa on kehitettävä.

Se on keskeinen asia puheenjohtajavaltion laatimassa Tukholman ohjelman luonnoksessa. Tiivis neuvottelujakso on nyt lopullaan, ja ohjelma toivottavasti hyväksytään parin viikon kuluessa.

Lopuksi haluan sanoa vielä muutaman sanan Lissabonin sopimuksesta. Useiden uusien oikeusperustojen vuoksi uusi sopimus tuo mukanaan merkittäviä haasteita vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella. Käyttöön otettava tavanomainen lainsäädäntömenettely merkitsee käytännössä sitä, että Euroopan parlamentti saa monilla aloilla entistä suuremman roolin lainsäädäntöprosessissa. Beatrice Ask ja minä odotamme

tiiviimpää yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa. Mielestäni myös kansallisten parlamenttien saamat uudet tehtävät ovat tärkeitä tämän politiikanalan demokraattisen valvonnan vahvistamisessa. Kiitoksia mielenkiinnosta. Kuten kollegani Beatrice Ask sanoi, odotamme nyt kuulevamme teidän näkemyksiänne.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, Beatrice Askin ja Tobias Billströmin erinomaisten puheenvuorojen jälkeen keskityn nyt muutamiin pääkohtiin.

Ensinnäkin haluan kiittää puheenjohtajavaltiota siitä, että se on säilyttänyt Tukholman ohjelman hengen ja asettanut eurooppalaiset etusijalle kaikessa toiminnassaan ja viestinnässään. Toivomme, että tämä teksti, joka on määrä hyväksyä seuraavassa oikeus- ja sisäasioiden neuvostossa ja antaa sen jälkeen joulukuun Eurooppa-neuvoston käsiteltäväksi, on kunnianhimoinen ja tasapainoinen teksti ja tietysti myös ilmentää uutta toimielinten välistä tasapainoa.

Teistä tulee nyt yhteislainsäätäjiä käytännöllisesti kaikilla oikeus- ja sisäasioiden aloilla. Siksi onkin totta, että EU:n parlamentarismien vahvistamisen täytyy perustua yhtäältä Euroopan parlamentin toimivallan vahvistamiseen kaikessa unionin päätöksenteossa sekä toisaalta siihen, että kansalliset parlamentit voivat entistä paremmin valvoa maidensa hallituksia. Parlamenttien osallistuminen on vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen kannalta mahdollisuus.

Siirryn nyt tarkastelemaan päätöslauselmaesityksessänne esiin nostettuja painopistealueita. Korostatte perusoikeuksien kunnioittamista. Olette oikeassa korostaessanne kansalaisten vapaata liikkuvuutta, joka on tärkeä voimavara, jota ei luonnollisestikaan pidä kyseenalaistaa.

Perusoikeuksien osalta olemme saavuttaneet Lissabonin sopimuksen myötä kaksi merkittävää läpimurtoa: perusoikeuskirjasta tulee sitova ja unionille avautuu mahdollisuus liittyä Euroopan ihmisoikeussopimuksen osapuoleksi. Meidän on saatava aikaan kattava tietosuojajärjestelmä, jossa otetaan huomioon tekniikan kehittyminen, kuten korostatte päätöslauselmassanne. Komissio laatii aiheesta tiedonannon vuoden 2010 aikana. Olen myös sitä mieltä, että tämän kattavan tietosuojajärjestelmän pitäisi käsittää kaikki unionin toiminta-alat.

Korostatte lasten suojelua. Ruotsin puheenjohtajakaudella olemme juhlineet lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen 20-vuotista taivalta. Euroopan unionin on oltava jatkossakin edelläkävijä tässä asiassa. Siitä syystä aiomme esitellä ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevan toimintasuunnitelman vuoden 2010 alkupuolella.

Komissio ja parlamentti ovat yleisesti ottaen molemmat halukkaita torjumaan kaikenlaista syrjintää sekä edistämään miesten ja naisten tasa-arvoa. Minusta on hienoa, että parlamentilla ja komissiolla on samanlainen lähestymistapa, eli että ne ovat asettaneet eurooppalaiset etusijalle muun muassa liikkumisvapauteen, vaalioikeuteen ja konsuliedustustojen antamaan suojeluun liittyvissä toimissaan. Nyt aiomme toteuttaa kaiken tämän käytännössä. Lissabonin sopimuksella otetaan käyttöön kansalaisaloite, ja komissio on juuri julkaissut aiheita käsittelevän vihreän kirjan. Ehdotus annetaan vuonna 2010 toteutettujen kuulemisten tulosten pohjalta.

Kuten ministeri Ask juuri äsken niin hyvin selitti, jäsenvaltioiden tuomarit on saatava omaksumaan yhteinen eurooppalainen oikeuskulttuuri. Se vaatii koulutusta. Olemme Tukholman ohjelmassa sitoutuneet siihen, että vähintään puolet EU:n tuomareista ja syyttäjistä on jatkossa saanut eurooppalaisen koulutuksen tai osallistunut vaihtoon toisessa jäsenvaltiossa.

Korostatte myös tarvetta oikeussuojakeinojen takaamiseen sekä talouden moitteettoman toiminnan tukemiseen. Korostatte uhrien – niin perheväkivallan kuin terrorismin uhrien – suojelua. Komissio antaa ehdotuksia myös tästä aiheesta ottaen huomioon Lissabonin sopimuksen tarjoamat mahdollisuudet.

Turvallisuus- ja suojelunäkökohtien osalta toitte esiin sen, ettei EU:lla ole kokonaisvaltaista turvallisuus- ja rajavalvontastrategiaa. Juuri sen vuoksi Tukholman ohjelma sisältää, kuten ministeri Ask äsken selitti, aidosti sisäisen turvallisuusstrategian, jossa kunnioitetaan tietenkin perusoikeuksia ja joka täydentää ulkoista turvallisuusstrategiaa.

Tämä kattava sisäinen turvallisuusstrategia perustuu poliisiyhteistyöhön ja rikosoikeudellisissa asioissa tehtävään yhteistyöhön sekä EU:n alueelle pääsyn hallintaan.

Kuten ministeri Billström varsin osuvasti totesi, maahanmuuttopolitiikan on oltava osa pitkän aikavälin visiota, jolla pyritään optimoimaan maahanmuuttajien myönteinen vaikutus taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen. Meidän on taattava laillisille maahanmuuttajille selkeä, yhtenäinen asema. Meidän on myös

ehkäistävä ja vähennettävä laitonta maahanmuuttoa, mutta kuitenkin ihmisoikeuksia ja ihmisarvoa kunnioittaen. Lisäisin vielä, että olemme tässä osiossa hahmotelleet niitä perusedellytyksiä, joiden avulla kehitys- ja maahanmuuttoasiat on mahdollista yhdistää.

Turvapaikkapolitiikasta sanoisin, että kannatan vaatimustanne aidosta solidaarisuudesta jäsenvaltioiden kesken. Euroopan unionista on tultava aidosti yhteisen ja yhtenäisen suojelun alue, jossa kunnioitetaan perusoikeuksia ja tiukkoja suojelunormeja, ja turvapaikka on myönnettävä, kuten ministeri Billström sanoi, samoin perustein kaikkialla Euroopassa. Jäsenvaltioiden keskinäisen solidaarisuuden ja erityisesti solidaarisuuden niitä maita kohtaan, jotka vastaanottavat suurimpia pakolaismääriä, tulee näkyä myös käytännössä.

Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen rakentaminen edellyttää myös vahvaa ulkoista ulottuvuutta, joka on sopusoinnussa EU:n ulkopolitiikan kanssa. Mainitsitte päätöslauselmassanne useaan eri otteeseen seurannan ja arviointien tekemisen tärkeyden. Siitäkin olen kanssanne samaa mieltä. On huolehdittava siitä, että EU:n tasolla säädetty normit ja yhteisesti vahvistetut politiikat myös toteutuvat täysimääräisesti jäsenvaltioissa. Meidän on myös pohdittava, miten lainsäädäntöehdotukset vaikuttavat kansalaisiin, sekä parannettava käyttöön otettujen välineiden arviointeja.

Yhteenvetona voisin sanoa, että komissio on täysin sitoutunut Tukholman ohjelmasta käytäviin neuvotteluihin. Kuten jo totesin, olen todella tyytyväinen yhteistyöhömmä puheenjohtajavaltio Ruotsin kanssa. Olemme tehneet todella perusteellista ja vakavasti otettavaa työtä. Parlamentin mielipide on meille ilman muuta myös tärkeä, etenkin näinä viime hetkinä ennen Tukholman ohjelman hyväksymistä Eurooppa-neuvostossa. Siksi haluan kiittää teitä mitä vilpittömimmin ja kuunnella nyt puolestani teitä erittäin tarkasti. Hyvät parlamentin jäsenet, kiitos.

Manfred Weber, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, arvoisat ministerit, hyvät kollegat, olen ollut täällä Euroopan parlamentissa nyt viisi vuotta ja työskentelen kansainvälisten asioiden ja oikeusasioden parissa. Sen vuoksi tämä päivä on minulle ilon päivä, kun meillä on mahdollisuus keskustella seuraaviksi viideksi vuodeksi laadituista ohjelmista ja osallistua tasaveroisina tulevaisuuden suunnitteluun.

Keskustelemme asiakirjasta ja aiheesta, joka askarruttaa kansaa, jonka suhteen kansa haluaa meiltä vastauksia, jossa jopa sanotaan, että Euroopan pitäisi aktiivisempi. Näin ei ole kaikilla aihealueilla, mutta tässä tapauksessa on. Meihin kohdistuu vaatimuksia. Meiltä vaaditaan vastauksia. Siksi haluan hyvin lyhyesti esitellä, millaisia muutoksia uudesta toimintaperustasta seuraa.

Ensimmäinen asia on työskentely neuvoston kanssa. Meillä on täällä aina paikalla neuvoston edustaja, neuvoston puheenjohtaja, ja hän aina mainitsee, että parlamentti on hyvin tärkeä ja että meidän täytyy tehdä yhteistyötä. Toisenlaisissa rooleissa nuo puheet kuitenkin usein unohtuvat. Meidän parlamentin jäsenten tehtävänä on vaatia neuvostolta, ettei se enää päästäisi saavutettua yhteisymmärrystä livahtamaan käsistä, tai niin kuin Swift-sopimuksen kohdalla esimerkiksi kävi, loisi ennakkotapauksia, joita parlamentti ei ole mukana hyväksymässä. Näin ei saa olla eikä jatkossa olekaan. Se oli esimerkki siitä, miten käy, kun toimielimet eivät ota toisiaan vakavasti.

Toinen asiani on se, että meidän täytyy keksiä uusia ajatuksia. Uusi perussopimus antaa meille mahdollisuuden esittää lainsäädäntöaloitteita. Jos haluamme vahvistaa Frontexia, emme saa vain odottaa asioiden tapahtuvan ja tehdä ympäröiväitä ehdotuksia, vaan meidän on jätettävä konkreettisia lainsäädäntöehdotuksia. Tulevaisuudessa meillä on siihen mahdollisuus.

Kolmanneksi haluan muistuttaa, että meidän on myös oltava vakavasti otettava kumppani eikä vain laadittava toivomuslistoja. Jos esimerkiksi käsitellään laittoman maahanmuuton torjuntaa, meidän ei pidä myötäillä kansalaisjärjestöjen kantoja, vaan meidän on oltava varteenotettava kumppani. Lisäksi Euroopan parlamentin on suhtauduttava vakavasti toissijaisuusperiaatteen. Niissä asioissa, joissa meillä on toimivaltaa, meidän on myös harkittava, mitkä asiakokonaisuudet olisi parasta käsitellä kansallisella tai alueellisella tasolla.

Nämä ovat ne neljä asiaa, jotka ovat mielestäni tärkeitä parina seuraavana vuonna. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä olisi toivonut Tukholman ohjelmaa varten tehtyjen ehdotusten olevan vielä paljon kunnianhimoisempia, mutta tänään on kuitenkin syytä iloita siitä, että olemme nyt siirtymässä uuteen vaiheeseen. Enää ei voi muuta sanoa, kuin että käydään sitten töihin!

Monika Flašíková Beňová, S&D-ryhmän puolesta. – (SK) Lissabonin sopimuksen voimaantulo edesauttaa merkittävästi koko tämän aloitteen onnistumista.

Sopimuksen mukanaan tuoma menettely vahvistaa unionia sekä sisältäpäin että maailmanlaajuisesti ja on myös hyvin tiiviisti sidoksissa yhteistyön vahvistamiseen nykyisen kolmannen pilarin alueella. Unionista tulee entistä avoimempi, tehokkaampi ja demokraattisempi. Suurimpana haasteena ja ensisijaisena tavoitteena on taata perusoikeudet ja -vapaudet sekä Euroopan yhtenäisyys ja turvallisuus tukemalla täysimääräisesti olemassa olevien säädösten tehokasta täytäntöönpanoa ja riittävää kunnioitusta sekä niiden parantamista ottaen kuitenkin samalla huomioon ihmisoikeuksien ja kansalaisvapauksien suojelun.

Tukholman ohjelmassa korostetaan näiden oikeuksien puolustamista erityisesti oikeuden ja turvallisuuden aloilla. Meidän on otettava ensisijaiseksi tavoitteeksemme sellaisten mekanismien kehittäminen, joilla helpotetaan kansalaisten pääsyä tuomioistuimiin, jotta heidän oikeuksiaan ja laillisia etujaan voidaan valvoa kaikkialla unionissa. Strategiaamme on kuuluttava myös poliisiyhteistyön vahvistaminen, oikeuksien valvominen sekä turvallisuuden parantaminen Euroopassa.

Haluan myös kiittää kaikkia esittelijöitä heidän päättämistään sekä teitä, arvoisa puheenjohtaja, puheajasta.

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, voisin nyt esittää yhteenvedon niistä osista 27-sivuista päätöslauselmaamme, jotka ovat muiden ryhmien kannalta olennaisimpia, mutta en tee sitä. Sen sijaan kerron teille tarinan.

British Airwaysin lennolla Johannesburgista varakas, keski-ikäinen, valkoihoinen, eteläafrikkalainen rouva sai paikan mustan miehen vierestä. Hän kutsui paikalle lentoemännän valittaakseen istumapaikasta. ”Mikä hätänä, rouva?” ”Ettekö näe?” hän vastasi. ”En voi istua tuon inhottavan ihmisen vieressä. Hankkikaa minulle uusi paikka!” Muutaman minuutin kuluttua lentoemäntä palasi. ”Turistiluokka on valitettavasti aivan täysi, kuten epäilinkin. Olen puhunut matkustamopäällikön kanssa, ja klubiluokka on myös täynnä. Meillä on kuitenkin yksi paikka vapaana 1. luokassa.” Ennen kuin eteläafrikkalainen rouva ehti vastata, lentoemäntä jatkoi: ”Paikan vaihtaminen ylempään luokkaan on aivan poikkeuksellista, mutta tässä tapauksessa kapteeni katsoi, että olisi törkeää pakottaa ketään istumaan noin vastenmielisen henkilön vieressä.” Hän kääntyi eteläafrikkalaisen rouvan vieressä istuvan mustan miehen puoleen ja sanoi: ”Keräisittekö tavaranne, minulla on teille paikka valmiina ensimmäisessä luokassa koneen etuosassa.” Ympärillä olevat matkustajat osoittivat suosiotaan seisaalleen nousten mustan miehen kävellessä kohti ensimmäistä luokkaa.

No, mitä tekemistä tällä on meidän kanssamme? Pidämmekö me muita alempiarvoisina? Tämä valkoinen eteläafrikkalainen rouva kenties järkyttää meitä kaikkia. Se olikin tietysti ääriesimerkki. Minusta kuitenkin tuntuu, että muutamat kollegamme, etenkin EPP:ssä mutta myös neuvostossa, ymmärtävät oikein hyvin, mitä yritän sanoa. Toiset, oma ryhmäni mukaan lukien, taas uskovat vakaasti sellaiseen Eurooppaan, jonka toimintaa pystyy ymmärtämään, johon voi uskoa ja luottaa. Sellaisen Euroopan on perustuttava ihmisoikeuksien, perusvapauksien ja oikeusvaltion periaatteiden kunnioittamiseen ja tosiaankin aitoon tasa-arvoon kaikkien ihmisten kesken. Nyt on korkea aika ryhtyä torjumaan kaikenlaista syrjintää, myös sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa.

Jan Philipp Albrecht, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, me Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä ihmettelemme, miten voi olla mahdollista, että olemme tässä hyväksymässä päätöslauselmaa ohjelmasta, joka on jo valmiiksi vanhentunut? Juuri eilen puheenjohtajavaltio Ruotsi antoi uuden ja huomattavasti parannetun ehdotuksen Tukholman ohjelmasta. Olettaisin, että suurimmalla osalla tämän kunnianarvoisan parlamentin jäsenistä ei ole vielä ollut tilaisuutta lukea kyseistä ehdotusta. Mielestäni se on kestävätilanne näin arkaluontoisessa asiassa.

Sitä paitsi päätöslauselman syntyyn johtanut parlamentin sisäinen menettely oli suurelta osin läpinäkyvä, toisinaan jopa kaoottinen. Pienemmät ryhmät jätettiin mahdollisimman pitkälti päätöslauselman laatimisen ulkopuolelle, ja yhteiskomiteamenettelyjen aikana tehdyt lukuisat tarkistukset vaikeuttivat merkittävästi demokraattista päätöksentekoa. Suostukaa siis pyyntöömme useiden erillisten äänestysten toimittamisesta. Parlamentin on pohdittava vakavasti, miten se haluaa toimia näissä asioissa sekä suhteessa neuvostoon että omiin jäseniinsä.

Sitten siirryn tarkastelemaan Tukholman ohjelman sisältöä. Tiettyjä osia tästä työohjelmasta voidaan epäilemättä pitää edistyskellisinä. Oikeudenkäytössä ja siviilioikeuden säännösten yhtenäistämässä on meidän mielestämme nähtävissä myönteistä kehitystä. Sen sijaan kansalaisten ja valtion suhteen osalta ohjelma on esimerkki äärimmäisen huonosti laaditusta järjestelmästä. Maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan, kansalaisoikeuksien ja tietosuojaan suhteen Euroopan turvallisuuden tarve näyttää ajaneen ihmisoikeuksien ja vapauden ohi. Aivan avoimesti on esitetty, että vapauden lisääminen Euroopassa vähentäisi automaattisesti turvallisuutta.

Kysynkin teiltä, mitä eurooppalaisuuden perusajatukselle on tapahtunut? Tässä lietsotaan pelkoa, eikä suinkaan perusteltua järjestäytyneen rikollisuuden tai terrorismin pelkoa, josta ohjelmassa puhutaan, vaan pelkoa kanssaihmiä kohtaan täällä Euroopassa, pelkoa niitä kohtaan, jotka haluavat tulla Eurooppaan, ja loppujen lopuksi pelkoa kaikkea vieraaksi koettua kohtaan.

Tukholman ohjelmassa, ja valitettavasti myös päätöslauselmaesityksessä, yhdistetään edelleen sisä- ja ulkopolitiikka tavalla, joka helpottaa kaikkien Euroopassa oleskelevien valvontaa ja vie ulkorajoillemme – joiden valvonnasta Frontexin on määrä huolehtia – saapuvilta ihmisiltä heidän oikeutensa Euroopan on viimein jätettävä tämä kehityssuunta taakseen ja otettava viime vuosien väärät ratkaisut erityistarkasteluun.

Se merkitsee myös oikeiksi kokemiemme asioiden tietoista puolustamista ja eteenpäin viemistä. Se pätee esimerkiksi keskusteluihimme Swift-sopimuksesta. Miksi myönnymme jälleen kerran Yhdysvaltojen tahtoon turvallisuuspolitiikan alaan kuuluvissa asioissa, niin kuin nyt vaikka Swift-sopimuksessa, ilman mitään syytä ja keskustelematta aiheesta perusteellisesti täällä parlamentissa. Miksi me parlamentin jäsenet annamme neuvoston päihittää itsemme aina uudelleen? Meidän on todella tehtävä jotakin sen suhteen. Lähettäkää tässä ja nyt viesti myös maidenne hallituksille ihmisoikeuksien puolesta ja vapauden puolesta ja äänestäkää kaikkien tarkistustemme puolesta. Me vihreät emme voi antaa tukeamme päätöslauselmalle nykymuodossaan.

Timothy Kirkhope, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, päätöslauselmaesitys, josta nyt keskustelemme, on ikävä kyllä malliesimerkki Euroopan parlamentin toiminnasta huonoimmillaan. Tunnustan toki esittelijöiden tehneen kovasti työtä yrittäessään mahduttaa 27-sivuisen tekstiin kaiken mahdollisen, enkä lainkaan epäile heidän yleviä aikeitaan, mutta ehdotus on sekava ja minun mielestäni huomattavasti heikompi kuin mitä Tukholman ohjelma ja puheenjohtajavaltio Ruotsi ansaitsisivat.

Haluan korostaa, että mekin haluamme lisätä yhteistyötä ratkaisujen löytämiseksi ja haluamme yhteisvastuullisuutta maahanmuuttoasioissa ja korruption torjunnassa ja tietojenvaihdossa, mutta se ei välttämättä saa tapahtua kansallisen itsemääräämisoikeuden kustannuksella eikä saa olla liian määräilevää.

Vuodelta 1951 peräisin olevan, pakolaisten oikeusasemasta tehdyn YK:n yleissopimuksen soveltaminen asianmukaisella tavalla kaikkialla Euroopassa on edelleen paras tapa hoitaa turvapaikka-asioita. Kannatamme tietojenvaihtoa, jolla varmistetaan, että oikeus- ja sisä-asioiden näkökulma tulee aidosti otetuksi huomioon tietojen käytössä, mutta sen tueksi tarvitaan voimakasta tietosuojaa, joka perustuu suhteellisuuden, tarpeellisuuden ja avoimuuden periaatteisiin.

Kannatamme myös vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta. Euroopan kansalaisille olisi myös taattava oikeus vapaaseen liikkuvuuteen. Näiden oikeuksien väärinkäyttö olisi kuitenkin estettävä vahvalla rajavalvonnalla sekä hyödyntämällä EU:n yhteisvoimaa palautusten nopeuttamiseksi. Lisäksi on kehitettävä Frontexia, jonka tehtävänä on EU:n ulkorajojen valvonta. Tietojenvaihto auttaa terrorismin torjunnassa.

Kannatamme myös vakavan järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseen tähtäävää EU:n strategiaa sekä sen kohdistamista ihmisten, koirien ja aseiden salakuljetusta harjoittaviin jengeihin, laittomasti hankitun omaisuuden takavarikointiin sekä yhteistyöhön eurooppalaisten organisaatioiden kanssa EU:n rajoilla. Emme kuitenkaan voi tukea kohtia, joiden katsomme loukkaavan räikeästi kansallista itsemääräämisoikeutta, elleivät kyseiset kohdat sitten itsessään lisää yhteistyötä. On jokseenkin ironista vaatia pakollista ja peruuttamatonta yhteisvastuuta: yhteisvastuu kun on jotakin, mitä voidaan tarjota, mutta joka ei voi olla pakollista.

Kaiken kaikkiaan puheenjohtajavaltio Ruotsilla ja varsinkin itse ehdotuksessa on hyviä ajatuksia, mutta valitettavasti olemme, niin kuin tavallista, laatineet komean ja lupauksia herättävän rakennelman, josta hyvin pieni osa voidaan oikeasti toteuttaa.

Cornelia Ernst, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto ei anna tukeaan päätöslauselmalle. Tukholman ohjelmassa ei ole lainkaan onnistuttu ottamaan kantaa nykypäivän todellisiin haasteisiin. Sen suurimpana virheenä on se, että siinä ollaan luomassa oikeuksien Eurooppaa, johon EU:n kansalaisilla on pääsy, mutta muilla Euroopassa asuvilla ei. Näillä muilla ihmisillä ei ole samanlaisia ihmis- ja kansalaisoikeuksia.

EU haluaa liittyä Euroopan ihmisoikeussopimuksen osapuoleksi, mikä on sinänsä hieno asia. Kuitenkin samaan aikaan maahanmuuttajia erotellaan ”laillisiin” ja ”laittomiin”. Frontex saa siitä aseet sotaan niin kutsuttua laitonta maahanmuuttoa vastaan, ja se sumentaa kokonaan ajatuksen puolueettomasta maahanmuuttopolitiikasta. Siinä Tukholman ohjelma menee vikaan.

Toinen ongelma on täydellinen epätasapaino vapauden ja turvallisuuden välillä. On totta, ettei ole olemassa vapautta ilman turvallisuutta, mutta on myös niin, ettei ole turvallisuutta ilman vapautta. Vapaus ei ole asia, josta voidaan neuvotella; se on jokaiselle ihmiselle kuuluva universaali oikeus. Tukholman sopimus sen sijaan symboloi EU:n maanista turvallisuudenhalua, jonka varjolla luodaan valtavia ylikansallisia tietokantoja ilman riittäviä valvontamahdollisuuksia, ja näissä tietokannoissa sitten yhdistetään turvallisuuspalvelujen ja poliisin tiedot koko Euroopan laajuisesti. Tämä merkitsee sitä, että ihmisiltä viedään oikeus määrätä omista tiedoistaan, jolloin kauhukuva läpinäkyvästä ihmisestä muuttuu todeksi.

Saanan näin itäsaksalaisena parlamentin jäsenenä päättää puheenvuoroni toteamalla, että minusta on sietämätöntä, että 20 vuotta Berliinin muurin sortumisen jälkeen Eurooppa alkaa muistuttaa koko ajan enemmän ja enemmän linnoitusta.

Mario Borghezio, *EFD-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Tukholman ohjelmaa käsittelevä asiakirja on hyvin pelkistetty verrattuna Eurooppa-neuvoston päätelmiin eikä se esimerkiksi sisällä Italian hallituksen erikseen pyytämiä tärkeitä aiheita. Asiakirjassa jätetään itse asiassa käsittelemättä useita EU:n strategioita, joiden tavoitteena on päästä käsiksi järjestäytyneen rikollisuuden varoihin.

Tänään on puhuttu paljon rikollisuuden erilaisista huolestuttavista piirteistä, ja näitä puheita on kuultu monissa aiemmissakin yhteyksissä. Nyt on siirryttävä sanoista tekoihin. Euroopan olisi toimittava kuin Italia, joka ministeri Maronin ansiosta näyttää koko Euroopalle esimerkkiä käydessään käsiksi mafian varoihin. Eurooppa ei näytä haluavan kulkea samaan suuntaan.

Meidän on luotava yhteinen eurooppalainen oikeusjärjestelmä, mikäli haluamme torjua Euroopan laajuisesti rikollisuutta, joka on muuttunut kansainväliseksi ja siirtyy nopeasti pankista ja veroparatiisista toiseen ja liikkuu rahoitusmarkkinoiden ja irtaimen ja kiinteän omaisuuden markkinoiden välillä.

Huomiota ei myöskään ole kiinnitetty riittävästi maahanmuuton torjuntaan Euroopan etelärajalla, jossa esimerkiksi Libyan kanssa tehty sopimus, joka on nyt Italian osalta voimassa, saattaa johtaa ongelmiin. Näin käy, ellei Euroopan unioni sitoudu jatkamaan osallistumistaan satelliittivalvontajärjestelmän rahoitukseen etelässä Libyan rajalla, jonka läpi kulkee valtavia määriä laittomia maahanmuuttajia.

Lopuksi mitä tulee ei-valkoihoiseen henkilöön kohdistuneeseen rasismitapaukseen, huomauttaisin, että laittomien maahanmuuttajien asuinalueilla tapahtuu valtava määrä aivan yhtä vakavia, valkoihoisiin kohdistuvia rasismitapauksia, puhumattakaan presidentti Mugaben hallinnon alaisuudessa ja jopa Etelä-Afrikassa harjoitettavasta ”valkoihoisten metsästyksestä”. Niiden, jotka puhuvat niin paljon mustiin kohdistuvasta rasismista, pitäisi tiedostaa myös eurooppalaisiin ja valkoihoisiin kohdistuva rasismi.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, terrorismin, järjestäytyneen rikollisuuden ja laittoman maahanmuuton torjunta on ilman muuta tärkeä huolenaihe Euroopassa. Täytyy kuitenkin sanoa, että Tukholman ohjelmassa valitettavasti jatketaan samalla ihmisoikeuksien ja kansalaisoikeuksien ja -vapauksien heikentämisen ja peukaloimisen linjalla, jota olemme noudattaneet 11. syyskuuta 2001 lähtien. Tietosuoja-lainsäädäntöön liittyvät huolet sysätään syrjään väitetyn terrorismin torjunnan tieltä.

Tällöin kärsijöinä ovat yksittäiset kansalaiset, juuri ne samat ihmiset, joita EU nostaa aika ajoin näkyvästi esiin toimintaohjelmissaan. Heidän tietojansa kerätään ja tallennetaan silloinkin, kun heitä ei epäillä mistään rikollisesta toiminnasta, ja nämä tiedot ovat alttiina väärinkäytöksille. Virallisesti tavoitteena on järjestäytyneen rikollisuuden torjunta. Se on hyvä ja oikea tavoite, mutta nähtävissä on jo ensimmäisiä merkkejä siitä, että niin sanottuja poliittisesti epäkorrekteja mielipiteitä on alettu rajoittaa, kieltää, ja kukaties ennemmin tai myöhemmin niistä aletaan myös rangaista.

George Orwell varotti meitä tästä, emmekä me saa sallia sitä.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta, jonka puheenjohtajana minulla on kunnia toimia, antoi minulle tehtäväksi toimia tämän asiakirjan esittelijänä yhdessä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan esittelijöiden kanssa.

Työjärjestyksen 51 artiklaa sovelletaan nyt ensimmäistä kertaa, ja täytyy sanoa, että mielestäni tulos on ollut erittäin tyydyttävä esittelijöiden keskinäisen yhteistyön osalta.

Aikataulun kanssa on ollut ongelmia, toiset niistä vakaviakin. Erityisesti hankaluuksia on tuottanut varjoesittelijöiden osallistuminen sekä tarkistusten kääntäminen, joka on ollut aikaa vievää, koska tarkistuksia oli lähes 500. Tämä kaikki ei kuitenkaan johdu työjärjestyksen 51 artiklasta itsestään, vaan pikemminkin

tiukoista määräajoista, joita olimme itsellemme asettaneet, jotta meillä olisi asiakirja valmiina toimitettavaksi 10. joulukuuta kokoontuvalle Eurooppa-neuvostolle. Oli siis jo etukäteen selvää, että työtahti tulisi aiheuttamaan ongelmia. Muilta osin meidän olisi mielestäni syytä tunnustaa, että ensimmäistä kertaa käytössä ollut 51 artikla on varsin hyödyllinen.

Nyt parlamentin käsiteltävänä olevan asiakirjan sisältöä ei ole mahdollista selostaa niissä muutamassa sekunnissa, jotka puheajastani ovat jäljellä. Minun täytyy kuitenkin ilmaista tyytyväisyyteni siihen, että yhteispäätösmenettelyä on laajennettu tavanomaiseksi lainsäädäntömenettelyksi ja että maahanmuutto on ymmärretty EU:n tason asiaksi – ja toivon, että näin myös komissio ja neuvosto tulkitsevat asian – eikä yksittäisten jäsenvaltioiden ongelmaksi, jonka ratkaisemisessa niiden on yhteisvastuullisesti tuettava toisiaan. Samoin olen iloinen siitä, ettei kansallisten parlamenttien kanssa tehtävää yhteistyötä nähdä enää rajoittavana tekijänä, vaan pikemminkin myönteisenä yhteistyömahdollisuutena. Lisäksi iloitsen siitä, että tekstissä on mainittu ihmisoikeudet, mikä on äärimmäisen tärkeää ja kuuluu Euroopan unionin henkeen.

Tässä asiakirjassa ei ollut tarkoituksaan määritellä Tukholman ohjelman täytäntöönpanon pienimpiä yksityiskohtia, vaan ainoastaan hahmotella yleisiä linjoja, ja olenkin sitä mieltä, että tämä on ehdottomasti myönteinen edistysaskel. Työmme täydentämisen aika ja tapa ratkeaa myöhemmin.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa antamalla tunnustusta neuvoston puheenjohtajavaltio Ruotsin sekä komission tekemälle työlle, jolla on viety eteenpäin vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen seuraavat viisi vuotta kattavaa, monivuotista ohjelmaa.

Ennen kaikkea haluan kuitenkin nostaa esiin parlamentin tekemän työn, sillä kaikki kolme valiokuntaa – oikeudellisten asioiden valiokunta, perussopimus- ja työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunta sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta – ovat tehneet työtä rinta rinnan, ensi kertaa 51 artiklan menettelyn mukaisesti, ja nimenomaan saadakseen kaiken ajoissa valmiiksi. Näin on toimittu siksi, että vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen edistäminen on tärkeää, erittäin tärkeää, nyt kun Lissabonin sopimuskin on tulossa voimaan, ja se on suuri edistysaskel. Se on suuri edistysaskel, koska se vahvistaa parlamenttia, josta tulee yhteislainsäätäjä ja päätöksentekijä alalla, joka on tähän asti kuulunut hallitustenvälisen yhteistyön piiriin. Edistysaskel se on myös siksi, että sen myötä tulevat voimaan sekä Euroopan perusoikeuskirja että valtuudet ratifioida Euroopan ihmisoikeussopimus, ja se puolestaan vahvistaa vapauden ja turvallisuuden keskinäistä tasapainoa.

Turvallisuus ei ole alisteinen vapaudelle eikä uhka vapaudelle. Turvallisuus on kansalaisen oikeus samaan tapaan kuin vapaus. Näin asia on ilmaistu monissa jäsenvaltioiden perustuslaeissa. Jäsenvaltioiden pitäisi saada aikaan yhtenäinen kanta Euroopan kansalaisuudesta, kansalaisten perusoikeuksista, maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikasta, pakolaisasioista, EU:n ulkorajojen valvonnasta sekä oikeudellisesta yhteistyöstä. Tämä on tehtävä keskinäisen luottamuksen, kansalaisoikeuksien ja sopimusoikeuden vastavuoroisen tunnustamisen vahvistamiseksi, mikä puolestaan tukee talouskasvua ja luo työpaikkoja. Ja ennen kaikkea se on tehtävä poliisiyhteistyön ja rikosoikeudellisen yhteistyön vahvistamiseksi siten, että pystytään entistä paremmin torjumaan todellisia yhteisiä vihollisiamme: järjestäytynyttä rikollisuutta ja terrorismia.

Parlamentti on tehnyt kovasti työtä ja parannellut neuvoston laatimaa asiakirjaa. Sitä on parannettu vahvistamalla syrjimättömyyslauseketta etenkin naisten ja lasten osalta, ja samalla on sitouduttu torjumaan sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ja suojelemaan sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreja vahvistamalla solidaarisuuslauseketta turvapaikan myöntämisen osalta. Tämä osoittaa, etteivät maahanmuutto tai turvapaikan myöntäminen ole vain yhtä jäsenvaltiota koskettavia ongelmia, vaan vaativat kaikkien jäsenvaltioiden yhteistyötä, koska muutoin niitä ei pystytä ratkaisemaan.

Parlamentti on parantanut tekstiä myös nostamalla entistä selkeämmin esiin oikeusalan ammattilaisten koulutuksen merkityksen yhteistyössä ja oikeudellisten rakenteiden lähentämisessä vastavuoroisen tunnustamisen ja keskinäisen luottamuksen kautta. Näin pystytään yhdenmukaistamaan toimintavälineitä siten, että Euroopan unionista tulee aidosti vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue.

Tästä syystä katson, että parlamentti antaa nyt selkeän viestin kansalaisille, jotka tarkkailevat huomista äänestystämme kolmen valiokunnan yhdessä laatimasta mietinnöstä. Viesti on se, että kansalaisten perusoikeudet ovat meille tärkeitä, kansalaisten vapaus on meille tärkeä, kansalaisten turvallisuus on meille tärkeä. Meille on tärkeää tehdä yhteistyötä rajat ylittävän järjestäytyneen rikollisuuden, väkivallan ja terrorismin torjumiseksi sekä kaikkien tämäntyyppisten rikosten uhrien, etenkin terrorismin uhrien, suojelemiseksi.

En usko, että kansalaiset suhtautuvat ymmärtäväisesti, jos me nyt petämme heidät. Siksi pyydän parlamentilta mahdollisimman laajaa tukea mietinnölle, jonka huomenna esittelemme ja josta on määrä äänestää tämän istuntojakson aikana.

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Ensinnäkin olen iloinen sitä, miten lämpimästi neuvoston edustajat puhuivat yhteistyöstä parlamentin kanssa, mutta vielä mieluisampaa olisi se, että neuvosto ottaisi huomioon parlamentin suosikset. Kollegani Jan Philipp Albrechtin tavoin olen nimittäin pannut merkille, että neuvosto ei näytä ottavan ehdotuksiamme kuuleviin korviinsa, vaan jatkaa itsepintaisesti omalla linjallaan, ja parlamentti ponnistelee turhaan laatiessaan kannanottoa, joka ei kuitenkaan päädy mukaan neuvoston ohjelmaan.

Toinen asiani on ongelma, jota kollegani Jeanine Hennis-Plasschaert jo hyvin kuvailikin. Haluaisin muistuttaa parlamentille, varsinkin kahdelle suurimmalle ryhmälle, että tasa-arvo on jakamatonta. Emme voi antaa palaa tasa-arvosta joillekin ryhmille mutta ei toisille. Joskus ennen valtio puuttui ihmisten parinvalintaan ja kielsi tiettyjen uskontokuntien ja eri rotuisten ihmisten väliset avioliitot. Onneksi nuo ajat ovat ohi. Näin ollen olen sitä mieltä, ettei yksikään Euroopan unionin jäsenvaltio saisi kieltäytyä tunnustamasta toisessa jäsenvaltiossa laillisesti solmittua avioliittoa, ja se pitää sisällään myös kahden samaa sukupuolta olevan henkilön väliset avioliitot. Vetoaisinkin kahteen suurimpaan ryhmään, jotta ne vetäisivät pois kompromissiehdotuksen, jolla ne pyrkivät heikentämään homoseksuaalisten pariskuntien oikeuksia. Kohdistan sanani erityisesti Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän jäsenille.

Nyt eletään 2000-lukua, ja minun mielestäni kaikki Euroopan kansalaiset rotuun, uskontoon, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen katsomatta ansaitsevat suojelua. Parlamentin olisi korkea aika hyväksyä tämä.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, uskoisin, että parlamentti ottaisi ilomielin vastaan konkreettisen ja tiiviin Tukholman ohjelman, jolla pystyttäisiin todella viemään eteenpäin kansalaisten Eurooppaa.

Valitettavasti olemme jokseenkin kaukana tavoitteestamme. Tukholman ohjelma sisältää valitettavan paljon epämää räisiä ja sekavia kohtia ja yleistyksiä, ja minun on pakko todeta, että osa ongelmaa on se, ettei parlamentti ole käyttänyt demokraattista valvontavaltaansa tai puuttunut asioihin sellaisella tavalla, että se olisi tuonut mitään todellisia muutoksia tai käytännön vaikutuksia. Tämä on johtanut siihen, että ohjelmasta puuttuu sitovuus ja sitä on päädytty yksinkertaistamaan liikaa.

Yksi esimerkki on maahanmuuttopolitiikka. Me kaikki olemme seuranneet Euroopan turvapaikka-asioden tukiviraston toteuttamista suurella mielenkiinnolla, mutta minusta tuntuu, että esimerkiksi laillisten väylien avaamiseksi maahanmuuttoa varten on tehty varsin vähän, vaikka se olisi ehdottoman välttämätöntä. Myöskään kausityöntekijöiden maahanmuuttoa koskevaa direktiiviä, jota on odotettu jo pitkään, ei näytetä otetun lainkaan käsittelyyn Tukholman ohjelmassa.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, Tukholman ohjelma on osa yhteisen oikeus- ja tuomioistuinjärjestelmän luomista koko Euroopan unionin alueelle. Asiakirjassa sanotaan EU:n helpottavan kansalaisten elämää ja puhutaan Euroopan oikeusalueen perustamisesta.

Kerronpa teille, mitä yhteinen oikeusjärjestelmämme on saanut aikaan yhden ihmisen elämässä. 20-vuotias lontoolainen Andrew Symeou karkotettiin tänä kesänä Kreikkaan taposta syytettynä. Nyt hän viruu kreikkalaisessa vankilassa odottamassa oikeudenkäyntiä. Häntä vastaan esitetyt todisteet eivät kestäisi viittä minuuttia brittiläisen tuomioistuimen tarkastelussa. Tekijän tunnistamista koskevat todisteet ovat ristiriitaisia. Kaikki merkit viittaavat siihen, että todistajalausunnat ovat poliisin kirjoittamia. Kaksi todistajaa väittää, että heitä hakattiin ja pahoinpideltiin ja heidät pakotettiin allekirjoittamaan lausunnot, jotka he myöhemmin peruivat.

Lontoolainen vetoomustuomioistuin tiesi varsin hyvin, ettei Symeouta vastaan ollut kunnollisia todisteita, mutta sen oli pakko karkottaa hänet maasta, koska hänestä oli annettu eurooppalainen pidätysmääräys, jonka mukaan tuomioistuimella ei ollut valtuuksia estää karkotusta. Brittiläiset tuomioistuimet eivät nyt pysty suojelemaan Britannian kansalaisia ulkomaalaisten tuomioistuinten määräämiltä perusteettomilta pidätyksiltä tai vankeustuomioilta.

Meillä oli Yhdistyneessä kuningaskunnassa oikein hyvä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue, ennen kuin liityimme Euroopan unioniin. Euroopan unioni tuhoaa oikeussuojan, josta olemme Englannissa nauttineet vuosisatoja. Siinä samalla se tuhoaa joidenkin ihmisten elämän. Tukholman ohjelmassa on ehkä kyse lainkäytöstä, mutta ei oikeudesta. Jos Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset haluavat säilyttää vapautensa, heidän on erottava Euroopan unionista.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Tukholman ohjelma sisältää epäilemättä useita hyödyllisiä aloitteita, ja olen yleisesti ottaen sillä kannalla, että internetissä levitettävän lapsipornografian ja terroristiverkostojen torjuntaa tulee edistää. Laittoman maahanmuuton ja järjestäytyneen rikollisuuden vastaiset toimet saavat myös tukeni. Turvallisuuspalvelujen rajoittamaton pääsy sormenjälkitietokantoihin on tässä suhteessa perusteltua. Valvonta ei saa kuitenkaan mennä niin pitkälle, että EU:sta tulee valvontavaltio, joka myös siirtää tietojään Yhdysvalloille.

Siksi on varmistettava, ettei kerättyjä tietoja käytetä väärin. Viime kädessä kyse on jokaisen EU:n kansalaisen oikeudesta yksityisyytensä suojaamiseen, ja tässä yhteydessä on huomattava, että vapaus merkitsee vapautta valtiosta eikä valtion kautta tulevaa vapautta.

Haluan sanoa muutaman sanan myös EU:n turvapaikkalainsäädännön yhdenmukaistamisesta. Sitä pitää ehdottomasti yhdenmukaistaa. Meidän on kuitenkin tehtävä ehdottoman selväksi, että ilman eri maiden taloudellisten olosuhteiden yhdenmukaistamista se ei toimi, koska ihmiset luonnollisestikin suuntaavat sinne, missä on paras sosiaaliturva, korkein tulotaso, puhtaimmat kadut ja turvallisimmat kaupungit. Yksi asia on selvää, ja se on se, että yhdenmukaistamista tarvitaan, mutta Euroopasta ei saa tulla turvapaikkapolitiikan valintamyymälää.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Me pidämme oikeuteen, vapauteen ja turvallisuuteen liittyviä asioita Euroopan unionin seuraavana suurena hankkeena. Sanoisin, että tämä hanke on hoidettava samaan tapaan kuin hoidimme Euroopan unionin suurten sisämarkkinoiden luomisen. Meidän on luotava vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue kaikille Euroopan unionin kansalaisille.

Miten se toteutetaan? Onnistumme Tukholman ohjelman avulla, joka on viisivuotinen työohjelma. Se on kauaskantoinen ohjelma, joka kattaa useita oikeuden, vapauden ja turvallisuuden alaan kuuluvia toimialoja. Parlamentin päätöslauselmassa määritellään Euroopan parlamentin ensisijaiset poliittiset tavoitteet tällä alalla. Esimerkiksi maahanmuuton alalla ensisijaiset tavoitteemme liittyvät laittoman maahanmuuton torjuntaan sekä yhteiseen turvapaikkapolitiikkaan, joka rakentuu aidon ja pakollisen solidaarisuuden varaan. Täytyy myös lisätä, että Euroopan parlamentilla on tässä merkittävä ja rakentava rooli yhteispäätösvaltuksiensa myötä, jotka se saa Lissabonin sopimuksen tullessa voimaan.

Parlamentin sisällä on myös joitakin poliittisia erimielisyyksiä. Ja miksei olisi? Täällä on eri poliittisia ryhmiä ja erilaisia poliittisia näkemyksiä. Saanen kuitenkin sanoa, erityisesti viitaten suuresti arvostamani kollegan, Jeanine Hennis-Plasschaartin, puheenvuoroon, että ihmisoikeudet ovat myös Euroopan kansanpuolueen ryhmän ensisijainen poliittinen tavoite, eikä liberaaliryhmä voi omia mitään monopoliasemaa niiden puolustamiseen täällä parlamentissa. Emme voi hyväksyä sitä, että liberaaliryhmä olettaa voivansa monopolisoida syrjimättömyysperiaatteen itselleen. Me uskomme tuohon periaatteeseen; uskomme kuitenkin myös toissijaisuusperiaatteeseen, mikä tarkoittaa sitä, että meillä on velvollisuus kunnioittaa Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansallisesti arkaluontoisia aiheita. Emme saa unohtaa, että tämä unioni perustuu yhtenäisyyteen moninaisuudessa, ei yhtenäisyyteen samankaltaisuudessa.

Luigi Berlinguer (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Tukholman ohjelmaan on tehty kaksi uudistusta Haagin ohjelmaan verrattuna: oikeuden ja turvallisuuden välistä tasapainoa on parannettu ja oikeudenkäynteihin osallistuvien oikeudellista suojaa on kohennettu sekä rikos- että siviilioikeudenkäynneissä.

Turvallisuus on oikeus: se tarkoittaa sitä, ettei kenenkään kimppuun hyökätä omalla työpaikallaan, että kaduilla voi kulkea joutumatta hengenvaaraan, ettei kukaan joudu erityisesti naisiin kohdistuvan väkivallan kohteeksi eikä altistu terroriteoille.

Jäsenvaltioiden ja EU:n on taattava turvallisuus. Kuitenkin turvatoimet, jotka heikentävät kansalaisille taattuja vapauksia, heikentävät samalla oikeusvarmuutta ja synnyttävät siten turvattomuutta ja julmuuksia. Ajatelkaapa vaikka Guantánamo.

Eurooppa on perusoikeuksien kotimaa. Tukholman ohjelmassa määritellään ne ylenpalttisen täsmällisesti. Ohjelmassa kiinnitetään kohtuullisen tasapuolisesti huomiota toisaalta rikollisuuden ehkäisemiseen tähtääviin kurinpitotoimiin sekä toisaalta kansalaisten jokapäiväiseen elämään ja heidän perhesuhteisiinsa, sosiaaliin

ja taloudellisiin suhteisiin sekä työ- ja opiskelusuhteisiin, joita säännellään siviilioikeuden säännöksillä ja siviilituomioistuinjärjestelmän kautta.

Sitä on kansalaisten Eurooppa. Jäsenvaltioihin ja yhteisön toimielimiin olisi luotava sellainen. Eurooppalainen yhteiskunta on yhtenäisempi ja liikkuvuus suurempaa kuin yleisesti uskotaan. Liikkuvuudesta on tullut oikeus. Jäsenvaltioiden väliset rajat eivät ole läpäisemättömiä muureja, vaan verkkoja, joiden läpi yhteiskunta suodattuu päivittäin. Tukholman ohjelma on kansainvälinen perusasiakirja, joka sisältää säädöksiä oikeudellisesta yhteistyöstä ja vastavuoroisesta tunnustamisesta, eurooppalaisesta oikeusjärjestelmästä (joka koostuu kansallisista järjestelmistä ja yhteisön järjestelmästä), kansallisesta ja yhteisön lainsäädännöstä, EU:n kansalaisista ja eurooppalaisista tuomioistuimista (sekä kansallisista että yhteisön tuomioistuimista).

Euroopassa noudatettavat säännöt määräytyvät yhteisön säännösten ja eurooppalaisten tuomioistuinten oikeuskäytännön perusteella, mutta niiden pohjana on myös työntekijöiden, yritysten, opiskelijoiden ja niin kansallisten kuin oikeusalan toimijoiden eurooppalaisiin verkostoihin kuuluvien tuomareiden toiminta. Tukholman ohjelmalla halutaan tukea nimenomaan tällaista alhaalta ylöspäin suuntautuvaa prosessia.

Parlamentti on tehnyt hienoa työtä valmistellessaan tätä päätöslauselmaa, joka toivoakseni hyväksytään suurella yksimielisyydellä, jonka eteen olemme tehneet kovasti työtä. Neuvoston olisi otettava se asianmukaisesti huomioon. Lissabonin sopimus ei ole tullut vielä voimaan, mutta se on jo täällä ja läsnä. Arvoisa ministeri, toivottavasti neuvostolla riittää kunnianhimoa ja toivottavasti se ottaa huomioon laatimamme päätöslauselman ja siitä esiin nousevat monet vaatimukset.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Ruotsia on syytä onnitella tavasta, jolla se on vienyt eteenpäin pitkään ratkaisematta ollutta kysymystä syytettyjen oikeudesta oikeudenmukaiseen kohteluun kaikkialla Euroopassa. Se on täysin välttämätön lisä eurooppalaiseen pidätysmääräykseen. Meidän on varmistettava, että vastavuoroinen tunnustaminen voi todella perustua kaikkien kansallisten rikosoikeusjärjestelmien keskinäiseen luottamukseen. Näin ei ole tällä hetkellä, ja asiaan liittyy vakavia puutteita.

Minulla on myös äänestäjä nimeltään Andrew Symeou, joka on ollut vankilassa Kreikassa heinäkuusta saakka eikä häntä ole päästetty vapaaksi takuista vastaan, koska hän on ulkomaalainen. Hänen kreikkalainen asianajajansa on tehnyt valituksen poliisin väärinkäytöksistä ja todisteiden tuhoamisesta. Tapauksesta tehdään valitus Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen. On varsin häpeällistä, että se on tarpeen, koska kyse on kuitenkin yhden EU:n jäsenvaltion kansalaisen kohtelusta toisessa jäsenvaltiossa. On järkyttävää, että asia täytyy viedä ihmisoikeustuomioistuimeen.

Toisin sanoen kannatan eurooppalaista pidätysmääräystä, mutta sen lisäksi on ehdottomasti huolehdittava syytettyjen oikeuksista. Muussa tapauksessa saamme jatkossakin Andrew Symeoun tapauksen kaltaisia skandaaleja, jotka tuhoavat kansalaisten luottamuksen eurooppalaista pidätysmääräystä kohtaan, niin kuin kotimaassani tapahtuu parhaillaan.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, olemme jo parin kuukauden ajan puhuneet oikeanlaisen tasapainon löytämisestä toisaalta turvallisuuden ylläpitämisen ja toisaalta kansalaisten henkilökohtaisten oikeuksien turvaamisen välille sekä korostaneet, että kansalaisten on oltava Tukholman ohjelman keskiössä. Euroopan unioni on kuitenkin ottamassa käyttöön toimenpiteitä, jotka järkyttävät turvallisuuden ja oikeuksien välistä tasapainoa, joilla luodaan elimiä, jotka valvovat ja keräävät kaikenlaisia henkilötietoja ja jotka loukkaavat ihmisarvoamme tekemällä meistä kaikista epäiltyjä. Lisäksi on mahdollista hyväksyä, että maahanmuuttajia kohdellaan rikollisina ja mahdollisina terroristeina. Emme kannata päätöslauselmaluonnosta, koska se tarjoaa ainekset nykyaikaisen eurooppalaisen panoptikonin rakentamiseen: järjestelmään, jossa Jeremy Benthamin suunnitteleman vankilan tapaan tarkkaillaan jatkuvasti kaikkien liikkeitä, ilman että vangitut tietävät, miten paljon heitä valvotaan, mikä synnyttää petollisen yksityisyyden tunteen.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, voin epäilemättä sanoa, että Tukholman ohjelma on oikeuden alalla Euroopan unionin kunnianhimoisin aloite moneen vuoteen. Erityisen tyytyväiseksi minut tekee se, että yhtenä ohjelman keskeisimmistä ajatuksista on Euroopan unionin asukkaiden elämän helpottaminen. Tukholman ohjelman asianmukainen täytäntöönpano oikeuden alalla edellyttää tietenkin aidosti eurooppalaisen oikeuskulttuurin luomista, muutoksia uuden lainsäädännön laatimisessa noudatettaviin käytäntöihin sekä sähköisen oikeudenkäytön portaalin kunnollista toimintaa.

Vastavuoroisen tunnustamisen periaate, jota itse pidän perustavanlaatuisena, edellyttää keskinäistä luottamusta mutta myös luottamusta toisten maiden oikeusjärjestelmiin, niin kuin tämän päivän keskustelussa on todettu.

Yhteiset arvot voivat perustua vain vastavuoroiseen tunnustamiseen ja keskinäiseen ymmärtämykseen, joista syntyy eurooppalainen oikeuskulttuuri. Toistensa tunteminen ja ymmärtäminen taas voivat syntyä vain aktiivisen, myönteisen toiminnan tuloksena, johon kuuluu kokemusten vaihtoa, vierailuja, tietojen jakamista sekä oikeuslaitoksessa työskenteleville ihmisille, erityisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten tuomareille, tarkoitettua koulutusta. Siihen sisältyy myös Euroopan unionissa toimivien yliopistojen koulutusohjelmien perinpohjainen uudistaminen, mikä on erittäin tärkeää.

Toinen tärkeä asia on monikielisen sähköisen oikeudenkäytön portaalin merkityksen korostaminen. Portaalista tulisi olla pääsy oikeudellisiin tietokantoihin sekä oikeudelliseen ja muuhun sähköiseen muutoksenhakuun. Sen kautta tulisi voida käyttää myös tietojärjestelmiä, joita on kehitetty avuksi kansalaisille erilaisten oikeudellisten ongelmien ratkaisemiseen, tai laajoja luetteloja oikeuslaitoksen henkilökunnasta tai yksinkertaisia oppaita eri jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmistä. Olen hyvin tyytyväinen siitä, että ministeri Ask ja puheenjohtaja Barroso ottivat nämä asiat esiin puheissaan.

Haluan myös korostaa, että olisi tärkeää kehittää siviiliasioita koskevaa oikeudellista yhteistyötä varten mahdollisimman laadukasta eurooppalaista lainsäädäntöä, joka perustuisi asianmukaisesti tehtyihin vaikutusten arviointeihin. Näin kansalaiset ja yritykset saisivat tehokkaan välineen erilaisten juridisten ongelmien ratkaisemiseen sisämarkkinoilla.

Euroskeptisyyden lisääntyessä monissa EU:n jäsenvaltioissa Tukholman ohjelma tarjoaa meille mahdollisuuden osoittaa kansalaisille, että EU:n toimielimet pystyvät todella vastaamaan heidän tämänhetkisiin tarpeisiinsa.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, erityiskiitokseni kaikille kolmelle sihteeristölle, jotka saivat päätöslauselman valmiiksi tähän täysistuntoon mennessä.

Tukholman ohjelmaa voidaan pitää käytännönläheisenä toimintasuunnitelmana, jonka tavoitteena on yhteisiin arvoihin, periaatteisiin ja toimiin perustuvan turvallisemman ja avoimemman Euroopan luominen. Se edistää käytännön yhteistyötä lainvalvontaviranomaisten, tuomioistuinten ja maahanmuuttoviranomaisten kesken. Se tasapainottaa toimia ja ylläpitää yhteistä turvallisuutta, oikeusvaltion periaatteita ja yksilön oikeuksia. Samalla se on myös erittäin monimutkainen asia.

Haluaisin kiinnittää huomiota lähentymisperiaatteen käyttöönottoon. Se on taas yksi askel kohti valtiomuotoista Euroopan unionia. Siinä ei ole kyse mistään muusta kuin jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeuden yhdistämisestä. Sen perusperiaatteena on kaikkien eri puolilla Euroopan unionia toimivien viranomaisten hallussa olevien tietojen ja tiedusteluaineistojen vapaa saatavuus.

EU:n tietojärjestelmien yhteentoimivuus on taattava, jotta kaikki viranomaiset voisivat käyttää toistensa tietoja. Parlamentti on parantanut komission ehdotusta. Kaikki tasa-arvoon, sukupuoleen ja syrjintään liittyvät aiheet on mainittu ja kuvattu hyvin sen laatimassa asiakirjassa.

Lissabonin sopimuksen tultua voimaan meillä on mahdollisuus tarttua historialliseen tilaisuuteen ja luoda elinvoimainen ja vahva vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue. Parlamentti korostaa aivan oikeutetusti uutta rooliaan neuvoston kanssa tasaveroisena yhteislainsäätäjänä Lissabonin sopimuksen tultua voimaan. Minusta on hienoa, että tekstiin on saatu sisällytettyä koko joukko yhteisiä eurooppalaisia arvoja: vapaus, oikeudenmukaisuus, perusoikeudet, demokratia, laatu sekä siihen liittyen yksityisyyden suojelu.

Tiedän, että näillä arvoilla on erilainen merkitys yleisestä poliittisesta ilmastosta riippuen, mutta päätöslauselmassa on onnistuttu löytämään sopiva tasapaino niiden kesken. Haluaisin muistuttaa Euroopan sosiaalidemokraattisen puolueen Lapset ensin -kampanjasta. Panen ilolla merkille lapsiin ja perheeseen liittyvät kohdat päätöslauselmassa. Poliittisena tavoitteenani on taata kaikille Euroopan unionin kansalaisille tasa-arvoiset oikeudet ja osallistumismahdollisuudet.

Kansalaisemme tarvitsevat käytännönläheistä, tulevaisuuteen suuntautuvaa ja kattavaa eurooppalaista maahanmuuttopolitiikkaa, joka perustuu yhteisiin arvoihin ja sääntöihin, myös solidaarisuuden ja avoimuuden periaatteisiin.

Hyvin hallittu maahanmuutto voi hyödyttää kaikkia osapuolia ja edistää EU:n ja työvoimaa tarvitsevien jäsenvaltioiden talouskasvua.

Puhemies. – (EN) Kiitos, Zita. Onnistuitte pitämään puheenne kahdessa minuutissa, mutta en ole varma, pysyikö tulkkauksessa perässä, koska minulle näytettiin jatkuvasti punaista valoa. Joka tapauksessa onnittelut tulkeille, jos he onnistuivat pysymään perässä.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoiset ministerit ja komission puheenjohtaja, hyvät kollegat, en aio toistaa kaikkia keskeisiä kohtia, joita kollegani ovat tuoneet esiin oikeus- ja maahanmuuttoaasioista, mutta halusin kuitenkin huomauttaa, että Euroopan oikeudenkäyttöalue voidaan luoda vain vahvistamalla jäsenvaltioiden keskinäistä luottamusta, sillä se tukee vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta, joka on Euroopan oikeusalueen kulmakivi.

Viimeisten 15 vuoden aikana on saavutettu merkittävää edistystä, mutta puutteita on edelleen paljon. Olen iloinen siitä, että kaikki jäsenvaltiot ratifioivat viimein Lissabonin sopimuksen tästä tekstistä käytyjen neuvottelujen aikana. Euroopan parlamentilla on jatkossa neuvoston kanssa yhtäläisesti sananvaltaa oikeus- ja sisäasioihin liittyvissä kysymyksissä, jolloin demokraattinen legitimiys lisääntyy, ja siitä hyötyvät kansalaiset.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmää edustavana vetoomusvaliokunnan lausunnon valmistelijana haluaisin korostaa, että vetoomusvaliokunta saa käsiteltäväkseen aivan liikaa valituksia, jotka koskevat kansalaisten vapaan liikkuvuuden esteitä Euroopan unionin sisällä.

Mainitsisin myös ammatillisen pätevyyden vastavuoroiseen tunnustamiseen ja sosiaalietuuksien myöntämiseen liittyvät ongelmat sekä syrjinnän. Samaa sukupuolta olevien henkilöiden avioliiton tunnustaminen sen sijaan kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Unionin on kunnioitettava tätä kansallista toimivaltaa.

Vaadin Euroopan komissiota julkaisemaan suuntaviivansa mahdollisimman pian, jotta jäsenvaltioiden viranomaiset saavat tukea vapaan liikkuvuuden periaatteen rikkomisten tehokkaaseen torjuntaan. Kansalaisten on pystyttävä liikkumaan vapaasti ja käyttämään täysimääräisesti oikeuksiaan alueella, jossa ei ole sisärajoja.

Olen iloinen havaitessani, että Euroopan unionin huumeidentorjuntastrategialla on päätöslauselman mukaan oma paikkansa Euroopan oikeudenkäyttöalueen luomisessa. Toivon kuitenkin, että Euroopan unioni olisi tässä asiassa entistä aloitteellisempi. Miksei unioni varustaudu uudella aseilla huumeidenkäytön yleistymistä vastaan, jonka lapsemme joutuvat kohtaamaan yhä nuorempina? Heissä on tulevaisuus. Mitä aiomme tehdä heidän suojelemiseksi? Otetaanpa nyt viimein järki käteen täällä unionin toimielimissä! Sitä kansalaiset meiltä odottavat.

Claude Moraes (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, tähän ainutlaatuihin hetkeen, jossa Tukholma ja Lissabon kohtaavat, on ollut pitkä matka Tampereelta, jossa vasta hahmoteltiin vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen suuntaviivoja – ja ehkä me tosiaan puhumme liikaa. Kaikella kunnioituksella niitä kohtaan, joiden mielestä emme tarvitse mitään suunnitelmaa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen puolustamiseen: emme kai aio ottaa pelaajiamme pois kentältä juuri, kun ottelu on alkamassa. Puolustamme edistyksellistä kantaamme ja omaa ryhmäämme. Puolustamme edistyksellistä politiikkaamme.

Mutta tarvitsemme siihen ehdottomasti Tukholman ohjelman. Meillä on nyt Lissabonin sopimus, joten meidän – kaikkien jäsenten, riippumatta siitä, miten he äänestävät – on joulun jälkeen kannettava vastuumme lakien säätämisestä niistä asioista, jotka ovat meille tärkeitä. Se on suuri vastuu, ja ryhmäni on sitä varten määritellyt omat painopistealueensa ahkerien esittelijöidemme, López Aguilarin ja Berlinguerin, esitysten mukaisesti. Sen jälkeen meillä on demokratiassa toimiva vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue, jossa olemme joko voittajia tai häviäjiä.

Painopistealueistamme yksi on syrjinnän ehkäiseminen, ja viestimme neuvostolle on seuraavanlainen: Haluamme horisontaalisen direktiivin. Meidän on puolustettava tätä edistyksellistä linjaa. Rikosoikeudesta puolestaan toteamme, että vastavuoroinen tunnustaminen on tärkeää, jotta eurooppalainen pidätysmääräys voisi toimia käytännössä. Turvapaikka-asioissa kantamme on, että jäsenvaltioiden keskinäistä solidaarisuutta tarvitaan, mutta meidän mielestämme edistyksellinen ratkaisu merkitsee sitä, että heikoimmassa asemassa olevien turvapaikanhakijoiden tulee olla parhaiten edustettuina.

Nämä ovat siis ryhmämme painopistealueet. Tämä on se, mitä meillä on lisättävää viharikoksista, maahanmuuttopolitiikan muuttamisesta, naisiin kohdistuvasta väkivallasta ja eurooppalaisista turvaamistoimenpiteistä käytävään keskusteluun. Kaikki nämä aiheet osoittavat sen, miten me poliittisena ryhmänä voimme vaikuttaa Tukholman ohjelmaan – miten kaikki poliittiset ryhmät voivat – ja luoda lainsäädäntöä, jolla on merkitystä.

Pelaamme tätä peliä viime kädessä siksi, että kansalaisille tämä ei ole mitään peliä. Kyse on siitä, että heille taataan viimein ne oikeudet, joita he ovat jo pitkään vaatineet: tietosuojaan, turvallisuuteen ja terrorismin torjuntaan liittyvät perusoikeudet. Kaikella tällä on merkitystä, kun me täällä parlamentissa alamme kantaa vastuuta lakien säätämisestä. Se tapahtuu äänestämällä Tukholman ohjelmasta. Silloin meillä on mahdollisuus puolustaa edistyksellistä Tukholman ohjelmaa ja edistyksellistä lainsäädäntöä.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, lämpimät kiitokset varapuheenjohtaja Barrot'lle ja puheenjohtajavaltio Ruotsille Tukholman ohjelmasta. Tukholman ohjelma on hyvä uutinen kaikille niille, joiden mielestä Eurooppa on muutakin kuin yhteismarkkinat.

Kansalaisten Euroopan rakentaminen tarkoittaa aitoa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta. Minusta on hienoa, että kolmion kaikille kolmelle sivulle on annettu yhtä paljon painoarvoa. Toisin kuin muutamissa radikaalimmissa näkemyksissä on esitetty, olen sitä mieltä, että kaikki kolme ovat tarpeellisia. Turvallisuus ilman vapautta on diktatuuria, vapaus ilman turvallisuutta on anarkiaa, eikä oikeuskaan voi toteutua ilman vapautta tai turvallisuutta.

Tämän viisivuotisen ohjelman juuret ovat Tampereella asetetuissa tavoitteissa, joilla pyritään todelliseen edistykseen monilla eri aloilla. On kuitenkin tärkeää varmistaa, että tavoitteet myös saavutetaan. Hyväksytty lainsäädäntö ja välineet on pantava tehokkaasti täytäntöön. Eurooppalaiset eivät ota meitä vakavasti, jos tehokkuudessamme on toivomisen varaa. On esimerkiksi mahdotonta viedä läpi maahantulo- ja maastapoistumisjärjestelmää ja vaatia komissiolta ehdotusta järjestelmästä, joka voisi aloittaa toimintansa vuonna 2015, kun emme tiedä, saadaanko lukuisten ongelmien ja viivytysten vaivaama toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmä tai viisumitietojärjestelmä käyntiin.

Toivon, että Euroopan yhteinen turvapaikkajärjestelmä saadaan luotua vuoteen 2012 mennessä. Samoin toivon, että maahanmuuttopolitiikkaan löydetään yhteinen lähestymistapa sekä maahanmuuttajien vastaanoton ja kotouttamisen että laittoman maahanmuuton tehokkaan torjunnan osalta.

Myös kansalaisten Euroopan luomisessa on vielä paljon tehtävää. Ei ole mitään järkeä hukata aikaa asioihin, jotka eivät ole meidän vastuullamme. Se, että yritämme puuttua perheoikeuteen, joka kuuluu jäsenvaltioiden toimialaan, on paitsi juridisesti hyödytöntä, myös poliittisesti järjetöntä, koska se saa meidät sekaantumaan turhiin konflikteihin ja vie huomiomme pois todella tärkeistä kysymyksistä, kuten ratkaisevan tärkeästä Tukholman ohjelmasta.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin onnitella puheenjohtajavaltio Ruotsia sekä koko parlamenttia laatimastamme mietinnöstä. Haluan kuitenkin varoittaa kolmesta asiasta, joita pidän tärkeinä tulevaisuuden kannalta.

Ensimmäinen on se, että jos mitään lainsäädäntöaloitetta ei tehdä, jos neuvosto ja komissio eivät esitä ohjelman edellyttämää lainsäädäntöä, silloin ohjelma ei tietenkään voi onnistua.

Toinen varoitus, jonka kollegani ovat jo esittäneetkin, on se, että parlamentilla on jatkossa aivan uudenlainen rooli. Se ei vain laadi mietintöjä, joilla saa äänensä kuuluville, niin kuin tähän asti. Se toimii yhteislainsäätäjänä, tekee päätöksiä, joutuu hakemaan sitä turvallisuuden ja vapauden välistä tasapainoa, jota on joskus niin vaikea löytää. Se on uusi tehtävä ja uudenlainen vastuu kaikille parlamentin jäsenille.

Lopuksi haluaisin vielä varoittaa toissijaisuusperiaatteen liian tiukasta soveltamisesta. Olen kuunnellut kollegojeni puheita siitä, että kansallisten parlamenttien valtaa täytyy kunnioittaa, ja se onkin totta, mutta minun täytyy varoittaa siitä, että toissijaisuusperiaatteen tiukka ja äärimmilleen viety tulkinta ei anna mahdollisuutta edistymiseen Tukholman ohjelmassa. Jos jäsenvaltiot pitävät kiinni toissijaisuusperiaatteen liioitellun tiukasta tulkinnasta, Tukholman ohjelman pohjalta ei saada aikaan yhteistä lainsäädäntöä.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan puhua lyhyesti Tukholman osiosta, joka käsittelee talousrikoksia ja korruptiota. Teksti on menettänyt osan tehostaan Coreperissa käytyjen neuvottelujen aikana. Tänä esillä olevassa tekstissä esimerkiksi viitataan GRECON korruption vastaisiin normeihin, ja GRECO taas on Euroopan neuvoston elin. Yhteistyö GRECON ja Euroopan neuvoston kanssa on tietenkin tärkeää, mutta Euroopan unionin vaatimukset korruption torjunnassa ovat korkeammat kuin Euroopan neuvoston, jossa, kuten kaikki tiedämme, on 47 jäsenvaltiota.

Pyytäisin ja samalla jopa kehottaisin neuvostoa säilyttämään tekstissä voimakkaan sitoutumisen korruption torjuntaan. Tarvitsemme EU:n politiikkaa ja EU:n mekanismeja, jotta korruptiota ja petoksia pystytään torjumaan tehokkaasti, ja tämän tarpeen ja sitoutumisen tulee näkyä Tukholman ohjelmassa.

Michael Cashman (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, onnitelut puheenjohtajavaltio Ruotsille sekä kaikille niille, jotka ovat osallistuneet tämän mietinnön valmisteluun. Yhteiskuntia ei muuteta keskinkertaisuudella, vaan rohkeudella, vakaumuksella ja näkemyksellä. Ja se on osoitettu todeksi tänä iltapäivänä täällä parlamentissa.

Puhumme vapaudesta, turvallisuudesta ja oikeudesta – kolmesta perusperiaatteesta. Kuitenkaan ilman tasa-arvoa ja tasa-arvoista kohtelua ei voi koskaan olla vapautta, ei voi olla turvallisuutta eikä ainakaan voi olla oikeutta. Tämä koskee erityisesti vähemmistöjä, jotka ovat usein parjattuja ja aliedustettuja.

Tasa-arvo ja tasa-arvoinen kohtelu ovat minkä tahansa sivistyneen yhteiskunnan ainoita kestäviä rakennuspuita. Siksi haluan olla ylpeänä viemässä eteenpäin sellaista Eurooppaa, jossa kaikki ovat tasa-arvoisia rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon, vakaumukseen, ikään, vammaisuuteen, sukupuoleen tai sukupuoliseen suuntautumiseen katsomatta. Haluan olla mukana luomassa Eurooppaa, jossa kaikki ovat tasa-arvoisia, Eurooppaa, jossa kunnioitetaan perusarvoja.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Tukholman ohjelmalla pyritään vastaamaan tärkeään tarpeeseen: takaamaan EU:n kansalaisten turvallisuus. Se ei kuitenkaan aina ole tyydyttävä toimintatapa, sillä rikos- ja siviililainsäädännön täydellistä yhtenäistämistä ei tarvita. Tarvitaan vain näiden lainsäädännön alueiden jonkinasteista yhdenmukaistamista, ja vain tietyillä, tarkkaan rajatuilla alueilla.

Euroopassa tarvitaan ennen kaikkea hyvää yhteistyötä poliisin ja oikeusviranomaisten kesken, jotta tuomiot saadaan tehokkaasti pantua täytäntöön ja rikolliset asetettua syytteeseen EU:n sisärajoista huolimatta. Tukholman ohjelmassa olisikin pantava alulle näihin asioihin liittyviä aloitteita ja keskityttävä näihin alueisiin. Haluaisin tänään kiinnittää huomionne kolmeen asiaan, jotka liittyvät jäsenvaltioiden toimien koordinoointiin.

Ensimmäinen koskee vapaata liikkuvuutta, joka on yksi hienoista arvoistamme. Tarvitsemme ehdottomasti yhteistyötä erityistä uhkaa yleiselle järjestykselle aiheuttavien rikoksia koskevien tietojen vaihdossa. Tarkoitin tässä nyt erityisesti seksuaalirikoksia, joiden uhreiksi joutuvat heikoimmat ja puolustuskyvyttömimmät, eli lapset, ja Tukholman ohjelmassa kiinnitetäänkin aivan oikein huomiota tähän.

Meidän on välttämätöntä alkaa valmistella mahdollisimman pian eurooppalaisen rekisterin perustamista seksuaalirikollisista ja erityisesti niistä henkilöistä, jotka kohdistavat nämä vaaralliset rikoksensa lapsiin. Asianomaisilla osapuolilla ja järjestöillä tulisi olla nämä tiedot mahdollisimman laajasti käytettävissään. Vapaan liikkuvuuden rinnalla on saatava liikkumaan myös tietämystä ja tietoa mahdollisista vaaroista, jotta pystytään riittävällä tavalla suojelemaan yhteiskuntaamme, myös sen riskialttiimpia jäseniä, eli tässä tapauksessa lapsia.

Toiseksi on taattava rikollisten varojen takavarikointia koskevien päätösten tehokas toimeenpano. Tässä on kyse erityisesti järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan tehostamisesta, ja se tarkoittaa sitä, että rikollisten toiseen maahan kätkeviä varoja voidaan jäljittää ja takavarikoida tehokkaasti toisessa maassa tehdyn päätöksen perusteella. Se koskee myös sekä suoraan rikoksesta saatua tuottoa että myöhemmin epäsuorasti saatuja hyötyjä.

Kolmanneksi haluan muistuttaa, että vaikka olenkin samaa mieltä siitä, että muut kuin vapausrangaistukset ovat sopiva tapa reagoida pikkurikoksiin, emme kuitenkaan unohtaa sitä, että vapausrangaistus, jossa rikoksenteikijä eristetään muusta yhteiskunnasta, on joissakin erityisen perustelluissa tapauksissa ainoa todellinen ja käytännöllinen keino suojella yhteiskuntaa vaarallisimmilta rikoksilta. Siksi on myös välttämätöntä muistaa, että tämänkaltaisen rangaistus on ainoa oikeudenmukainen seuraamus kaikkein julmimmista rikoksista.

Lopuksi haluan ilmaista kiitokseni laaditun asiakirjan johdosta sekä korostaa, että ohjelman tavoitteena tulee olla jäsenvaltioiden yhteistyön parantaminen siten, että samalla säilytetään kunkin maan oikeusjärjestelmän kansallinen luonne.

Puhemies. – (ES) Seuraavana on "catch the eye" -menettelyn mukainen osuus. Aion noudattaa ehdottoman tiukasti työjärjestystä.

Haluan muistuttaa, että viisi jäsentä saa nyt kukin yhden minuutin puheenvuoron, ja suljemme mikrofonin, kun minuutti on kulunut. Koska yli viisitoista jäsentä on pyytänyt puheenvuoroa, kuulemme niistä nyt ensimmäiset viisi.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, ensin haluan ilmaista tyytyväisyyteni Tukholman ohjelmaan, joka on paras tapa edistää kansalaiskeskeistä Eurooppaa, ja samalla haluan kiittää ministeri Askia ja ministeri Billströmiä heidän kaukonäköisyydestään. Voimme mennä kotiin ja kertoa kaikille tasapuolisesti, että Eurooppa on heitä varten; Eurooppa on heidän kanssaan; Eurooppa olemme me.

Tukholman ohjelma on tietenkin sellainen kuin me siitä teemme. Annetaan sille mahdollisuus. Annetaan sille mahdollisimman laaja tuki ja ryhdytään toteuttamaan sitä.

Erityisesti haluaisin kiittää teitä keskittymisestä lapsiin. Se merkitsee sitä, että voimme lopulta alkaa tehostaa lastensuojelutyötä, joka kattaa myös maahanmuuttajalapset. On myös erittäin hyvä, että meillä on entistä paremmat mahdollisuudet torjua rajat ylittävää rikollisuutta kunnioittaen kuitenkin yksilön oikeuksia.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Anna Hedh (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen siitä, että lasten oikeuksiin, naisiin kohdistuvaan väkivaltaan ja ihmiskaupan torjuntaan liittyviä asioita on käsitelty neuvoston viimeisimmässä versiossa Tukholman ohjelmasta entistä perusteellisemmin. Olin vähän huolissani siitä, että puheenjohtajavaltio näytti olevan luopumassa tavoitteistaan. Nyt meillä on myös mahdollisuus tehdä ohjelmaan parlamentin äänestystuloksen mukaisia parannuksia.

Olen kuitenkin pettynyt siihen, ettei ohjelmassa ole mainittu mitään Euroopan lasten oikeuksien strategian kehittämisestä, jota parlamentti on hiljattain ehdottanut. Niin kuin komission jäsen Barrot totesi, Euroopan unionin on jatkettava lasten oikeuksien puolustamista. Ihmiskauppaa koskevan sanamuodon osalta olen myös pettynyt siihen, ettei puheenjohtajavaltio ole pitänyt kiinni tavoitteistaan yhdistää toisiinsa seksin osto, palvelujen osto ja mahdollisuus laatia lainsäädäntöä tältä alalta. EU tarvitsee myös oikeusperustan naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista varten.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan tuoda esiin vain kaksi asiaa, joita ryhmäni pitää ratkaisevan tärkeinä Tukholman ohjelmassa. Ensinnäkin katsomme, että ohjelmassa usein käytetty tasapainottamismenetelmä menee hieman vikaan. Turvallisuus on meille vain väline vapauden saavuttamiseen, ei sen vastakohta. Jos emme ole vapaita, emme ole turvassa. Meistä tuo tasapaino on hieman harhaanjohtava.

Sitten toinen asia: mitä oikeastaan tarkoittatte, ministeri Billström, kun puhuitte Frontexin vahvistamisesta? Mitä te tarkoittatte sillä? Sitä ei nimittäin ole selvennetty missään versiossa Tukholman ohjelmasta, joita minä olen nähnyt.

Ja eikö teistäkin ole äärimmäisen tärkeää – jopa vielä tärkeämpää – vahvistaa Frontexin parlamentaarista valvontaa ja tehdä loppu Frontexin tavasta kääntää takaisin ihmisiä, joilla saataisi hyvin olla pätevä syy hakea turvapaikkaa, niin kuin Frontex on tehnyt tänä vuonna. Mielestäni siinä olisi pikemminkin vahvistamisen paikka. Minusta Tukholman ohjelman tulisi palvella kaikkia EU:n asukkaita eikä vain joitakin harvoja.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, tänään ei ole epäilystäkään siitä, etteikö Euroopan unioni olisi sitoutunut terrorismin torjuntaan, ja Tukholman ohjelman ansiosta pystymme jatkossakin etenemään tällä tärkeällä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella.

Minun näkemykseni mukaan terrorismin torjunta on tähän asti perustunut jäsenvaltioiden keskinäiseen luottamukseen, mutta nyt Lissabonin sopimuksen avaamien mahdollisuuksien myötä on korkea aika yhdenmukaistaa kansallista lainsäädäntöä, jotta saadaan poistettua kaikki aikarajat, jotka säätelevät rikoksina ihmiskuntaa vastaan pidettävien terrorismirikosten tekijöiden asettamista syytteeseen.

Sitten kun näin tapahtuu, kukaan tässä tai missään muussakaan parlamentissa ei voi enää puolustaa terroristeja, niin kuin on tapahtunut, tapahtuu koko ajan ja voi tapahtua jatkossakin, jolloin kärsijöinä ovat terrorismin uhrit, jotka joutuvat katsomaan, kuinka heidän rakkaimpiensa murhaajia kohdellaan sankareina, ja heidän osanaan on vain kärsiä hiljaa.

Siksi pyydän parlamenttia viemään eteenpäin terrorismin uhrien oikeuksien eurooppalaista peruskirjaa, joka perustuisi uhrien muiston puolustamiselle ...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, tämänpäiväisten kommenttien perusteella monet puhujat näyttävät olevan sitä mieltä, että Tukholman ohjelman vuoksi kannattaa nähdä vaivaa mahdollisimman laajan yksimielisyyden löytämiseksi ja kunnianhimoisen ohjelman laatimiseksi. Se on tavoitteena päätöslauselmassa, josta huomenna äänestetään.

Pahoittelen, että maininta muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten äänioikeudesta sekä maahanmuuttajien pääsystä terveydenhuollon piiriin on jätetty pois päätöslauselmasta. Mainitsisin kuitenkin muutamia tärkeitä kohtia, joita on hyväksytty mukaan. Sellaisia ovat muun muassa vaatimus syrjimättömyyttä koskevan direktiivin hyväksymisestä; Euroopan kansalaisten ja heidän perheidensä vapaa liikkuvuus – ja ymmärtäisin tämän tarkoittavan kaikkia perheitä; perheenyhdistämistä koskevan oikeuden käyttämisen

esteiden poistaminen sekä vailla huoltajaa olevien alaikäisten säilöönoton kieltäminen, vain muutamia mainitakseni.

Minun mielestäni Tukholman ohjelman onnistumista voidaan mitata sillä, miten hyvin siinä toteutuvat seuraavat neljä asiaa: kuinka hyvin sillä on saatu aikaan konkreettisia tuloksia, joista on hyötyä kansalaisille; miten tarkkaan Euroopan parlamentin uutta roolia on noudatettu – yhteispäätösmenettelyn kun piti tuoda lisäarvoa; miten hyvin kansalliset parlamentit soveltavat Tukholman ohjelmaa ja miten tietoisia kansalaiset ja etenkin eurooppalaiset nuoret ovat sen arvoista.

Seuraavaksi ohjelman hyväksymiseen on paneuduttava yhtä suurella tarmolla kuin tulevaisuudessa sen täytäntöönpanoon ...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (ES) Olemme nyt saaneet päätökseen ”catch the eye” -menettelyn mukaiset puheenvuorot. Pahoittelen, etteivät loput kymmenen tai kaksitoista jäsentä saaneet puheenvuoroa, mutta se oli mahdotonta, koska olemme niin pahasti myöhässä, ja sitä paitsi meidän on noudatettava työjärjestystä.

Beatrice Ask, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, kiitoksia kaikista kommentteistanne. Minä en itse asiassa ole pahoillani siitä, että kymmenen jäsentä jäi ilman puheenvuoroa. Olen tyytyväinen nähdessäni, millaista sitoutumista osoitatte näitä tärkeitä asioita kohtaan.

Joku sanoi, että ohjelma on kunnianhimoinen. Se on ilo kuulla, koska olemme tehneet työtä kunnianhimoisesti, mutta myös käytännönläheisesti, sillä halusimme yhdistää visiot käytännön ehdotuksiin siitä, miten asioita voidaan kansalaisten näkökulmasta parantaa. Teitä kuunnellessani minulle tuli sellainen vaikutelma, että monet teistä ovat samaa mieltä ainakin tänään käsiteltävänä olevan ohjelmaluonnoksen pääajatuksista.

Haluan kommentoida kahta asiakokonaisuutta. Ensimmäinen on muutokysymys. Tämänpäiväisessä keskustelussa ovat vähän menneet asiat sekaisin, sillä jotkut puhuivat Tukholman ohjelmasta mutta tarkoittivat oikeastaan sitä kiinnostavaa päätöslauselmaesitystä, josta keskustelte ja päätätte täällä parlamentissa, eli toisin sanoen asiakirjaa, jossa linjataan näkemyksiänne puheenjohtajavaltion ohjelmaluonnoksesta.

Joku sanoi keskustelun alussa, että ”miksi keskustelemme tästä luonnoksesta, kun olemassa on jo uusi versio?” Tosiasia on, että Euroopan parlamentin käymät keskustelut ja neuvottelut ovat puolivälissä. Luonnos muuttuu koko ajan, ja perjantaina tai viikonloppuna siitä on olemassa taas uusi versio. Kuitenkin sille jäsenelle, joka epäili, että hänellä on käytössään vanha asiakirja, voin sanoa, että olemme aina julkaisseet viimeisimmän luonnoksen puheenjohtajavaltion verkkosivustolla. Niiden jäsenten, jotka haluavat pysyä ajan tasalla ja seurata asian kehittymistä ja tietenkin myös sitä, miten käymänne keskustelu vaikuttaa lopputulokseen, on tietenkin pidettävä huolta siitä, että saavat asiakirjat, joita julkaisemme.

Puheenjohtajavaltion kannalta on ollut erityisen tärkeää tehdä työtä avoimesti. Siitä syystä keskusteluja on käyty niin paljon. Ne kymmenen teistä, jotka eivät tällä kertaa saaneet tilaisuutta esittää mielipiteitään, voivat lähettää sähköpostia minulle tai Tobias Billströmille. Se on hyvin yksinkertaista; osoite on <mailto:beatrice.ask@justice.ministry.se>, ja Billströmin osoite on samanmuotoinen. Voitte lähettää meille mielipiteenne, niin ne otetaan huomioon. Meidän on nykyaikaistettava toimintaamme, ja puheenjohtajavaltio Ruotsin mielestä avoimuus on nykyaikaa. Odotan mielenkiinnolla päätöslauselmaa ja sen tuloksia, sillä havaitsin joidenkin päätöslauselman sisältämien näkemysten, vivahteiden ja painotusten saavan runsaasti tukea. Otamme ne tietenkin huolellisesti pohdittavaksi.

Haluaisin mainita myös muutamia poliittisia kysymyksiä. Ensinnäkin kaksi jäsentä, joista toinen oli Gerard Batten, mainitsi yksityiskohtaisia esimerkkejä siitä, miten tämä vaikuttaa kansalaisiin – kenties toisessa jäsenvaltiossa – ja heidän näkemyksensä oli, että tilanne ei ole kovin hyvä. Nuo ovat tyypillisiä esimerkkejä siitä, mitä tapahtuu, kun jäsenvaltiot eivät luota toistensa oikeusjärjestelmiin. Tässä tapauksessa meillä on kaksi vaihtoehtoa: voimme kehottaa kansalaisia pysymään kotonaan, koska omassa kotimaassa on aina paras oikeusjärjestelmä. Jos kuitenkin arvelemme kansalaisten haluavan jatkossakin hyödyntää vapaata liikkuvuutta, on kenties aika miettiä, miten voisimme parantaa menettelyllisiä oikeuksia ja muita näkökohtia yhteisesti koko unionin alueella. Juuri tämä on Tukholman ohjelman tavoite. Siksi olen niin kovin tyytyväinen siitä, että olemme pystyneet ottamaan ensimmäisen askeleen menettelyllisten oikeuksien vahvistamisessa, jolloin pystytään takaamaan, että jokainen rikoksesta epäilty tai rikoksen uhriksi joutunut, joka on osallisena oikeusprosessissa jossain päin Eurooppaa, saa nyt käänös- ja tulkkausapua. Tämä perusoikeus on mainittu

Euroopan neuvoston yleissopimuksissa ja muuallakin, mutta se ei ole toteutunut käytännössä. Nyt meillä on mahdollisuus saada aikaan muutos, ja sen me myös teemme.

Jäsen Macovei otti esiin korruption ja talousrikokset ja oli sitä mieltä, että sanamuoto oli tässä kohtaa liian ympäripyöreä. Minusta se on hyvin selkeä osio, jossa esitetään korkeita vaatimuksia. Sillä, että mainitsemme lahjonnan vastaisen valtioiden ryhmän (GRECO), ei ole mitään tekemistä sen kanssa, että aikoisimme alentaa tavoitteitamme kyseisen ryhmän näkemysten mukaisiksi, eikä sellaista myöskään sanota Tukholman ohjelmassa. Sen sijaan siinä sanotaan, että monien muiden tehtävien ohella tavoitteena on tehdä näissä asioissa tiivistä yhteistyötä tämän tärkeän elimen kanssa, koska meidän on päästävä käsiksi rahoihin, mikäli mielimme torjua järjestäytyntä rikollisuutta. Tämä on mielestäni tärkeää.

Monet mainitsivat toissijaisuuden. Mielestäni nyt keskustelun kohteena olevassa ehdotuksessa ilmaistaan hyvin selkeästi, että EU:n yhteistyön oikeus- ja sisäasioiden alalla on tuotava lisäarvoa. Kaikki ne asiat, jotka voidaan aivan yhtä hyvin hoitaa kansallisella tasolla, saavat jäädäkin sinne. EU:n toimielimiä on käytettävä silloin, kun tarvitaan yhteistyötä. Minusta me emme ole viemässä kansallisvaltioiden oikeuksia, vaan pikemminkin tarjoamassa lisäarvoa, josta voi olla hyötyä kaikille kansalaisille.

Lopuksi haluan puhua yksityisyyden suojasta ja tietosuojasta, jotka ovat isoja ja tärkeitä keskustelunaiheita. Tämän mainitsi muistaakseni jäsen Borghezio, joka oli sitä mieltä, että Tukholman ohjelmassa nykymuodossaan on huomattavia ongelmia. Hän oli huolissaan muun muassa valvonnasta ja suurista tietokannoista. Hän vertaisi tämän alan toimiamme entisen Itä-Saksan ja Euroopan entisten kommunistivaltioiden tilanteeseen. Minusta tällaiset väitteet ovat täysin perättömiä. Itä-Saksassa ei ollut tietosuojaa, ei demokratiaa eikä kansalaisten perusoikeuksia, jotka ovat kolme tärkeää tekijää, joihin yhteistyömme perustuu. Tukholman ohjelmassa nimenomaan vahvistamme ja tiivistämme tietosuojaa ja yksilöiden oikeuksien kunnioittamista ja myös demokratiaa koskevia säännöksiä monessa eri suhteessa. Tosiasiassa informaatiostrategiassa, jonka haluamme EU:n laativan, järjestelmällistä ja tehokasta tietojen vaihtoa tasapainotetaan yksityisyyden suojaa ja turvallista tiedonhallintaa koskevilla tiukoilla vaatimuksilla, mutta myös vaatimuksella, jonka mukaan tietoja ei saa säilyttää pitkään. Lukekaa nämä kohdat uudelleen, sillä ne ovat hyvin selkeitä. Ne merkitsevät edistystä, ja olemme saaneet niistä kiitosta myös EU:n oikeusasiamieheltä, joka tekee myös työtä tämän asian parissa.

Joku sanoi, että Tukholman ohjelmasta pitäisi tehdä konkreettisempi. Ohjelma sisältää useita hyvin konkreettisia ja käytännönläheisiä kohtia, mutta todellinen työ on vasta alkamassa. Jotkut jäsenet huomauttivat, että päätöslauselma jouduttiin laatimaan tiukassa määräajassa ja että kaikkea oli vaikea saada valmiiksi ajoissa. Voin sanoa, että tämä pahenee vielä tästä. Sen jälkeen, kun Tukholman ohjelma on hyväksytty, alkaa tärkeä työvaihe, jossa eri ehdotusten yksityiskohdat on pantava täytäntöön. Aikataulupaineet ovat siinäkin vaiheessa suuret, ja työ on stressaavaa, mutta tarjoaa myös suuria haasteita ja suuria vaikuttamismahdollisuuksia. Paljon kiitoksia näkemyksistänne, ja kuten sanoin, käyttäkää internetiä, jos haluatte ottaa yhteyttä neuvoston puheenjohtajaan tulevina päivinä.

Tobias Billström, *neuvoston puheenjohtaja*. – (SV) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen tietenkin täysin samaa mieltä siitä, mitä Beatrice Ask äsken sanoi ohjelmaa koskevista yleisistä päätelmistä. Kiitos kaikista rakentavista näkökohdista, joita toitte esiin tänään.

Haluan myös kiittää kolmen valiokunnan, perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan, oikeudellisten asioiden valiokunnan sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan, puheenjohtajia rakentavasta yhteistyöstä näissä asioissa. Kuten sanoin avauspuheenvuorossani, tämä osoittaa selvästi, että kaikki osapuolet ovat ottaneet vastuun näistä asioista, ja siitä meidän on mielestäni syytä olla ylpeitä.

Haluaisin korostaa yhteistyön merkitystä kaikilla tärkeillä osa-alueilla tässä ohjelmassa. Jäsen Busuttill vertasi puheessaan hankkeen suuruusluokkaa sisämarkkinoiden luomiseen, mikä ei mielestäni ole kovin kaukana totuudesta, koska tämä on laajuudeltaan ja merkitykseltään samankaltainen hanke. Yksi sana, joka on viime vuosina aika ajoin noussut esiin turvapaikka- ja maahanmuuttoasioista käydyissä poliittisissa keskusteluissa, on ollut solidaarisuus. Kaikki jäsenvaltiot ovat yhtä mieltä siitä, että solidaarisuutta on lisättävä, eikä vain jäsenvaltioiden keskinäistä solidaarisuutta, vaan myös EU:n ja kolmansien maiden välistä solidaarisuutta. Tämä on se viesti, jonka haluamme Tukholman ohjelman välityksellä antaa.

Kuten alussa sanoin, olemme sitä mieltä, että tähän monimutkaiseen kysymykseen on löydettävä hyvin laajoja ja kestäviä ratkaisuja, jotka kattavat koko politiikanalan. Tämä on yksi syy siihen, ettei Tukholman ohjelmassa ole erillistä kohtaa solidaarisuudesta. Sen sijaan solidaarisuusnäkökulma sisältyy kaikkiin muihin kohtiin.

Yhtenä tärkeänä lähtökohtana tässä yhteydessä on se, että maahanmuuttoasioita tulisi lähestyä kokonaisvaltaisesti. Frontexin roolia olisi vahvistettava. Jäsen Keller mainitsi tämän puheessaan. Haluan tehdä erittäin selväksi, ettei Frontex yksin ole ratkaisu ongelmaan. Frontex on vastuussa jäsenvaltioiden rajavalvonnan koordinoinnista, mutta sillä ei ole valtuuksia esimerkiksi meripelastukseen. Välimerellä vallitsevassa tilanteessa kyse ei ole ensisijaisesti rajavalvonnan ongelmasta. Se on ongelma, joka vaatii monentyyppisiä toimia. Erityisen tärkeää on yhteistyön lisääminen alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa. Meidän on myös panostettava suoran avun muodossa annettavaan kehitysyhteistyöhön. Minusta on tärkeää korostaa, että Lissabonin sopimuksen tultua voimaan Euroopan parlamentti on erittäin aktiivisesti mukana kaikissa näissä toimita, jolloin myös toimien demokraattinen valvonta lisääntyy.

Kaiken tänään puhutun perusteella olen myös sitä mieltä, että meidän on tärkeää muistuttaa Lissabonin sopimuksen tuovan todella mukanaan aidon ja tärkeän muutoksen. Kyseessä on tietenkin suuri muutos, jossa tavanomainen lainsäädäntömenettely korvataan menettelyllä, jossa Euroopan parlamentti saa entistä vahvemman roolin useilla eri aloilla. En siis näe syytä jäsen Kellerin täällä ilmaisemaan huoleen näiden asioiden suhteen. Päinvastoin minusta tällä politiikanalalla edistytään huimaa vauhtia demokraattisen valvonnan lisäämisessä.

Arvoisa puhemies, kollegani Beatrice Askin tavoin haluan päättää puheenvuoroni muistuttamalla, että voitte mielellään lähettää meille mielipiteitänne sähköpostitse, jos ette päässeet esittämään niitä täällä tänään.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan nostaa esiin kolmen valiokuntanne tekemän erinomaisen työn: oikeudellisten asioiden valiokunnan, jonka puheenjohtaja Casini on täällä paikalla, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan, jota edustaa täällä puheenjohtaja López Aguilar, sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunnan. He ovat saaneet aikaan hyvin mielenkiintoisen asiakirjan, joka auttaa meitä ja puheenjohtajavaltio Ruotsia Tukholman ohjelman lopullisen version laatimisessa.

Kuten jäsen Busuttil sanoi, kansalaisilla on jo sisämarkkinat, mutta ei varsinaista vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta, vaikka Schengen-alueen ansiosta heille on pystytty takaamaan vapaa liikkuvuus. Meidän on pidettävä kiinni sen tuomista hyödyistä. Lisäisin vielä, että väärinkäytön ehkäisemiseen on laadittu omat ohjeet.

Mielestäni teksti vaikuttaa varsin tasapainoiselta. Kuunneltuani ihmisten toiveita olen vakuuttunut siitä, että tekstissä on otettu eri näkökohdat tasapuolisesti huomioon. Huomauttaisin myös, että laadimme Tukholman ohjelmaa maailmassa, jossa järjestäytynyt rikollisuus, tietoverkkorikollisuus ja terrorismi leviävät jatkuvasti ja jossa meidän on pystyttävä suojelemaan itseämme. Siinä Eurooppa voi tarjota lisäarvoa.

Tällä oikeudenkäyttöalueella on myös yhä enemmän kansalaisia, pariskuntia, joilla on kaksoiskansalaisuus, ja heidänkin täytyy voida käyttää oikeuksiaan siinä jäsenvaltiossa, jossa kulloinkin oleskelevat.

Haluan myös korostaa, että olemme edistyneet menettelyllisten takeiden suhteen, kuten ministeri Ask äsken niin hyvin selitti, ja se on yksi tärkeä osa Tukholman ohjelmaa. Otitte esimerkiksi erään Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisen tilanteen Kreikassa. Asiaa helpottaisi huomattavasti, jos meillä olisi yhteiset vähimmäismenettelyt. Jäsen Coelho käyttämä ilmausta lainatakseni olemme kuitenkin kulkeneet pitkän tien Tampereelta tähän pisteeseen.

Lisäisin vielä, ettemme voi myöskään hyväksyä nimitystä "Euroopan linnake". Ministeri Billström puhuikin jo tästä. Sekin on yksi merkki siitä, että EU:n maahanmuuttopolitiikka on tasapainossa. Jos torjumme laittoman maahanmuuton, se johtuu taustalla olevasta ihmiskaupasta ja järjestäytyneestä rikollisuudesta. Sitä ei käy kiistäminen. Mielestäni olemme kuitenkin onnistuneet luomaan avokätisen turvapaikkapolitiikan eurooppalaisten arvojen mukaisesti.

Arvoisa puhemies, en pysty vastaamaan kaikkiin kysymyksiin, koska aikaa on niukasti. Haluan sanoa vain sen, että Tukholman ohjelma on, kuten ministeri Ask sanoi, hyvin käytännönläheinen, ja sen pohjalta on helppo laatia toimintasuunnitelma, jonka puheenjohtajavaltio Espanja sitten panee täytäntöön, ja te, hyvät parlamentin jäsenet, olette tästä lähin mukana yhteislainsäätäjinä. Minusta tämä on ehdottomasti tehokas keino viedä eteenpäin vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta, jota kansalaiset niin kovasti haluavat.

Olen kiitollinen parlamentille työstä, jota se on jo tähän mennessä tehnyt ja tekee jatkossa, kun siitä on tullut yhteislainsäätävä oikeuden ja turvallisuuden alueella.

Puhemies. – (ES) Keskustelun päätteeksi olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Ihmisoikeuksien puolustaminen ja edistäminen ovat viime vuosina menettäneet merkitystään EU:n asialistalla ja jäsenvaltioiden turvallisuus on noussut ensisijaiseksi poliittiseksi tavoitteeksi. EU:n vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue on etenemässä ratkaisevaan vaiheeseen. Maastrichtin sopimuksen myötä yhteisön tasolla tuli käsiteltäväksi oikeus- ja sisäasioihin liittyviä kysymyksiä, jotka oli siihen asti ratkaistu yksinomaan hallitustenvälisesti. Tampereen ja Haagin ohjelmat antoivat merkittävän poliittisen sysäyksen näiden politiikanalojen lujittamiselle. Monivuotisessa Tukholman ohjelmassa puolestaan asetetaan ensisijaiset tavoitteet seuraaviksi viideksi vuodeksi, jotta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen hyödyt muuttuisivat todeksi kansalaisille. Ohjelma pannaan täytäntöön sen jälkeen, kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan. EU:n oikeus- ja sisäpolitiikan ja sen mukaisesti hyväksyttyjen toimien parlamentaarinen valvonta lisääntyy, kun yhteispäätösmenettely otetaan osaksi tavanomaista lainsäädäntömenettelyä.

Kinga Gál (PPE), kirjallinen. – (HU) Tukholman ohjelman laatimisen yhteydessä tavoitteenamme oli saada Euroopan kansalaiset tietoisiksi vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen konkreettisista hyödyistä. Kansalaisten Euroopan luomisessa on kuitenkin kysymys paljon muustakin kuin yksittäisen ohjelman laatimisesta. Lissabonin sopimus avaa kansalaisille uusia mahdollisuuksia näkemystensä esiin tuomiseen. Perusoikeuskirjassa vahvistetuista oikeuksista, vapauksista ja periaatteista tulee sitovia. Euroopan unioni voi nyt ratifioida Euroopan neuvoston ihmisoikeussopimuksen. Tämän säädöksen on tultava voimaan mahdollisimman pian. Tarvitsemme selkeän täytäntöönpanosuunnitelman näiden sitoumusten täyttämistä varten, jotta käytössä olevat uudet oikeudelliset rakenteet saavat kunnon sisältöä.

Se tulee olemaan Espanjan alkavan puheenjohtajakauden tehtävä. Lissabonin sopimuksen tullessa voimaan alkaa ihmisoikeuksien, ja myös vähemmistöjen oikeuksien, edistäminen yhteisön lainsäädännössä. Tukholman ohjelma muuntaa sen poliittiseksi tavoitteeksi, jotka konkretisoituvat tuleviksi vuosiksi suunnitelluissa toimintaohjelmissa. Tämän prosessin osana Euroopan unionin mahdollisuudet mutta myös sen velvollisuudet lisääntyvät joulukuun 1. päivästä lähtien.

Kinga Göncz (S&D), kirjallinen. – (HU) Yksi Tukholman ohjelman painopistealueista on perusoikeuksien toteuttaminen. Kun perusoikeuskirjasta tulee sitova ja EU liittyy osapuoleksi Euroopan ihmisoikeussopimukseen, Euroopan unionin velvollisuutena on vahvistaa Euroopan sitoutumista ihmisoikeuksiin sekä edistää mahdollisuuksien mukaan Euroopan kansalaisten tietoisuutta omista oikeuksistaan.

Nämä ovat varmasti tarpeellisia toimia, sillä ihmisoikeuksien peruseriaatteet vaativat jatkuvaa huomiota, ja meillä on tällä alalla myös EU:ssa vielä paljon tehtävää. Syrjinnän ja suvaitsemattomuuden lisääntyminen ovat yhä vakavampia sosiaalisia ongelmia. Kansalliset ja etniset vähemmistöt, etenkin romanit, homoseksuaalit ja vammaiset kohtaavat jonkinasteista syrjintää joka päivä. Siksi on tärkeää, että kaikki jäsenvaltiot panevat olemassa olevat direktiivit johdonmukaisesti täytäntöön ja neuvosto ulottaa suojelun kaikkiin riskiryhmiin hyväksymällä uuden, kattavan direktiiviluonnoksen.

Talouskriisin seurauksena rasismi ja muukalaisviha lisääntyvät, samoin kuin niistä aiheutuvat rikokset. Perusoikeusviraston mukaan tilastot eivät anna todellista kuvaa tilanteesta, koska uhrit eivät useimmiten ole tietoisia oikeuksistaan eivätkä käänny viranomaisten puoleen. EU:n toimielimet ja jäsenvaltiot ovat yhdessä vastuussa tilanteen muuttamisesta. Meidän on laadittava EU:n tasolla säädöksiä, joilla pystytään varmistamaan, että EU ja sen jäsenvaltiot suojelevat jatkossakin monimuotoisuutta eivätkä jätä tilaa väkivallalle.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Tukholman ohjelma velvoittaa Euroopan komission esittämään ehdotuksen Euroopan unionin liittymisestä Euroopan ihmisoikeussopimuksen osapuoleksi. Se on tärkeä ja merkittävä askel, jonka ansiosta pystymme luomaan yhdenmukaisen perusoikeuksien suojelun vähimmäistason Eurooppaan. Ihmisoikeussopimukseen liittymisen jälkeen EU:n toimielimiin kohdistuu

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

ulkopuolista, riippumatonta valvontaa, jonka tarkoituksena on selvittää, onko EU:n lainsäädäntö ja toiminta Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaista. Samalla EU pystyy puolustamaan kantojaan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa. Näin vältetään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätösten väliset eroavuudet.

Päätöslauselman 16 kohtaan viitaten pyydän, että neuvottelut EU:n liittymiseksi Euroopan ihmisoikeussopimukseen aloitettaisiin mahdollisimman pian. Keskustelun kohteena olevaan päätöslauselmaan liittyen vaadin, että Puola sanoutuu välittömästi irti perusoikeuskirjan soveltamisesta Puolaan ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tehdystä pöytäkirjasta. Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä perusoikeuskirjaa sovelletaan kaikkiin vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan yhteisen alueen puitteissa toteutettaviin toimenpiteisiin. On häpeällistä, että Puolan oikeistolaiset viranomaiset kieltävät katolisen kirkon painostuksen edessä puolalaisilta heille kuuluvia oikeuksia. Puolan kansalaisten tulisi saada nauttia samoista oikeuksista kuin muidenkin EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten. Jos emme halua puolalaisten olevan kakkosluokan kansalaisia EU:ssa, perusoikeuskirja on hyväksyttävä kokonaisuudessaan.

Csaba Sógor (PPE), kirjallinen. – (HU) Yksi Tukholman ohjelman tärkeä osa koskee riskiryhmien suojelun lisäämistä. Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen luomista on mahdotonta ajatella ilman kaikenlaisen syrjinnän kieltoa. Kielto ei kuitenkaan ole riittävän kattava. Euroopan unionin on ryhdyttävä erityisiin toimiin kaikenlaista syrjintää vastaan, sillä se on ainoa keino, jolla Euroopan kansalaisia voidaan palvella kunnolla tällä alalla. Haluaisin mainita vain yhden tällaisista syrjivistä toimenpiteistä, joka koskettaa perinteisiä kansallisia vähemmistöjä. Kahdessa EU:n jäsenvaltiossa on tälläkin hetkellä käynnissä kielellinen joukkotuhonta. Siksi pyytäisin Eurooppa-neuvostoa ja tulevaa puheenjohtajavaltiota Espanjaa uhraamaan Tukholman ohjelman täytäntöönpanossa hieman enemmän huomiota syrjivien toimenpiteiden ehkäisemiseen. Muussa tapauksessa ohjelma ei palvele kaikkien EU:n kansalaisten, vaan ainoastaan enemmistökansojen jäsenten etuja.

Puhetta johti

varapuhemies **Pál SCHMITT**

10. Laittomien maahanmuuttajien yhteiset maasta poistamiset Afganistaniin ja muihin kolmansiiin maihin (keskustelu)

Puhemies. – (HU) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat laittomien maahanmuuttajien yhteisistä maasta poistamisista Afganistaniin ja muihin kolmansiiin maihin.

Tobias Billström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aluksi haluan kiittää teitä tilaisuudesta saada tulla tänne tänään keskustelemaan kanssanne tästä tärkeästä asiasta. Jotkut parlamentin jäsenet ovat jo tästä asiasta kysyneetkin, ja on selvää, että siitä ollaan huolissaan. Toivon, että voin selventää tänään neuvoston näkemystä asiasta ja vastata kysymyksiinne.

Euroopan unionin yhteistyön peruseriaatteita ovat oikeusvaltion sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen. Niiden tulee olla ohjenuorina jäsenvaltioiden yhteistyölle unionissa. Nämä periaatteet ovat turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskevan yhteistyön lähtökohtana, ja niin on oltava myös tulevaisuudessa.

EU:n yhteistyö maahanmuuton alalla on muutaman viime vuoden aikana kehittynyt nopeasti ja siihen kuuluu lukuisia sekä eri säädöksiä että muuntyyppisiä toimia. Kysymyksessä turvapaikanhakijoiden oikeuksista haluan kiinnittää huomion siihen, mikä on turvapaikkayhteistyön perustavoite. Työn tarkoituksena on luoda yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä, jolla tarjotaan ihmisille suojelua pakolaisten oikeusasemasta tehdyn Geneven yleissopimuksen sekä suojelun tarpeessa olevia ihmisiä koskevien kansainvälisten sopimusten mukaisesti. Tähän yhteistyö käsittää säännöksiä, joiden perusteella voidaan tarjota toissijaista suojelua, ja säännöksiä turvapaikkamenettelystä, vastaanotosta ja palauttamisesta. Säännökset kattavat koko turvapaikkaoikeuden alan ja muodostavat yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän perustan.

Keskeinen säädös turvapaikkaoikeuden alalla on Dublinin asetus, jossa vahvistetaan ne kriteerit ja mekanismit, joiden nojalla kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkinnasta vastaava jäsenvaltio määräytyy. Sen ohella keskeisiä ovat vastaanottodirektiivi, jolla annetaan turvapaikanhakijoiden vastaanottoa koskevat vähimmäisnormit, sekä aseman määrittelyä koskeva direktiivi, jossa määritetään vähimmäisnormit ratkaisun siinä, milloin kolmannen maan kansalaista olisi pidettävä kansainvälisen suojelun tarpeessa olevana. Turvapaikkamenettelyjä koskevalla direktiivillä on säädetty jäsenvaltioiden menettelyjen vähimmäisnormit kansainvälistä suojelun myöntämiseen tai sen epäämiseen.

Kaikki nämä säädökset ovat parhaillaan tarkistettavina, ja aikomuksena on yhtenäistää edelleen jäsenvaltioiden tätä alaa koskevaa lainsäädäntöä, jotta siitä saadaan eheämpi ja tehokkaampi. Ehdotetuista muutoksista päätetään yhteispäätösmenettelyllä, mikä tarkoittaa, että meillä on tulevaisuudessa yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän kehittämiseen laaja poliittinen perusta.

Hyvin hallinnoitu maahanmuutto sisältää sekä sen, että luodaan mahdollisuuksia Euroopan unioniin laillisesti tuleville ihmisille, että sen, että on mahdollista lähettää takaisin ihmiset, jotka eivät täytä alueelle tulon tai siellä oleskelun ehtoja tai joiden turvapaikan saanti ei ole perusteltu. Mitä tulee perusoikeuksiin niiden henkilöiden osalta, joilla ei ole oikeutta jäädä Euroopan unionin alueelle, haluaisin ensiksi viitata EU:n kaiken toiminnan perustana oleviin yleisiin oikeudellisiin periaatteisiin, ja toiseksi erityisesti niihin sääntöihin, joita sovelletaan kolmansien maiden kansalaisiin, joilla ei ole oikeutta tulla jäsenvaltioon ja oleskella siellä laillisesti. Nämä säännöt on annettu palauttamista koskevassa direktiivissä, jonka Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyivät vuonna 2008. Direktiivi on ensimmäinen tärkeä askel kohti lainsäädäntöä, jonka tarkoituksena on luoda oikeudenmukaiset ja avoimet menettelyt ja siten saada aikaan Euroopan tasolla nykyistä tehokkaampi palauttamispolitiikka. Yksi palauttamista koskevan työn kulmakivistä on, että sen on perustuttava oikeusvarmuuteen ja oltava humaanista ja tehokasta.

Palauttamista koskeva työ käsittää myös säännökset yhteisistä palautuslennoista. Neuvoston päätös yhteislentojen järjestämisestä niiden kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi, joille ei ole myönnetty oleskelulupaa tai turvapaikkaa, hyväksyttiin vuonna 2002 osana palauttamista koskevaa toimintaohjelmaa. Yhteislentojen järjestäminen on tehokasta resurssien käyttöä ja auttaa parantamaan operatiivista yhteistyötä jäsenvaltioiden kesken. Haluan joka tapauksessa korostaa, että kyse ei ole kollektiivisista karkotuspäätöksistä. On kyse yhteistyöjärjestelystä, jolla pyritään hyödyntämään jäsenvaltioiden kapasiteettia nykyistä tehokkaammin. Neuvoston päätökseen liittyneissä yhteisissä suuntaviivoissa todetaan, että yhteislentoja voidaan järjestää henkilöille, jotka eivät ole täyttäneet tai eivät enää täytä maahantulon, oleskelun tai asumisen edellytyksiä Euroopan unionin jäsenvaltiossa. Järjestävän jäsenvaltion ja kunkin osallistuvan jäsenvaltion on varmistettava, että joka ainoan sen vastuulle kuuluvan palautettavan oikeudellinen tilanne sallii palauttamisen.

Asetuksessa Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston Frontexin perustamisesta tälle virastolle annetaan mahdollisuus tarjota jäsenvaltioille tarpeellista tukea palautuksiin liittyvien yhteisten toimien järjestämiseksi. Kuluvan vuoden lokakuussa Eurooppa-neuvosto myös pyysi Frontexia tutkimaan mahdollisuutta rahoittaa palauttamisessa käytettäviä yhteislentoja.

Kaikkien näiden toimien tarkoituksena on varmistaa, että kansainvälistä suojelua voidaan antaa sitä tarvitseville ja että EU:n alueella laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palautus hoidetaan oikeudellisesti varmalla ja lainmukaisella tavalla. Yhteislentojen käyttö palauttamisessa ei tarkoita, että rikottaisiin palauttamiskieltoa koskeva periaatetta tai kierretäisiin yksilöllisen tutkimuksen vaatimusta. Jäsenvaltioilta odotetaan, että ne ottavat huomioon jokaisen palautuksen kohteena olevan henkilön erityistilanteen, myös mahdollisen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen. Tämä luonnollisesti koskee myös niitä henkilöitä, jotka ovat tulleet Afganistanista.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, yhteisön soveltama palauttamispolitiikka on ilman muuta tärkeä asia, mutta se on vain yksi osa kokonaisvaltaista maahanmuuttopolitiikkaa. Eurooppa-neuvoston viime vuoden syyskuussa hyväksymässä Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa vahvistetaan unionin sitoutuminen kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan suhteessa maahanmuuttoon. Tämä merkitsee, että maahanmuuttokysymysten tulisi olla kiinteä osa EU:n ulkosuhteita, ja jotta maahanmuuton hallinta olisi tehokasta, sen on tärkeää olla yhtenäistä. Myös tämä vaatii läheistä kumppanuutta alkuperä-, kauttakulku- ja kohdemaiden kesken.

Tukholman ohjelma, josta keskustelimme aikaisemmin tänä iltapäivänä, luonnollisesti vahvistaa ja kehittää edelleen tätä yleistä strategiaa.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, yritän palauttaa mieliin ne pääperiaatteet, jotka ohjaavat toimintatapaamme näissä maahanmuuttoon ja palauttamiseen liittyvissä ongelmissa.

Eurooppalainen lainsäädäntö velvoittaa jäsenvaltiot takaamaan sen, että niiden alueella oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset voivat halutessaan pyytää kansainvälistä suojelua. Kun kyseisille kansalaisille, tässä tapauksessa afganistanilaisille, on myönnetty jokin kansainvälinen suojelu, jäsenvaltioiden on tutkittava jokainen turvapaikkahakemus ja sovellettava eurooppalaisessa lainsäädännössä vahvistettuja kriteereitä ja otettava huomioon jokaisen turvapaikanhakijan erityisolosuhteet. Jäsenvaltioiden on päätettävä, voiko

turvapaikanhakija vaatia pakolaisen asemaa, ja jos hän ei täytä pakolaisaseman saamisen kriteereitä, jäsenvaltioiden on tarkistettava, voiko hän saada niin sanottua toissijaista suojelua.

Käyn tässä periaatteet läpi. Ensimmäinen niistä on, että kolmansien maiden kansalaisia ei saa lähettää takaisin omaan maahansa, jos he ovat vaarassa joutua vakavien hyökkäysten kohteeksi. Euroopan unionin lainsäädännössä, tarkemmin sanottuna aseman määrittelyä koskevassa direktiivissä, todetaan, että jäsenvaltioiden on noudatettava palauttamiskiellon periaatetta kansainvälisten velvoitteidensa mukaisesti. Siksi jäsenvaltioilla ei ole lupaa lähettää takaisin Afganistaniin henkilöitä, jotka ovat Geneven yleissopimuksessa tarkoitettuja pakolaisia tai joille on myönnetty toissijainen suojelu. Lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että palautusoperaatioiden toteuttamisessa ei rikota Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklaa, jossa jäsenvaltiot velvoitetaan takaamaan, että ketään henkilöä ei lähetetä takaisin omaan maahansa, jos hän palattuaan on vaarassa joutua vainotuksi tai vakavan hyökkäyksen kohteeksi.

Toisena on seikka, että hakemuksia ei voi mitenkään yleistää, kun kyseessä on palautusoperaatioiden asianmukaisuus Afganistanin tapauksessa. Afganistan on yksi Euroopan unionin alueella olevien turvapaikanhakijoiden tärkeimmistä alkuperämaista. On lisättävä, että Eurooppaan ei kuitenkaan tule kuin pieni murto-osa afgaanipakolaisten suuresta määrästä, sillä pakolaisten enemmistö oleskelee naapurimaissa, etupäässä Iranissa ja Pakistanissa.

Ei voida tehdä yleisiä johtopäätöksiä siitä, olisivatko afganistanilaisten pakkopalautukset kotimaahansa yhteisön lainsäädännön, Euroopan ihmisoikeussopimuksen tai Euroopan unionin peruskirjan vastaisia. On sen valtion asia, jossa hakemukset tehdään, päättää jokaisesta hakemuksesta sen sisältämien erityisten asianhaarojen perusteella. Hakemusten tutkinnassa jäsenvaltioiden on otettava huomioon asiaankuuluvat erityisolosuhteet ja ratkaistava niiden perusteella, tarvitseeko tietty hakija suojelua.

Tämä merkitsee, että poliittiset ja humanitaariset turvallisuusolot ja ihmisoikeusolot Afganistanissa tutkitaan. Se merkitsee myös sitä, että tutkitaan tilanne juuri siinä maassa, josta hakija on kotoisin, samoin kuin kyseisen henkilön erityisolosuhteet, kuten hänen perhetilanteensa, hänen toimintansa alkuperämaassa tai mahdolliset muut erityiset asianhaarat, joiden vuoksi häntä voidaan pitää haavoittuvana.

Yleisiä johtopäätöksiä Afganistanista peräisin olevien turvapaikanhakijoiden suojelun tarpeesta ei voida tehdä, mutta tilastot osoittavat, että tämän ryhmän saamien myönteisten päätösten määrä on muutaman viime kuukauden aikana noussut. Vuoden 2009 ensimmäisellä puoliskolla miltei 50 prosenttia Afganistanista tulevista turvapaikanhakijoista sai kansainvälistä suojelua Euroopan unionissa, kun vastaava luku vuoden 2008 viimeisellä neljänneksellä oli 30 prosenttia.

Tulen nyt toiseen kysymykseen: mitkä ehdot on täytettävä ennen kuin päätös palauttamisoperaatioon ryhtymisestä tehdään? Taannoisessa lausunnossani Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan yhteisestä operaatiota afganistanilaisten palauttamiseksi Kabuliin esitin, että ennen kuin jäsenvaltiot voivat palauttaa yksittäisen henkilön Afganistanin kaltaiseen kolmanteen maahan, niiden tuli toteuttaa kolme varotointoa.

Niiden oli ensinnäkin taattava, että kyseinen pakolainen ei halunnut hakea kansainvälistä suojelua. Toiseksi, jos kansainvälistä suojelua koskeva hakemus oli tehty, niiden oli varmistettava, että kyseinen hakemus oli tutkittu perusteellisesti ja yksilökohtaisesti ja hylätty asianmukaisen arviointimenettelyn jälkeen. Kolmanneksi niiden oli varmistettava, että alkuperämaahansa palautetun maahanmuuttajan henki ei ole siellä vaarassa.

Komissio on yrittänyt saada lisäselvyyttä tämän Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan toteuttaman afganistanilaisten palauttamisoperaation asiaintilasta. Komissiolla ei kuitenkaan ole tällä hetkellä mitään tietoja, jotka viittaisivat siihen, että kyseiset henkilöt eivät olisi täyttäneet näitä kolmea ehtoa.

Entä miten tulee suhtautua näihin useita palautettavia henkilöitä käsittäviin palauttamisoperaatioihin, jos jokaisen henkilön tapaus oli arvioitu yksilökohtaisesti?

Euroopan ihmisoikeussopimuksen 4. lisäpöytäkirjassa kielletään joukkokarkotukset. Ei kuitenkaan ole oikeudellista tai muutenkaan periaatteellista estettä toteuttaa palauttamista yhdessä, esimerkiksi samaa lentoa käyttäen silloin, kun palauttamistoimiin on ryhdytty yksilökohtaisesti, kutakin henkilöä koskevan erillisen päätöksen nojalla. Oikeudellista estettä ei ole myöskään sille, että useat jäsenvaltiot järjestävät nämä operaatiot yhdessä.

Jo Frontexin nykyinen mandaatti mahdollistaa operatiivisen yhteistyön yhteisissä palauttamisoperaatioissa. Eurooppa-neuvosto on pyytänyt Frontexin operatiivisen toimivallan vahvistamista ja erityisesti sitä, että harkittaisiin mahdollisuutta vuokrata säännöllisesti lentokoneita näiden operaatioiden toteuttamiseksi.

Näiden yhteisten toimenpiteiden pitäisi tehostaa palauttamisoperaatioita logistiselta kannalta, ja niistä voi myös olla monenlaista suotavaa hyötyä palauttamisiin, jotka ovat aina tuskallisia.

On myös syytä panna merkille, että vaikka useimmat jäsenvaltiot eivät ole vielä saattaneet palauttamista koskevaa direktiiviä osaksi lainsäädäntöään, komissio kehottaa niitä tässä vaiheessa varmistamaan, että niiden palauttamispäätökset ovat tämän direktiivin sääntöjen mukaisia. Tämä tarkoittaa erityisesti sitä, että painopisteen on oltava vapaaehtoisessa paluussa, että palauttamispäätöksiä täytyy voida valittaa, ja että haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden yksilölliset tarpeet otetaan huomioon. Kyseinen palauttamisdirektiivi ei ole vielä voimassa. Se tulee voimaan pian, ja se mahdollistaa joidenkin lisätakuiden kyseessä oleville henkilöille.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tässä olivat siis vastaukset, jotka halusin antaa, ja ne perustuvat yhteisön lainsäädäntöön. Kuten neuvoston puheenjohtaja Billströmin selvitti, yritämme luonnollisesti kaikissa näissä ongelmissa löytää oikean tasapainon, kun yhtäältä haluamme vastaanottaa ne, joita vainotaan poliittisista syistä ja joita on aidosti suojeltava, ja kun sitten toisaalta on myös tunnustettava, että joitakin hakemuksia ei ole syytä hyväksyä. Siten tasapainon löytäminen tässä on vaikeaa, ja komissio seuraa asiaa tiiviisti.

Tässä on sanottavani parlamentille, ja luonnollisesti kuuntelen puheenvuorot, jotka seuraavat tätä esitystäni.

Véronique Mathieu, *PPE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, unionilla on velvollisuus tarjota ihmisarvon mukaiset vastaanotto-olosuhteet sotaa ja vainoa pakeneville ihmisille ja tarjota heille kansainvälistä suojelua unionin arvojen mukaisella tavalla.

Euroopan unioni on kuitenkin joutunut vuosikausia kamppailemaan eri ryhmistä koostuvien muuttovirtojen ja salakauppiaiden verkostojen kanssa, jotka väärinkäyttävät kansallisia turvapaikkajärjestelmiä hankkiakseen maahanpääsyn henkilöille, jotka eivät täytä kyseisten järjestelmien piiriin pääsyn ehtoja

Mitä siis voimme tehdä? Tätä on kysytty kaikissa jäsenvaltioissamme. Tosiasia on, että jäsenvaltioiden vastaanottokyky on rajallinen. Suojelujärjestelmiä on tarjottava ihmisille, jotka täyttävät objektiiviset kriteerit, ja jos haluamme säilyttää turvapaikanhakijoiden vastaanottamisen perinteemme, asenteemme on oltava päättäväinen silloin, kun näitä turvapaikkamenettelyjä käytetään mahdollistamaan taloudellisista syistä tapahtuva maahanmuutto.

Tärkeää on painottaa myös, että kaikki ne maat, jotka ovat Afganistanista ja Irakista peräisin olevien laittoman maahanmuuton verkostojen kohteina, panevat toimeen pakkoon perustuvia palauttamisia. Niillä on velvollisuus tehdä niin. Tunnetusti useat EU:n jäsenvaltiot panevat näitä toimia täytäntöön, ja ne tekevät niin poliittisesta vakaumuksesta riippumatta.

Unionissa ei ole enää poliittista erimielisyyttä näistä kysymyksistä, ja tämä yhteisymmärrys mahdollistaa sen, että lähitulevaisuudessa näitä operaatioita voidaan toteuttaa Frontexin rahoittamina. Tätä aloitetta, yhteistä välinettä muuttovirtojen hallitsemiseksi, on pidettävä hyvin tärkeänä. Haluaisin myös muistuttaa, että palauttamisoperaatiot ovat kaikkea muuta kuin joukkokarkotuksia, ja viittaan tässä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntöön.

Strasbourgin tuomioistuin kieltää kaikki toimenpiteet, joilla ulkomaalaiset velvoitetaan lähtemään maasta ryhmissä, mutta se todella antaa luvan tapauksiin, joissa kyseiseen toimenpiteeseen ryhdytään kunkin ulkomaalaisen yksilökohtaisen tilanteen hyväksyttävän ja objektiivisen tutkinnan jälkeen.

Kansainvälinen ja eurooppalainen pakolaislainsäädäntö on riittävän monitahoinen, jotta sillä pystytään varmistamaan, että nämä karkotusmenettelyt ovat tarkasti kontrolloituja ja ne toteutetaan olennaista ihmisarvon periaatetta kunnioittaen.

Sylvie Guillaume, *S&D-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut puhujia tarkoin, mutta haluaisin silti osaltani käsitellä niitä monia kysymyksiä ja huolenaiheita, joita tähän edessämme olevaan kysymykseen liittyy. Tässä tulen pakostakin kahteen tuoreeseen esimerkkiin.

Ensimmäinen koskee 27 afganistanilaisten karkottamista Kabuliin osana Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan järjestämää ryhmäkarkotusta. Haluan tietää, pitävätkö komissio ja neuvosto Afganistania maana, jossa karkotettujen fyysinen koskemattomuus on taattu.

Komissio on juuri kertonut meille, ettei se pystynyt takaamaan, että nämä karkotukset olisi tehty vasta sitten, kun olisi todettu, että kyseiset henkilöt eivät olleet jättäneet kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta, tai että heidän mahdollisen hakemuksensa tutkinta olisi tehty kyseisen menettelyn jokaista vaihetta noudattaen.

Toinen esimerkki koskee Saksan, Belgian ja Itävallan toteuttamaa romanien karkottamista Kosovoon, jonka kanssa nämä maat ovat solmineet takaisinottosopimuksen. Näin siitä huolimatta, että YK:n pakolaisjärjestö UNHCR katsoo 9. marraskuuta antamassaan suosituksessa, että romanien, riippumatta siitä missä päin Kosovoa he asuvat, liikkumisvapautta ja perusoikeuksien käyttöä rajoitetaan jatkuvasti ja ankarasti, ja että heihin kerrotaan kohdistetun uhkailua ja fyysistä väkivaltaa.

Tämän vuoksi haluan saada selvyyttä kolmeen asiaan. Miksi aseman määrittelyä koskevan direktiivin 15 artiklan c kohta pannaan niin kehnosti täytäntöön? Kyseisessä direktiivissähan myönnetään oikeus toissijaiseen suojelun henkilöille, joihin kohdistuu – lainaan suoraan – ”...uhkaava vakava ja henkilökohtainen vaara, joka johtuu mielivaltaisesta väkivallasta kansainvälisen tai maan sisäisen aseellisen selkkauksen yhteydessä”?

Toiseksi kysyn: voidaanko pitää hyväksyttävänä ajatusta, että on oikeutettua karkottaa laittomasti EU:n alueella olevia henkilöitä siksi, etteivät he ole tehneet kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta, vaikka tiedetään, että Dublin II -asetuksen takia monet potentiaaliset turvapaikanhakijat eivät jätä hakemusta siinä valtiossa, johon he ensiksi saapuvat, koska he pitävät mahdollisuuksiaan onnistua vähäisinä ja koska vastaanotto-olosuhteet ovat tyrmistyttävät?

Lopuksi kolmas kysymykseni: Lopuksi kolmas kysymykseni: jos jäsenvaltiot vahvistavat neuvoston 29. ja 30. lokakuuta tekemän päätöksen, joka koskee mahdollisuutta vuokrata palautuksiin säännöllisesti yhteisiä, Frontexin rahoittamia tilauslentoja, aikovatko ne todella myös sopia eurooppalaisesta turvallisten maiden luettelosta ja luoda ripeästi sellaisen yhteisen turvapaikkajärjestelmän, jossa pakolaisaseman tutkintaa, myöntämistä ja siinä toimimista koskevat ehdot ovat yhdenmukaiset?

Marielle De Sarnez, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, ensinnäkin haluan kertoa surusta, jota lukuisat eurooppalaiset tunsivat, kun kaksi EU:n jäsenvaltiota 20. lokakuuta pani toimeen Afganistanista peräisin olevien maahanmuuttajien pakkopalauttamisen. Tuolloin palautettiin kolme henkilöä Ranskasta ja 24 henkilöä Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Nuo miehet, jotka olivat lähteneet Eurooppaan sotaa käyvästä maasta ajatellen, että he voisivat hakea täällä turvapaikkaa ja suojelua, on siten lähetetty takaisin maahan, joka on yhä sodassa ja jossa heidän turvallisuuttaan ei voida mitenkään taata.

Tämä on vastoin käsitystämme ihmisoikeuksista. Voitte myös kuvitella hämmästykseni, kun muutama päivä myöhemmin näin – on ilmeistä, että nämä asiat eivät ole vailla yhteyttä – että Euroopan huippukokous varautui niin yhteisten charterlentojen järjestämiseen kuin niiden rahoittamiseen, mikä on uusi kehityspiirre – Euroopan unionin talousarviosta!

Arvoisa komission jäsen, tällaista Eurooppaa emme halua. Eurooppa ei halua antaa oikeutusta sellaisille kansallisille käytänteille, joilla loukataan ihmisten perusoikeuksia. On liian helppoa osoittaa sormella Eurooppaa. Kun saan esimerkiksi kuulla Ranskan maahanmuuttoministerin ilmoittavan, että pakkopalauttamiset olisi tehtävä Euroopan nimissä, voin sanoa teille, että tällaista Eurooppaa perustajaisät eivät halunneet.

Pyysitte Pariisia ja Lontoota varmistamaan, että karkotetuilla afgaaneilla todella oli tilaisuus hakea turvapaikkaa, että tämä hakemus hylättiin, ja että heitä ei uhannut vaara alueella, jonne heidät palautettiin. Haluaisin siksi saada nimenomaisen vahvistuksen siitä, että joka ainoa turvapaikkahakemus todella tutkittiin yksilöllisesti.

Haluaisin myös tietää, pitääkö komissio Afganistania turvallisena maana, ja mikäli ei pidä, haluaisin tietää, onko komissio yhtä mieltä siitä, että tässä pakkopalauttamisessa rikottiin Geneven yleissopimuksen 3 artiklaa.

Olen kiitollinen kaikista selvityksistä, joita voitte antaa meille.

Hélène Flautre, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, aluksi haluaisin sanoa, että olen hyvin iloinen siitä, että meillä on tänään tämä keskustelu, koska on selvää, että valtioiden ja hallitusten päämiehet olivat odottaneet, että laittomien maahanmuuttajien karkotus Euroopan unionista Afganistaniin olisi hoitunut ilman mitään hämminkiä. Niinhän ei kuitenkaan ole.

Niin ei ole, ja siihen on kaksi syytä: ensinnäkin Euroopan komissio on pyytänyt tietoja Yhdistyneeltä kuningaskunnalta ja Ranskan hallitukselta, mikä on hyvä asia, ja toiseksi meillä on tänään tätä aihetta koskeva keskustelu.

Asiasta on jo esitetty kysymyksiä. Onko Afganistan turvallinen maa? No, sitä pitäisi kysyä Barack Obamalta, joka on juuri päättänyt lähettää sinne 34 000 sotilasta. Mikään armeija ei pysty takaamaan miestensä henkeä Afganistanissa. Pitäisikö meidän muka kyetä takaamaan, että maahan palauttamiemme muuttajien henki ei ole vaarassa? Tilanne on naurettava, eikä myöskään UNHCR kannata sitä, koska se on antanut jäsenvaltioille suosituksen olla jatkamatta tällaisia karkotuksia.

Toinen asia on, että joukkokarkotuksiin liittyy monitulkintaisuutta. Kaikki – ja minä ennen kaikkea – pitävät hyvänä asiana perusoikeuskirjan tulevaa sitovaa luonnetta. Sen 19 artiklan 1 kohdassa sanotaan: ”Joukkokarkotukset kielletään”.

Sanotte meille, ettei tässä ollut kyse joukkokarkotuksesta. Neuvoston puheenjohtajalla Billströmillä on viehättävä tapa ilmaista asia, kun hän kertoo meille, että tämä on järkevää resurssien käyttöä. Pian meille myydään yhteisiä charterlentoja samalla tavalla kuin autoilijoiden kimpapakyytejä, jotta maapallon lämpötilan nousua hillittäisiin. Kyllähän tässä on rajat! Mihin asetatte ne rajat?

Voin kertoa teille edustajana, joka on valittu Pas-de-Calais'sta, missä asuu paljon afganistanilaisia – jotka ovat sitä paitsi vaikuttaneet näiden Ranskan ministeri Bessonin järjestämien palauttamisten käynnistämiseen – että kun Ranskan hallitus päättää viestintätarkoituksissa järjestää joukkopalauttamisoperaation ja kääntää sen mediatapahtumaksi, Pas-de-Calais'ssa on pidätyksiä. Ne ovat joukkopidätyksiä, ja ne ovat laittomia, koska ne ovat syrjiviä.

Siksi emme ehdottomasti voi taata sitä, mitä te, varapuheenjohtaja Barrot, sanotte. Teidän mukaannehan kyseessä oli yhteinen operaatio, jossa henkilöt olisi yksilöllisen arvioinnin jälkeen todettu laittomiksi maahanmuuttajiksi. Tässä on todella kyse joukkokarkotuksesta, koska pidätys oli kollektiivinen.

Marie-Christine Vergiat, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, tämän keskustelun käymistä voi tavallaan pitää hyvänä asiana. Minä kuitenkin olen tyrmistynyt siitä höpötyksestä, jota täällä on saatu kuulla. Lopetetaan sanoilla leikkiminen. Kyllä vain, joukkokarkotuksia todellakin järjestettiin.

Euroopan unioni ylpeilee kovin ihmisoikeuksien puolustamisella. Oikeus turvapaikkaan on yksi noista perusoikeuksista. Kuitenkin nyt afganistanilaisia on karkotettu sotaa käyvään maahan, ja sotaan siellä osallistuvat parhaillaan useat Euroopan maat.

Arvoisa varapuheenjohtaja Barrot, olen pahoillani, mutta kyseinen lainsäädäntö on yhtä paljon eurooppalaista kuin kansallista lainsäädäntöä, eikä teidän kannata viitata kunkin maan kansalliseen tilanteeseen. Suuri osa syntyneistä tilanteista johtuu palauttamisdirektiivistä, jota kutsun mieluummin häpeädirektiiviksi, koska direktiivi on kaikkien ihmisoikeuksien puolustajien kannalta häpeällinen. Tiedätte, että turvapaikanhakijoita kohdellaan Euroopan maissa hyvin erilaisin tavoin, ja juuri näiden erojen vuoksi afganistanilaiset eivät pysty hakemaan turvapaikkaa hyvissä olosuhteissa.

Siksi yhdyin kaikkiin kollegoitteni esittämiin kysymyksiin ja pyydän teitä huolehtimaan siitä, että tämän politiikan tulokset nyt arvioidaan ja se tehdään tapauskohtaisesti.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, annan tukeni Yhdistyneen kuningaskunnan työväenpuolueen hallitukselle ja Ranskan hallitukselle Afganistanista tulleiden maahanmuuttajien lähettämiseksi takaisin omaan maahansa.

Toisin kuin mitä muutamat henkilöt ovat sanoneet, näiden ihmisten poliittista turvapaikkaa koskevat hakemukset oli hylätty, ja tämä kahdensivlinen aloite on nyt laajennettava Euroopan tasolle. Muuttoliikkeen aiheuttamat paineet ovat haaste, joka meidän on otettava vastaan yhdessä. Se on logiikkana myös muutama kuukausi sitten Ranskan puheenjohtajakaudella hyväksytyssä maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa. Meidän on nyt mentävä pidemmälle eli yhdistettävä resurssejamme ja järjestettävä Frontexin rahoituksella yhteisiä paluulentoja.

27 jäsenvaltion päätös pyytää komissiolta tutkimus asiasta on ensimmäinen askel. Arvoisa komission jäsen, toivon, että komissio tukee kyseistä ehdotusta. Näin siksi, että meiltä odottaa laittoman maahanmuuton torjuntaa sekä suuri yleisö että erityisesti laillisesti maahan tullut väestö.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, Geneven sopimuksen pakolaismääritelmän mukaan jokaisen henkilön kohdalla on tutkittava turvapaikan saamisen edellytykset erikseen. Kuten kuulumme edellisessä puheenvuorossa, turvapaikkahakemukset oli käsitelty asianmukaisesti ja yhteispalautus on voitu tehdä, mikäli jokaisen kohdalla on tutkittu nämä edellytykset erikseen.

Se, mikä tätä salia ja minua huolestuttaa on se, että Afganistanin turvallisuustilanne on sellainen, ettemme tiedä, voidaanko sinne palauttaa ketään henkilöä. Muun muassa Suomessa tämä tilanne on ratkaistu sillä tavalla, että vaikka henkilökohtaiset pakolaisuuden määritelmät eivät olisi täyttyneet, eli turvapaikkaoikeutta ei myönnetä, niin on annettu väliaikainen oleskelulupa, koska sotaa käyvään maahan ei haluta palauttaa ihmisiä. Turvallisuustilanne Afganistanissa on liian vaarallinen, jotta sinne voitaisiin palauttaa tällä hetkellä ketään, mutta sen jälkeen, kun tilanne on rauhoittunut, nämä henkilöt palautetaan.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin mainita seuraavan asian. Työskentelin useita vuosia Puolan kansallisen puolustuksen ministeriössä, ja siinä yhteydessä olen ollut Afganistanissa useita kertoja, koska siellä palvelee 2 000 puolalaista sotilasta. Tilanne on dramaattinen siksi, että siellä on epätoivoisia ihmisiä, jotka eivät kestä siellä olevaa vaikeaa tilannetta, koska heidän ympärillään käydään kaiken aikaa sotaa. Toisaalta siellä on ihmisiä, jotka – en epäröi sanoa tätä – pelaavat kahdella puolella. Päivällä he tukevat niitä, jotka ovat nyt vallassa, ja yöllä he auttavat talibaneja. Näin ollen peruskysymykseni on seuraava: Onko meillä välineet ja kyky arvioida Eurooppaan tulijoiden todellisia aikomuksia ja tilanteista? Luulen, että jotkut tulevat yksinkertaisesti siksi, etteivät näe muuta ulospääsyä, mutta on myös paljon tapauksia, joissa ihmiset toimivat monella puolella.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, minusta osa keskustelusta on ollut hieman omituista. Miksi ihmiset ovat täällä laittomasti? He ovat täällä laittomasti siksi, ettei heillä ole mitään muuta keinoa, ei mitään laillista tapaa päästä pois sotaa käyvästä maastaan. Heillä ei ole mitään keinoa päästä tänne laillisesti, joten ei ole todellakaan yllättävää, että toteamme heidän tulevan tänne laittomasti. Me kaikki tiedämme, miten vaikea on hakea turvapaikkaa ja saada se. Geneven yleissopimushan on jokseenkin ehdoton, ja henkilön on todistettava, että häntä henkilökohtaisesti vainotaan, mikä luonnollisesti on vaikeaa, jos henkilö pakenee sotaa. Nyt te sanotte, että juuri siksi, että he eivät saaneet turvapaikkahakemustaan läpi, meidän pitäisi lähettää heidät takaisin Afganistaniin, missä käydään sotaa ja missä ihmiset eivät voi selviytyä hengissä, missä ei ole mitään tapaa ansaita elantoa ja missä sivumennen sanottuna on myös ankara sota naisia vastaan. Siksi juuri tämän viimeksi mainitun seikan perusteella kaikille sieltä pakeneville naisille olisi myönnettävä turvapaikka.

Kehotan kaikkia jäsenvaltioita ja komissiota toimimaan sen puolesta, ettei näitä ihmisiä lähetetä takaisin Afganistaniin.

Tobias Billström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän teistä monista mielenkiintoisista puheenvuoroistanne tässä keskustelussa. Haluaisin aloittaa yrittämällä koota yhteen joitakin tätä asiaa koskevia tärkeimpiä periaatteita. Aloitan sillä, mitä jäsen Mathieu mainitsi ensin käsitellessään eri ryhmistä koostuvia muuttovirtoja. On totta, että Euroopan unioniin tulee eri ryhmistä koostuvia muuttovirtoja, ja koska unionilla – kuten jäsen Mathieu korosti – ei ole rajatonta kapasiteettia ottaa vastaan näitä ihmisiä, on tärkeää toteuttaa yksilöllinen, oikeudellisesti varma arviointi, jotta voidaan ratkaista, kenen olisi saatava eurooppalaisen lainsäädännön ja kansainvälisten sopimusten mukainen suojelu. Komissio valvoo tätä direktiivein, jotka on hyväksytty unionissa yksimielisesti.

Tämä johtaa minut sopivasti jäsenten Guillaume ja de Sarnez aikaisemmin esiin tuomiin näkemyksiin, nimittäin siihen, onko Afganistan maa, jossa on mahdollista taata ihmisen turvallisuus. Juuri tästähän koko keskustelussa on kyse! Juuri tähän yksilöllisellä tutkinnalla pyritään selvittämään ja varmistamaan. Yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän perustamisen tarkoituksena on saavuttaa tämä tavoite. Mielestäni useat puhujat jättivät tämän puheessaan täysin huomiotta. Toisin sanoen oikeusvarma tutkinta, jonka tarkoituksena on tehdä selväksi, että *kyllä on kyllä ja ei on ei*, on se, mihin meidän on pyrittävä. Jos tulos on kielteinen, henkilö on palautettava. Näin on toimittava – toistan tämän, jotta jokainen ymmärtää tarkalleen puheenjohtajavaltion aikeet – riippumatta siitä, mistä maasta on kyse. Jos olemme selvittäneet ja varmistaneet sen, että henkilö ei tarvitse erityistä suojelua, voimme lähettää hänet takaisin kotimaahansa puhtaalla omallatunnolla. Tehdäänpä tämä sitten, kuten komission varapuheenjohtaja Barrot sanoi, koordinoidusti lennolla, jolla on useita eri ihmisiä, joiden tapaukset on tutkittu yksilöllisesti, vai matkustavatko he erikseen, on toissijainen kysymys. Tämä on ainoastaan logistinen kysymys.

Siirryn nyt jäsen Kelliin, joka tuo kiinnostavia näkökulmia näihin asioihin. Kyllä vain, jaan näkemyksenne siitä, että maahanpääsyä koskeva kysymys on monimutkainen. On vaikeaa, kun meillä on nykyisellään järjestelmä, jossa henkilöiltä edellytetään oleskelua Euroopan unionin alueella, jotta he voivat tehdä turvapaikkahakemuksen, kun samaan aikaan heidän ei ole ehkä erityisen helppoa päästä unionin alueelle sitä tekemään. Juuri tämän vuoksi olemme kuitenkin Ruotsin puheenjohtajakaudella vieneet eteenpäin työtä kohti yhteistä eurooppalaista uudelleensijoittamisjärjestelmää, joka mahdollistaa sen, että Euroopan unionissa voidaan tarjota vaihtoehtoinen reitti, väylä niille ihmisille, jotka ovat ehkä eniten suojelun tarpeessa, ja niille, joilla ei ole taloudellisia mahdollisuuksia matkustaa Euroopan unioniin.

Haluan huomauttaa, että jos kaikki EU:n jäsenvaltiot voisivat tarjota yhtä monta paikkaa kuin Ruotsi tällä hetkellä – meillä on vuosittain 1 900 paikkaa – suhteessa väkilukuunsa, Euroopan unioni voisi tarjota YK:n pakolaisjärjestölle UNHCR:lle vuosittain 100 000 paikkaa. Se ei olisi vähäinen askel, ja se tekisi mahdolliseksi sulkea pahimmat pakolaisleirit eri puolilla maailmaa. Sillä Euroopan unioni myös osoittaisi solidarisuutta, jota me puheenjohtajavaltiona pidämme tärkeänä juuri niitä rajojemme ulkopuolella olevia maita kohtaan, joissa on suurin osa maailman pakolaisista.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia puheenvuoron käyttäneitä.

Suurin kohtaamamme vaikeus tulee siitä, mitä jäsen Mathieu kutsui eri ryhmistä koostuviksi muuttovirroiksi, joissa on muuttajia, jotka tulevat taloudellisista tai ympäristöön liittyvistä syistä, ja samaan aikaan ihmisiä, joita vainotaan ja jotka ovat oikeutettuja kansainväliseen suojeluun tai toissijaiseen suojeluun. Tämä on vaikea asia, ja se on syytä tajuta selvästi, jotta näitä ongelmia voidaan hallita. Se on hyvin, hyvin vaikeaa.

Ensiksi pyrin antamaan vastauksia. Aion lukea joitakin osia Ranskan vastauksesta. Kaikkein en voi vastata, ja tähän olette tiedustelleet minulta tätä asiaa. Luen seuraavan osuuden Ranskan vastauksesta.

”Asianosaisia, jotka eivät jättäneet omaa turvapaikkahakemusta, on kuulusteltu laittomina maahanmuuttajina, ja heihin on sovellettu hallinnollista säilöönottoa. Tämä on tapahtunut pakkokeinoasioista vastaavan tuomarin valvonnassa.

Kullekkin henkilölle ilmoitettiin tämän omalla kielellä henkilön oikeudesta valittaa hallintotuomioistuimelle päätöksestä karkottaa hänet Afganistaniin samoin kuin hänen oikeudestaan anoa turvapaikkaa Ranskan maahanmuuttovirastolta (Office français de protection des réfugiés et apatrides, OFPRA) tai hyötyä vapaaehtoisen paluun menettelystä, jota toteutetaan yhdessä Kansainvälisen siirtolaisuusjärjestön kanssa.

Näistä ulkomaalaisista ainoastaan yksi ei jättänyt turvapaikkahakemusta eikä valitusta hallintotuomioistuimelle. Kaksi muuta saattoivat hakemuksensa OFPRA:n tutkittavaksi, ja siellä heitä kuultiin tulkin läsnä ollessa. Heillä oli tilaisuus hallintotuomioistuimessa pidetyssä kuulemisessa, jossa heitä avusti asianajaja ja jossa oli läsnä tulkki, selostaa vaarat, joille he katsoivat olevansa alttiina, jos palaisivat kotimaahansa.

Vaikka OFPRA on taannut pakolaisaseman tai toissijaisen suojelun useille Afganistanin kansalaisille, jotka ovat hakeneet suojaa samanlaisissa olosuhteissa, OFPRA katsoi, ettei kyseisessä tapauksessa ollut mitään vakavaa tai tunnettua syytä uskoa, että nämä henkilöt olisivat todellisessa vaarassa joutua vainotuiksi tai että heidän henkensä olisi vakavasti uhattuna, jos heidät karkotettaisiin.”

Olemme saaneet vastauksen myös Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselta. Olen vilpittömästi tehnyt sen, mitä omatuntoni ja virka-asemani vaativat, ja olemme pyytäneet jäsenvaltioilta asiaan vastaukset.

Lisäksi haluan sanoa, että mitä tulee niin sanottuihin turvallisiin maihin, niistä on olemassa yhteisöjen tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntöä. Siinä todetaan, että se yksinkertainen seikka, että henkilö tulee maasta tai alueelta, jolla on rauhattomuutta, ei ole riittävä syy oikeuttamaan ehdotonta suojelua karkotusta vastaan tai antamaan oikeutta toissijaiseen suojeluun. Tämä ei kuitenkaan päde niihin poikkeuksellisiin tapauksiin, joissa yleisen väkivallan taso on sellainen, että ketä tahansa uhkaa todellinen hengenvaara vain siksi, että henkilö oleskelee kyseisellä alueella. Lisäksi on todettava, että tällaisista poikkeuksellisista olosuhteista ei tässä tapauksessa ollut kyse.

Haluaisin kuitenkin reagoida ryhmälentoja koskevaan asiaan. Voidaan todeta, että Frontex on jo järjestänyt ryhmälentoja, ja se on osittain rahoittanut näitä lentoja. Mielestäni tämä seikka on todella syytä mainita. Sellaisia lentoja oli vuonna 2008 ja vuonna 2009, joten ne eivät ole mitään uutta. Frontex pyrkii varmistamaan – ja Frontexin johtaja uskoakseni myös onnistuu tässä – että ryhmäpalautukset toteutetaan asianmukaisissa, ihmisiä kunnioittavissa olosuhteissa. Frontexin johtaja kertoi minulle hiljattain panneensa merkille, että Itävallassa erityinen oikeusasiamies valvoi olosuhteita, joissa palauttamiset pantiin toimeen.

Lisäksi toivomme voivamme luoda sellaisen asiantuntemuksen, että kun nämä ihmiset on karkotettu – kun ensin on tarkistettu, että he eivät täytä kansainväliseen suojeluun tai toissijaiseen suojeluun oikeutettujen henkilöiden määritelmää – heidät otetaan kotimaahansa asianmukaisissa olosuhteissa. Tämä on näkökohta, jota parhaillaan Eurooppa-neuvoston pyynnöstä tutkimme. Emme todellakaan ole vain keksineet ideaa pakkopalautuksista yhteislennoilla hankkimatta mitään takuita, että ihmisiä kunnioitetaan.

Ennen kaikkea haluaisin muistuttaa teitä – ja tässä kiitän neuvoston puheenjohtajaa Billströmiä ja meitä suuresti auttanutta puheenjohtajavaltiota Ruotsia – että keväällä alamme esittää säädöksiä, jotka edistävät

siirtymistämme kohti eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää. Meillä on vastaanotto-olosuhteita koskeva asiakirja, olemme arvioineet uudelleen – jäsen De Sarnez toi syystäkin asian esiin – Dublin-ongelmaa, ja olemme tuoneet esiin juuri Dublin-asetuksen mukauttamisen, jotta vältämme sen, että asetus joissain tapauksissa kääntyisi haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden ja erityisesti lasten etuja vastaan, ja olemme hyväksyneet periaatteen ottaa käyttöön tiettyjä poikkeuksia Dublin-asetuksesta.

21. lokakuuta komissio hyväksyi kaksi muuta tärkeää asiakirjaa, aseman määrittelyä koskevan direktiivin ja turvapaikkamenettelyjä koskevan direktiivin. Juuri tässä uudessa turvapaikkamenettelyjä koskevassa direktiiviluonnoksessa pyrimme laatimaan sellaiset kriteerit, jotka ovat aidosti objektiiviset, jotka ovat kaikkialla samat. Tarvitsemme tukivirastoa varmistamaan tarkkaan sen, että käytänteet ovat suurin piirtein samat koko Euroopassa, jolloin tämä Euroopan turvapaikkajärjestelmä voi lopulta toteutua.

Haluan sanoa kiitokseni puheenjohtajavaltio Ruotsille. Se on mielestäni tehnyt hyvää työtä, kun se on tuonut nämä eri tekstit neuvoston käsittelyyn, vaikka edessä on vielä pitkä tie ennen niiden hyväksymistä. Niihin liittyy vielä ongelmia. Aion tehdä kaiken voitavani, jotta saan tämän Euroopan turvapaikkajärjestelmän puheenjohtajavaltio Ruotsin avustuksella toimintakuntoon. Ruotsihan on, kuten neuvoston puheenjohtaja Billström korosti, itse antanut asiassa hyvää esimerkkiä Euroopalle. Tätäkin ongelmaa koskee se, että meidän on vaadittava jäsenvaltioilta vielä enemmän solidaarisuutta, kun kyse on näiden pakolaisten vastaanottamisesta ja heidän suojelunsa varmistamisesta. Kaikkien maiden on ryhdyttävä tekemään samoin. Emme ole vielä niin pitkällä, ja on yhä maita, jotka eivät ota vastaan pakolaisia.

Tässä oli sanottavani. Tiedän varsin hyvin, etten ole vastannut jokaiseen yksittäiseen kysymykseen. Voin vain sanoa, että kaikesta huolimatta me komissiossa olemme tehneet kaiken voitavamme, jotta eurooppalaista lainsäädäntöä noudatetaan ja jotta myös eurooppalaisia arvoja kunnioitetaan vielä paljon voimakkaammin.

Puhemies. (HU) Keskustelu on päättynyt.

11. Vastuuvapaus 2007: pääluokka II, neuvosto (keskustelu)

Puhemies. – (HU) Esityslistalla on seuraavana toinen mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007, pääluokka II – neuvosto (C6-0417/2008 – 2008/2277(DEC)) – talousarvion valvontavaliokunta. Esittelijä: Søren Bo Søndergaard (A7-0047/2009)

Søren Bo Søndergaard, esittelijä. – (DA) Arvoisa puhemies, kiitos teille. Seitsemän kuukautta sitten, tarkemmin sanottuna 23. huhtikuuta parlamentin suuri enemmistö kieltäytyi myöntämästä vastuuvapautta neuvoston vuoden 2007 talousarviosta. Miksi? Siksi, että neuvoston käyttäytyminen parlamenttia ja talousarvion valvontavaliokuntaa kohtaan oli täysin sietämätöntä. Neuvosto kieltäytyi vastaamasta talousarviota koskeviin kirjallisiin kysymyksiimme samoin kuin kokoontumasta talousarvion valvontavaliokunnan kanssa ja vastaamasta kysymyksiin. Tilanne oli niin naurettava, että neuvoston edustajat lähtivät heti jokaisesta kokouksesta, jossa esitettiin kysymyksiä neuvoston talousarviosta.

Todellisuudessa tämä ei ollut mitään uutta. Sitä oli jatkunut jo vuosia. Uutta oli se, että huhtikuussa parlamentti päätti tehdä siitä lopun. Luulen, että oli huhtikuu, kun useimmat parlamentin jäsenet tekivät itselleen tämän yksinkertaisen kysymyksen: Miten minä Euroopan parlamentin jäsenenä voin olla vastuussa äänestäjilleni neuvoston talousarviosta, jos neuvosto ei edes vastaa parlamentin sille esittämiin kysymyksiin? Luulen, että tämä oli kysymys, joka johti siihen, että parlamentin jäsenten suuri enemmistö kieltäytyi myöntämästä vastuuvapautta neuvoston talousarviosta. Ehkä jotkut ajattelivat, että parlamentista tulisi kuuliaisempi kesäkuun vaalien jälkeen, tai että parlamentin avoimuusvaatimukset olisivat kummunneet pikemminkin vaalilupauksista kuin kertoneet todellisesta asennemuutoksesta. Jos he näin ajattelivat, he ovat joutuneet pettymään.

Vaalien jälkeenkin me talousarvion valvontavaliokunnassa olemme olleet yksimielisiä yksinkertaisesta kannastamme: jos neuvosto toivoo meidän myöntävän vastuuvapauden talousarviostaan, sen on kokoonnuttava kanssamme ja vastattava kysymyksiimme. Vihdoin syyskuun lopulla tapahtui jotain. 24. syyskuuta pidettiin kokous, johon osallistuivat neuvosto ja talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtaja, valiokunnan esittelijä ja koordinaattorit. Samalla neuvosto vastasi, joskin epäsuorasti, valiokunnan kysymyksiin, ja ne julkaistiin neuvoston verkkosivulla.

Haluan todeta, että tämä oli viisas siirto neuvostolta – erittäin viisas siirto. Tästä syystä me talousarvion valvontavaliokunnassa voimme tänään suositella parlamentille neuvoston vuoden 2007 talousarvion

hyväksymistä. Haluan kuitenkin myös tehdä selväksi, että me molemmat odotamme ja vaadimme, että tämä askel on myös merkki neuvoston asennemuutoksesta parlamenttia kohtaan.

Neuvoston vuoden 2008 talousarvion yhteydessä emme odota vuoden 2007 järjestetyn teatterin toistuvan. Päävastoin, oletamme, että voimme aloittaa vaiheesta, jonka olemme vihdoinkin saavuttaneet. Toisin sanoen odotamme, että neuvosto antaa ilman kohtuutonta viivytystä kirjalliset vastaukset parlamentin asiasta vastaavien valiokuntien ja esittelijöiden esittämiin kysymyksiin. Odotamme neuvostolta halukkuutta kokoontua asiasta vastaavien valiokuntien kanssa ja vastata kysymyksiin.

Jotta varmistetaan, ettei tämän suhteen ole mitään epäilyjä, asia käy selvästi ilmi mietinnöstä, josta tänään keskustelemme ja jonka parlamentti toivoakseni huomenna hyväksyy – ellei yksimielisesti niin ainakin laajalla enemmistöllä. Myöntäessämme vastuuvapauden vuoden 2007 talousarviosta olemme osoittaneet myönteisen asenteemme. Pallo on nyt neuvostolla.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, kysymykset, joista tänään keskustelemme, ovat erittäin tärkeitä. Avoimuus ja läpinäkyvyys ovat käytettävissämme olevia demokratian välineitä. Kansalaisten luottamusta edistää se, että he pystyvät saamaan käsityksen prosessista, ja tämä on unionin toiminnan kannalta hyvä asia. Tässä parlamentilla ja neuvostolla on samat tavoitteet, ja tämä luonnollisesti pätee kaikilla aloilla ja kaikkiin toimielimiin.

Puhumme tänään vuoden 2007 vastuuvapaudesta. Tässä haluan tietenkin korostaa ulkoisen valvonnan tärkeyttä yleensä ja talousarvion toteuttamisessa erityisesti. Lisäksi haluan tässä yhteydessä nostaa esiin myös tilintarkastustuomioistuimen roolin sekä sen erittäin hyvän työn, joka on vuotuisen vastuuvetellisuudesta päättämisen perusta.

Mitä tulee juuri tähän vuoden 2007 talousarvion vastuuvapautta koskevaan mietintöön, olen tyytyväinen siihen, että suosittelette nyt vastuuvapauden myöntämistä neuvostolle. Jos tarkastelemme keskeisiä kysymyksiä lähemmin, vastuuvapauden myöntämättä jättämiselle ei ole nyt mitään syytä. Neuvosto on varainhoidossa aina pyrkinyt toimimaan sääntöjen mukaan ja noudattamaan avoimuutta. Näin on myös tulevaisuudessa. Ymmärsin, että syyskuussa talousarvion valvontavaliokunnan ja neuvoston valtuuskunnan kesken pidetyn epävirallisen kokouksen ansiosta voitiin selvittää lukuisia kohtia ja että tämä mahdollisti – kuten esittelijäkin jo mainitsi – vastuuvapauden myöntämisen neuvostolle vuoden 2007 talousarviosta.

Tämä aivan yksinkertaisesti korostaa myös toimielintemme välisen vuoropuhelun tärkeyttä tulevaisuudessa. Olen siksi hyvin tyytyväinen siihen, että olemme löytäneet tien eteenpäin näissä asioissa etenkin, jos tuloksena on vastuuvapauden myöntäminen, ja toivon tälle vahvistusta huomiossa äänestyksessä.

Ingeborg Gräßle, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat neuvoston puheenjohtaja Malmström ja komission varapuheenjohtaja Barrot, olen ensi kertaa viiteen vuoteen todistamassa neuvoston osallistumista tähän keskusteluun, ja haluaisin sanoa vilpittömät kiitokseni puheenjohtajavaltio Ruotsille tästä merkittävästä viestistä.

(Suosionosoituksia)

Toivotan teidät lämpimästi tervetulleeksi täysistuntoon. Neuvosto osallistuu siis ensimmäistä kertaa keskusteluun vastuuvapaudestaan.

Loppu hyvin, kaikki hyvin? Näinhän meillä Saksassa on tapana sanoa. Vastaus on ei, ei tällä kertaa. Neuvoston kanssa käytävä vastuuvapausmenettely on osoittautunut sanoin kuvaamattomaksi, ja se on kiireesti saatava toimielinten väliselle asialistalle, ja sitä on laajennettava käsittämään myös neuvoston puheenjohtaja. Meillä on uusi eurooppalainen toimija, eikä tähänastinen menettely voi, eikä sen pidä, sellaisenaan jatkua. Se tapa, jolla parlamentin on kerjättävä tietoja ja keskustelukumppaneita, jotta se saisi vastauksia kysymyksiinsä, ei ole parlamentaarisen demokratian arvon mukaista. Neuvosto pitää itseään absolutistisen rakenteen ylimpänä elimenä, ja minä Euroopan unionin kansalaisena häpeän äänestäjäkuntani edessä tätä käytöstä. Meillä tähän asti ollut menettely on yksinkertaisesti järjetön, ja sen ei saa antaa jatkua tulevaisuudessa.

Haluaisin taas kerran kiittää puheenjohtajavaltio Ruotsia. Olemme tehneet kiinnostavia avauksia. Ensinnäkin on saatu aikaan tämä keskustelu, joka on uusi ja ennennäkemätön virstanpylväs, ja teidän läsnäolonne täällä tänään on hieno viesti. Neuvoston puheenjohtajan on muiden EU:n toimielinten lailla saatava parlamentilta vastuuvapaus, ja sama koskee tietenkin erityisesti uuden ulkoasiainhallinnon johdossa olevaa uutta ulkoministeriä. Meidän parlamentin jäsenten on nyt osoitettava, että tämä asia on tärkeä ja että meidän on vietävä sitä eteenpäin yhdessä. Tämän kysymyksen on oltava jokaisella asialistalla, joten pyytäisin komissiota ottamaan sen asialistalle.

Tähän asti keskustelua on käyty tavalla, josta me emme pidä. Meitä huolestuttaa, ettei meillä ole mitään, ei edes luonnosta siitä, miten asioiden pitäisi olla tulevaisuudessa. Lissabonista ei pidä tulla synonyymia vaikeaselkoiselle Euroopan unionille, jossa parlamentilla ei ole osaa eikä arpaa. Se on tilaisuus uuteen alkuun, ja kansan valitsemat edustajat osallistuvat siihen vahvasti. Tulevan neuvoston puheenjohtajan vastuuvapaus on ensimmäinen tulikoe.

Bogusław Liberadzki, SED-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi sanoa kiitokseni esittelijä Søndergaardille, joka aloitti tämän työn varsin epäkiitollisissa olosuhteissa, on ollut hyvin kärsivällinen ja on myös tasapainottanut erilaisia arvioita ja näkemyksiä.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, olen kanssanne samaa mieltä siitä, että on hyvä, että avoimuuden ja läpinäkyvyyden periaatetta noudatetaan, ja se on erityisen tärkeää talousarvion alalla, mutta minäkin haluaisin kuitenkin lisätä tähän jotain. Meneillään ovat järjestelmämme kannalta ratkaisevat hetket. Lissabonin sopimus on tulossa voimaan pian, ja samaan aikaan neuvosto tunnustaa, että parlamentti on ainoa suoraan valittu elin ja että se työssään panee erityistä painoa avoimuudelle. Jotta parlamentti ja neuvosto olisivat yhteensopivia elimiä, myös neuvoston on työskenneltävä paljon avoimemmin, ja tätä olemme saaneet olla tänään todistamassa. Neuvosto on pääsemässä vastenmielisyydestään työskennellä parlamentin kanssa. Mielestäni näiden muutosten ei pitäisi tapahtua vain täällä täysistunnossa vaan myös työmme muilla aloilla, myös yksittäisissä valiokunnissa.

On hyvä, että neuvostolla on ollut tilaisuus seurata tämänpäiväistä keskustelua. Siksi poliittinen ryhmäni tukee ehdottomasti ehdotusta, että vastuuvapaus talousarviosta myönnettäisiin. Emme palaa numeroihin, emme viittaa vasemmanpuoleiseen palstaan tai oikeanpuoleiseen palstaan, tuloihin, menoihin tai järkevään varainhoitoon. Meillä ei ole tähän merkittäviä varauksia. Olemme joka tapauksessa tyytyväisiä siihen, että tämä keskustelu käydään ja kuinka sitä käydään.

Luigi de Magistris, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, talousarvion valvontavalioikunnan puheenjohtajana minulla on syytä antaa tunnustus tästä valiokunnan päätökseen saattamasta erittäin tärkeästä työstä ja esittelijän erinomaisesta työstä samoin kuin osoitetusta solidaarisuudesta.

Näin siksi, että alusta alkaen halusimme antaa hyvin selvän viestin: aiomme työskennellä todella perusteellisesti varmistaaksemme avoimuuden, oikeellisuuden ja laillisuuden julkisten varojen hallinnoinnissa ja niin ollen talousarvion tarkastamisessa.

Varsin merkittävästi on edistytty neuvoston suhteen, joka ensin ei halunnut vastata. Haluaisin henkilökohtaisesti onnitella puheenjohtajavaltio Ruotsia tästä. Se on toiminnallaan aina edistänyt avoimuutta ja oikeellisuutta.

Niinpä odotamme lisää askelia eteenpäin, koska etenkin Lissabonin sopimuksen tultua voimaan on tietenkin täysin mahdotonta hyväksyä ajatusta, ettei parlamentilla olisi talousarvion ja julkisten varojen valvontaan tarvittavia tietoja ja yksityiskohtia. Tämä ei ole vain Euroopan unionin vaan kaikkien Euroopan kansalaisten edun mukainen asia.

Bart Staes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Olkaamme rehellisiä, tämä on vaikea asia, ja olen iloinen, että neuvoston puheenjohtaja on läsnä. Tämä on edistysaskel. On todella ensimmäinen kerta, kun neuvoston puheenjohtaja osallistuu tällaiseen keskusteluun, ja pidän sitä hienona asiana. Silti on myönnettävä, että hankala tämä yhä on.

Neuvosto itse asiassa jatkaa piiloutumista joskus 1970-luvun alussa – siis neljäkymmentä vuotta sitten – tehdyn herrasmiehsopimuksen taakse, jossa parlamentti ja neuvosto sopivat olevansa sekaantumatta toistensa talousarvioihin ja puuttumatta toistensa tekemisiin, ja antavansa vain kaiken sujua herrasmiehytyliin. This is a thing of the past, as the Council budget has changed fundamentally. Neljäkymmentä vuotta sitten se koostui vain hallinnollisista menoista, kun nyt siihen on lisätty myös toimintamenot. Siksi meidän on pyrittävä saamaan aikaan edistysaskelia.

Olemme tilapäisesti aukaisseet umpikujan. Olemme valmiit myöntämään vastuuvapauden, mutta nyt meidän on todella mentävä askelta pidemmälle. Ongelmiahan ei kuitenkaan ole ratkaistu. Meidän on varmistettava, että avoimuutta ja demokraattista valvontaa sovelletaan neuvoston talousarvioon ja myös parlamentin talousarvioon. Siksi olen yhtä mieltä puhujien, esittelijöiden ja poliittisten ryhmien edustajien kanssa eli kaikkien niiden kanssa, jotka ilmaisivat selvästi sen, että tässä on kyseessä varoituslaukaus ja että meidän on mentävä seuraavassa neuvoston vastuuvapauden käsittelyssä askel pidemmälle. Tilitarkastustuomioistuimen

vuosikertomus sisältää tätä koskevia ehdotuksia, ja jälleen kerran siinä mainitaan SESAME-järjestelmään liittyvät asiat. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, ette ehkä pian ole enää mukana, mutta me aiomme jatkaa työtä avoimuuden hyväksi.

Richard Ashworth, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi käyttää tilaisuuden antaa tunnustuksen komission jäsenelle Kallasille siitä todellisesta edistyksestä, joka on saatu aikaan, kun on tartuttu tilintarkastustuomioistuimen esiin tuomiin kysymyksiin ja varauksiin. Mielestäni toimikautensa päättävä komissio on tehnyt parempaa työtä kuin mikään edeltävä komissio viime aikoina, ja kiitän sitä sen ponnisteluista.

On laajasti hyväksytty seikka, että suoriteperusteisen kirjanpidon omaksuminen on ollut menestys ja että sen käyttöönotto on tuonut selvää parannusta. Haluan myös antaa tunnustuksen hyvästä edistyksestä, jota on saatu aikaan yhteisen maatalouspolitiikan alalla ja erityisesti IACS-järjestelmän suhteen, josta myös on ollut paljon hyötyä.

Olen kuitenkin huolissani kahdesta asiasta. Ensinnäkin tilintarkastustuomioistuin on toistuvasti esittänyt arvostelua tilien perustana olevien toimien oikeellisuudesta ja luotettavuudesta. Olen tästä yhtä mieltä, ja tässä suhteessa vuosi 2007 ei poikennut mitenkään edellisistä vuosista. Niiden sanoma on täysin selvä: vielä on paljon työtä tehtävänä.

Toiseksi haluan mainita, että tilintarkastustuomioistuin esitti arvostelua valvontatoimien puutteesta yhteisesti hallinnoiduissa ohjelmissa. Parlamentti on toistuvasti vaatinut jäsenvaltioita puuttumaan paljon pikaisemmin tarkastajien huolenaiheisiin, ja erityisesti olemme vaatineet jäsenvaltioita noudattamaan vuoden 2006 toimielinten välisen sopimuksen ehtoja.

Niiden on nyt finanssiasioita koskevan luotettavuuden ja julkisen vastuuvollisuuden vuoksi osoitettava enemmän määrätietoisuutta. Näin ollen, siis noista syistä ja kunnes näemme neuvoston taholta todellista edistystä tässä asiassa, minä ja brittiläiset konservatiivikollegani äänestämme vuoden 2007 yleistä talousarviota koskevaa vastuuvapautta vastaan.

Marta Andreasen, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olemme kaikki vaaleilla valittuja Euroopan parlamentin jäseniä, mutta äänestäjämme eivät tiedä, mitä kulissien takana tapahtuu. Huhtikuussa 2009 talousarvion valvontavaliokunta päätti siirtää neuvoston vastuuvapauden myöntämistä. Vaikka tilintarkastustuomioistuin ei ollut esittänyt arvostelua tilejä kohtaan, valiokunta katsoi sillä olevan tarpeeksi syitä edetä kyseisellä tavalla. Sitten tämä valiokunta kokoontui syyskuussa puheenjohtajavaltio Ruotsin kanssa, ja joitakin kirjallisia vastauksia parlamentin kysymyksiin saatiin. Sen jälkeen neuvoston vastuuvapautta vuodelta 2007 käsittelevä esittelijä Söndergaard laati vielä mietinnön, jonka perusteella ei hyvällä tahdollakaan olisi voitu myöntää vastuuvapautta. Tehtiin siis poliittinen päätös myöntää vastuuvapaus, ja paljastavat kohdat vesitettiin.

Valiokunta aikoo suositella vastuuvapautta hyvänä viestinä tulevaisuutta silmällä pitäen. Jos ihmiset, jotka vaivautuivat äänestämään meitä kesäkuussa, tietäisivät, että vuodelta 1970 olevalla herrasmiessopimuksella on sovittu yhteisesti olemasta keikuttamatta venettä, että neuvoston sisäistä tarkastajaa ei kutsuta talousarvion valvontavaliokuntaan, koska silloin neuvosto voisi kutsua Euroopan parlamentin sisäisen tarkastajan, jolloin seurauksia ei voisi tietää, ja että poliittisesti nimetyllä tilintarkastustuomioistuimella ei ollut mitään huomautuksia neuvoston sisäisen tarkastajan huhtikuussa 2008 annettuun kertomukseen, mitä he sanoisivat?

Kun aikaisemmin vuonna 2002 olin komission päätilintarkastajana, silloinen budjettipääosaston pääjohtaja totesi kirjeessä komission silloiselle sisäiselle tarkastajalle, että vastuuvapausmenettely ei ollut muuta kuin toimielinten välistä peliä. Aiommeko edelleen välttää suoraa keskustelua tästä aiheesta, koska pelkäämme menettävämmme vuosien hiljaisuuden jälkeen saavutetut etuoikeutemme? Voimme valita niin, että paljastamme asiat ja lopetamme hurskastelun, kun äänestämme neuvoston vuoden 2007 vastuuvapaudesta. Luulen teidän tietävän, miten valita, ja toivon, että kieltäydytte kanssani myöntämästä neuvostolle vastuuvapautta.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan turvallisuus- ja puolustuspoliittikka ei nyt ole mikään laivasto, mutta kansainvälisen politiikan sotalaiva se kyllä on. Joka vuosi, kun kyseessä on tämän neuvoston budjettisotalaivan vastuuvapaus, laiva katoaa akkia Bermudan kolmioon, ja Euroopan parlamentti näyttää tyytyväisenä soveltavan mottoa ”sitä, mikä ei ole tutkaruudullamme, ei ole olemassakaan”.

Viime keväänä yhtäkkiä ilmestyi talousarvion ulkopuolisia tilejä, eikä neuvostolle myönnetty vastuuvapautta. Tälle mainittiin olevan neljä syytä. Ensimmäinen oli se, että neuvosto kieltäytyi hyväksymästä mitään virallista, muodollista kokoontumista parlamentin kanssa. Toinen oli, että neuvosto kieltäytyi antamasta perusteellisia

kirjallisia vastauksia. Kolmas oli, että neuvosto ei toimittanut toimintakertomusta eikä kattavaa luetteloa määrärahasiirroista. Neljäs syy oli, ettei ollut mahdollista todeta, olivatko neuvoston talousarvion menoerät luonteeltaan toiminnallisia.

Nyt äkkiä, huomenna, muutama kuukausi myöhemmin, neuvostolle halutaan yllättäen antaa vastuuvapaus. Yhtäkään noista neljästä vastuuvapauden epäämisen syystä ei ole todella selvitetty tai vaatimuksia täytetty. Neuvoston edustajat kieltäytyvät yhä kaikista virallisista kokouksista parlamentin kanssa. Myöskään toimintakertomusta ei ole toimitettu, ja talousarvion ulkopuolisia tilejä ei ole lopetettu tai suljettu, kuten olimme vaatineet.

Haluan muistuttaa esittelijää siitä, että hän ensimmäisessä mietinnössään esitti neuvostolle kaikkiaan kaksikymmentä tiedustelua ja kysymystä. Missä viipyvät täsmälliset vastaukset näihin kysymyksiin? Voitteko kertoa minulle tämän? Ei, ette te voi. Sen sijaan, että lisäisimme nyt painetta neuvostoa kohtaan, mitä me teemme? Me ryhdymme anelijoiksi, ja vaatimuksemme muotoillaan uudessa mietinnössä pyynnöiksi. Jokainen, joka äänestää neuvoston vastuuvapauden myöntämisen puolesta, antaa nyt tukensa juuri tälle tilanteelle, jossa parlamentti on neuvoston edessä esiintyvä anelija.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, tuen Euroopan parlamentin päätösluonnosta, jonka aiheena on vastuuvapauden myöntäminen neuvoston pääsihteerille varainhoitovuoden 2007 talousarvion toteuttamisesta. Olen tyytyväinen siihen, että puheenjohtajavaltio Ruotsi ja komission jäsen Kallas ovat osoittaneet, että he ovat sitoutuneita ratkaisemaan tämän ongelman.

Haluaisin kiinnittää huomiota useisiin asioihin, jotka ovat silti yhä ratkaisematta ja joihin meidän on puututtava lähivuosina. Neuvoston vastuuvapauden myöntämisen vaikea ja työläs prosessi osoittaa sen, mitä Euroopan parlamentti haluaa. Euroopan parlamentti haluaa avoimuutta, ja se haluaa avointa mutta myös virallista vuoropuhelua neuvoston kanssa. Euroopan parlamentin vaatimukset ovat sitkeitä ja lujia, mutta niiden ei ole tarkoitus olla ilkeyttä parlamentin jäsenten taholta, vaan ne ovat ilmaus huolesta julkisten varojen käytössä. Ne ovat ilmaus, kuten niiden todella pitäisi olla, huolesta avoimuudesta veronmaksajien rahojen käytössä.

Haluaisin korostaa, että neuvoston vastuuvapauden myöntämisen prosessi osoittaa myös tavan, jolla parlamentti saa tietoonsa uusia aloja neuvoston työstä. Se osoittaa myös sen, ettei parlamentti halua olla ulkopuolisenä, kun kyse on neuvoston rahankäytön seurannasta ja valvonnasta millä tahansa sen toiminnan alalla.

Mielestäni vastuuvapauden myöntäminen neuvostolle vuodelta 2007 on askel oikeaan suuntaan, mutta meidän olisi myös todettava selkeästi, että on yhä tiettyjä asioita, joita ei ole täysin selvitetty. Meidän on edelleen muistutettava neuvostoa tästä. Toivon, että asiassa syntyy rakentavaa vuoropuhelua ja että läpinäkyvyys ja avoimuus lisääntyvät, niin että julkisia varoja voidaan valvoa parhaalla mahdollisella tavalla.

Jens Geier (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, minäkin haluan kiittää esittelijä Søndergaardia hänen onnistuneesta työstään, jonka tuloksena neuvosto lopulta tuli vastuuvapausmenettelyssä parlamenttia vastaan. Neuvosto kieltäytyi pitkään antamasta asiaankuuluvia vastauksia parlamentin kysymyksiin vedoten niin sanottuun herrasmiessopimukseen, epäviralliseen sopimukseen, joka nyt on joka tapauksessa 40 vuotta vanha. Tämä tuntuu suorastaan erikummalliselta, kun neuvoston virkamiehet eivät nyt 40 vuotta myöhemmin selvästi enää tiedä, mitä tässä herrasmiessopimuksessa sanotaan. Euroopan parlamentin hallinnon käyttööme antaman version sisältö on nimittäin täysin vastakkainen sille, mitä neuvosto on neuvotteluissa yhä uudestaan väittänyt.

Herrasmiessopimuksen ensimmäisessä lauselmassa todetaan, että neuvosto ei pyrkisi tekemään mitään muutoksia Euroopan parlamentin menoihin. Kolmannessa lauselmassa todetaan, että näiden kahden toimielimen tulisi olla talousarvioasioissa läheisessä yhteistyössä. Neuvosto katsoo tämän tarkoittavan, että kumpikaan toimielin ei koske toisen elimen talousarvioasioihin. Jätän tässä kommentoimatta sen, miten tosissaan tällainen järjely pitäisi ottaa. Sen sijaan haluan kiittää neuvoston puheenjohtajavaltiota Ruotsia, joka käynnisti prosessin, jolla tälle kelvottomalle asiointilalle pantaisiin piste.

Ratkaisu on lisäys toimielinten väliseen sopimukseen, joka sääntelee selkeästi – kuten käsillä olevassa päätöslauselmaesityksessäkin vaaditaan – menettelyä, jolla parlamentti myöntää neuvostolle vastuuvapauden. Siksi pyydän parlamenttia tukemaan ehdotusta.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Kallas, ensiksi haluan sanoa, että on erittäin hyvä, että neuvoston puheenjohtajana olevan Ruotsin edustaja on täällä paikalla, ja

kiittäisin vielä aivan henkilökohtaisesti Cecilia Malmströmiä, joka on tehnyt menettelystä paljon avoimempaa. Onhan totta kaikki se, mitä kollegani ovat täällä sanoneet: menettely on avoimempaa, ja vaikka hän itse tänään muotoili sanottavansa hieman varovaisesti, voimme toki sanoa, että myönnämme täällä vastuuvapauden. Silti meillä on vielä pitkä tie edessämme. Pyydämme neuvostolta tämän ensimmäisen askeleen jälkeen lisäaskela, erityisesti kun neuvoston toimivalta ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla on Lissabonin sopimuksen nojalla määritelty aikaisempaa selvemmin. Tulevaisuudessa tällä politiikalla on Catherine Ashtonin myötä myös kasvot. Kansalaiset eivät kuitenkaan entuudestaan tunteneet paronitar Ashtonin, ja he, eurooppalaiset veronmaksajat, eivät tulevaisuudessakaan tiedä tarkkaan, kuinka paljon varoja hänellä on käytettävissään ja mitä hän niillä tekee. Tämä asiointi meidän on muutettava. Se on ehdottoman välttämätöntä aikana, jolloin me taistelemme avoimen ja kansanvaltaisen Euroopan puolesta.

Kiitan esittelijä Sndergaardia siitä, että hän on nimissämme, parlamentin puolesta, tuonut tähän painetta, ja me pidämme tätä painetta yllä tulevaisuudessa.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoiset neuvoston ja komission edustajat, haluan osaltani kiittää esittelijää, joka on tehnyt valtavan hyvän työn. Kun käsittelemme vastuuvapautta 2007 yhteisten varojen käytöstä, niin kyse ei ole neuvoston rahoista, ei komission rahoista, eikä parlamentin rahoista, vaan veronmaksajien rahoista. Kansalaisten rahoista, ja kansalaisilla täytyy olla oikeus tietää, mihin heidän rahojaan käytetään.

Ennen kaikkea parlamentti edustaa kansaa ja parlamentilla pitää olla oikeus saada kaikki tiedot silloin kun se niitä pyytää. Ei voi olla niin, että parlamentti joutuu suorastaan kerjäämään erilaisia tietoja. Siksi avoimuus, läpinäkyvyys on ainoa asia, jolla EU:n toimielimet voivat saavuttaa kansalaisten luottamuksen.

Haluan yhtyä niihin, jotka ovat kiittäneet sitä, että tässä asiassa on edistytty valtavasti ja että Ruotsi puheenjohtajavaltiona on tehnyt erinomaisen hyvää työtä, minkä ansiosta me voimme nyt vastuuvapauden myöntää. Haluan niin ikään kiittää komissaari Kallasta, joka on viiden vuoden aikana tehnyt erittäin hyvää työtä. Näissä asioissa on päästy eteenpäin. Tämä on oikea askel oikeaan suuntaan.

(Suosionosoituksia)

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, 23. huhtikuuta parlamentti lykkäsi päätöstään neuvoston tileistä, koska neuvosto oli kieltäytynyt toimittamasta parlamentille vuotuista toimintakertomustaan ja näin estänyt menojensa tarkastelun menettelyin, joita sovelletaan muihin toimielimiin.

On velvollisuutemme tehostaa ponnisteluja avoimuuden lisäämiseksi yhteisön toimielimissä. Tämä voi tapahtua kasvattamalla tietoisuutta yhteisön talousarvion käytöstä sekä saattamalla Euroopan toimielimet ja ennen kaikkea neuvosto suurempaan vastuuseen yleisölle.

Katson, että parlamentin kieltäytyttyä myöntämästä vastuuvapautta neuvostolle on saatu aikaan monenlaista edistystä. Erityisesti olemme pitäneet hyvänä asiana sitä, että neuvosto on verkkosivullaan julkistanut vuotuisen toimintakertomuksensa samoin kuin sitä, että se on lisännyt avoimuutta yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla. Olimme tyytyväisiä myös syyskuussa pidettyyn kokoukseen, missä lopulta syntyi rakentava keskustelu budjettivaliokunnan ja puheenjohtajavaltio Ruotsin edustajien kesken. Arvostamme niin ikään neuvoston pyrkimyksiä toimittaa asianmukaiset vastaukset parlamentin huhtikuussa tekemiin kysymyksiin.

Arvoisa puhemies, lopuksi haluan todeta, että asiakirja, josta myöhemmin äänestämme, on merkittävä askel vuoropuhelussa parlamentin ja neuvoston kesken. Se on myös parlamentin vahva viesti siitä, että se haluaa suojella veronmaksajia selkeällä, avoimella ja oikea-aikaisella raportoinnilla neuvoston rahankäytöstä.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, kiitos teille panoksestanne keskustelussa tästä erittäin tärkeästä asiasta. Olen tyytyväinen siihen, että olemme yhtä mieltä avoimuuden ja läpinäkyvyyden tärkeydestä. Nämä asiat eivät ole tietenkään vain meidän rakentavan yhteistyömme perusta, vaan tärkeitä myös siksi, että kansalaiset voisivat luottaa unionin toimielimiin. Parlamentin tavoin neuvosto on halukas ottamaan vastuunsa ja takaamaan mahdollisimman laajan avoimuuden, kun kyseessä ovat veronmaksajien rahat. Nämä asiat tulevat tietenkin vieläkin olennaisemmiksi uuden perussopimuksen myötä, joka tulee voimaan jo viikon kuluttua.

Laajempi keskustelu unionin varainhoidon tarkastamisen muodoista olisi käytävä EU:n talousarviota koskevaa säännösten ja vuotuisen menettelyn tarkistuksen yhteydessä, mikä tulee välttämättömäksi Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Neuvosto joka tapauksessa pyrkii, myös aina tulevaisuudessa,

noudattamaan sääntöjä ja toteuttamaan varainhoidossaan avoimuutta. Suhteessa Euroopan parlamenttiin sovellamme edelleen vuosien kuluessa vakiintunutta käytäntöä ja käymme myös ensi vuonna parlamentin kanssa epävirallisia keskusteluja, joissa selvitämme mahdolliset kysymykset, joita talousarvion toteuttamiseen saattaa liittyä. Tässä yhteydessä odotan vastuuvapautta koskevan vuoropuhelun jatkumista Euroopan parlamentin kanssa, ja olen varma, että meillä on ensi vuonna rakentava, epävirallinen vuoropuhelu tilintarkastustuomioistuimen kertomuksesta 2008. Paljon kiitoksia tästä keskustelusta.

Søren Bo Søndergaard, esittelijä. – (DA) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia tähän keskusteluun osallistuneita. Haluan erityisesti käsitellä sitä, mitä jäsenet Andreasen ja Ehrenhauser sanoivat, ja korostaa, että kun aloitimme tämän prosessin, ei ollut yksimielisyyttä mistään. Kun aloitimme tämän prosessin, emme saaneet mitään vastakaikua, kun esitimme kysymyksiä komissiolle ja pyysimme kirjallisia vastauksia. Kun aloitimme tämän prosessin, komissio lähti kokouksista aina, kun aloimme esittää kysymyksiä. Tämä oli tilanne, josta lähdimme.

Tehtävänämmä on tänään päättää, olemmeko siirtyneet askeleen lähemmäksi, vai olemmeko yhä samassa tilanteessa. Kyse ei ole siitä, olemmeko saavuttaneet kaiken haluamamme. Olen yhtä mieltä siitä, ettemme ole saavuttaneet kaikkea, mitä halusimme. Teidän tarvitsee vain lukea mietintöni, ja nyt valiokunnan mietintö, ja näette, että emme ole vieläkaan tyytyväisiä. Pyydän myös neuvostoa lukemaan mietinnön hyvin tarkkaan, koska se sisältää monia näkökohtia, jotka voivat olla hyödyllisiä ensi vuonna.

Olemme kuitenkin tulleet askeleen lähemmäksi. Kun alamme käsitellä vuoden 2008 vastuuvapautta – ja sitähän me teemme jo nyt – emme aloita täysin tyhjästä. Aloitamme siitä pisteestä, johon pääsimme tänä vuonna. Siksi uskon, että on oikein puolustaa sitä, mitä olemme saavuttaneet, äänestämällä puolesta, jatkaen tätä taistelua sellaisena kuin se nyt on. Aika näyttää – kun näemme, kuinka asiat sujuvat tänä vuonna ja ensi vuonna ja sitä seuraavana vuonna – olemmeko tehneet oikean päätöksen. Siksi on ratkaisevan tärkeää, että me valiokuntana ja parlamenttina pystymme pysymään yhtenäisinä ja pitämään kiinni siitä, mikä on ollut koko ajan lähtökohtamme.

Haluan tässä yhteydessä kiittää sihteeristöä, varjoesittelijöitä ja koko valiokuntaa, myös sen puheenjohtajaa, että olette mahdollistaneet esiintymisemme yhtenä rintamana. Jos pystymme säilyttämään tämän solidaarisuuden – myös silloin, kun on aika päättää vuoden 2008 vastuuvapaudesta – me pystymme siirtymään askeleen eteenpäin, pidemmälle kuin siihen, mitä saavutimme vuonna 2007. Silloin pystymme saavuttamaan sen, mitä me kaikki haluamme saavuttaa.

Puhemies. – (HU) Keskustelu on päättynyt. Äänestys toimitetaan keskiviikkona 25. marraskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Georgios Stavrakakis (S&D), kirjallinen. – (EL) Arvoisa puhemies, myös minä haluan aluksi onnitella esittelijää, joka on tehnyt poikkeuksellisen työn. Hän on suoraan ottanut esille rataisevia kysymyksiä ja vaatinut, että saamme selviä vastauksia, ennen kuin voimme edetä suositteluun vastuuvapautta. Onnittelut myös talousarvion valvontavalikunnalle, joka seisoi kantansa takana ja tuki esittelijää, ja alkuvaikeuksista huolimatta onnistui taivuttamaan neuvoston antamaan meille vastaukset kaikkein tärkeimpiin kysymyksiin. Miten voisimmekaan suositella vastuuvapautta talousarviosta, miten voisimmekaan vastuullisesti väittää, että kyseinen talousarvio on moitteeton, jos emme tiedä, mitä numeroiden takana on? Se olisi täysin mahdotonta. Neuvoston vastausten jälkeen olemme nyt valmiit suositteluun vastuuvapautta, mutta samalla olemme sisällyttäneet tätä koskevaan päätöslauselmaan tärkeitä huomautuksia, jotka talousarvion valvontavalikunta hyväksyi merkittävällä enemmistöllä. Haluamme avoimia menettelyjä ja uskomme niihin, haluamme läpinäkyvyyttä ja uskomme siihen, ja haluamme olla täysin tietoisia siitä, miten eurooppalaisten veronmaksajien rahoja käytetään.

(Istunto keskeytettiin klo 19.25 kyselytunnin alkuun saakka ja sitä jatkettiin klo 19.30.)

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

12. Kyselytunti (kysymykset komissiolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B7-0223/2009).

Käsitlemme komissiolle osoitettuja kysymyksiä.

– (EN) **Silvia-Adriana Țicău**n laatima kysymys numero 25 (H-0372/09)

Aihe: Komission toimet sellaisen ympäristön luomiseksi, joka kannustaa yrityksiä investoimaan tutkimukseen ja pankkeja rahoittamaan näitä investointeja

Vuosi 2009 on Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuosi. Vuonna 2000 hyväksytyn Lissabonin strategian päämääränä on, että Euroopan unioni on ”maailman kilpailukykyisin ja dynaamisin tietoon perustuva talous” vuoteen 2010 mennessä. Tuo päämäärä on poikunut kaksi muuta tavoitetta: työllisyysaste pyritään nostamaan vähintään 70 prosenttiin työvoimasta ja investoinnit tutkimukseen pyritään nostamaan vähintään 3 prosenttiin BKT:stä niin, että kaksi kolmasosaa tuosta määrästä saadaan yksityiseltä sektorilta. Valitettavasti kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat vuonna 2009 joutuneet talous- ja rahoituskriisin kouriin, mikä on rajoittanut yksityisten yritysten mahdollisuuksia käyttää rahoitusvälineitä. Tutkimukseen on investoitu kokonaisuudessaan vain 1,85 prosenttia BKT:stä, ja ainoastaan viisi jäsenvaltiota on investoinut yli 2 prosenttia BKT:stä tutkimukseen. Jäsenvaltioiden talous elpyy vain, jos EU pystyy säilyttämään kilpailukykynsä, mikä taas riippuu siitä, investoidaanko tutkimukseen ja koulutukseen.

Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa sellaisen ympäristön luomiseksi, joka kannustaa yksityisyrityksiä investoimaan tutkimukseen ja erityisesti soveltavaan tutkimukseen ja pankkeja rahoittamaan investointeja tutkimukseen ja innovointiin?

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Euroopan unionin tutkimus- ja innovaatiopolitiikka perustuu pääasiassa seitsemänteen tutkimuksen puiteohjelmaan, jota toteutetaan vuosina 2007–2013, kilpailukykyyn ja innovoinnin puiteohjelmaan, jota toteutetaan samalla ajanjaksolla, sekä koheesiorahastojen hankkeisiin, joita toteutetaan samalla ajanjaksolla. Noita kolmea tärkeää ohjelmaa valmistellessaan komissio esitteli vuosien 2005 ja 2006 aikana pitkän aikavälin strategian sekä toimintasuunnitelman. Toimintasuunnitelma esiteltiin vuonna 2005 ja laaja-alainen innovointistrategia vuonna 2006. Mainittujen ohjelmien tuloksia käsitellään kattavasti komission asiakirjoissa, ja niistä on keskusteltu usein myös Euroopan parlamentissa. Toimitan hyvin mielelläni kaikki tarvittavat asiakirjat teille uudelleen, arvoisa parlamentin jäsen Silvia-Adriana Țicău. En voi toistaa niiden sisältöä teille kokonaan tällä kyselytunnilla, mutta haluan tuoda esiin joitakin keskeisimpiä seikkoja.

Unionin tutkimukseen ja kehitykseen osoittamia määrärahoja lisättiin tuntuvasti seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa. Lisäksi luotiin uusia välineitä, kuten yhteisiä teknologia-aloitteita, joiden merkitys on tullut erittäin hyvin esille.

Koheesiorahastoja on uudistettu, ja ne soveltuvat nyt paremmin tutkimuksen ja innovoinnin edistämistä koskevan tavoitteen toteuttamiseen. Lukujen perusteella niiden merkitys on myös huomattava; koheesio- ja rakennerahastoista edellä mainituille aloille osoitetut määrärahat ovat kuluvalle kaudella 86 miljardia euroa, mikä vastaa 25:tä prosenttia rakenne- ja koheesiorahastojen kokonaisvaroista. Unionin rakennepolitiikassa on luotu lisäksi uusi väline, JEREMIE-tukialoite, jonka päätavoitteena on auttaa pieniä ja keskiuuria yrityksiä hankkimaan pääomaa. Aloitetta toteutetaan yhdessä Euroopan investointirahaston kanssa.

Omalle vastuualueelleni kuuluva innovoinnin ja kilpailukykyyn edistämishjelma on myös pohjimmiltaan ohjelma, jonka kautta luodaan rahoitusvälineitä. Suuri osa sen varoista ohjataan tällä hetkellä pienten ja keskiuurten yritysten tukemiseen, jotta niiden olisi helpompi hyödyntää pienten ja keskiuurten yritysten innovointikykyyn parantamiseen tarkoitettuja rahoitusvälineitä.

Olette varmasti tietoisia siitä, että unionin kasvu- ja työllisyyspolitiikalla ei ole juurikaan määrällisiä tavoitteita. Sillä on kuitenkin yksi määrällinen tavoite, joka on pysynyt samana vuodesta 2008 lähtien: tavoitteena on käyttää kolme prosenttia bruttokansantuotteesta tutkimukseen ja kehitykseen. Voimme jo nyt sanoa, ettei tavoitetta saavuteta. Pelkkien prosenttilukujen tuijottaminen on kuitenkin harhaanjohtavaa, sillä absoluuttisina lukuina esitettynä Euroopan unionin tutkimus- ja kehityksen menot nousivat 14,8 prosenttia vuosina 2000–2006. Nousu on suurempaa kuin esimerkiksi Yhdysvalloissa. Tästä huolimatta on todettava, etteivät tulokset tyydytä. Sen vuoksi neuvosto hyväksyi viime joulukuussa asiakirjan Visio 2020 eurooppalaisesta tutkimusalueesta, jossa käsiteltiin mahdollisuutta käyttää enemmän varoja unionin tutkimus- ja kehityspolitiikkaan.

En halua salata sitä, että tämänhetkinen talouden taantuma on uhka tutkimuksen ja kehityksen edistämiseksi laaditulle pitkän aikavälin strategialle. Komissio reagoi tähän uhkaan hyvin nopeasti marraskuussa 2008. Unionin elvytysuunnitelmassa, joka täydentää jäsenvaltioiden toimia talouskriisistä selviämiseksi ja jonka tavoitteena on tukea ja torjua rahoitusalan hankalaa tilannetta, painotetaan tutkimukseen ja kehitykseen

investoimista sekä investointien lisäämistä. Annan tästä kolme esimerkkiä: tulevaisuuden tehtaita koskeva aloite, jolla pyritään nykyaikaistamaan unionin teollisuusperustaa ja jonka määrärahat ovat 1,2 miljardia euroa, energiatehokkaita rakennuksia koskeva aloite, jonka määrärahat ovat 1 miljardi euroa, vähäpäästöisten autojen valmistamista koskeva kumppanuus, jonka alalla on varattu 1 miljardia euroa tutkimukseen, sekä edellisiä täydentävät 4 miljardia euroa, jotka on osoitettu tähän tarkoitukseen muiden talousalan toimenpiteiden kautta.

Komissio on jo aloittanut seuraavan kasvu- ja työllisyysstrategian valmistelun. Ei ole mikään salaisuus – puheenjohtaja José Manuel Barrosohan puhui tästä jo suuntaviivoja koskevan keskustelun yhteydessä – että tutkimus, kehitys ja innovointi ovat keskeisessä asemassa seuraavassa kasvu- ja työllisyysstrategiassa.

Minulla on toinenkin innovointiin liittyvä huomio: Unioni on tällä hetkellä melko hyvässä asemassa tutkimuspolitiikan alalla. Tutkimuskapasiteettimme on hyvä, joissain tapauksissa jopa erinomainen. Olemme tehneet hyvää tulosta myös teknologian kehittämisen alalla. Innovoinnissa voisimme kuitenkin menestyä paremminkin. Jos ymmärrämme sen, että innovointi on tutkimus- ja kehitystyön toteuttamista käytännössä tuotteiden, palvelujen, muotoilun ja toimintatapojen alalla – eli kaikkialla, missä käytännön soveltaminen on mahdollista – mahdollisuutemme lisätä kasvua ja parantaa työllisyyttä Euroopan unionissa ovat edelleen hyvät. Näin ollen komissio ilmoitti aiemmin tänä vuonna aikovansa esitellä ”innovointialoitteen” (innovation act). Aloitteella tarkoitetaan tässä yhteydessä uutta poliittista välinettä, jollainen luotiin ensimmäisen kerran pienten ja keskisuurten yritysten tukemiseksi – muistanette eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen. Aiomme seuraavaksi esitellä innovointialoitteen, jossa lainsäädäntötoimet, poliittiset aloitteet sekä poliittisesti sitovat suuntaviivat kootaan yhdeksi suureksi paketiksi.

Olen pyrkinyt ohjaamaan työtä niin, että uusi komissio voi itse päättää, milloin se esittelee innovointialoitteen. Ymmärrätte varmasti, etten voi päättää asiasta; päätöksen tekee uusi komissio. Valmistelutyössä on kuitenkin edistytty hyvin, joten voin varmuudella sanoa, että Euroopan parlamentti saa innovointialoitteen käsiteltäväkseen ensi vuoden aikana.

Lopuksi haluaisin sanoa, että laaja-alaisesti katsottuna olemme edistyneet hyvin viime vuosina, vaikkakin edistys on ollut hyvin epäsäännöllistä. Edistystä on kuitenkin arvioitava tasapuolisesti. Emme voi esimerkiksi olettaa, että uudet jäsenvaltiot käyttävät heti yhtä suuren osan bruttokansantuotteestaan tutkimukseen, kehitykseen ja innovointiin kuin vanhat jäsenvaltiot. Olen kuitenkin hyvin mielissäni siitä, että uudet jäsenvaltiot – erityisesti ne, joilla on eniten kiinniotettavaa – edistyvät muita nopeammin. Pidän siis yleistä kehitystä myönteisenä.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Kiitos tiedoista ja vastauksesta. Haluaisin kysyä komissiolta, aikooko se keskustella eurooppalaisten pankkilaitosten kanssa mahdollisuudesta myöntää takuita ja lainoja alhaisemmilla koroilla tutkimus- ja innovointialan yrityksille sekä sellaisiin hankkeisiin, joita pidetään tällä hetkellä hyvin riskialttiina. Lisäksi unionin tutkimusohjelmat, kuten 50-prosenttisesti yhteisrahoitteinen seitsemäs tutkimuksen puiteohjelma, eivät sovellu kovin hyvin pienille ja keskisuurille yrityksille. Haluaisin kysyä komissiolta, aikooko se muuttaa noita ohjelmia pienten ja keskisuurten yritysten osallisuuden lisäämiseksi.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Hyvä Silvia-Adriana Țicău, tämä on erittäin hyödyllinen huomio, ja voin ilokseni kertoa, että komissio ajattelee ja toimii juuri noin. Toistan, että pienten ja keskisuurten yritysten merkittävin ongelma liittyy riskipääoman hankkimiseen tutkimuksen ja kehityksen rahoittamiseksi. Tällä alalla on luotu kaksi tärkeää välinettä, jotka ovat kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelma sekä JEREMIE-ohjelma.

Kummassakin ohjelmassa on kyse samasta asiasta, eli siitä, miten Euroopan investointipankin ja Euroopan investointirahaston kautta voidaan myöntää matalakorkoista luottoa ja riskipääomaa – eli osallistua suoraan yrityksen pääomaan – sekä takuita, jotta pienten ja keskisuurten yritysten olisi helpompaa saada luottoa. Kyse on suurista investointiohjelmista, joissa on mukana satojatuhansia eurooppalaisia yrityksiä.

Ymmärrätte varmasti, että Euroopan investointipankki ja Euroopan investointirahasto eivät kykene käsittelemään jokaista luottopäätöstä yksityiskohtaisesti. Tämän takia toiminnassa hyödynnetään välittäjiä, joina toimivat yleensä jäsenvaltioissa sijaitsevat pankit. Uusimpien käytettävissä olevien tietojen mukaan tilanne on nyt kaikissa jäsenvaltioissa sellainen, että kansallinen pankkijärjestelmä on osa tätä politiikkaa ja yhteisön talousarviosta myönnettävää rahoitusta hakevat yritykset voivat saada sitä kulloinkin kyseessä olevan kansallisen pankkijärjestelmän kautta.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Kysymykseni liittyy Eurostars-ohjelmaan, jota toteutimme EUREKA-hankkeen yhteydessä. Sen erityisenä tavoitteena oli nopeuttaa ja tehostaa rahoituksen jakamista pienille ja keskisuurille yrityksille. Voitaisiko kyseisen ohjelman soveltamisalaa mielestänne laajentaa? Entä millaisia haasteita mielestänne liittyy kahdeksanteen tutkimuksen puiteohjelmaan, jonka osalta keskustellaan ehdotuksestamme osoittaa jatkossa 50 miljardia euroa energiatehokkuutta koskevaan tutkimukseen erityisesti pk-yrityksille?

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Hyvä Paul Rübiger, tiedätte jo vastaukseni, mutta vastaan silti mielelläni kysymykseenne. Kyllä, olen sitä mieltä, että kaikkia sellaisia ohjelmiamme voidaan laajentaa, jotka auttavat pieniä ja keskisuuria yrityksiä rahoituksen saamisessa. Kokemuksemme noista ohjelmista ovat hyvin myönteisiä, minkä vuoksi niitä pitäisi laajentaa. Toivon teidän kuitenkin ymmärtävän, etten halua kommentoida millään tavalla kahdeksannen tutkimuksen puiteohjelman ensisijaisia tavoitteita. Ensinnäkään asia ei kuulu vastuualueeseeni, kuten tiedätte, mutta minun ei olisi myöskään soveliasta ennakoida uuden komission päätöksiä.

Voin vain kertoa nykyisen komission näkemyksen kysymykseenne pääsisältöön. Sen mukaan meidän on tulevien kymmenen vuoden aikana painotettava tutkimus-, kehitys- ja innovointipolitiikassamme energiatehokkuutta, uusiutuvia energialähteitä sekä laaja-alaisemmin sellaista teknologiaa, jolla edistetään kestävä elämäntyyliä ja taloutta.

Tunnette minut riittävän hyvin tietääksenne, että olen aina korostanut energiatehokkuuden parantamista todennäköisesti halvimpana ja tehokkaimpana kestävyysohjelman muotona, sillä sen kautta voimme saavuttaa paljon melko alhaisin kustannuksin. Uusi komissio voi siis vielä hyödyntää nykyisen komission aloittamaa valmistelutyötä ja politiikkaa antamalla tätä alaa edistäviä ehdotuksia.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, tutkimus ja kehitys ovat luonnollisesti avainasemassa erityisesti lääketeollisuuden alalla tehtävässä innovoinnissa ja tautien torjunnassa. Se taas hyödyttää vuorostaan EU:n kansalaisia. Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä sellaisia lääkeyhtiöitä vastaan, jotka yrittävät rajoittaa rinnakkaislääkkeiden myyntiä? Aikooko se luokitella kyseisen toiminnan kilpailun vastaiseksi?

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Hyvä Andreas Mölzer, tätä kysymystä ei oikeastaan tarvitsisi esittää, koska sitä käsiteltiin kattavasti ja siitä päätettiin jo lääkeainepaketin yhteydessä, jota koskevan ehdotuksen komissio antoi viime vuonna. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö on tässä asiassa yksiselitteinen ja kattaa rinnakkaislääkkeiden kaupan. Näin ollen rinnakkaislääkkeiden kaupan torjumiselle ei ole oikeudellisia perusteita.

Komission viime vuonna esittelemä lääkeainepaketti ei sisällä mitään erityissäännöksiä, jotka vaikuttaisivat rinnakkaislääkkeiden kauppaan kielteisesti. Erittäin tärkeissä ja kauaskantoisissa ehdotuksissa lääkeväärennösten pääsyn estämisestä lailliseen jakeluketjuun lääketehdäisiin sovelletaan aivan samoja sääntöjä kuin rinnakkaislääkkeitä kauppaaviin tahoihin. Mitään syrjintää ei harjoiteta. En tiedä, aikooko joku komissiossa käsitellä tätä kysymystä.

Puhemies. – (EN) **Marc Tarabellán** laatima kysymys numero 26 (H-0377/09)

Aihe: Energian hinnoista tiedottaminen kuluttajille

Euroopan komissio avasi äskettäin Lontoossa järjestyksessä toisen ”kansalaisten energiafoorumin”. Kuluttaja-asioista vastaava komissaari korosti puheenvuorossaan, kuinka tärkeää kuluttajille on, että kaasutai sähkölasku tarjoaa parhaan näytön heidän energiankulutuksestaan, eli sen on oltava selkeä ja tarkka, ja sen perusteella on voitava vertailla eri toimittajia.

Voisiko komissio ilmoittaa, miten se aikoo käytännössä näiden suurten julkisten tapahtumien ulkopuolella pakottaa energiantuottajat ja -jakelijat toimimaan tämän kuluttajien kannalta olennaisen tavoitteen mukaisesti, vaikka se on kieltäytynyt hyväksymästä parlamentin ehdottamaa energian kuluttajien peruskirjaa?

Meglena Kuneva, komission jäsen. – (EN) Totean vastauksena Marc Tarabellán ensimmäiseen kysymykseen energian hinnoista, että kansalaisten merkitys energian sisämarkkinoilla on kasvanut huomattavasti kolmannen energian sisämarkkinapaketin hyväksymisen ansiosta. Uusilla toimenpiteillä pyritään parantamaan energian vähittäismarkkinoiden toimintaa sekä vahvistamaan kuluttajansuojaa. Näistä asioista keskustellaan ja niitä seurataan kansalaisten energiafoorumissa, jonka tavoitteena on kehittää vähittäismarkkinoiden toimintaa yksittäisten kuluttajien eduksi.

Energiafoorumissa kokoontuu kuluttajien, teollisuuden, kansallisten energia-alan sääntelyviranomaisten sekä kansallisten hallintoviranomaisten edustajia. Foorumi pyrkii edistämään energialainsäädännön

täytäntöönpanoa, ja se voi laatia myös käytäntöjä, jotka on tarkoitettu alan itsesääntelyä varten tai jotka voivat jopa olla luonteeltaan sitovia. Energiafoorumi kokoontui ensimmäisen kerran vuonna 2008. Samassa yhteydessä perustettiin myös laskutusta käsittelevä työryhmä, jonka suositukset sisältävät esimerkkejä hyvistä laskutuskäytännöistä. Ryhmä esitteli suosituksensa vuonna 2009 foorumin toisessa kokouksessa, jossa ne myös hyväksyttiin. Energia-alan sääntelyviranomaiset ja teollisuus antavat selonteon laskutusta koskevien suositusten täytäntöönpanosta foorumin seuraavassa tapaamisessa, joka on tarkoitus järjestää syksyllä 2010.

Kolmannen energian sisämarkkinapaketin yhteydessä luotiin myös uusi väline kuluttajille tiedottamista varten: eurooppalaisen energiankuluttajan tarkistuslista. Tarkistuslistan avulla eri jäsenvaltioissa sijaitsevat kuluttajat saavat tietoa oikeuksistaan – erityisesti laskutuksen alalla – ja se edistää ja tukee myös energialainsäädännön täytäntöönpanoa ja toteuttamista. Tarkistuslistan avulla kuluttajille pyritään välittämään yksinkertaista, virheetöntä ja käytännöllistä tietoa paikallisista energiamarkkinoista. Energia-alan sääntelyviranomaisten toimivaltuuksien yhdenmukaistaminen kuluttajansuoja-asioissa lisää markkinoiden aktiivista valvontaa ja parantaa samalla kuluttajansuojaa.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, viittasitte vastauksessanne itse asiassa kolmatta energiapakettia koskevaan toiseen selontekoon, joka julkaistaan syksyllä 2010 ja jota aiomme seurata tarkasti.

Tiedätte kuitenkin varsin hyvin, että tällä hetkellä kuluttajajärjestöillä ja kansallisilla sääntelyviranomaisilla on käsiteltävänä tuhansia valituksia, jotka liittyvät täydelliseen avoimuuden puutteeseen kaasu- ja sähkölaskuissa niin hintojen kuin todellisen kulutuksen osalta. Näin on, vaikka komissio ja jäsenvaltiot painottavat energiasuunnitelmiaan tarvetta vähentää energiankulutusta sekä mahdollisuutta verrata hintoja ja vaihtaa mahdollisesti energiantoimittajaa. Se olikin vapauttamisen päätavoite.

Näin ollen, arvoisa komission jäsen, menen suoraan asiaan ja kysyn teiltä, millaisiin toimenpiteisiin – monikossa – komissio aikoo ryhtyä puuttuakseen näihin ongelmiin lyhyellä aikavälillä. Haluaisin myös mainita, että komissio hylkäsi parlamentin ehdotuksen energiankuluttajien peruskirjasta – kyse oli kollega Mia De Vitsin ehdotuksesta – jota olitte itse aiemmin suositellut.

Meglena Kuneva, komission jäsen. – (EN) Hyvä Marc Tarabella, kysymyksenne koskee erityisesti sitä, miksi peruskirja hylättiin. Heinäkuussa 2007 käynnistettiin kuulemiskierros otsikolla *Towards a Charter on the European Energy Consumers* ("kohti energiakuluttajien eurooppalaista peruskirjaa"). Kuulemiskierroksen tulokset osoittivat, että tietoisuus energiankuluttajien oikeuksista oli heikkoa.

Ajatus peruskirjasta, jolla koottaisiin yhdeksi säädökseksi nykyisin useisiin eri direktiiveihin sisältyvät kuluttajanoikeudet sekä lukuisat kansalliset täytäntöönpanovälineet, hylättiin lainsäädännöllisistä syistä. Nykyiseen EU:n lainsäädäntöön sisältyvät energiankuluttajan oikeudet ovat jo laillisesti sitovia.

Kysytte, miksei voitaisi luoda kaikille kuluttajille tarkoitettua vakiomuotoista laskua. Laskutusta käsittelevä työryhmämme, joka perustettiin ensimmäisen kansalaisten energiafoorumin yhteydessä, on vahvistanut, että teollisuuden oikeus itsesääntelyyn ja sitä kautta laskutuksen uudistamiseen pitää säilyttää jatkossakin. Samanaikaisesti pitäisi varmistaa kuluttajille tarjottujen hintojen ja palvelujen avoimuus ja vertailtavuus.

Laskujen virheettömyys liittyy läheisesti mittareiden lukemisen tiheyteen. Mittarinluennan tiheyttä ei määritetä EU:n lainsäädännössä. Asia voidaan kuitenkin ratkaista suoraan älymittareiden avulla.

Haluaisin myös korostaa sitä, että tuimme kansalaisten energiafoorumeissa suosituksia hyvästä laskutuskäytännöstä. Suositusten tavoitteena on, että kaasu- ja sähkölaskuissa annettavat tiedot ovat kuluttajien kannalta yksinkertaisia ja selkeitä.

Arvioimme kuluttajamarkkinoiden tulostaulun yhteydessä kuluttajamarkkinoiden eri aloja ja havaitsimme, että suurin osa valituksista liittyy sähkömarkkinoihin. Toiseksi eniten valituksia tehdään rahoitusmarkkinoista ja kolmanneksi eniten paikallisliikenteestä.

Tämän takia komissio on käynnistänyt sähkön vähittäismarkkinoita koskevan suurtutkimuksen, jonka tulokset esitellään energiafoorumeissa vuonna 2010. Kyse on kuluttajamarkkinoiden tulostaulun tulosten täytäntöönpanon toisesta tasosta. Uskon, että tulostaulu on jatkossakin yksi parhaimmista välineistä, joiden avulla voimme analysoida vähittäismarkkinoiden toimintaa erityisesti tässä hyvin tärkeässä ja perusluonteeltaan kiinnostavassa tapauksessa, joka liittyy myös hyvin läheisesti palveluihin.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Haluaisin jatkaa tätä kysymystä. Tiedämme, että kotitaloudet voisivat säästää valtavasti energiaa. Tutkin sähkölaskuani suurella mielenkiinnolla, koska haluan säästää energiaa. Lasku on kuitenkin mielestäni sekava.

Jos lasku on minun mielestäni sekava, se on sitä varmasti myös monien äänestäjieni mielestä. Itsesääntely ei riitä. Euroopan komission pitäisi toimia aidosti juuri selkeyttämisen puolesta. Tämä tyydyttäisi uskoakseni kaikkia ihmisiä sekä antaisi merkittävää tukea pyrkiessämme vähentämään ilmastonlämpenemistä aiheuttavia päästöjä.

Olkaa ystävällisiä ja käsitelkää tämä asia komissiossa uudelleen.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Tämän vuoden ensimmäisellä vuosipuoliskolla kaasuntoimittajien polttoöljyn hinnat laskivat jopa 40 prosentilla. Sillä on kuitenkin ollut kuluttajien kannalta hyvin vähän merkitystä, vaikka kyse on erityisen tärkeästä asiasta kylminä vuodenaikoina.

Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen, että myös kuluttajat hyötyvät myönteisistä hintavaihteluista?

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Olemme tietoisia siitä, ettei komissio määrää hintoja. Se, mitä voimme tehdä ja mihin olemme sitoutuneet, on hintojen avoimuuden lisääminen.

Yhdessä hiljattain annetussa direktiivissä – vuoden 2007 kuluttajaluottodirektiivissä – kehoitimme pankkeja laatimaan yhteiset menettelytavat korkojen laskentaa varten, jotta kuluttajat voisivat vertailla tarjouksia ja valita niistä itselleen sopivimman. Käytössämme on useita työkaluja; kyse on sopimattomista kaupallisista menettelyistä, jotka ovat keskeinen osa mainittua direktiiviä.

Alalla on annettu myös toinen horisontaalinen direktiivi, kohtuuttomista kauppaehtoista annettu direktiivi. Se koskee sitä, johtavatko kauppaehdot kohtuuttomaan rikastumiseen. Viittasitte luullakseni tähän hintoja koskevassa kysymyksessänne.

Asia on vireillä, ja meidän täytyy tehdä kaikkemme varmistaaksemme, että direktiivi pannaan yhtä hyvin täytäntöön kaikissa unionin jäsenvaltioissa. Kaikkien direktiivien tulokset nimittäin riippuvat siitä, miten hyvin direktiivit pannaan täytäntöön. Tämän takia laadin juuri Euroopan komissiolle tiedonantoa kyseisten direktiivien täytäntöönpanosta. Toimimme tässä asiassa uranuurtajina, sillä tavallisesti täytäntöönpano on jäsenvaltioiden käsissä. Meidän pitää kuitenkin vertailla tuloksia ja määrittää esikuvia, minkä takia – tämä liittyy edelliseen kysymykseen mittarinluennasta ja ymmärrettävyydestä – tuemme erityisen voimakkaasti älymittarihanketta. Kyse ei ehkä ole yleiseurooppalaisesta aloitteesta, mutta jotkut maat, kuten tämänhetkinen puheenjohtajavaltio Ruotsi, ovat edelläkävijöitä tällä alalla. Kehotankin kaikkia tutustumaan sen esimerkkiin ja hyödyntämään sitä mahdollisimman kattavasti. Tästä pääsemme myös muihin kysymyksiin, kuten siihen, miten voimme laskea energiankulutuksestamme aiheutuvan hiilijalanjäljen.

Muilla aloilla komissio on pyrkinyt viime aikoina parantamaan erityisesti energiatehokkuutta koskevia merkintöjä ja hintojen vertailtavuutta tukemalla erilaisten kuluttajahintaindeksien käyttöä. Näin on tehty esimerkiksi Italiassa ja joissakin muissa maissa. Tällainen Internetissä tarjottava palvelu on todella hyödyllinen ja auttaa kuluttajia taistelemaan alhaisempien hintojen puolesta.

Jotta onnistuisimme näissä tavoitteissa, tarvitsemme kuitenkin rajatylittävää kauppaa ja rajatylittäviä mahdollisuuksia. Rajatylittävän verkkokaupan osuus on Euroopan unionissa tällä hetkellä vain yhdeksän prosenttia. Näin ollen velvollisuutenamme on toteuttaa sisämarkkinoiden toinen vaihe, vähittäismarkkinat. Vähittäismarkkinat ovat yksi sisämarkkinoiden puuttuvista ketjuista, ja toivon kovasti, että parlamentti ja komissio vauhdittavat erään kuluttajanoikeusdirektiivin liittyvän tärkeän direktiiviehdotuksen käsittelyä. Sen tavoitteena on määrittää säännöt, joiden avulla voitaisiin lisätä varmuutta ja luottamusta – sekä kuluttajien että yritysten näkökulmasta – toistaiseksi hyvin vähäisen rajatylittävän kaupankäynnin edistämiseksi Euroopan unionissa.

Puhemies. – (EN) **Jim Higginsin** laatima kysymys numero 27 (H-0401/09)

Aihe: Kuluttajille suunnatut elintarvikemerkinnät

Voiko komissio kertoa, mitä tutkimuksia on tehty ja mitä kertomuksia on laadittu elintarvikkeista, joilla väitetään olevan terveysvaikutuksia? Onko kuluttajansuojaa ajatellen näitä elintarvikeryhmiä tutkittu tai testattu esitettyjen väitteiden todenpitävyyden selvittämiseksi?

Androulla Vassiliou, *komission jäsen*. – (EN) Jäsenvaltioiden ja sidosryhmien pyynnöstä komissio laati taannoin ehdotuksen elintarvikkeiden ravitsemus- ja terveysväitteitä koskevaksi asetukseksi, ja parlamentti ja neuvosto hyväksyivät sen joulukuussa 2006.

Asetuksen tavoitteena on taata asianmukainen kuluttajansuoja varmistamalla, että elintarvikkeita koskevat ravitsemus- ja terveysväittämät pitävät paikkansa, ovat selkeitä ja perustuvat yleisesti hyväksyttyihin tieteellisiin todisteisiin. Komissio pyrkii laatimaan tätä varten luetteloita sallituista terveysväittämistä sekä päivittämään sallittuja ravitsemusväittämiä. Asetuksessa säädetään hyväksyntämenettelyt sen varmistamiseksi, että ainoastaan tieteellisesti todistettuja terveysväittämiä käytetään.

Menettelyt koskevat ensinnäkin Euroopan elintarvikevirastoa, joka arvioi terveysväittämiä koskevat todisteet. Komissio ehdottaa tämän jälkeen toimenpiteitä terveysväittämien hyväksymiseksi tai hylkäämiseksi, ja lopuksi jäsenvaltiot esittävät sääntelykomiteassa kantansa komission ehdottamiin toimenpiteisiin.

Komissio on hyväksynyt tähän mennessä neljä asetusta, joissa on joko hyväksytty tai hylätty terveysväittämiä. Vastaavia säädöksiä hyväksytään jatkossakin terveysväittämiä koskevien Euroopan elintarvikeviraston arviointien perusteella. Näin voidaan varmistaa, ettei kuluttajia johdeta harhaan.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Kiitän komission jäsentä vastauksesta. Panen tyytyväisenä merkillä elintarviketuotantoa koskevan tutkimuksen, jota Euroopan elintarvikevirasto tekee parhaillaan. Nyt on nimittäin todistettu, että kuluttajat maksavat mielellään enemmän ruoasta, jolla on terveystta edistäviä vaikutuksia.

Tärkeintä on kuitenkin se, että noudatamme uusia säännöksiä ja painostamme alan yhtiöitä toimittamaan täysin totuudenmukaisia tietoja, etteivät ne kertoisi valheita tuotteitaan ostaville ihmisille.

Androulla Vassiliou, *komission jäsen*. – (EN) Olen täysin samaa mieltä kanssanne, arvoisa Euroopan parlamentin jäsen. Juuri tämän takia ehdotimme tätä asetusta.

Minun on todettava, että yllätyimme vastaanotettujen hakemusten suuresta määrästä. Odotimme saavamme muutaman sata hakemusta, mutta niitä tulikin 44 000. Yhdistimme kaikki 44 000 väittämää 4 000 väittämän ryhmäksi, jonka toimitimme Euroopan elintarvikevirastolle (EFSA) lausuntoa varten. EFSA ei kykene tutkimaan kaikkia 4 000:ta väittämää määräaikaan, eli joulukuuhun 2010 mennessä.

Mielestäni on kuitenkin kuluttajien kannalta hyvin tärkeää, että saamme menettelyn valmiiksi. Siten kuluttajat voivat olla varmoja nähdessään kaupassa terveysväittämän tai terveysväittämän sisältävän elintarvikkeen, että kyseinen väittämä perustuu tieteelliseen tutkimukseen eikä johda heitä harhaan.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Kiitän komission jäsentä näistä tiedoista. Teette todellakin erittäin tärkeää työtä.

Yli 40 000 yhtiötä jätti hakemuksen saadakseen vahvistuksen sille, että niiden tuotteet täyttävät korkeimmat vaatimukset ja kriteerit. Vaan mitä tapahtuu, jos yhtiöt saavat tämän vahvistuksen mutta niiden tuotteet eivät jonkin ajan jälkeen enää täytäkään kaikkia pakkausmerkinnöissä kuvattuja vaatimuksia tai parametreja? Miten toimitaan erityisesti suurten ja kansainvälisesti vaikuttavien tapausten yhteydessä? Yhtiöt ovat saaneet hyväksynnän ja kertovat sen pakkausmerkinnöissä, mutta todellisuus onkin jokin aivan muuta. Mitä silloin tapahtuu?

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Minua kiinnostaisi tietää, miten aiotte varmistaa jatkossa sen, että paikalliseen myyntiin tarkoitettut alueelliset tuotteet merkitään ja saatetaan markkinoille tuoreina ja korkealaatuisina?

Androulla Vassiliou, *komission jäsen*. – (EN) Vastaan viimeiseen kysymykseen, että kyse on täysin eri asiasta. Kyse ei ole tuotteen alkuperästä. Puhumme terveysväittämistä. Jos valmistaja väittää, että joku tuote on hyväksi terveydelle tästä tai tuosta syystä, väittämän todenperäisyys on todistettava tieteellisesti.

Toiseen kysymykseen totean, että EFSA arvioi tietenkin hakemuksessa esitetyt terveysväittämät hakemuksessa esitettyjen todisteiden perusteella.

Jos väittämä esitetään tiettyjen tieteellisten todisteiden perusteella ja valmistaja tekeekin tuotteeseen myöhemmin muutoksia, kyse on selvästi petoksesta. Tällöin ryhdytään luonnollisesti toimiin kyseistä valmistajaa vastaan, koska tämä johtaa kuluttajia harhaan ja huijaa heitä.

Puhemies. – (EN) **Gay Mitchellin** laatima kysymys numero 28 (H-0366/09)

Aihe: Erilaiset kuluttajien oikeudet

Vaalipiirien asukkaat lähestyvät usein omia EP:n jäseniään kuluttajien oikeuksiin liittyvissä ongelmissa, joita he kohtaavat asuessaan tai matkustaessaan toisissa jäsenvaltioissa. Kuinka komission jäsenet aikovat lisätä tietoutta ja ymmärrystä kuluttajan oikeuksista, jotka vaihtelevat Euroopan unionin jäsenvaltiosta toiseen?

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Kysymys koskee kuluttajan oikeuksien vaihtelua ja on hyvin ajankohtainen. Kaikissa jäsenvaltioissa on laitoksia ja järjestöjä, joiden tehtävänä on edistää kuluttajan oikeuksia koskevaa tietoa ja ymmärrystä kansalaisten keskuudessa.

Yhteenveto kansallisista laitoksista ja järjestöistä löytyy Internetistä. Voin toki antaa teille kyseisen Internet-osoitteen. Osoite on http://ec.europa.eu/consumers/empowerment/cons_networks_en.htm. Sivustolta saa todellakin hyvin mielenkiintoista tietoa.

Komissio edistää kuluttajan oikeuksia koskevaa tietoa erilaisilla välineillä. Rahoitamme EU:n laajuista kuluttajakeskusten verkostoa, jonka kautta kuluttajat saavat tietoa oikeuksistaan rajatylittävässä kaupassa sekä tukea korvaushakemusten jättämisessä, jos joku menee pieleen. Keskusten Internet-sivuilla ja esitteissä kerrotaan, mitkä ovat kuluttajien oikeudet heidän tehdessään Internet-ostoksia, vuokratessaan auton tai varatessaan loman toisesta jäsenvaltiosta.

Komissio suosittelee, että Euroopan parlamentin jäsenet neuvovat äänestäjiään kääntymään omassa maassaan sijaitsevan Euroopan kuluttajakeskuksen puoleen. Komissio toteuttaa myös EU:hun hiljattain liittyneissä jäsenvaltioissa tiedotuskampanjoita kuluttajien oikeuksia koskevan tietoisuuden lisäämiseksi sekä sellaisten kansallisten järjestöjen ja laitosten toiminnan edistämiseksi, joilta kuluttajat saavat tarvittaessa lisää apua ja tukea.

Komissio parantaa kuluttajan oikeuksia koskevaa tietoisuutta myös kuluttajille suunnattujen koulutusaloitteiden kautta. Esimerkkinä voidaan mainita 15–18-vuotiaille opiskelijoille suunnattu Europe diary -aloite sekä Dolceta, aikuisille ja opettajille suunnattu Internet-sivusto.

Sokerina pohjalla totean, että komissio esitteli lokakuussa 2008 ehdotuksen kuluttajan oikeuksia koskevaksi direktiiviksi, josta parlamentti ja neuvosto neuvottelevat parhaillaan.

Jos kyseinen direktiivi hyväksytään, se vähentää nykyisen kuluttajansuojasäännösten hajanaisuutta ja takaa sen, että kaikkiin kuluttajiin sovelletaan EU:ssa yksiä ja yhtenäisiä kuluttajan oikeuksia. Tämä helpottaisi myös kuluttajan oikeuksia koskevien yleiseurooppalaisten koulutuskampanjoiden toteuttamista.

Komissio tutkii ja kerää parhaillaan tietoa siitä, millaista tietoa kuluttajille annetaan myyntipisteissä. Se aikoo kuulla vähittäiskaupan asiantuntijoita, kuluttajajärjestöjä sekä muita kentällä toimivia sidosryhmiä ennen kuin antaa ehdotuksensa konkreettisista toimenpiteistä.

Minulla on myös teidän kannaltanne hyvin tärkeitä uutisia. Dolceta-sivustolle on lisätty kaksi uutta osiota. Lisäsimme sivustolle kaksi uutta aihealuetta: toinen käsittelee kestäväää kulutusta ja toinen yleishyödyllisiä palveluita. Laajennamme siis toimintaamme.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Kiitän komission jäsentä vastauksesta. Kysyisin komission jäseneltä, onko hän tietoinen siitä, että ihmisillä – komission jäsen itsekin viittaa tähän – jotka ostavat Internetistä vaikkapa hotellien kanta-asiakaskortteja tai mitä muuta tahansa, on suuria ongelmia löytää taho, jolle voi tarvittaessa tehdä valituksen. Näkyvillä saattaa olla jonkinlainen postilokero-osoite, mutta puhelinnumero tai kunnollinen sähköpostiosoite mainitaan harvoin. Arvoisa komission jäsen, aioteko vaatia, että kaikilla tavarannmyyjillä on oltava jonkinlainen suora numero, johon ihmiset voivat ongelmatilanteissa soittaa ottaakseen suoraan yhteyttä tahoon, joka on myynyt puutteellisia tuotteita tai palveluja?

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Tämä asia kuuluu hyvin selkeästi jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten toimialaan. Komissio voisi pyytää, että kansalliset viranomaiset sitoutuvat tähän asiaan. Kyseisillä viranomaisilla on oma verkostonsa. Keräämme ajoittain tietoa asiasta, mutta toissijaisuusperiaatteen vaikutusalueella keskitymme ennemminkin siihen, millaisia rajatylittäviä tai yleiseurooppalaisia toimia voimme toteuttaa. Käytännöt vaihtelevat hyvin paljon maasta toiseen. Tämä liittyy koulutukseen, ja kuten tiedämme, koulutus kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Valituksista voin todeta, että kerään kaikki valitukset yhteen. Sitten tarkastelen kuluttajamarkkinoiden tulostaulun yhteydessä, miten vakavia valituksia ovat, ja vertailen niitä kuluttajatytytyvyyteen. Teen tämän

perusteella tarvittavat johtopäätökset siitä, miten kuluttajia kohdellaan. Olette aivan oikeassa todetessanne, että meidän on vertailtava eri aloilla tehtävien valitusten määrää. Näin ollen aiomme tehdä ehdotuksen – työstämme ehdotusta parhaillaan – eurooppalaisesta valituslomakemallista, koska maan X viranomaisille tulevaa tietoa ei nykyään tallenneta samalla tavalla kuin maassa Z. Vaikka saisimmekin käyttöön yleisen valituslomakemallin, komissiosta ei tule mitään kuluttaja-asiamiestä, mutta voimme kehittää politiikkaamme valitusten pohjalta ja toimia kansalaisten kannalta merkityksellisemmin. Mielestäni tämä on todella tärkeä hanke tulevaisuutta ajatellen.

Meillä on tosiaan melko rajalliset mahdollisuudet puuttua siihen, miten jäsenvaltiot käsittelevät kansallisia valituksia ja vastaavat niihin. Voimme laatia tästä tulostaulun ja määrittää esikuvan, muttemme voi korvata yksittäistä jäsenvaltiota.

Jatkan hyvin mielelläni Euroopan komissiossa työtä yhdessä Euroopan parlamentin kanssa sen arvioimiseksi ja vertailemiseksi, miten kuluttajia kohdellaan ja miten paljon jäsenvaltiot panostavat tähän politiikkaan. Mielestäni on erittäin tärkeää, etenkin näinä vaikeina talousaikoina, panostaa kuluttajien saaman kohtelun arvioimiseen, koska sitä kautta saadaan tietoa markkinoista.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, halusin aivan erityisesti olla läsnä tänä iltana, koska tämä on uskoakseni komission jäsen Meglena Kunevan viimeinen tilaisuus puhua meille komission jäsenenä ja halusin esittää hänelle kaksi kysymystä.

Ensinnäkin kysyn, onko hän kanssani yhtä mieltä siitä, että kuluttajavalitus ja -tutkimus sekä hänen työmääränsä ovat lisääntyneet jyrkästi sinä aikana, kun hän on toiminut ensimmäisenä erityisesti kuluttaja-asioista vastaavana komission jäsenenä.

Toiseksi kysyn, onko hän kanssani yhtä mieltä siitä, että myös seuraavassa komissiossa on ehdottomasti oltava jäsen, joka vastaa erityisesti kuluttaja-asioista. Olemme kuulleet ikäviä huhuja, joiden mukaan näin ei ehkä olisi uudessa komissiossa, ja halusin antaa komission jäsenelle mahdollisuuden kertoa tänä iltana oman näkemyksensä.

Meglena Kuneva, komission jäsen. – (EN) Olen saanut tehdä yhteistyötä Malcolm Harbourin kanssa ja olen nauttinut siitä kovasti. Haluaisinkin kiittää teitä henkilökohtaisesti tästä mahdollisuudesta näiden kuluneiden kolmen vuoden aikana. Uskokaa pois, tuen politiikassani myös jatkossa voimakkaasti markkinataloutta, koska markkinoissa ei ole kyse pelkästään markkinoista, vaan ne toimivat eräänlaisena kansalaisoikeuksien laboratoriona. Olen hyvin iloinen siitä, että olemme nyt niin lähellä oikeuksia, jotka ovat nykyään niin tärkeitä koko ihmiskunnalle. Tarkoitin ympäristöoikeuksia.

Kuluttaja-asioiden salkku on erittäin tärkeä. Sen alaan kuuluvat markkinoita ja vähittäismarkkinoita koskevat asiat, mutta oikeastaan se sisältää vielä enemmän, koska se käsittää myös oikeuksia, niiden toteuttamista, kuluttajien valituksia sekä merkityksellisemmän politiikan luomista koskevat kysymykset.

Olen aivan varma, että puheenjohtaja José Manuel Barroso löytää tässä oikeanlaisen tasapainon, koska hän totesi puheessaan, että meidän täytyy löytää sisämarkkinoiden puuttuvat palaset. Mielestäni yksi puuttuva palanen on vähittäismarkkinat. Olen aivan varma, että komission puheenjohtaja aikoo tavalla tai toisella kiinnittää suurta huomiota kuluttaja-asioihin, ja olen vakuuttunut siitä, että kyseinen politiikka pysyy hyvin vakaana. Aion joka tapauksessa välittää viestin hänelle.

Puhemies. – (EN) **Pat the Cope Gallagher**in laatima kysymys numero 29 (H-0412/09)

Aihe: Autonvuokrausyritykset

Hyväksyykö komissio autonvuokrausyritysten käytännön, jossa kuluttajan on maksettava täydestä polttoainesäiliöstä ennen auton vuokrausta eikä hänelle palauteta erotusta, vaikka hän palauttaisi auton vuokrausyritykselle esimerkiksi siten, että polttoainesäiliö on puolillaan?

Onko tämä käytäntö sopusoinnussa pakettimatkadirektiivin (90/314/ETY⁽³⁾) kanssa?

Meglena Kuneva, komission jäsen. – (EN) Komissio on tietoinen autonvuokrausyritysten harjoittamasta käytännöstä, ja se on vastannut lukuisiin samaa asiaa koskeviin Euroopan parlamentin jäsenten kysymyksiin ja kansalaisten valituksiin. Olen itse vastaanottanut monet niistä.

(3) EYVL 158, 23.6.1990, s. 59.

Olen todennut jo aiemmin, ettei tällaista käytäntöä voida hyväksyä, jos kuluttajat joutuvat sen takia maksamaan polttoaineesta, jota eivät ole edes käyttäneet, eikä heille kerrota asiasta selvästi etukäteen. Pakettimatkadirektiiviä voidaan soveltaa vain siinä tapauksessa, että auton vuokraus sisältyy lomapakettiin. Pakettimatkadirektiivissä ei kuitenkaan säädetä tästä erityiskysymyksestä. Toisaalta käytäntö saattaa rikkoa sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevaa direktiiviä sekä kohtuuttomia sopimusehtoja koskevaa direktiiviä.

Kohtuuttomia sopimusehtoja koskevassa direktiivissä säädetään, etteivät yleiset sopimusehdot saa olla huomattavan epäsuhtaiset ja aiheuttaa siten haittaa kuluttajille. Lisäksi sopimusehdot olisi laadittava selkeästi ja ymmärrettävästi. Voidaan väittää, että lauseke, jonka mukaan kuluttajat maksavat jostain, mitä eivät ole kuluttaneet, on kohtuuton.

Sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevassa direktiivissä taas veloitetaan kauppiaat noudattamaan huolellisen ammatinharjoittamisen vaatimuksia. Kauppiaiden pitää kertoa avoimesti ja etukäteen tarjotun palvelun pääpiirteistä. Sellaiset autonvuokrausyritykset, jotka eivät kerro asiakkailleen etukäteen, että käyttämättä jäänyttä polttoainetta ei korvata, saattavat rikkoa tätä direktiiviä. Käytännön voidaan mahdollisesti katsoa olevan myös vastoin huolellisen ammatinharjoittamisen vaatimuksia, joita kauppiaiden on direktiivin mukaan noudatettava.

Arvoisan Euroopan parlamentin jäsenen pitäisi kuitenkin olla tietoinen siitä, että on kansallisten täytäntöönpanoviranomaisten tehtävä määrittää, ovatko tällaiset käytännöt kohtuuttomia, ja nostaa tarvittaessa syyte säännöksiä rikkovia yrityksiä vastaan. Komissiolla ei ole minkäänlaista valtaa täytäntöönpanon alalla. Rajatylittäviä palveluita ostaneet kuluttajat voivat kuitenkin valittaa asiasta omassa maassaan toimivaan Euroopan kuluttajakeskukseen, jonka pitäisi voida auttaa heitä hakemaan korvausta muissa EU:n jäsenvaltioissa toimivilta kauppiailta.

Mielestäni meidän on kuitenkin tehtävä kaikkemme sen varmistamiseksi, jotta lainsäädäntöön ei jäisi mitään porsaanreikiä ja jotta kuluttajat eivät kokisi tilannetta kohtuuttomaksi, toivottomaksi tai avuttomaksi.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Kiitän komission jäsentä vastauksesta ja toivotan hänelle kaikkea hyvää jatkoa varten, mitä hän sitten ikinä päättääkin tehdä komission jälkeen.

On yleinen käytäntö kaikkialla unionissa, että kuluttajat kokevat autoa vuokratessaan saaneensa edullisen sopimuksen – ymmärrämme vakuutukseen liittyvän kysymyksen, joka on myös hyvin tärkeä – mutta sitten heitä kehoitetaan palauttamaan auto tankki tyhjänä.

Nuo yritykset rikkovat varmasti jotain direktiiviä. Mielestäni ei riitä, että komissio vain toteaa, että asia voidaan hoitaa eri maissa sijaitsevien kuluttajakeskusten avulla. Mielestäni kyse on suuresta ongelmasta. Meidän pitäisi välittää selkeä viesti, että kyse on kiskonnasta. Ihmiset käyttävät usein lomalla autoa vain kulkeakseen kohteeseen ja takaisin. Tiedän, että monet äänestäjäni ovat käyttäneet polttoainetta vain 15 euron arvosta mutta joutuneet maksamaan siitä 60 euroa. Erotus on 45 euroa, koska yksi tankillinen maksaa keskimäärin 60 euroa.

Mielestäni tähän asiaan pitäisi puuttua, joten toivon, että tuleva komissio ja komission jäsen ottavat asian vastuulleen ja tekevät jotain sen ratkaisemiseksi käytännössä.

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Kuten jo totesin, on kansallisten viranomaisten tehtävä panna täytäntöön lait. Riippumatta siitä, miten kriittisesti suhtaudumme EU:n toimielimiin, meidän on mielestäni muistettava myös se, että toimimme toissijaisuusperiaatteen mukaisesti eikä komissio voi ryhtyä suoriin toimiin joillakin aloilla.

Mielestäni meidän olisi syytä korostaa myös jäsenvaltioiden vastuuta. Toisaalta parlamentista on tulossa hyviä ehdotuksia, koska sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta (IMCO) laatii parhaillaan kuluttajansuojaa koskevaa valiokunta-aloitteista mietintöä esittelijänään Anna Hedh. Kuten edellisessä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan kokouksessa sovittiin, kyseisessä valiokunta-aloitteisessa mietinnössä käsitellään sekä kuluttajamarkkinoiden tulostaulua että keskustelun aiheena olevan lainsäädännön täytäntöönpanoa. Komissio julkaisi aiheesta tiedonannon 2. heinäkuuta 2009.

Puutemme täytäntöönpanoon, mutta on hyvin vaikea onnistua tässä ilman jäsenvaltioita. Myönnän joka tapauksessa täysin tämän ongelman vakavuuden – uskokaa minua, olen asiasta yhtä huolissani, koska saan paljon valituksia, mutta käytössäni ei ole yhtä käytännön keinoa ratkaista ongelmaa jonkun jäsenvaltion puolesta.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Ensimmäisen kerran täällä ollessani vuokrasin Frankfurtista auton. Tankki oli täynnä ja yritys oli sen maksanut. Minun piti myös palauttaa auto tankki täynnä. Tämä on yksinkertaisesti paras käytäntö. Voiko komissio taata tai suositella, että tätä käytäntöä aletaan soveltaa kaikkialla Euroopan unionissa? Se on oikeudenmukainen, avoin ja puhdas käytäntö.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Olen keskustellut paljon tästä aiheesta suoraan autonvuokrausyritysten kanssa. Tähän liittyy muitakin ongelmia: esimerkiksi ennalta arvaamattoman suuret vahingonkorvausvaatimukset ja katsastamattomat autot. Näin ollen mietin, mahtaako komission jäsen olla kanssani samaa mieltä siitä, että rajatylittäviä palveluita koskevan direktiivin säännöksissä jäsenvaltioita kehoitetaan selväsanaisesti edistämään hyviä käytännönsääntöjä rajatylittävien palvelujen tarjonnassa. Tämä vaikuttaa juuri sellaiselta alalta, jolla meidän pitäisi kehottaa jäsenvaltioita, mahdollisesti komission avulla, kutsumaan autonvuokrausyritykset koolle käytännönsääntöjen laatimista varten. Hyvämaineisten yritysten pitäisi allekirjoittaa kyseiset käytännönsäännöt, jotka kattaisivat useiden kollegoiden esiin tuomien asioiden ohella myös muita tärkeitä kuluttajakysymyksiä.

Meglena Kuneva, komission jäsen. – (EN) Tämä on mielestäni yksi tärkeimmistä ehdotuksista, joita meidän on vietävä jatkossa eteenpäin. Tärkein on palveludirektiivi, koska taloutemme ja elämämme ovat selvästi riippuvaisia palveluista, emmekä voi antaa huonomaineisten yritysten turmella koko alaa.

Meidän on torjuttava huonoja käytäntöjä ja suojeltava kaikissa tilanteissa kuluttajia. Mutta, *est modus in rebus*, meidän täytyy todellakin määritellä, mikä on jäsenvaltioiden ja mikä komission vastuu.

Seuraamme eri jäsenvaltioiden tilannetta viranomaisverkoston kautta. Jos saamme sellaiset käytännönsäännöt, joista Malcolm Harbour puhui, tai jos toteamme, että sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevaa lainsäädäntöä rikotaan, kuluttajakeskuksia ja eri viranomaisia voidaan kehottaa tarkastamaan kaikki jäsenvaltioissa toimivat autonvuokrauspalvelut ja puhdistamaan markkinat.

Teimme niin Internetissä lentolippuja tarjoavien lentoyhtiöiden tapauksessa, soittoäänten tapauksessa sekä elektroniikkatuotteiden tapauksessa. Miksi emme voisi laajentaa toimintaamme ja tehdä vastaavia täytäntöönpanotarkastuksia myös autonvuokrausalalla?

Puhemies. – (EN) **Georgios Papastamkos**in laatima kysymys numero 30 (H-0363/09)

Aihe: Toimintaohjelma hallinnollisen rasituksen keventämiseksi EU:ssa

Tammikuussa 2007 komissio käynnisti toimintaohjelman hallinnollisen rasituksen keventämiseksi EU:ssa, tarkoituksena määrittää EU:n lainsäädännöstä aiheutuvat hallinnolliset kustannukset ja vähentää hallinnollista rasitusta 25 prosentilla vuoteen 2012 mennessä. Huomattakoon, että kyseistä ohjelmaa rahoitetaan kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmasta (CIP-ohjelma).

Mikä on komission arvio edellä mainitun toimintaohjelman täytäntöönpanon tähänastisesta etenemisestä ja ohjelman vaikutuksesta eurooppalaisten yritysten kilpailukykyyn?

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Hyvä Georgios Papastamkos, tämä kysymys antaa minulle mahdollisuuden kertoa hyvin ilahduttavan menestystarinan. Toimintaohjelma hallinnollisen rasituksen keventämiseksi Euroopan unionissa on yksi säädoskäytännön parantamishojelman pilareista. Ilmoitin keväällä 2006, että tavoitteeni on vähentää vuoteen 2012 mennessä 25 prosentilla kustannuksia, joita EU:n lainsäädäntö ja byrokratia aiheuttavat eurooppalaisille yrityksille, ja että komission pitäisi antaa asiasta ehdotuksia vuoden 2009 loppuun mennessä.

Komissio on mennyt jopa ehdotusten antamista pidemmälle. Se on perustanut toimensa määrälliselle tutkimukselle, joka toteutettiin eri puolilla unionia. Kuka tahansa voi sanoa vähentävänsä kustannuksia 25 prosentilla, koska kukaan ei tiedä, kuinka paljon EU:n byrokratia oikeastaan maksaa. Näin ollen toteutimme toistaiseksi laajimman määrällisen tutkimuksen, koska halusimme määrittää, millaisia kustannuksia unionin lainsäädäntö ja sen täytäntöönpano todellisuudessa aiheuttavat eurooppalaisille yrityksille muun muassa asiakirjoja, tilastoja ja tiedonvälitystä koskevien vaatimusten takia.

Tulokset vastasivat suunnilleen odotuksiamme. EU:n byrokratia aiheuttaa eurooppalaisille yrityksille vuosittain 124 miljardin kustannukset, mikä on noin puolet eurooppalaisten yritysten kaikista byrokratiakustannuksista. Toisin sanoen me aiheutamme nuo kustannukset joko täällä Strasbourgissa tai Brysselissä.

Britannian lehdistölle ja brittiläisille Euroopan parlamentin jäsenille haluan erityisesti todeta, että olisi väärin vetää tästä se johtopäätös, että sisämarkkinat itsessään aiheuttavat 124 miljardin euron

byrokratiakustannukset. Jos unionin lainsäädäntöä ei olisi, kaikilla noilla aloilla sovellettaisiin 27 jäsenvaltion kansallisia säädöksiä. Silloin eurooppalaisille yrityksille – jotka osallistuvat sisämarkkinoiden toimintaan – koituvat kustannukset olisivat vielä suuremmat. Haluan tehdä tämän hyvin selväksi, koska olen todella väsynyt kuulemaan joidenkin eurooppalaisten tiedotusvälineiden parhaavia kommentteja sisämarkkinoiden kustannuksista. Katsomme kuitenkin, että 124 miljardia euroa on liikaa ja että voimme säädöskäytäntöä parantamalla sekä saavuttaa lainsäädännölle asettamamme tavoitteet että vähentää siihen liittyviä kustannuksia.

Näin ollen komissio on laatinut asiasta ehdotuksia, ja tulokset ovat seuraavanlaiset – haluan kertoa teille joitakin lukuja: Lainsäätäjien tähän asti toteuttamalla toimenpiteillä on voitu alentaa eurooppalaisille yrityksille koituvia vuosittaisia byrokratiakustannuksia seitsemällä miljardilla. Komission ehdottamalla toimenpiteillä, joita lainsäätäjät eivät ole vielä hyväksyneet, voidaan kaikkiaan säästää 31 miljardia euroa vuodessa. Komissio laatii parhaillaan uusia ehdotuksia, jotka se aikoo esitellä pian ja joiden avulla voidaan säästää vielä 2 miljardia euroa. Tämä tarkoittaa, että voimme säästää vuosittain yli 40 miljardia euroa. Näin tavoite kyseisten kustannusten alentamisesta 25 prosentilla voitaisiin jopa ylittää, kunhan vain lainsäätäjät hyväksyvät ehdotetut toimenpiteet.

Lopuksi haluaisin vielä todeta, että jäsenvaltioiden vastaavat kansalliset ohjelmat täydentävät unionin ohjelmaa. Voin ilokseni kertoa teille, että kaikki 27 jäsenvaltiota ovat nyt alkaneet toteuttaa ohjelmiaan. Ette kuitenkaan ylläty siitä tiedosta, ettei yksikään jäsenvaltio ole vielä kyennyt saavuttamaan yhtä hyviä lukuja kuin ne, jotka esitin teille tänään EU:n toimenpiteiden yhteydessä.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, 22. lokakuuta päivätyssä komission toimintaohjelmassa mainitaan muun muassa mikroyritysten vapauttaminen kirjanpitovaatimuksista. Arvoisa komission jäsen, minun mielestäni lainsäädännön, hallinnon ja verotuksen alalla on muita vielä suurempia esteitä. Harvoilla mikroyrityksillä on rajatylittävää toimintaa; on paljon enemmän sellaisia mikroyrityksiä, jotka tarvitsevat kirjanpitäjän leiman vahvistukseksi, jotta ne voisivat saada rahaa pankkitileiltä ja avoimuutta niiden tapahtumiin. Haluaisin, että vastaatte tähän yksityiskohtaiseen mutta erityiseen kysymykseen.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Hyvä Georgios Papastamkos, tiedätte luultavasti henkilökohtaisen mielipiteeni, joka on teidän mielipidettänne jopa hieman radikaalimpi. Oma vakiintunut näkemykseni on, että jos mikroyritys ei toimi sisämarkkinoilla, sen asiat eivät kuulu meille ollenkaan – eivät unionin lainsäätäjille eivätkä komissiolle.

Saatte kuitenkin huomata, hyvä Georgios Papastamkos, että kuulumme tässä asiassa vähemmistöön. Jokaisessa parlamentin istunnossa – etenkin kyselytunnilla – saan kuulla lukuisia ehdotuksia, jotka liittyvät pienten yritysten ja mikroyritysten toimintaan. Toisin sanoen, hyvä Georgios Papastamkos, teidän on tehtävä paljon vakuuttaaksenne muut.

Ottamalla vaikutusarviointien alalla käyttöön pk-yrityksille tarkoitettun testin – eli pienille ja keskisuurille yrityksille tarkoitettun testin – komissio pyrkii kuitenkin varmistamaan, että pieniin ja keskisuiuriin yrityksiin sekä mikroyrityksiin kiinnitetään erityistä huomiota ja että niihin sovelletaan aina kuin mahdollista periaatetta, jonka mukaan mikroyritykset jätetään säännösten soveltamisalan ulkopuolelle.

Kerron aiheesta ajankohtaisen esimerkin. Komissio on ehdottanut, että mikroyritykset jätetään tilinpäätöksiä koskevan unionin lainsäädännön ulkopuolelle. Näin mikroyritykset voisivat säästää vuosittain 7 miljardia euroa. Joudun ikäväkseni toteamaan, että Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta on hylännyt komission ehdotuksen. Lisäksi joudun valitettavasti kertomaan, että ehdotusta vastustetaan järjestelmällisesti – varmaankin voitte arvata, mikä taho ehdotusta vastustaa. Tästä huolimatta komissio pitää edelleen kiinni ehdotuksestaan. Se on ehdottoman keskeisessä asemassa toteuttaessamme pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevaa politiikkaamme ja pyrkiessämme alentamaan mikroyritysten byrokratiakustannuksia.

Puhemies. – (EN) **Seán Kellyn** laatima kysymys numero 31 (H-0368/09)

Aihe: Lissabonin sopimus ja matkailu

Voiko komissio kertoa, mitä sellaisia valmistelevia toimia ja muita aloitteita se on kehittänyt, jotka koskevat matkailun sisällyttämistä EU:n toimivaltaan Lissabonin sopimuksessa (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 195 artikla) – olettaen että se tulee voimaan?

Voiko komissio ottaa kantaa mahdollisuuteen kehittää matkailupolitiikan ja aluekehityspolitiikan välistä synergiaa erityisesti EU:n maantieteellisillä ja taloudellisilla reuna-alueilla?

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Hyvä Seán Kelly, puhtaasti oikeudellisesta näkökulmasta katsottuna Lissabonin sopimus tuo mukanaan sellaisen muutoksen, että matkailu kuuluu jatkossa yhteisön kolmannen tason toimivaltaan. Toisin sanoen yhteisö voi täydentää jäsenvaltioiden toimia, mutta se ei voi antaa säädöksiä alan yhdenmukaistamiseksi. Käytännössä Lissabonin sopimus ei muuta millään tavalla vallitsevaa tilannetta, koska kaikki se, mitä varten Lissabonin sopimus muodostaa oikeusperustan, saavutettiin jo joitakin vuosia sitten jäsenvaltioiden kanssa tehtävän vapaaehtoisen yhteistyön kautta. Tämä tarkoittaa, että jäsenvaltiot antoivat muutama vuosi sitten hyväksyntänsä sille, että komissio osallistuu matkailupolitiikkaan. Olemme itse asiassa jo onnistuneet tekemään jäsenvaltioiden kanssa useita yksittäisiä päätöksiä.

Se, että matkailulla on jatkossa oma paikkansa unionin perussopimuksissa, tarkoittaa kuitenkin sitä, että matkailun merkitys kasvaa yleisessä kasvu- ja työllisyyspolitiikassamme. Jos voisin jättää tulevalle komissiolle yhden asian eräänlaisena perintönä, se olisi tämä. Matkailualan kasvupotentiaali on valtava, ja se voitaisiin saada paremmin käyttöön, jos jäsenvaltiot ja yhteisö tekisivät taitavasti ja älykkäästi yhteistyötä keskenään. On aivan selvää, että Eurooppa on edelleen houkuttelevin kohde eri puolilta maailmaa tulevien matkailijoiden silmissä. Meidän on kuitenkin selvittävä suurista rakennemuutoksista. Joudumme reagoimaan kovaan kilpailuun erityisesti Aasian kanssa. Meidän on tehtävä kaikkemme sen eteen, että Eurooppa on jatkossakin matkailijoiden ykköskohde maailmassa.

Jos kysyisitte, mikä on minun mielestäni tärkein vaatimus, sanoisin, että kaikkien matkailualan toimijoiden – alueiden, jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten – on tehtävä yleisesti ottaen enemmän, jotta Eurooppa tunnettaisiin paremmin kaikkialla maailmassa matkailubrändinä ja takuulla laadukkaana kohteena. Olemme ottaneet ensimmäiset askeleet tuohon suuntaan, mutta uskon, että voimme tehdä vielä paljon enemmän. Toivon, että sen selkeän poliittisen viestin ansiosta, jonka Lissabonin sopimus ja matkailupolitiikan sisällyttäminen siihen antavat, näemme parlamentin, neuvoston ja komission hyödyntävän tulevana vuosina paremmin mahdollisuudet edistää eurooppalaista matkailua ja lisätä sen näkyvyyttä. Olen täysin vakuuttunut siitä, että kyse on alasta, jolla on paljon kasvun varaa ja jonka kautta voimme ennen kaikkea luoda työpaikkoja sellaisilla unionin alueilla, joilla ei käytännössä ole muita vaihtoehtoja – joilla vain matkailuala voi tarjota todella hyviä työpaikkoja.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Olin aluksi hieman hämmentynyt komission jäsenen ensimmäisistä huomioista, mutta sitten hän selvensi asiaa. Olen melko tyytyväinen siihen, että uusi komissio voi käsitellä asiaa. Matkailualaa voidaan kehittää valtavasti kaikkialla Euroopan unionissa, ja työskentelen mielelläni komission kanssa ja teen kaikkeni asian eteen, koska kyse on mahdollisuudesta. On hyvin tärkeää osoittaa, että Lissabonin sopimus hyödyttää kansalaisia ja auttaa luomaan työpaikkoja erityisesti matkailualalla. Näin ollen olen tyytyväinen vastaukseen, enkä tarvitse lisävastausta.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Aina kun keskustelemme matkailusta unionin tasolla – tiedän, ettei alalla ole jatkossakaan mahdollisuutta antaa säädöksiä – törmäämme ongelmaan, joka liittyy niin matkailuun, liikenteeseen kuin ympäristönsuojeluun. Kyse on unionin maiden lomakausista, joita ei ole yhdenmukaistettu, yhdennetty tai mukautettu keskenään. Haluaisin siksi kysyä teiltä, jolla on niin monen vuoden kokemus komission jäsenenä toimimisesta, olisiko unionin maiden lomakausia mielestänne mahdollista yhdenmukaistaa jatkossa – ei ehkä kuitenkaan aluksi lainsäädännön kautta. Mutta voitaisiinko niitä aluksi yhteen sovittaa siten, että välttäisimme kaaoksen, joka syntyy, kun lomat alkavat aina kaikkialla lauantaisin ja samaan aikaan? Voisimmeko toimia tässä asiassa joustavammin ja koordinoida yleistä tilannetta jotenkin?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, lisäkysymykseni antaa teille tilaisuuden vastata minulle, koska tähän asti antamanne vastaukset ovat osaltaan vahvistaneet kysymyksiä, jotka haluan teille esittää. Maailmanlaajuinen talouskriisi on vaikuttanut kielteisesti myös matkailualaan. Ottaen huomioon matkailualan merkityksen Euroopalle ja joillekin yksittäisille maille, kuten omalle maalleni Kreikalle, haluaisin näin ollen kysyä teiltä seuraavaa: Mitä toimia komissio aikoo ensinnäkin toteuttaa matkailualan työpaikkojen lisäämiseksi ja turvaamiseksi Euroopan unionissa? Toiseksi mitä aloitteita komissio aikoo tehdä unionin sisäisen matkailun lisäämiseksi? Ja kolmanneksi millaisilla toimenpiteillä aiotte houkutella matkailijoita Euroopan unionin ulkopuolisista maista?

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Hyvä Jörg Leichtfried, ensimmäiseen kysymykseen vastaan, että voimme aina yrittää. Itävallan puheenjohtajakaudella tehtiin lukuisia aloitteita lomakauden alkamisen yhtenäistämiseksi, mutta niissä ei onnistuttu. Tuen vastaavia uusia yrityksiä, mutta varoitan myös odottamasta liikaa.

Joillakin matkailualueilla vallitsee käsitys, jonka mukaan lomakaudet voidaan yhteen sovittaa Euroopassa niin, että kyseiset matkailualueet voivat toimia täydellä kapasiteetilla ympäri vuoden. Se on harhakuvelmaa. Näin ollen en voisi myöskään missään tapauksessa tukea sitä. Jokaisella on oikeus pitää lomansa silloin, kun se itselle parhaiten sopii ja kun rahalle saa eniten vastinetta. Olette kuitenkin aivan oikeassa siinä, että naapurimaiden pitäisi järjestää niin, ettei lomakausi ala aina samana päivänä kaikkialla. Tämä on uskoakseni mahdollista matkailupolitiikan näkökulmasta, ja asiaan olisi puututtava yksinkertaisesti myös ympäristö- ja liikennepolitiikan näkökulmasta.

Nikolaos Chountisin kysymykseen vastaan, että olemme tutkineet kattavasti talouskriisin vaikutuksia matkailualueilla. Kaikkiaan 50 000:lta sidosryhmiä edustavalta taholta saamiemme tietojen mukaan ihmiset matkustavat edelleen lomillaan – he eivät tule toimeen ilman lomamatkojaan – mutta he eivät matkusta niin kauas, käyttävät vähemmän rahaa ja viettävät lomat todennäköisemmin omassa maassaan. Ihmisten vaatimustaso on kuitenkin yhä sama, joten tällä hetkellä voittavat ne, jotka voivat tarjota erityisen hyvää palvelua edulliseen hintaan.

Komissio voi toteuttaa tällä alalla ainoastaan jäsenvaltioiden toimia täydentäviä toimenpiteitä. Unionin matkailupolitiikka ei ole oikeastaan itsenäinen politiikanala. Olisikin liiallista luetella tässä vaiheessa kaikki ne aloitteet, joilla pyritään lisäämään sekä kaikkialla maailmassa että Euroopan alueella tietoisuutta siitä, miten houkutteleva matkailukohde Eurooppa on. Haluan kuitenkin mainita yhden esimerkkialoitteen, joka on viime aikoina menestynyt hyvin. Käynnistimme kolme vuotta sitten European Destinations of Excellence (EDEN)-kilpailun. Kilpailun tarkoituksena oli kannustaa eurooppalaisia matkailualueita osoittamaan saavutuksensa tietyillä aloilla. Kolmen vuoden kokemuksen perusteella voidaan sanoa, että melkein kaikista näkökulmista katsottuna kaikkialla Euroopassa on erinomaisia matkailutuotteita. Ratkaisevaa on se, ollaanko näistä matkailutuotteista tietoisia. Tämän takia olemme luoneet Internet-portaalin, jonka kautta saa yhdellä painalluksella kaikki matkailun kannalta olennaiset tiedot kaikista jäsenvaltioista.

Puhemies. – (EN) **Konstantinos Poupakis**in laatima kysymys numero 33 (H-0361/09)

Aihe: Työmarkkinaosapuolten osallistuminen työllisyyspolitiikkojen organisointiin ja laatimiseen kansallisella ja Euroopan unionin tasolla

Talouskriisin voimakkuus ja laajuus on tunnustetusti aiheuttanut vakavia lisäongelmia työmarkkinoiden organisoinnissa ja toiminnassa EU:n jäsenvaltioissa; näiden hallinta ylittää kansallisten keskushallintojen toimivallan rajat. Yksi jäsenvaltioita koettelevista vakavimmista vaikutuksista on työllisyyden aleneminen ja vastaava työttömyyden kasvu vauhdilla, joka on kiihtymään päin, sekä suuret vaikeudet uusien korkealaatuisten ja vakaiden työpaikkojen luomisessa. Lisäksi kansallisten työmarkkinoiden toiminta on käymässä läpi rakennemuutosta, millä on kielteisiä vaikutuksia työntekijöihin, sillä käytännössä kollektiivisia työehtosopimuksia kierretään, vakuutusturvan ulkopuolelle jäävä työnteko lisääntyy nopeassa tahdissa ja työsuhteet heikkenevät ja muuttuvat yhä suuremmassa määrin joustaviksi työmuodoiksi, ilman että työturvallisuuden ja -suojelun käsitteitä vastaavasti vahvistettaisiin.

Voisiko komissio kertoa, mikä on sen kanta tähän asiaan ja onko tarkoitus saada työmarkkinajärjestöt osallistumaan aktiivisemmin poliittisten toimintalinjojen muotoiluun työmarkkinoiden sujuvan organisoinnin ja toiminnan varmistamiseksi, työttömyyden torjumiseksi ja työllisyyden vahvistamiseksi kansallisella ja Euroopan tasolla?

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, kuten tiedätte, vastuu poliittisten toimien hyväksymisestä ja toteuttamisesta kriisiin ja erityisesti sen työllisyysvaikutuksiin reagoimiseksi kuuluu ensisijaisesti jäsenvaltioille. Tästä huolimatta komissio on viime syksynä puhjenneen kriisin alusta asti käynnistänyt useita aloitteita, joilla pyritään lieventämään rahoitus- ja talouskriisin vaikutuksia työmarkkinoilla.

Komission marraskuussa 2008 esittelemän ja neuvoston hyväksymän Euroopan elvytyssuunnitelman tavoite on ratkaista kiireelliset kysymykset. Siinä kehoitetaan myös toteuttamaan sellaisia investointeja, jotka voivat hyödyttää unionia pitkällä aikavälillä. Elvytyssuunnitelmassa painotetaan yhdenmetyt politiikan toteuttamista joustoturvan periaatteen mukaisesti, ja sillä pyritään suojelemaan unionin kansalaisia kriisin ikävimmiltä vaikutuksilta. Tähän liittyen suunnitelmassa painotetaan aktivointijärjestelmien vahvistamista, uudelleenoulutusta ja ammattipätevyyden lisäämistä sekä sitä, että työmarkkinoiden tarpeisiin pitää voida vastata paremmin. Suunnitelmassa korostetaan myös tarvetta tukea kaikkein heikoimmassa asemassa olevia. Tavoitteena on turvata työllisyys, erityisesti pitkäaikainen työllisyys yksittäisten työpaikkojen sijasta. Kokemus on osoittanut, että joustoturvan perustavoitteet – eli kyky sopeutua muutoksiin ja työpaikkojen välisen

liikkuvuuden helppous – ovat äärimmäisen tärkeitä talouden taantuessa ja epävakauden lisääntyessä työmarkkinoilla.

Yhdennetty lähestymistapa luo yhtenäisen poliittisen kehyksen, jonka avulla voidaan yhteen sovittaa toimet kriisin vaikutuksista selviämiseksi työmarkkinoilla ja sosiaalialalla. Siitä voi olla myös apua, kun pyritään tasapainottamaan lyhytaikaisia tarpeita koskevia lyhyen aikavälin toimenpiteitä, kuten työaikojen tilapäinen lyhentäminen, sekä pitkän aikavälin uudistuksia, jotka liittyvät esimerkiksi ammattipätevyyden parantamiseen ja aktiiviseen työmarkkinapolitiikkaan.

Elvytysuunnitelman käynnistymisen jälkeen toukokuussa järjestettiin työllisyysasioita käsittelevä huippukokous. Kokouksessa tärkeimmät osallistujat ilmaisivat yhteisen tahtonsa lievittää talouskriisin vaikutuksia EU:n työllisyyteen. Työllisyyshuippukokoukseen liittyen komissio hyväksyi 3. kesäkuuta tiedonannon Yhteinen sitoutuminen työllisyyteen, jossa asetetaan toimenpiteille kolme päätavoitetta: työllisyyden säilyttäminen, työpaikkojen luominen ja liikkuvuuden edistäminen; osaamisen kehittäminen ja työmarkkinoiden tarpeisiin vastaaminen; työmarkkinoille pääsyn parantaminen. Eurooppa-neuvosto hyväksyi nuo tavoitteet kesäkuun huippukokouksessa.

Komissio pitää työmarkkinaosapuolten kanssa tehtävää yhteistyötä sekä työmarkkinaosapuolten keskinäistä yhteistyötä erittäin tärkeänä erityisesti kriisin ja rakennemuutosten hetkellä. Työmarkkinaosapuolten rooli on ratkaisevan tärkeä taloudellisten elvytystoimenpiteiden määrittämisessä ja toteuttamisessa. Kansallisesti työmarkkinaosapuolten rooli riippuu siitä, millaisia perinteitä ja kokemuksia maalla on työmarkkinaosapuolten osallistumisesta työmarkkinapolitiikan suunnitteluun ja toteuttamiseen. EU:n tasolla työmarkkinaosapuolia kuullaan jatkuvasti poliittisista ehdotuksista esimerkiksi sosiaalialan kolmikantakokouksen yhteydessä. Tänä vuonna EU:n työmarkkinaosapuolten kanssa on tehty aiempaakin enemmän yhteistyötä esimerkiksi aiemmin mainitsemieni työllisyyshuippukokouksen sekä 3. kesäkuuta julkaistun tiedonannon valmistelussa.

Konstantinos Poupakis (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, olen iloinen siitä, että puheenne perusteella tekin pidätte työmarkkinaosapuolten osallistumista äärimmäisen tärkeänä demokratian sekä sosiaalisen vuoropuhelun tehokkuuden kannalta – erityisesti näinä kriittisinä aikoina, kun talouskriisi syvenee, työllisyys vähenee, työttömyys ja työsuhteiden epävarmuus kasvavat ja niin edelleen. Ottaen kuitenkin huomioon, että tähän asti työmarkkinaosapuolten osallistuminen on ollut muodollista, haluaisimme tietää, aikooko komissio toteuttaa erityisiä institutionaalisia toimenpiteitä varmistaakseen työmarkkinaosapuolten perustavanlaatuisen osallistumisen ennakkoedellytyksenä sekä EU:n tasolla että kansallisesti erityisillä Euroopan unionin suuntaviivoilla.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Hyvät kuulijat, haluan todeta, että perustamissopimuksen 138 artiklassa määritellään selkeästi työmarkkinaosapuolten asema ja työmarkkinaosapuolten osuus kaikissa sosiaalialaa tärkeissä koskevissa neuvotteluissa. Komissio hyödyntää täysimääräisesti tätä kehystä. Näin ollen työmarkkinaosapuolten kanssa on tehty joillakin aloilla myös sopimuksia, jotka on jo saatettu tai jotka saatetaan myöhemmin osaksi unionin direktiivejä.

Institutionaalisten tai lainsäädännöllisten muutosten osalta tietänne, että komissio on ehdottanut eurooppalaisia yritysneuvostoja koskevan direktiivin muuttamista. Muutosehdotus hyväksyttiin mainittujen neuvottelujen yhteydessä, ja sillä vahvistetaan eurooppalaisten työmarkkinaosapuolten osallistumista erityisesti monikansallisia rakenneuudistuksia koskeviin neuvotteluihin. Tietänne myös, että komissio tukee kaikkia keinoja, jotka koskevat tehokasta toimintaa työmarkkinoilla. Haluaisin myös korostaa, että komissio toimii hyvin aktiivisesti kansainvälisissä järjestöissä sekä edistää ja tukee voimakkaasti tärkeimpien perussopimusten ja ILO:n yleissopimusten täytäntöönpanoa maailmanlaajuisesti sekä tietenkin unionin tasolla. Joka tapauksessa yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa on edistytty tällä komission toimikaudella. Olen myös varma, että edistys jatkuu. Nimittäin kuten jo totesin, työmarkkinaosapuolten kanssa käytävästä keskustelusta määrätään perustamissopimuksessa, ja se on erityinen osa unionin lainsäädäntöä ja edistää mielestäni kiistatta asioita.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, EU:n työmarkkinastrategia muodostaa uuden kapitalististen rakenneuudistusten paketin, jolla pyritään turvaamaan pääoman tuotto ja parantamaan sitä lisäämällä työntekijöiden hyväksikäyttöä. Yhtäällä on työttömien, naisten ja nuorten pelot ja menetetty toivo, toisaalla pääoman tuotto. Mitä sanottavaa teillä, hyvä komission jäsen, on työttömille sekä joustavissa, tilapäisissä tai epävarmoissa työsuhteissa oleville työntekijöille, jotka ovat yli 4–5 vuotta olleet julkisella tai yksityisellä sektorilla paljon kehutussa työharjoittelussa ja jotka ovat jo saaneet

irtisanomisilmoituksen? Mitä sanottavaa teillä on niille naisille, joille on miesten ja naisten välisen tasa-arvon varjolla kerrottu, että heidän eläkeikänsä aiotaan nostaa 5–17 vuodella, kuten Kreikassa on tehty?

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Unionin työllisyyspolitiikasta haluaisin sanoa, että ennen kriisin puhkeamista työllisten määrä saavutti kaikkien aikojen korkeimman tason unionin alueella. Tämä osoittaa, että unionin työllisyyspolitiikka vaikuttaa ainakin jossain määrin työmarkkinoihin. Sosiaalivakuutus- ja sosiaaliturvajärjestelmää ja perustamissopimusta koskevaan kysymykseenne totean, että kyseiset järjestelmät kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Haluaisin vain kiittää komission jäsentä hänen tekemästään työstä, koska tämä on viimeinen kerta, kun hän puhuu meille tässä tehtävässä. Mielestäni on valitettavaa, ettei hän enää tule tänne, joten halusin sanoa tämän julkisesti. Olemme usein olleet asioista eri mieltä, mutta hän on onnistunut hyvin tehtävässään komission jäsenenä.

Puhemies. – (EN) Kiitos huomiostanne, hyvä Bernd Posselt. En esittänyt tänään tätä huomioita muille komission jäsenille. Emme nimittäin voi olla täysin varmoja: he saattavat hyvinkin palata tänne vielä muutaman viikon kuluttua!

Pyydän anteeksi niiltä kollegoilta, jotka ovat kohteliaasti tulleet paikalle mutta joiden kysymyksiä ei käsitelty.

(EN) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

Puhetta johti

varapuhemies Pál SCHMITT

13. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Belgia – tekstiiliala ja Irlanti – Dell – Yritysten uudelleensijoittaminen EU:ssa ja EU:n rahoitusvälineiden rooli (keskustelu)

Puhemies. – (HU) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Reimer Bögen budjettivaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin globalisaatioon mukautumista tukevan eurooppalaisen rahaston varojen käyttöönotosta, talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti

– Pervenche Berèsin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä yritysten uudelleensijoittamisesta EU:ssa ja EU:n rahoitusvälineiden roolista (O-0120/2009 – B7-0226/2009)

Reimer Böge, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, budjettivaliokunnan esittelijänä esittelen tänään ehdotusta Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta kahdessa erityistapauksessa: toinen perustuu Belgian hakemukseen ja toinen Irlannin hakemukseen. Aluksi haluaisin kuitenkin todeta jälleen kerran, että budjettivaliokunnan tehtävänä on arvioida, täytyvätkö globalisaatiorahaston varojen käyttöönoton edellytykset. Haluaisin myös tässä yhteydessä korostaa, että viime kuukausien aikana budjettivaliokunta ja työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta ovat tehneet erinomaista yhteistyötä vastaavissa tapauksissa. Olemme myös tehneet paljon ottaaksemme asianmukaisesti huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan huomiot ja kriittiset ehdotukset. On myös oikein, että käsittelemme työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan suullista kysymystä ottaen huomioon asiaa koskevien kysymysten kiireellisyyden.

Tietänette, että globalisaatiorahastosta myönnettävän rahoituksen enimmäismäärä on 500 miljoonaa euroa vuodessa ja että sen ainoana tavoitteena on antaa lisätukea globalisaation kielteisten vaikutusten kohteiksi joutuneille työntekijöille, jotka ovat menettäneet työpaikkansa ja jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden laajamittaisten rakennemuutosten seurauksista. Päätöslauselmassa teemme jälleen kerran selväksi, että vastustamme yhä globalisaatiorahaston jatkuvaa rahoittamista Euroopan sosiaalirahaston varoista. Vaadin, arvoisa komission jäsen, että tänään vakuutatte jälleen kerran, ettei tämä vaaranna Euroopan sosiaalirahastosta myönnetyn rahoituksen maksamista.

Haluaisin jälleen kerran pyytää komissiota toistamaan budjettivaliokunnan jäsenille annetun lupauksen siitä, ettei rahaston varojen käyttöönottoa koskevia hakemuksia esitettäisi useita yhdellä kertaa, vaan että hakemukset esitettäisiin erikseen. Tapausten taustat ovat nimittäin jossain määrin erilaiset, eikä monimutkaisen tapauksen käsittely saisi lykätä jonkin toisen tapauksen hyväksymistä. Toivon, että voitte jälleen kerran vahvistaa tämän.

Näissä kahdessa käsiteltävänä olevassa tapauksessa puhumme yhteensä noin 24 miljoonasta eurosta, vaikkakin säännöt ovat muuttuneet – kumpikin hakemus on jätetty 1. toukokuuta 2009 jälkeen. Summalla on tarkoitus avustaa Belgiassa irtisanottuja tekstiilialan työntekijöitä sekä Irlannissa irtisanottuja tietokonealalla työntekijöitä. Belgiassa on irtisanottu 46:sta tekstiilialan yrityksestä kaikkiaan 2 199 työntekijää. Kaikki asianomaiset yritykset sijaitsevat kahdella vierekkäisellä NUTS II -tason alueella, tässä tapauksessa Itä-Flanderissa ja Länsi-Flanderissa, sekä yksittäisellä NUTS II -tason alueella Limburgissa. Belgian viranomaiset ovat hakeneet tätä varten 9,2 miljoonan euron tukea globalisaatiorahastosta. Irlannin hakemuksesta työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalla puolestaan oli perustellusti muutama lisäkysymys, joista keskustellaan parhaillaan tai joihin on jo osittain saatu selvitys toimitettujen lisätietojen avulla. Hakemus koskee 2 840:tä irtisanottua Dellin työntekijää Limerickin, Claren ja North Tipperaryn kreivikunnassa sekä Limerickin kaupungissa. Tukea haettiin 2 400:lle heistä. Rahoitustarpeeksi arvioidaan tässä tapauksessa 14,8 miljoonaa euroa. Budjettivaliokunta kävi asioista tiukan keskustelun, jonka päätteeksi varojen käyttöönotolle päätettiin näyttää vihreää valoa kummassakin tapauksessa. Haluaisin kuitenkin muistuttaa teitä siitä, mitä sanoin puheenvuoroni aluksi, kun pyysin komissiota jälleen kerran selventämään kantaansa tähän. Olen myös erittäin tyytyväinen siihen, että budjettivaliokunta sai unionin talousarviosta rahoitettavien välineiden käyttöönottoa koskevat perustavanlaatuiset kysymykset tämpäpäiväisen istunnon esityslistalle.

Lopuksi pyydän täysistuntoa tukemaan tätä mietintöä.

Pervenche Berès, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta halusi liittää suullisen kysymyksen etenkin monikansallisten yritysten uudelleensijoittamisesta näiden kahden globalisaatiorahaston varojen käyttöönottoa koskevan hakemuksen käsittelyyn. Havaitsimme nimittäin Irlannin tapauksessa joitakin ongelmia ja ristiriitoja, joita rahaston varojen käytöstä saattaisi seurata. Yksikään työllisyyden ja sosiaaliasioiden jäsen ei missään vaiheessa halunnut ottaa panttivangiksi tai uhata tuen epäämisellä irlantilaisia työntekijöitä, jotka ovat tällä hetkellä erittäin vaikeassa tilanteessa Dellin tuotantostrategian ja tuotannon uudelleensijoittamisen takia.

Halusimme vain huomauttaa kyseiseen tapaukseen liittyen, että samana päivänä, eli 19. syyskuuta, kun puheenjohtaja Barroso ilmoitti 19 miljoonan euron suuruisen tukipaketin myöntämisestä – mistä keskustelemme tänä iltana – Dellille, tai oikeastaan sen irtisanotuille työntekijöille, jotta nämä pääsisivät aloittamaan heitä odottavan uudelleen koulutuksen, Dell osti New Yorkissa Perot Systems -yhtiön, minkä ansiosta Dellin osakekurssi nousi. Muutama päivä myöhemmin, 23. syyskuuta, komission jäsen Neelie Kroes hyväksyi yli 54 miljoonan euron suuruisen valtiontuen, joka koski Dellin tehtaan rakentamista Puolaan.

Olemme tiedustelleet asiasta sekä komission jäsen Vladimir Špidlalta että komission jäsen Neelie Kroesilta. He kertoivat meille pitkässä kirjeessä ajatelleensa, että Dellillä olisi jatkossa kaksi tuotantolaitosta Euroopan markkinoille suunnattuja tuotteita varten. Minusta näyttää kuitenkin siltä, että vaikka Dell luopui toisesta tuotantolaitoksesta, emme muuttaneet millään tavalla yleistä arviotamme yhtiön strategiasta.

Millaisia johtopäätöksiä voimme tästä tehdä? Voimme tehdä sen johtopäätöksen, ettei Dell noudata mitään niistä työntekijöiden tai ammattiliittojen oikeuksia koskevasta unionin säädöksistä, joista me puhumme päivittäin. Näin ollen on melko vaikeaa katsella, kuinka päädymme Euroopan unionin talousarvion varojen käytössä – ottaen huomioon talousarviomenettelyyn ja elvytysuunnitelmaan liittyvät vaikeudet – ristiriitaiseen tilanteeseen, jossa autamme amerikkalaisia osakkeenomistajia saamaan investoinnilleen suuremman tuoton mutta asetamme unionin sisällä irlantilaisten ja puolalaisten työntekijöiden kohtalot vastakkain. Emme varmasti tukeneet tällaista ajattelutapaa, kun hyväksyimme globalisaatiorahaston perustamisen.

Komission jäsen Vladimir Špidla ei varmasti ole ainut syyllinen tilanteeseen. Mielestäni meidän on kuitenkin tämän tapauksen johdosta arvioitava tarkasti, millä ehdoin yhteisön talousarviosta myönnetään varoja suurten yritysten strategioiden tukemiseen. Näin on etenkin sen vuoksi, että yksi komission tämänhetkisen puheenjohtajan johdolla laaditun elvytysuunnitelman tärkeimmistä toimenpiteistä työllisyyden alalla oli ensisijaisesti sen varmistaminen, että työntekijät saivat pitää työpaikkansa.

Komissio sai tiedon Dellin strategiasta noiden kahden tuotantolaitoksen osalta siinä vaiheessa, kun suunnitelma toisen tuotantolaitoksen sulkemisesta tuli ilmi. Näin ollen katson, että komission olisi pitänyt toimia ennakoivammin ja neuvotella Dellin kanssa Irlannin tuotantolaitoksen muuttamisesta. Yhtiön strategiana

on nimittäin ollut muuttaa pöytäkoneiden tuotantolaitos, jollainen toimi aiemmin Irlannissa, kannettavien tietokoneiden tuotantolaitokseksi, jollainen sillä on nykyään Puolassa. Olemme sitä mieltä, että jos komissio tukee monikansallisia yrityksiä tällaisissa toimenpiteissä, meillä pitäisi olla enemmän sananvaltaa asiassa.

Mielestäni näiden huomioiden pitäisi kaiken kaikkiaan johtaa siihen, että seuraava komissio – ja aivan erityisesti Mario Monti hänelle uskotussa tehtävässä – laatii ennakoivammin ehdotuksia tavasta, jolla käytämme yhteisön varoja. Tämä koskee erityisesti aikoja, joina joudumme käsittelemään uudelleensijoittamisia, joissa yhden jäsenvaltion työntekijät asetetaan toisen jäsenvaltion työntekijöitä vastaan. Lisäksi tämä kaikki liittyy monikansallisen yrityksen strategiaan, jossa ei noudateta sosiaalilainsäädännön henkeä sellaisena kuin me haluaisimme sitä toteuttaa sosiaalisen markkinatalouden rinnalla.

Vladimír Špidla, *komission jäsen*. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, aivan ensiksi kiitän esittelijää siitä, että hän tukee komission ehdotusta Euroopan globalisaatiorahaston varojen käytöstä Belgian tekstiilialan ja Irlannin tietokoneteollisuuden irtisanottujen tukemiseksi. Esittelijän osoittaman tuen lisäksi mietinnössä esitetään useita huomioita. Haluaisin kuitenkin puhua tässä yhteydessä vain talousarvioon liittyvistä kysymyksistä, koska meillä on mahdollisuus keskustella muista mietinnössä esitetyistä huomioista myöhemmin.

Ensimmäinen talousarviota koskeva huomionne liittyy rahoituksen lähteisiin. Sanotte, ettei Euroopan sosiaalirahasto voi olla ainoa rahoituksen lähde. Talousarvion näkökulmasta Euroopan globalisaatiorahasto on erityisväline, koska sillä ei ole omia varoja. Globalisaatiorahaston varoja käytetään useiden tilinpitokasojen aikana, ja varat otetaan useimmiten käytettävissä olevista alamomenteista tai toissijaisesti tarkistamalla talousarviota budjettivallan käyttäjälle osoitetun ehdotuksen perusteella. Toimenpiteet toteutetaan tapauskohtaisesti ja tarpeen mukaan. On totta, että tähän asti rahoituksen pääasiallisena lähteenä on teknisesti katsottuna käytetty Euroopan sosiaalirahastoa. Korostan sanaa ”teknisesti”, koska Euroopan sosiaalirahastossa ei ole tämän takia yhtään vähempää rahaa tilinpitokauden lopussa. Tämä on tärkein asia.

Toinen esittämäne huomio ei liity pelkästään talousarvioon. Se koskee ennemminkin päätöksentekoa, koska pyysitte komissiota esittämään Euroopan globalisaatiorahastoa koskevat ehdotukset erillisinä asiakirjoina. Komissio on tietoinen siitä, että ehdotusten esittämisellä erikseen on etuja, koska siten voidaan estää mahdolliset konfliktit sekä rahaston käyttäminen takuutarkoituksiin.

On kuitenkin muistettava uudet tukikelpoisuusperusteet, joista keskustelimme aiemmin tänä vuonna ja jotka hyväksyitte. Uusien perusteiden tultua voimaan hakemusten määrän uskotaan kasvavan merkittävästi tulevina kuukausina. Ei ole siis varmaa, että tärkeiden asiakirjojen esittäminen yksittäin nopeuttaisi niitä koskevia neuvotteluja. Komissio on joka tapauksessa sitä mieltä, että tapauskohtainen lähestymistapa on laadukkaampi ja siten parempi, koska sen avulla työskentelyssä voidaan välttää tietyt tekniset ongelmat. Näin ollen komissio panee merkille ehdotuksenne ja hyväksyy täysin sen soveltamisen menettelyissään tulevilla tilinpitokasjoilla. Olen mielestäni näin esittänyt selvän näkemykseni kummastakin tapauksesta.

Toisen kysymyksen osalta komissio on iloinen siitä, että parlamentti on hyväksynyt päätöksen tukea Euroopan globalisaatiorahaston varoista työntekijöitä, jotka on irtisanottu ylitarjonnan vuoksi tekstiilialalla Belgiassa ja tietokoneteollisuudessa Irlannissa. Tähän liittyen kysyttiin, ovatko yritysten uudelleensijoittaminen EU:n alueella, EU:n rahoitusvälineiden rooli sekä komission valtiontukiin kohdistama valvonta mahdollisesti jotenkin yhteydessä toisiinsa.

Ensinnäkin on todettava, että komissio on tietoinen kielteisistä vaikutuksista, joita yritysten uudelleensijoittaminen aiheuttaa työntekijöille ja heidän perheilleen sekä asianomaisille alueille. Komissio kiinnittää näihin asioihin paljon huomiota. Komission tehtävänä ei kuitenkaan ole puuttua yritysten päätöksentekoon, jos yhteisön lainsäädäntöä ei ole rikottu. Komissio huomauttaa myös, ettei komissiolla ole valtaa estää yksittäisten yritysten päätöksiä tai lykätä niitä, eikä yrityksillä ole mitään yleistä velvollisuutta tiedottaa komissiolle tekemiensä päätösten laillisuudesta. Komissio on tähän liittyen tietoinen myös huolista, jotka koskevat valtiontukien ja mahdollisesti myös rakennerahastojen varojen käyttöä investointien houkuttelemiseksi muilta alueilta omalle alueelle.

Komissio toteaa, että valtiontukia koskevien unionin asetusten tavoitteena on muun muassa varmistaa, että sellaisia tukia, joilla pyritään vaikuttamaan yritysten päätöksiin investointien sijainnista, käytetään ainoastaan muita heikommassa asemassa olevilla alueilla ja että noiden tukien käyttö ei aiheuta vahinkoa muilla alueilla. Ongelmaa käsitellään myös asetuksessa rakennerahastoja ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä alueellisen tuen suuntaviivoissa kaudeksi 2007–2013. Niiden tavoitteena on varmistaa, että kyseiset investoinnit todella edistävät kestävästi alueellista kehitystä.

Rakennerahastoista annetun yleisasetuksen 57 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että hankkeen myöntämisperusteena olleisiin investointeihin ei tehdä muutoksia viiden vuoden ajan hankkeen toteutusajan päätyttyä, tai kolmen vuoden ajan hankkeen toteutusajan päätyttyä, jos kyseessä on pieni tai keskisuuri yritys. Jos hankkeen sisältö muuttuu esimerkiksi infrastruktuurin omistajan vaihtumisen tai tuotannon loppumisen vuoksi ja kyseinen muutos vaikuttaa hankkeen luonteeseen tai toteutusehtoihin tai tuottaa yritykselle tai julkiselle laitokselle perusteetonta etua, tuki on palautettava. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle olennaisista muutoksista toimenpideohjelmien toteuttamista koskeissa vuotuisissa raporteissaan. Komission on ilmoitettava niistä muille jäsenvaltioille.

Lisäksi ohjelmakaudella 2007–2013 otettiin käyttöön erityissäännös. Sen avulla pyritään varmistamaan, että sellainen yritys, jota vaaditaan maksamaan takaisin tuki, jota sille on maksettu väärin perustein sen siirrettyä tuotantoaan yhdestä jäsenvaltiosta toiseen, ei voi enää saada tukea kyseisistä rahastoista. Myös alueellista tukea koskevien suuntaviivojen kohdan 40 mukaan tuen ehtona on tiettyjen investointitoimen jatkaminen asianomaisella alueella vähintään viiden vuoden ajan hankkeen toteutusajan päätyttyä. Jos tuki on myönnetty palkkakustannusten perusteella, kyseiset työpaikat on säilytettävä kolmen vuoden ajan hankkeen toteutusajan päätyttyä. Kaikki kyseessä olevan investoinnin avulla luodut työpaikat on säilytettävä alueella viiden vuoden ajan siitä päivästä, jona työpaikka perustettiin alun perin. Jäsenvaltiot voivat soveltaa pienten ja keskisuurten yritysten osalta kolmen vuoden määräaika.

Säännöksen tavoitteena on estää tukien käytön vääristyminen sekä tehtaiden sulkeminen vain sillä perusteella, että valtiontuet ovat suuremmat jossain muualla. On kuitenkin huomioitava, että valtiontuki on vain yksi niistä tekijöistä, jotka vaikuttavat yritysten päätöksiin tuotantonsa siirtämisestä. Muut tekijät, kuten palkat, työvoiman osaaminen, verot ja maantieteellinen sijainti, merkitsevät usein sitäkin enemmän.

Hyvät kuulijat, minun mielestäni on oikein ja luonnollista käydä strategista keskustelua unionin varojen käytöstä; se on itsestään selvää. Lopuksi haluaisin todeta, että Euroopan globalisaatorahastosta tähän saakka käytetyt ja jatkossa käytettävät varat on tarkoitettu henkilöille, joihin kohdistuvat vaikutukset ovat erityisen epäsuotuisia, toisin sanoen yksittäisille työntekijöille Belgiassa, Irlannissa tai missä tahansa muussa jäsenvaltioissa. Niitä ei ole missään nimessä tarkoitettu yrityksille. Näillä varoilla on tarkoitus tukea ihmisiä, eli yksittäisiä henkilöitä, ei yrityksiä.

Elisabeth Morin-Chartier, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, haluaisin puhua tapauksista, joihin aiomme käyttää globalisaatorahaston varoja. Tässä yhteydessä pyrimme tietenkin toimimaan työntekijöiden edun mukaisesti eli parantamaan sellaisten alojen työntekijöiden työllistävyyttä, jotka kärsivät työttömyydestä.

Haluan kuitenkin vielä palata Dellin tapaukseen, josta Pervenche Berèskin puhui. Irlannin tehdas on keskittynyt pöytä tietokoneiden tuotantoon. Samalla kun komissio tuki kyseistä yhtiötä kannettavien tietokoneiden valmistamiseen keskittyvän tuotantolaitoksen perustamisessa Puolaan, Irlannin tuotantolaitos kaatui. Tämä johtui siitä, että markkinat toimivat näin ja kannettavien tietokoneiden kysyntä on suurempaa.

Näiden kahden tuotantolaitoksen välillä tehty valinta on merkki vaikeuksista, joihin meidän olisi reagoitava irlantilaisten työntekijöiden puolesta. Tutkittuamme kummankin tapauksen globalisaatorahastoa käsittelevässä työryhmässämme pyysimme komissiota valvomaan tarkasti kaikille tuotantolaitoksille myönnettyjä tukia, olipa sitten kyse unionin tasolla tai alueellisesti maksetuista tuista. Unionin tukipolitiikkaa ei saa käyttää epäsuhteisesti eikä työntekijöiden edun vastaisesti.

Haluamme myös, että näihin ongelmiin kiinnitetään huomiota nopeammin, jotta työntekijöiden ei tarvitse kohdata niitä.

Alan Kelly, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, 8. tammikuuta 2009 Irlannin keskilännessä ja erityisesti Limerickin, Tipperaryn ja Pohjois-Kerryn alueilla koettiin talouden alalla järkytys, jollaista siellä ei ollut ennen nähty. Ilmoitus 2 000 työntekijän irtisanomisesta Dellissä sekä tuhannen siitä riippuvaisen työpaikan häviämisestä oli historiallisen suuri menetys.

EU myöntää globalisaatorahastosta tukea, jolla voidaan auttaa suoraan taloudellisesti heikossa asemassa olevia henkilöitä kyseisellä alueella. Kun äänestämme huomenna 14,8 miljoonan euron myöntämisestä, se merkitsee pelkän rahan jakamisen sijasta todellista kädenojennusta yli 2 400 ihmiselle, jotta nämä saavat uuden alun elämälleen. Se on erittäin hyvä asia.

Rahat käytetään työntekijöiden uudelleen kouluttamiseen, tukemiseen yrityksen perustamisessa sekä työnvälityspalveluihin, jotka ovat todella tarpeellisia. Dellin työntekijöiden edustajia on tänään paikalla

seuraamassa istuntoa, mikä osoittaa, miten hyvin tieto rahastosta on saavuttanut Dellin työntekijät ja miten tyytyväisiä he siihen ovat.

Korostan kuitenkin sitä, että olemme vasta puolitiessä. Meillä on nyt 18 kuukautta aikaa käyttää varat, joten pyydän paikallista ministeriä Irlannissa, yritysasioista vastaavaa ministeri Mary Coughlania hoitamaan asiaa henkilökohtaisesti sen varmistamiseksi, että varojen käyttöä varten laaditaan suunnitelma. Kyse on tavallisille työläisille maksettavasta ainutkertaisesta tuesta, eivätkä he saa tällaista tilaisuutta toiste. Hyvä ministeri Coughlan, pyydän siis todella, että valmistelette asian huolellisesti ja tuette siten tätä ainutlaatuista tilaisuutta Irlannin keskilännessä.

Haluaisin kiittää Euroopan parlamentin jäseniä, erityisesti omia kollegoitani, Dellin tapausta koskevalle hakemukselle osoitetusta tuesta. Pyydän teitä tukemaan myös hakemuksia, jotka koskevat vastaavanlaista tilannetta Waterford Crystalissa ja SR Technicsissä.

Marian Harkin, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin totean, että Euroopan globalisaatiorahasto on todellinen solidaarisuuden osoitus EU:n kansalaisten ja jäsenvaltioiden välillä. Toiseksi olen irlantilaisena Euroopan parlamentin jäsenenä erittäin tyytyväinen siihen, että Dellin irtisanotuilla työntekijöillä on nyt ainakin jonkinlainen mahdollisuus katsoa eteenpäin ja suunnitella tulevaisuutta. Mutta kuten Alan Kelly sanoi, on erittäin tärkeää varmistaa, että kaikki erilaiset ohjelmat tai kurssit suunnitellaan varta vasten työntekijöiden tarpeisiin ja että kaiken tuen tavoitteena on antaa henkilölle todellinen mahdollisuus päästä uudelleen työmarkkinoille tai perustaa oma yritys.

Lopuksi haluaisin antaa tunnustusta parlamentin toiminnalle Dellin työntekijöille myönnettävän tuen hyväksymisessä. Huolimatta joistakin erityisen vakavista asioista, joita täällä on tänä iltana tuotu esiin, emme ottaneet työntekijöitä panttivangeiksi vaan hyväksyimme 14,8 miljoonan euron tukea koskevan hakemuksen. Komission pitää kuitenkin varmistaa, että tässä noudatetaan EU:n teollisuuspolitiikkaa ja että EU:n talousarviota ei käytetä joissakin yrityksissä osakkeiden arvon nostamiseksi EU:n työntekijöiden kustannuksella.

Marije Cornelissen, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Irlannin hakemus unionin tuen myöntämisestä henkilöille, jotka ovat joutuneet työttömäksi Dellin suljettua tuotantolaitoksensa Irlannissa, on herättänyt lukuisia kysymyksiä, joihin on löydettävä vastaus.

Se, että Dellin kaltainen yhtiö sulkee tuotantolaitoksen yhdessä maassa avatakseen uuden tuotantolaitoksen toisessa, on periaatteessa seurausta markkinavoiimien normaalista vaikutuksesta. Tapaukseen liittyvät erilaiset valtiontuet kuitenkin muuttavat asiaa. Dell sijoittautui Irlantiin useita vuosia sitten valtion tuella. Nyt se sulkee tuotantolaitoksensa Irlannissa ja avaa uuden Puolassa, jälleen valtion tuella. Lisäksi työttömäksi jääneet irlantilaiset työntekijät joutuvat turvautumaan Euroopan globalisaatiorahastoon sen sijaan, että saisivat tukea Dellin rahoittamasta sosiaaliohjelmasta. Minun mielestäni tämä osoittaa, että teollisuus- ja työllisyyspolitiikka ovat pahasti ristiriidassa keskenään. Nyt kun kaikki on sanottu ja tehty, niin kuinka monta työpaikkaa on kaikkiaan luotu sillä rahalla, jota Irlanti, Puola ja Euroopan unioni ovat sijoittaneet Delliin?

Näin ollen kysyn, miten komissio ja jäsenvaltio aikovat yhdessä varmistaa, että niiden harjoittama politiikka on johdonmukaista? Entä miten voimme varmistaa, että globalisaatiorahastosta tuetaan toimia, joita yritys toteuttaa työntekijöidensä hyväksi, eikä toimia, joilla yritys pyrkii syrjäyttämään suuren osan työntekijöistään?

Ilda Figueiredo, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, olemme aina olleet sitä mieltä, että EU:n pitäisi tarkistaa yhtiöiden uudelleensijoittamista koskevaa politiikkaansa. Olemme myös aina olleet sitä mieltä, että globalisaatiorahastolla vain kaunistellaan niiden työntekijöiden tilannetta, jotka joutuvat kärsimään monikansallisten yhtiöiden strategioiden tai asianmukaisen ja tuotantoa sekä oikeudenmukaisia ja hyviä työpaikkoja korostavan teollisuuspolitiikan puuttumisen takia. Näin ollen vaadimme sosiaalista kehitystä ja edistystä koskevan politiikan uudistamista.

Olemme kuitenkin myös sitä mieltä, ettei irlantilaisia työntekijöitä saa rangaista kahteen kertaan siitä voitontavoittelun ja sosiaalisen polkumyynnin strategiasta, jota monikansallinen Dell on harjoittanut sulkiessaan tehtaan Irlannissa ja sijoittaessaan valtion tuella toimintonsa Puolaan.

Näin ollen tuemme tätä mietintöä.

Haluamme kuitenkin komissiolta joitakin vastauksia tulevaisuuteen liittyen. Haluamme, että politiikkaa muutetaan radikaalisti ja että monikansallisille yrityksille myönnettyjä tukia valvotaan tehokkaasti. Haluamme todellista teollisuuspolitiikkaa sekä kunnollisia investointeja oikeudenmukaisten työpaikkojen luomiseen.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluaisin vilpittömästi kiittää komissiota siitä, että se on myöntänyt näin suuren tuen Dellin irtisanotuille työntekijöille. Aivan erityisesti haluaisin toivottaa tervetulleiksi Gerryn ja Denisin, jotka ovat täällä tänä iltana.

. – (EN) Suuri kunnia Dellin työntekijöiden saamasta avusta kuuluu epäilemättä Euroopan unionille ja erityisesti komissiolle, joten haluan esittää kunnianosoitukseni niille. Esitän kunnianosoitukseni myös kollegoilleni, joista tänään paikalla ovat Marian Harkin ja Brian Crowley, sekä edeltäjäni Colm Burkelle rahastoa koskevan aloitteen tekemisestä toukokuussa.

Komissio on tehnyt kaksi suurta muutosta, jotka ovat kannaltamme erittäin tärkeitä: Rahoitustasapainoa (50/50) on muutettu siten, että kansallisen hallituksen osuus on 35 prosenttia ja komission 65 prosenttia. Irtisanottujen työntekijöiden määrää koskeva vaatimus on lisäksi laskettu 1 000:sta 500:aan, mikä toivottavasti aikanaan edesauttaa rahoituksen saamista Waterford Crystalin ja SR Technicsin työntekijöille.

Haluaisin kuitenkin tehdä kaksi lisäehdotusta: Ensinnäkin tukijaksoa pitäisi pidentää kahden vuoden sijasta kolmeen vuoteen, koska monet osallistuvat kolmannen asteen koulutukseen, joka kestää yleensä kolme vuotta. Toiseksi alkamispäiväksi ei pitäisi katsoa hakemuksen jättöpäivää vaan päivä, jona hakemus hyväksytään parlamentissa ja neuvostossa.

Lopuksi haluaisin vielä esittää kaksi huomiota. Ihmiset ovat hyvin kiitollisia siitä, mitä olette tehneet. Olette antaneet toivoa epätoivon keskellä. Olette osoittaneet solidaarisuutta eristäytymisen sijasta ja nämä varat tulevat hyvään käyttöön. Lisäksi olen varma siitä, että tämä on paras rahasto ja paras rahoituspäätos, mitä Euroopan komissiossa on koskaan hyväksytty. Kiitoksia erittäin paljon.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, täällä on esitetty erilaisia huomioita. Minussa itsessäni Euroopan globalisaatorahaston käyttö herättää kahdenlaisia tunteita.

Ensinnäkin olen iloinen siitä, että rahasto on olemassa. Eurooppalaisten työntekijöiden täytyy tietää, että unioni tukee heitä tällaisina vaikeina aikoina. Toiseksi olen iloinen siitä, että Belgiaa on kiiteltä työmarkkinaosapuolten välisestä yhteistyöstä tätä asiaa valmisteltaessa.

Valitettavasti en ole kuitenkaan kaikilta osin tyytyväinen Euroopan globalisaatorahaston toimintaan. Ensinnäkin sen suosio heijastaa Euroopan hankalaa taloustilannetta, jonka seuraukset yhteiskunnalle tunnetaan liiankin hyvin.

Toiseksi rahaston johdonmukaisuus muiden tukivälineiden kanssa on kyseenalaistettu Dellin tapauksessa. Tässä mielessä tuen täysin kollegani Pervenche Berèsin aiemmin esittämiä huomioita.

Lisäksi totean talousarviokysymyksistä, että rahastosta myönnettyjen tukien maksumäärärahat on otettava tällä hetkellä muista budjettikohdista, ja tietääkseni ne otetaan järjestelmällisesti Euroopan sosiaalirahastosta. Tämä on mahdollista sen takia, ettei rakennerahastojen käyttöaste ole niin hyvä kuin sen toivoisi olevan, ja rakennerahastojen varat pitäisikin käyttää alkuperäiseen tarkoitukseensa.

Lopuksi pyydän, että Euroopan globalisaatorahaston rahoittamista pohditaan huolellisesti. Jos komissio kieltäytyy luomasta Euroopan globalisaatorahastolle samanlaista täysimääräistä rahoituspohjaa kuin muilla rahastoilla on, sen pitäisi mielestäni ainakin varmistaa, ettei globalisaatorahastoa enää rahoiteta pelkästään sosiaalisten rakennerahastojen varoista.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Haluaisin esittää lyhyen rakenteellisen huomion rahaston rakenteellisista vaikutuksista. Olemme luonnollisesti iloisia hankkeista, joita käsittelemme tänään ja jotka on tarkoitus hyväksyä huomenna. Kaikissa niissä on kuitenkin parantamisen varaa, mikä on tietenkin syynä lyhyeen huomiooni.

Hyvät kuulijat, joskus rahoitus ylittää suunnitellun rajan. Näin käy siitä yksinkertaisesta syystä, että menettely on liian hankala, arvoisa komission jäsen. Rahaston päätavoitteena on kuitenkin antaa työpaikkansa menettäneille työntekijöille nopeaa tukea sekä avustaa heitä uuden työpaikan löytymisessä. Tällä hetkellä tämä ei aina toteudu, koska toimintamme ei ole riittävän nopeaa, mikä on erittäin ikävää etenkin iäkkäämpien työntekijöiden kannalta. Uudelleensijoittumisohjaus ja ongelmien lievittäminen edellyttävät nopeaa ja vakaata lähestymistapaa, jollaista ei tällä hetkellä todellakaan ole.

Globalisaatorahasto kärsii myös joustamattomuudesta: jos irtisanottu työntekijä on oikein epäonninen ja hänet on irtisanottu sellaisesta yrityksestä, joka ei ole tukikelpoisten luettelossa, hänelle ei voida myöntää tukea. Kuulemme päivittäin vastaavia tarinoita työntekijöistä, jotka ovat vaikeuksissa mutta jotka eivät ole

tukikelpoisia. Meillä on suuria vaikeuksia selittää heille – koska asia on hyvin monimutkainen – miksi he eivät voi saada tukea.

Minun mielestäni tähän olisi löydettävä mahdollisimman pian käytännön ratkaisu, hyvä komission jäsen. Tarvitsemme myös nopeampaa toimintaa ja jos mahdollista mallin, jonka ansiosta voimme työskennellä tiettyjä raameja noudattaen. Mielestäni tässä on ryhdyttävä toimeen tulevien viikkojen ja kuukausien aikana.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, globalisaatorahasto auttaa ihmisiä hankkimaan lisäkoulutusta ja -pätevyyttä. Tämä on unionin sosiaalinen puoli, ja se on hyvä puoli se. Komissio on kuitenkin tutkinut myös Dellin Puolassa saamat tuet ja sen, noudattavatko ne valtiontukia koskevia säännöksiä. Komissio on hyväksynyt Puolan Dellille myöntämän 54 miljoonan euron valtiontuen, koska sillä on oletettavasti tarkoitus rahoittaa alueellista taloudellista tukea.

Tämä saa kysymään, onko meidän todella kilpailtava unionissa keskenämme julkisen rahoituksen alalla. Vastaus on ei. Valtiontukea koskevia säännöksiä pitäisi muuttaa siten, ettei yritysten uudelleensijoittamista varten enää makseta tukea, ei edes jäsenvaltioiden alueella.

Minulla on komissiolle myös toinen suora kysymys: sisältääkö Puolan Dellille myöntämä 54 miljoonan euron tuki Euroopan sosiaalirahaston rahaa? Hyvä komission jäsen, miksei komissio ole ilmaissut selvää kantaa tähän asiaan? Pyydän komissiota ottamaan rakennerahastoja koskevissa asetuksissa säädetyn valvontatehtävänsä vakavasti. Yritysten uudelleensijoittamista Euroopan unionin alueella ei pitäisi maksaa unionin varoilla. Tänään antamanne vastaus, hyvä komission jäsen, oli kiertelevä. Piiloudutte Puolan hallituksen raporttien taakse. Ette kuitenkaan ole suoranaisesti tutkinut, onko unionin rakennerahastoja koskevaa asetusta todella noudatettu.

Toimikaa vihdoin avoimesti ja julkistakaa kaikki rakennerahastosta myönnetyt yksittäiset tuet samalla tavalla kuin maatalouspolitiikan alalla tehdään. Tämä on ainut keino varmistaa luottamus unionin rakennepolitiikkaa kohtaan.

Csaba Őry (PPE). – (HU) Muistan erittäin hyvin, kun perustimme globalisaatorahaston. Jo silloin keskusteltiin hyvin paljon siitä, ettei olisi hyvä ajatus auttaa rahastosta maksetuilla varoilla tappioiden vaikutusten lieventämisen sijasta irtisanottuja työntekijöitä sijoittumaan uudelleen työmarkkinoille. Sillä tavoin kannustettaisiin yrityksiä hyödyntämään kätevästi uudelleensijoittamisen tukivälinettä ja häviävän osapuolen kulut katettaisiin rahastosta.

Dellin tapaus on malliesimerkki tästä. Kokemuksemme nimittäin osoittaa, että vaikutusten lieventämisen ja solidaarisuuden osoittamisen sijasta rahasto näyttää toimivan kannustimena, koska Dell saa tukea sekä irtisanomista että tuotannon uudelleensijoittamista varten. Tässä on siis yksinkertaisesti kyse koordinoinnin puuttumisesta unionin rahastojen välillä. Globalisaatorahasto on osa kilpailupolitiikkaa ja rakennerahastoja. Ei ole mitään järkeä eikä hyötyä käyttää näitä varoja ristiriitaisesti ja ilman minkäänlaista koordinaatiota, ja se on lisäksi vastoin rahaston tarkoitusta. Haluaisinkin kiinnittää komission huomion siihen, että sen täytyy miettiä, miten unionin julkisia varoja voidaan käyttää koordinoitusti tämäntyyppisissä tapauksissa, jotta epäselvyydet voitaisiin välttää jatkossa.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, talous- ja rahoituskriisi on vaikuttanut ja vaikuttaa jatkossa erittäin kielteisesti niin rauta- ja terästeollisuuteen kuin telakkateollisuuteen. Kotikaupungissani Galațiissa tuhannet metallurgian alan ja telakoiden työntekijät ovat menettäneet työpaikkansa.

Euroopan globalisaatorahaston käyttäminen on lyhyen ja keskipitkän aikavälin keino tukea työläisiä, joiden tilanne on hankala irtisanomisten takia. Korostan tarvetta investoida raskasteollisuuden yritysten nykyaikaistamiseen, jotta ne voivat vähentää saastepäästöjään jatkossa. Siten voimme säilyttää työpaikkoja ja suojella työntekijöitä pitkällä aikavälillä.

Brian Crowley (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kollegoideni tapaan haluan kiittää komission jäsentä ja esittelijää heidän tekemästään työstä. Komission jäsen varmaankin muistaa, kun minä ja yksi entisistä kollegoistani, Colm Burke, tapasimme hänet tammikuussa tehdäksemme aloitteen globalisaatorahaston varojen käytöstä Dellin työntekijöiden tapauksessa.

Mielestäni tämä on selvä osoitus siitä, miten kovasti pyrimme Euroopan unionissa asettamaan ihmiset etusijalle sekä varmistamaan, että ihmiset ovat politiikan ytimessä, että heidän elantonsa on turvattu ja että ongelmien ja vaikeuksien hetkellä Euroopan unioni kykenee reagoimaan nopeasti.

Haluan kiittää henkilökohtaisesti komission jäsentä aktiivisesta osallistumisesta työhön sekä täällä parlamentissa että kanssani henkilökohtaisesti. Kiitän komission jäsentä myös siitä, että hän kävi Limerickissa tapaamassa työntekijöitä.

Lisäksi haluaisin sanoa joillekin kollegoille, jotka joskus yrittävät vääristellä asioita joidenkin muiden asioiden yhteydessä, että globalisaatorahasto on kaikkine vikoineen myönteinen asia Euroopan unionissa. Näin ollen meidän pitäisi saada se kasvamaan ja kukoistamaan sekä ennen kaikkea toteuttamaan vanhaa sanontaa: ”Anna miehelle kala ja hän elää sillä päivän. Opeta mies kalastamaan ja hän elää sillä loppuelämänsä.” Globalisaatorahaston ansiosta voimme toimia juuri näin.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin palata komission jäsen Vladimir Špidlan toiseen lausuntoon. Hän sanoi, ettemme voi vaikuttaa yritysten päätöksiin. Tämä ei yksinkertaisesti ole totta. Totta kai voimme vaikuttaa yritysten päätöksiin maksamalla tukia; myöntämällä rahoitusta Euroopan rakennerahastoista sekä maksamalla tukea.

Juuri tämän takia parlamentti keskusteli asetusta koskevien neuvottelujen yhteydessä yritysten uudelleensijoittamisesta. Lopulta parlamentti kuitenkin antoi periksi, koska Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä äänesti esityksen puolesta, hyvä Markus Pieper, ja parlamentti hyväksyi rakennerahastoja koskevassa asetuksessa säädetyksi ajanjaksoksi vain viisi vuotta, mikä ei selvästi läheskään riitä tukien suuruuden huomioon ottaen. Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä totesi tuolloin ainoana ryhmänä, että vaaditun ajan pitäisi olla vähintään kymmenen vuotta komission jäsenen mainitsemassa asetuksen kohdassa, jossa säädetään muualle siirtyviä yrityksiä koskevasta takaisinmaksusta. Voin sanoa nyt, että tämä tapaus osoittaa Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän olleen oikeassa.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, ottamalla käyttöön Euroopan globalisaatorahaston varoja Euroopan unioni reagoi jälleen kerran yhteisesti taloudellisiin vaikeuksiin. Tällä kertaa ongelmat johtuvat rakennemuutoksista maailmankaupassa. Kuten rahoituskriisin yhteydessä, globalisaation vaikutuksia voidaan torjua tehokkaasti vain yhdenmetyillä toimilla.

Irtisanotuille ihmisille tarkoitetun rahallisen avun ansiosta sekä Belgian tekstiiliteollisuuden työntekijöille että Dellin Irlannin tehtaan työntekijöille voidaan antaa välittömästi mahdollisuus uudelleenkouluttautua ja löytää uusi työpaikka. Rahaston tarkoituksena on myös edistää yrittäjyyttä ja itsenäistä ammatinharjoittamista. Tämä tietyille aloille eri jäsenvaltioissa myönnetty tuki on myös hyvä osoitus sosiaalisesta yhteisvastuusta EU:n sisällä.

On tosiasia, että Dell perusteli tuotantonsa siirtämistä Irlannista tarpeella löytää halvempien tuotantokustannusten maa. Dell onkin löytänyt sellaisen maan EU:n rajojen sisäpuolelta, koska se on löytänyt Łódźin kaupungin Puolassa. Łódźin alueen työllisyystilanne on hankala, ja Dellin tehdas on tuonut alueelle noin 2 000 uutta työpaikkaa. Tämän investoinnin ansiosta Łódźin ja sen ympäristön tilanne paranee huomattavasti, ja se vauhdittaa myös koko maakunnan kehitystä.

Pervenche Berès, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin rauhoitella kollegaani Brian Crowleya. Yksikään työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan jäsenistä ei ole kyseenalaistanut globalisaatorahaston tehokkuutta tai tarpeellisuutta. Mutta sen käyttöä voitaisiin mielestäni parantaa.

Haluaisin palata myös yhteen komission jäsenen esittämään huomioon. Hän totesi hetki sitten, että rahastoetujen tavoittelu pitäisi estää. Juuri tätä ongelmaa käsittelemme tänään.

Nyt kun uskoakseni valmistaudutte luovuttamaan vastuun eteenpäin, niin mitä aiotte sanoa seuraavalle globalisaatorahastosta vastaavalle komission jäsenelle? Dellin tapaus osoittaa selvästi, että menettely saattaa vääristyä ja yhteisön varoja sekä kilpailupolitiikan alalla myönnettyjä lupia saatetaan käyttää väärin.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Hyvät kuulijat, mielestäni tässä keskustelussa on periaatteessa nähtävissä kaksi keskenään rinnakkaista linjaa. Ensinnäkin ovat lausunnot siitä, että Euroopan globalisaatorahasto toimii, mutta sen käyttöä voidaan edelleen parantaa. Myös aikaan liittyvä kysymys mainittiin, mutta minun mielestäni kyseistä asiaa on hieman liioiteltu, koska jäsenvaltiot voivat reagoida välittömästi ja periä varat takaisin. Mielestäni tästä asiasta on kuitenkin keskusteltava, ja meidän pitää myös etsiä tämänsuuntaista ratkaisua.

Myös yksittäisiä budjettikohtia koskeva kysymys otettiin esiin. On totta, että rahastoa perustettaessa se ei ollut mahdollista. Rahasto voi kuitenkin toimia näinkin. Näin ollen katson, että kaikki mahdolliset kysymykset on esitettävä ja niihin on tarvittaessa haettava parempia ratkaisuja kuin tähän mennessä olemme löytäneet.

Mikään näistä seikoista ei kuitenkaan aseta kyseenalaiseksi sitä perustavanlaatuista periaatetta, että kriisin hetkellä rahasto toimii ja antaa todellista tukea.

Toinen keskustelussa esiin tuotu kysymys on paljon monimutkaisempi. Kyse on tuotannon siirtämisestä, mahdollisesta tuilla kilpailemisesta sekä lukuisista muista tähän liittyvistä hyvin monimutkaisista seikoista. Mielestäni on oikein, että käsittelemme näitä kysymyksiä, ja niin tehdessämme meidän on perusteellisesti ymmärrettävä tosiasiat. Haluaisinkin mainita joitakin Dellin tapaukseen liittyviä tosiasioita sekä joitakin ajatuksiamme tästä ongelmasta yleensä.

Ensimmäinen tosiasia on se, että vastoin vallitsevaa käsitystä palkkakustannukset tuotantoyksikköä kohden ovat OECD:n mukaan Puolassa huomattavasti suuremmat kuin Irlannissa. Tuotantokustannukset eivät siten ole Puolassa alhaisemmat kuin Irlannissa, vaan ne ovat korkeammat. Tämä kannattaa pitää mielessä, sillä suorista vertailuista ei voi vetää luotettavia johtopäätöksiä monimutkaisissa tilanteissa. Haluan korostaa sitä, että jos haluamme keskustella näistä kysymyksistä, meidän on syvennettävä huomattavasti joitakin näkemyksiämme ainakin tiettyjen seikkojen osalta.

Toinen tosiasia liittyy Dellin tapaukseen sellaisenaan. On totta, että Dell aloitti toimintansa Limerickissa vuonna 1991, eli 18vuotta sitten. Ei myöskään löydy mitään merkintää siitä, että Dell olisi saanut tätä operaatiota varten tukea jostakin unionin rahastosta. Ainakaan tällaisesta ei ole mitään tietoa. En voi kuitenkaan kokonaan sulkea pois sitä mahdollisuutta, että kyseinen yhtiö olisi saanut tukea aluekehitysrahastosta. Vuonna 1990 ei nimittäin sovellettu mitään velvoitteita tai menetelmiä, joiden ansiosta saisimme nämä tiedot. On myös tosiasia, että Dell teki päätöksensä siirtymisestä Łódźin alueelle vuonna 2007. On myös totta, että valtiontukena myönnetty raha on puolalaista rahaa ja tuesta ilmoitettiin joulukuussa 2007. Näin ollen siihen ei ole käytetty Euroopan rakennerahaston varoja. Tässä tapauksessa – näin ei tehdä kaikissa tapauksissa, vaan ainoastaan sellaisissa tapauksissa, joissa tuki on yli 50 miljoonaa euroa, kuten tässä tapauksessa – tuen myöntäminen arvioitiin hyvin yksityiskohtaisesti ja työmarkkinakysymykset huomioon ottaen. Komissio päätyi siihen johtopäätökseen, että kyseiset kaksi operaatiota, jotka ovat ajallisesti kaukana toisistaan, eivät liity toisiinsa. Tämä ei kuitenkaan poissulje eikä missään tapauksessa kyseenalaista sitä, että unionin varojen käyttöön liittyvistä kysymyksistä on keskusteltava syvällisesti ja jatkuvasti aina, kun saamme uutta tietoa. Myös johdonmukaisuus on ehdottomasti varmistettava. Minun mielestäni Dellin tapaus on hyvä lähtökohta, ja tätä keskustelua kannattaa varmasti jatkaa.

Hyvät kuulijat, kiitän teitä tästä keskustelusta sekä mahdollisuudesta käsitellä kanssanne joitakin Euroopan globalisaatorahaston käyttöön liittyviä kysymyksiä. Lopuksi haluaisin vain todeta, että politiikkaamme liittyy se riski, että varoja käytetään epäasianmukaisesti tai ei ainakaan parhaalla mahdollisella tavalla. Tämä riski säilyy politiikkaamme jatkossakin, kun politiikka kehittyy. Meidän on pidettävä tämä asia mielessämme, ja meidän on rohkeasti tarkasteltava joitakin hyvin vakiintuneita periaatteita uusin silmin sekä muutettava noita vanhoja, vakiintuneita ja mahdollisesti vanhentuneita menettelytapoja aina kun löydämme älykkäitä teknisiä ratkaisuja ja pääsemme niistä poliittisesti yhteisymmärrykseen.

Reimer Böge, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin toistaa, että olemme nähneet viime kuukausien aikana paljon vaivaa budjettivaliokunnassa ja työllisyyden sekä sosiaaliasioiden valiokunnassa viedäksemme menettelyn läpi ja loppuun mahdollisimman nopeasti jälkimmäisen valiokunnan – joka jopa perusti erityisen työryhmän käsittelemään tätä kysymystä – laatiman lausunnon pohjalta. Tavoitteena oli saada huolellisen tarkastelun jälkeen varat mahdollisimman nopeasti käyttöön työntekijöiden ja heidän lähiomaistensa hyödyksi.

Toiseksi haluaisin todeta, että monivuotisen rahoituskehityksen ja uusien välineiden käsittelyn yhteydessä sekä talousarvion käsittelyn ja tarkistamisen yhteydessä meidän on arvioitava myös Euroopan globalisaatorahaston toimivuutta ja sen tuomaa lisäarvoa, kuten teemme muiden välineiden kohdalla. Erityisesti on arvioitava rahaston hallintaa sekä eri toimielinten ja elinten vuorovaikutusta niin kansallisesti kuin EU:n tasolla. Meidän on mietittävä sitä, miten vuorovaikutusta Euroopan sosiaalirahaston (ESR) kanssa voitaisiin parantaa. Näin ollen meidän pitäisi olla avoimia kaikelle keskustelulle, joiden avulla voimme edistyä näissä asioissa.

Rahoituksen lähteiden osalta, arvoisa komission jäsen, olitte puhtaasti teknisesti katsottuna tietenkin täysin oikeassa siinä, mitä sanoitte ESR:n maksumäärärahoista. Haluaisin kuitenkin, että monivuotiseen rahoituskehitykseen liittyvät velvollisuudet ja maksut vastaavat yleisesti sekä rakennerahastojen että ESR:n osalta aiemmin hyväksymiämme lukuja. Ei saa olla niin, että kyseisten rahastojen varoja jää puutteellisen täytäntöönpanon, valvontaa ja hallintajärjestelmiä koskevien ongelmien tai rahastojen varojen myöhäisen käytön takia käyttämättä, minkä seurauksena ohjaamme sitten joka vuosi osan niistä globalisaatorahaston kaltaisten lisäohjelmien rahoittamiseen. Tämä ei ollut aloitteen alullepanijan tarkoitus.

Panemme merkillä, mitä sanoitte valtiontukia koskevista säännöistä. Esitimme toki vastaavanlaisia kysymyksiä tapauksessa, joka koski Nokian Bochumin tehdasta ja sen siirtämistä Romaniaan. Kaikesta huolimatta haluan sanoa, että tässä tapauksessa on tutkittava hyvin tarkasti komission ja jäsenvaltioiden tiedonantovelvollisuuksien välistä yhteyttä. Joskus vaikuttaa siltä, että asiat muistuttavat näissä tapauksissa kalastuskiintiöiden valvontaa: kumpikin osapuoli painostaa hieman toista, eikä järjestelmä voi lopulta toimia tehokkaasti. Aiomme valvoa tilannetta sekä seurata tiiviisti näitä kysymyksiä vastaavanlaisissa tilanteissa. Vaadimme komissiota myös toimimaan vuonna 2007 hyväksymiemme asetusten ja sääntöjen mukaisesti.

Lopuksi esitän teille kaikille pyynnön: olkaa niin ystävällisiä ja äänestäkää huomenna globalisaattorahaston varojen käyttöönoton puolesta.

Puhemies. – (HU) Keskustelu on päättynyt. Äänestys toimitetaan keskiviikkona 25. marraskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Iosif Matula (PPE), kirjallinen. – (RO) Arvoisa puhemies, tuen kollegani Reimer Bögen mietintöä, koska lukuisat työpaikkansa menettäneet eurooppalaiset työntekijät tarvitsevat mielestäni tukea myös EU:n rahastoista. Vuonna 2009 kaikkiaan 10 275:tä työntekijää tuettiin yli 37 miljoonalla eurolla, mikä ei ole lähelläkään tälle unionin rahastolle asetettua 500 miljoonan vuosittaista enimmäismäärää. Korostan, että tämä tuki on tarkoitettu irtisanotuille työntekijöille, ei yrityksille. EU ei saa tukea rahallisesti sellaisten yritysten strategioita, jotka uudelleensijoittavat tuotantoaan ja irtisanovat työntekijöitä, etenkin jos yritys siirtää tuotantoaan EU:n ulkopuolelle tai saa samanaikaisesti tukea joltain toiselta jäsenvaltiolta.

Meidän on ehdottomasti valvottava hyvin tarkasti tapaa, jolla yritysten uudelleensijoittamiset toteutetaan. Tehtaiden sulkemisesta tai uudelleensijoittamisesta koituvia sosiaalikuluja ei saa siirtää eurooppalaisten veronmaksajien kannettavaksi. Emme saa unohtaa, että rahasto perustettiin alun perin lisätuen antamiseksi työntekijöille, jotka on irtisanottu liike-elämässä tapahtuneiden suurten ja maailmanlaajuisten rakennemuutosten takia. Tukea on voitu myöntää 1. toukokuuta 2009 lähtien myös maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin takia irtisanotuille. Uskon, että mahdollisuus saada tukea unionin rahastoista auttaa myös merkittävästi uusia jäsenvaltioita, kun ne pyrkivät ratkaisemaan talouskriisin aiheuttamia ongelmia ja yrittävät mukautua unionin yhtenäismarkkinoiden kilpailurakenteeseen.

14. Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen tila vuonna 2010 (keskustelu)

Puhemies. – (HU) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Vital Moreiran kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen perustamisesta vuoteen 2010 mennessä (O-0116/2009 – B7-0222/2009)

Vital Moreira, laatija. – (PT) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, tämä kysymys on laadittu ja esitetty ennen kuin saimme tiedon siitä, ettei Catherine Ashton jatkaisi kauppapolitiikasta vastaavana komission jäsenenä. Toivomme kuitenkin, että komissio voi vastata kysymykseemme.

Kuten aiemmin on mainittu, Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen nykytilanne kuuluu Catherine Ashtonin vastuualueeseen. Alun perin kyseinen vapaakauppa-alue oli tarkoitus perustaa vuoden 2010 aikana.

Itse asiassa yksi vuonna 1955 käynnistetyin Barcelonan prosessin hankkeista oli perustaa Välimerelle vapaakauppa-alue vuoteen 2010 mennessä. Vapaakauppa-alueen oli tarkoitus perustua alueelliseen lähestymistapaan ja luoda sekä pohjoisten ja eteläisten maiden välisiä verkostoja että eteläisten maiden keskinäisiä verkostoja. Tavoitteen saavuttamisessa ollaan kuitenkin yhä hyvin kaukana, ja esitänkin seuraavat kysymykset:

Onko komission mielestä Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen perustaminen vuoteen 2010 mennessä ollut realistinen tavoite? Voiko komissio perustella vastauksensa?

Toiseksi parlamentti on tietoinen pian hyväksyttävästä uudesta Euro–Välimeri-etenemissuunnitelmasta ja mahdollisesta uudesta järjestelmästä, jonka tarkoituksena on edistää alueen kauppaa ja investointeja.

Voiko komissio kertoa enemmän järjestelmän käytännön näkökohdista ja vaikutuksista?

Kolmanneksi voiko komissio kertoa Agadirin sopimuksen tilanteesta ja EU:n osuudesta sopimuksen uudistamisessa sekä yleisemmin Barcelonan prosessin mukaisesta eteläisten maiden välisen yhteistyön ulottuvuudesta Välimeren unionissa?

Neljänneksi voiko komissio kertoa, kuinka se on toteuttanut Manchesterin yliopiston laatimat kestäväan kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arvioinnin suositukset ja ottanut neuvotteluissa huomioon sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja kestäväan kehityksen tutkimuksen suositamalla tavalla?

Viidenneksi voiko komissio kertoa parlamentille, mitä asioita Syyrian assosiaatiosopimusta koskevissa uusissa, vuoden 2004 jäädyttämisen jälkeisissä neuvotteluissa käsiteltiin?

Kuudenneksi voiko komissio kommentoida Libyan kanssa käytävien neuvotteluiden nykytilannetta ja tavoitteita?

Seitsemänneksi useat Välimeren maat ovat ilmaisseet olevansa kiinnostuneita monipuolistamaan ja/tai laajentamaan kauppasopimuksiaan EU:n kanssa.

Voiko komissio kertoa parlamentille erityisesti tästä assosiaatiosopimusten ”uudesta polvesta”?

Voiko komissio lisäksi kertoa parlamentille, ottaako se huomioon Lissabonin sopimuksessa Euroopan parlamentille annettujen uusien kaupan alan valtuuksien seurauksena parlamentin aikaisemman päätöslauselman uusia sopimuksia neuvotellessaan?

Tässä olivat kysymykseni, arvoisa puhemies ja hyvä komission jäsen. Koska sekä Barcelonan prosessin että EU:n eteläpuolella sijaitsevan alueen merkitys on tällä hetkellä erittäin suuri, näihin kysymyksiin vastaaminen on mielestämme äärimmäisen tärkeää ja ajankohtaista.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, hyvä parlamentin jäsen Vital Moreira, vastaan komission jäsen Catherine Ashtonin puolesta.

Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen perustaminen vuoteen 2010 mennessä oli realistinen tavoite, ja seuraavan vuoden aikana lähestymme tavoitetta merkittävästi. Tästä huolimatta paljon on vielä tehtävä, jotta Euro–Välimeri-alueen taloudellisen yhdentymisen mahdollisuudet saadaan hyödynnettyä täysimääräisesti.

Edistystä on tapahtunut erityisesti pohjoisten ja eteläisten maiden välisessä ulottuvuudessa. Euroopan unioni on allekirjoittanut kahdenväliset assosiaatiosopimukset Syyriaa lukuun ottamatta kaikkien Välimeren alueen kumppanimaiden kanssa. Sopimukset koskevat pääasiassa tavaroiden kauppaa. Tällä hetkellä käydään lisäksi uusia kahdenvälisiä neuvotteluita maataloustuotteiden ja palvelujen kaupan sekä sijoittautumisvapauden edistämiseksi ja osapuolia sitovan riitojenratkaisumekanismin luomiseksi. Osa neuvotteluista on jo saatu päätökseen, ja loput on tarkoitus saada päätökseen vuoteen 2010 mennessä.

Euroopan unionin ja Välimeren alueen kumppanimaiden välisistä neuvotteluista ja Euroopan parlamentin roolista niissä voin kertoa, ja viittaan jälleen pohjoisten ja eteläisten maiden yhteistyön ulottuvuuteen, että odotamme pääsevämme 9. joulukuuta 2010 pidettävässä Euro–Välimeri-alueen kauppaministereiden kokouksessa sopimukseen Euro–Välimeri-alueen kauppaa koskevasta etenemissuunnitelmasta vuodesta 2010 eteenpäin. Sen on tarkoitus heijastaa tavoitetta, jonka mukaan nykyiset Euro–Välimeri-assosiaatiosopimukset muutettaisiin vähitellen kattaviksi ja laaja-alaisiksi vapaakauppasopimuksiksi.

Tässä ei ole kyse uusia assosiaatiosopimuksia koskevista neuvotteluista, vaan nykyisten sopimusten laajentamisesta ja vahvistamisesta. Näin pyritään ratkaisemaan kysymykset, jotka liittyvät esimerkiksi kaupankäynnin helpottamiseen, teknisiin esteisiin, terveys- ja kasvinsuojelualaan, julkisiin hankintoihin, kilpailuun, teollis- ja tekijänoikeuksiin, kauppaan, kestäväan kehitykseen sekä avoimuuteen.

Kahdenvälisissä neuvotteluissa huomioidaan kunkin Välimeren eteläpuolisen kumppanimaan erityistilanne. Marokko on todennäköisesti ensimmäinen Välimeren maa, jonka kanssa aloitetaan neuvottelut ensi vuonna. Lissabonin sopimuksen tultua voimaan parlamentin rooli kaupan alalla luonnollisesti kasvaa. Komissio on valmis tekemään kanssanne tiivistä yhteistyötä tulevisissa neuvotteluissa, joihin äsken viittasin.

Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueella on myös eteläisten maiden keskinäistä yhteistyötä koskeva ulottuvuus. Välimeren alueen kumppanimaat luovat keskenään vapaakauppasopimusten verkoston, ja vuonna 2007 voimaan tullut Agadirin sopimus on avoin myös muille Välimeren maille. Israel ja Turkki ovat myös allekirjoittaneet vapaakauppasopimuksia Välimeren alueen kumppanimaiden kanssa, ja joistakin muista sopimuksista neuvotellaan edelleen.

On liian aikaista arvioida täysipainoisesti nykyistä Agadirin sopimusta. Sopimuksen neljän kumppanimaan välinen kauppa on lisääntynyt, vaikkakin vähemmän kuin mitä alun perin odotettiin. Tähän saattaa olla useita syitä, kuten tullin ulkopuoliset esteet, se, etteivät eri markkinat täydennä toisiaan, se, etteivät alueelliset

markkinat houkuttelee investointeja, sekä se, etteivät yritykset tunne riittävän hyvin sopimusten tarjoamia mahdollisuuksia.

Euro-Välimeri-alueen kauppaa koskeva etenemissuunnitelma vuodesta 2010 eteenpäin auttaa varmasti ratkaisemaan tämän ongelman. Se sisältää myös useita käytännöllisiä lyhyen aikavälin aloitteita, joista yksi on Euro-Välimeri-alueen kaupan ja investointien helpottamisjärjestelmä. Järjestelmän kautta saisimme vapaata, ajantasaista, kattavaa ja helposti saatavilla olevaa tietoa Euro-Välimeri-alueen kaupasta, investointioloista ja sääntelystä. Tavoitteena olisi auttaa yrityksiä, erityisesti pk-yrityksiä, toimimaan Euro-Välimeri-alueella.

Kestävyyden alalla on toimittu samalla tavalla kuin kaikilla muillakin vapaakauppa-alueilla; komissio viimeisteli joulukuussa 2007 kestävään kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arvioinnin, jota hyödynnetään nyt ja jatkossa sekä nykyisissä että tulevaisuudessa neuvotteluissa.

Vakaussopimuksessa korostettiin erityisesti kauppaa koskevista kysymyksistä pitkiä siirtymäaikoja, joita assosiaatiosopimuksissa asetettiin Välimeren eteläpuolisten maiden soveltamien teollisuustariffien poistamiselle. Sopimuksessa korostettiin myös tarvetta asettaa vastaavia siirtymäaikoja maataloustuotteista parhaillaan käytävissä neuvotteluissa.

On myös itsestään selvää, että meidän on huomioitava Välimeren eteläpuolisten kumppaniemme kehitystaso palveluja ja sijoittautumisvapautta koskevista neuvotteluista.

Komissio tukee lisäksi verotuksen uudistamisohjelmia useissa noista maista. Näin voidaan lieventää tullitulojen alenemisen vaikutuksia, jotka tulivat esiin kestävään kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arvioinnissa.

Mainitsin jo Syyrian kanssa solmittavan sopimuksen. Komissio käynnisti vuonna 2008 assosiaatiosopimusta koskevan luonnoksen tarkistusmenettelyn arvioidakseen ennen sopimuksen allekirjoittamista, onko luonnokseen tarvetta tehdä teknisiä muutoksia tai päivityksiä. Yksi neuvottelukierros riitti, ja sovimme Syyrian kanssa tarvittavista muutoksista. Näin sopimuksessa voidaan huomioida Romanian ja Bulgarian liittyminen Euroopan unioniin sekä tariffimuutokset, joita Syyriassa ja unionissa oli tehty edellisten neuvottelujen keskeydyttyä vuonna 2004. Sopimus sinetöitiin joulukuussa 2008. Viime kuussa ilmoitimme, että unioni on valmis allekirjoittamaan sen. Syyria on lykännyt sopimuksen allekirjoittamista analysoidakseen sen taloudelliset vaikutukset.

Libyan kanssa käynnistettiin neuvottelut marraskuussa 2008 Brysselissä. Tavoitteena on solmia puitesopimus, jonka kautta tavoitellaan kunnianhimoista vapaakauppasopimusta tavaroiden, palvelujen ja sijoittautumisvapauden alalla sekä yhteistyötä sääntelyn alalla. Jos tämä sopimus solmitaan Libyan kanssa, saamme vihdoinkin palapelin valmiiksi. Silloin unioni olisi allekirjoittanut vapaakauppasopimukset kaikkien Välimeren alueen naapurimaiden kanssa, vaikkakaan Libya ei kuulu Euroopan naapuruuspolitiikan soveltamisalaan.

Kyseinen kauppasopimus luo EU:n viejille uusia vientimahdollisuuksia Libyassa. Lisäksi esimerkiksi palvelualaa sekä öljy- ja maakaasumarkkinoita koskeva lainsäädäntö on jatkossa EU:n kannalta aiempaa suotuisampaa. Neuvottelut Tripolin kanssa ovat tosin vasta aivan alussa, ja tarvitsemme vielä aikaa päästäksemme lopulta sopimukseen.

Menettelyn aikana komissio aikoo kiinnittää erityistä huomiota toimintaedellytysten parantamiseen kaupan ja siihen liittyvien kysymysten osalta Libyan hallinnossa. Kestävään kehitykseen kohdistuvia vaikutuksia arvioidaan parhaillaan myös Libyan tapauksessa.

Georgios Papastamkos, PPE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, tuemme strategisesti tärkeää Euro-Välimeri-kumppanuutta, yhteistyön vahvistamista politiikan, talouden ja kulttuurin aloilla sekä alueen yleistä rauhaa, turvallisuutta ja vakautta. Kehotamme ministereitä hyväksymään Euro-Välimeri-vapaakauppa-alueen toteuttamista koskevan etenemissuunnitelman seuraavassa kokouksessaan. Kahdenvälisen lähestymistavan rinnalla on toteutettava alueellista lähestymistapaa. Samoin pidän pohjoisten ja eteläisten maiden välisen ulottuvuuden ohella erittäin tärkeänä myös eteläisten maiden alueellista taloudellista yhdentymistä, johon sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan puheenjohtaja Vital Moreira että komission jäsen Antonio Tajani viittasivat. Haluan korostaa erityisesti tarvetta huomioida markkinoiden avaamisen rinnalla myös yhteiskunnalliset ja ympäristöön liittyvät edut sekä kasvien terveyttä koskevat standardit. Meidän on myös ratkaistava tietyt vakavat kysymykset, jotka koskevat maataloustuotteiden tuontia Euroopan unioniin. Itse kannatan Barcelonan prosessin vahvistamista; kannatan Välimeren unionia ja siihen liittyviä ohjelmia strategisilla aloilla, kuten pienten ja keskisuurten yritysten välisessä yhteistyössä ja uusiutuvien energialähteiden käytössä. Lopuksi haluan erityisesti korostaa

merikäytävien kehittämistä sekä Kreikan viime kesänä tekemää ehdotusta, jonka mukaan Kreikkaan perustettaisiin itäisen Välimeren liikenteen seurantakeskus.

Kader Arif, *S&D-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, haluaisin kiittää Vital Moreiraa puheenvuorosta.

Euro–Välimeri-alueen kauppaministerit kokoontuvat 9. joulukuuta keskustelemaan yhteistyön elvyttämisestä talouden ja kaupan alalla. Ensinnäkin haluaisin tehdä selväksi erään asian: jos vapaakauppa-alueen tavoitteena olisi todella tuottaa hyötyä kaikille kumppaneille niin Pohjoisessa kuin Etelässä, vuoden 2010 asettaminen vapaakauppa-alueen perustamisen määräajaksi ei ollut realistista eikä edes toivottavaa, koska Välimeren pohjois- ja eteläpuolisten maiden väliset kehityserot ovat edelleen hyvin suuria.

Lisäksi jotkut ovat edelleen sitä mieltä, että Euro–Välimeri-kumppanuutta – joka perustuu siis kolmeen pilariin, politiikkaan, talouteen sekä yhteiskuntaan ja kulttuuriin – edistääksemme meidän täytyy yksinkertaisesti sivuuttaa poliittiset ongelmat ja asettaa talous ja kauppa etusijalle. Varmaankin arvaatte, etten usko siihen maagiseen ja turmiolliseen ajattelutapaan, että kauppa yksin voi viedä meitä kohti sopuisaa yhdentymistä, rauhaa ja vakautta.

En usko siihen, koska tosiasiat puhuvat puolestaan. Välimeren unionin oli esimerkiksi tarkoitus sivuuttaa poliittiset konfliktit ja elvyttää Euro–Välimeri-alueen paikallaan polkevaa yhteistyötä niin kutsutuilla konkreettisilla ja näkyvillä hankkeilla. Tällä hetkellä kuitenkin juuri Välimeren unioni polkee paikallaan, ja aiemmin sivuutetut poliittiset kiistat ovat palanneet kummittelemaan.

Kuulun niihin, jotka kannattavat tiukasti Barcelonan prosessin henkeä ja uskovat, ettei edistystä voi mitata pelkästään kaupallisilla tilastoilla. Nuo tilastot ovat edelleen liian epäsuotuisia eteläisten kumppanimaidemme ja niiden kansojen kannalta. Ajatus kaupasta kaupan vuoksi – en todellakaan usko siihen.

Toisaalta jos alueella käytävässä kaupassa keskitytään kehitykseen ja sen tavoitteena on kuroa umpeen rikkaiden ja köyhien välistä kuilua sekä varmistaa todella vaurauden tasapuolinen jakautuminen ja alueellinen yhdentyminen, voin harkita tukevani sitä. Neuvotteluja täytyisi kuitenkin ohjata enemmän siihen suuntaan.

Näin ollen pyydän, että seuraavassa kokouksessa toimimme kaikki kunnianhimoisesti emmekä tyydy keskustelemaan pelkistä kaupan esteiden poistamisen teknisistä kysymyksistä aivan kuin se olisi itse tavoite. Tällainen ajattelutapa ei ole hyväksyttävä.

Alueellinen yhdentyminen erityisesti eteläisten maiden keskinäisen verkoston kautta, mahdolliset ratkaisut talouskriisiin – jolla on vakavia seurauksia työpaikkojen menetyksen takia – ihmisiä, yhteiskuntaa ja ympäristöä koskevat näkökohdat sekä ihmisoikeuskysymykset on pidettävä keskustelumme ytimessä, ja ne on myös otettava uudelleen päähuolenaiheiksemme.

Niccolò Rinaldi, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, vuorokaudenajan huomioon ottaen pyydän saada aloittaa puheenvuoroni lainaamalla Tuhannen ja yhden yön tarinoita, kun kerran keskustelemme Arabimaista.

Eräässä tarinassa sanotaan: ”Hiljaa istuen ei näet arvo, ei ymmärrys kartu... Nähnyt mä oon, miten tymeäks käy vesi seisova aina, mutta se virratessaan hyvä juoda on, raikkaana säilyy.”

Tämä antaa kosketusta Arabimaiden mahtavaan perinteeseen sekä kehottaa meitä havahtumaan tietystä toimettomuudesta ja käynnistämään Euro–Välimeri-alueen yhdentymisprosessin uudelleen parhaalla mahdollisella tavalla. Kaksi tekijää on otettava huomioon:

Ensimmäinen tekijä on aika. Tällä hetkellä puolet Välimeren eteläpuolisten maiden väestöstä on alle 18-vuotiaita. Näin ollen voimme luoda alle 30 vuodessa vapaakauppa-alueen, jolla asuu lähes miljardi kuluttajaa ja kansalaista. Mutta aikaa ei siis ole paljon.

Toinen tekijä on se, millaisia kauppasopimuksia haluamme tarjota näille maille. Me liberaalidemokraatit kannatamme kauppasopimuksia, joilla ei tueta byrokraattisia rakenteita tai keskusjohtoisuutta, vaan joiden avulla voidaan viedä luonnonvarojen ja hyvinvoinnin valvonta joitakin kumppanimaita nykyisin hallitsevien oligarkkien käsistä.

Yannick Jadot, *Vers/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, Barcelonan prosessiin liittyvistä kauppakysymyksistä on nyt neuvoteltu 15 vuotta. Epäilemme kuitenkin suuresti sitä, onko Euro–Välimeri-vapaakauppasopimuksesta neuvottelemisen todella oikea ratkaisu alueen sosiaalisiin, poliittisiin ja taloudellisiin ongelmiin.

Kuten on jo todettu, etenkin vaikutustenarviointi osoitti, että vapaakauppasopimuksella saattaisi olla hyvin kielteisiä vaikutuksia sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä näkökohtia sekä alueellista yhdentymistä ajatellen.

Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, näin ollen katsomme, että komission tekemä ehdotus – etenemissuunnitelma vuoteen 2010 asti ja siitä eteenpäin – on kahdenvälisen vapaakauppasopimusten takia liian yksipuolinen, eikä siinä mennä oikeaan suuntaan.

Tuemme päätöslauselmaa, josta keskustelemme tänään. Tuemme sitä paljolti siksi, että siinä esitetään kaikki mainitut kysymykset sosiaalisista sekä ympäristöön ja alueelliseen yhdentymiseen liittyvistä vaikutuksista. Tuemme päätöslauselmaa erityisesti myös siksi, että sen kohdassa 10 kehoitetaan tarkistamaan kauppasopimusten tavoitteita sosiaalisten kysymysten ja ympäristönäkökohtien näkökulmasta, mutta ennen kaikkea siksi, että voisimme mahdollisesti harkita kaupan sisällyttämistä uudelleen kokonaisvaltaisesti Barcelonan prosessiin, jos kauppasopimuksia tarkistettaisiin.

Willy Meyer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, ryhmäni mielestä Euro-Välimeri-hankkeen kauppaa, maahanmuuttoa ja rahoitusta koskevia kysymyksiä ei voida erottaa hankkeen poliittisista kysymyksistä. Siksi ryhmämme vastustaa sitä, että Euroopan unioni myöntää Israelille ja Marokon kuningaskunnalle näin korkea-arvoisen aseman, vaikka ne ovat molemmat sekasortoisia maita eivätkä sovi kansainväliseen lainsäädäntöön perustuvaan rauhan unioniin.

Meidän mielestämme Euroopan unionin ja Euroopan komission pitäisi vaatia enemmän ajatellen arvoja, joiden avulla voimme toteuttaa yhteistä rauhan ja turvallisuuden hanketta.

Länsi-Saharan johtaja on esimerkiksi tällä hetkellä nälkälakossa Espanjalle kuuluvalla Lanzaroten saarella, koska Marokon kuningaskunta ei päästä häntä miehitetylle alueelle. Kyse on hyvin merkittävästä asiasta, jonka takia unionin toimielinten täytyy omaksua tiukka lähestymistapa Marokon kuningaskuntaa kohtaan.

Mielestäni Välimeren unionissa ei ole kyse pelkästään kaupasta, vaan siinä on kyse myös kansainvälisen lainsäädännön sekä ihmisoikeuksien puolustamisesta.

William (The Earl of) Dartmouth, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue vastustaa Euro-Välimeri-sopimusta seuraavista syistä: Euro-Välimeri-sopimus sisältää merkittäviä myönnytyksiä ja jopa tukia Euroopan unionin ulkopuolisille maille. Tämä koituu vääjäämättä joko suoraan tai välillisesti brittiläisten veronmaksajien maksettavaksi. Lisäksi komission jäsenen edustaja totesi puhuessaan Euro-Välimeri-hankkeesta Kansainvälisen kaupan valiokunnalle, johon kuulun joidenkin muiden paikalla olevien henkilöiden tapaan – lainaan häntä suoraan – että ”tarkoituksena ei ole soveltaa kaikkia EU:n säännöksiä”. Lisäksi hän sanoi, että EU:n säännöksiä sovellettaisiin älykkäästi ja valikoivasti.

Me Yhdistyneessä kuningaskunnassa joudumme kuitenkin kärsimään ja jopa taloutemme kärsii siitä, että kaikkia EU:n säännöksiä sovelletaan ja vieläpä typerästi ja yleismaailmallisesti.

Emme saa edes käyttää sellaisia lamppeja kuin haluamme. Mutta kyse ei ole vain lamppuista. Lissabonin sopimuksen myötä Yhdistyneen kuningaskunnan asioista päättää enemmän tai vähemmän kolme kaverusta: komission puheenjohtaja, juuri nimitetty Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja – joka on varmasti Tintinin isoisä – ja ennen kaikkea ulkoasioiden korkea edustaja Cathy Ashton, joka kypsänä kolmekymppisenä oli yksi äärivasemmistolaisen CND:n neljästä palkatusta virkamiehestä.

Kyse on vakavasta asiasta. Me joudumme kestämaan tällaisia henkilöitä, mutta Euromed-maiden ei tarvitse kärsiä lainkaan niiden kolmen kaveruksen toimista.

Tässä on kyse myös ihmisoikeuksista. Niiden suhteen minun on kysyttävä, missä oikein mennään. Syyrialle ja Libyalle on kaikista mahdollisista maista annettu kauppamyönnytyksiä ja myönnetty jopa meidän maksamiamme tukia, mutta missä ovat ihmisoikeuksia koskevat suojalausekkeet? Ne eivät ole nähtävissä ainakaan näiden kahden maan osalta, joilla on ihmisoikeuksien suhteen pitkä ja rehellisesti sanottuna halveksittava historia takanaan. Entisenä 1960-luvun teininä minun täytyy kyllä sanoa, että päätöslauselman tämän osan laatineiden henkilöiden on kyllä täytynyt poltella jotain vahvempaa. Vastustamme siis päätöslauselmaa kokonaisuudessaan.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, vapaa kauppa voi olla hyvä asia, jos se on muutakin kuin vapaakauppaa. Tällaisissa sopimuksissa on kyse paljon muustakin, ja niin on oltavakin. Niissä ei pidä pyrkiä vain vapaakauppa-alueen perustamiseen, vaan vaikutusten pitää olla pysyviä. Niiden täytyy edesauttaa kehitystä. Niiden täytyy luoda turvallisuutta. Niiden täytyy luoda hyvinvointia kaikille. Nämä seikat ovat

paljon tärkeämpiä kuin vain sen varmistaminen, että markkinat saadaan vapautettua ja avattua ja lopulta vain muutama ihminen hyötyy siitä kaikesta. Jos haluamme vapauttaa kauppaa, kaikkien toimien tavoitteeksi – niin täällä kuin eteläisissä naapurimaissamme – on asetettava työttömyyden torjunta. Näillä toimilla on pyrittävä luomaan enemmän mahdollisuuksia erityisesti naisille, nuorille ja maaseudun väestölle. Jos tavoitteemme on tämä, asiat ovat hyvällä mallilla. Vaan jos tavoitteemme on vain vapauttaa ja avata markkinoita sekä auttaa muutamaa ihmistä saamaan voittoa, asiat ovat huonolla mallilla.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euro–Välimeri-assosiaatiosopimusten päätavoitteena on tiivistää Euroopan unionin yhteistyötä Välimeren maiden kanssa pääasiassa kaupan alalla sekä uudistaa kyseisten maiden talousrakennetta. Tällä tavoin EU voi auttaa Arabimaita muodostamaan hyvinvointiin perustuvan alueen, mikä luo edellytykset läheisemmälle yhteistyölle ja mahdollistaa alueen vakauttamisen.

Meidän on tehtävä kaikkemme Barcelonassa käynnistetyn prosessin nopeuttamiseksi ja kiinnitettävä erityistä huomiota demokratiaan, oikeusvaltion periaatteiden, arvojen ja ihmisarvon kunnioittamiseen sekä taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen ylläpitämiseen. Myös kulttuurien välisellä vuoropuhelulla on tässä suuri merkitys.

Mielestäni maataloustuotteiden vapauttaminen Euro–Välimeri-alueella voi edistää suotuisaa kauppavaihtoa. Edellytyksenä on kuitenkin, että EU keskittyy pääasiassa viljatuotteiden, lihan ja maidon vientiin sekä hedelmien ja vihannesten tuontiin Välimeren maista. Euro–Välimeri-kumppanuutta koskeva toimintasuunnitelma on poikkeuksellisen kunnianhimoinen, ja sen toteuttaminen vaatii prosessiin osallistuvilta mailta suuria ponnisteluja ja lukuisia kompromisseja.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, osallistuin pari viikkoa sitten suhteista Kanadaan vastaavan valtuuskunnan kokoukseen. Kokouksessa keskusteltiin vapaakauppasopimuksesta, jota Euroopan unioni toteuttaa Kanadan kanssa. Ennen tuota keskustelua parlamentti keskusteli Etelä-Koreaa koskevasta vapaakauppasopimuksesta. Tänään keskustelemme Euro–Välimeri-vapaakauppasopimuksesta.

Voisiko komissio kertoa, kuinka monesta vapaakauppasopimuksesta neuvottelemme tällä hetkellä tai olemme tähän mennessä neuvotelleet? Entä tuottavatko ne nettohyötyä Euroopan unionin jäsenmaille? Ja millaisia mahdollisuuksia ne luovat yrityksille ja yrittäjille työpaikkojen luomisen ja talouden näkökulmasta?

Lopuksi totean, etten ole välttämättä samaa mieltä William (The Earth of) Dartmouthin kanssa. Haluaisin kuitenkin, että hänen pääkysymyksiensä vastataan, mutta henkilökohtaisuudet on jätettävä sikseen.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa on käsitelty kaupan vapauttamista. Puhun tässä parlamentissa tänä iltana eurooppalaisena, joka uskoo kansojen väliseen yhteistyöhön mutta joka ei usko tämän hankkeen federalismiin.

Lissabonin sopimus vähentää Yhdistyneen kuningaskunnan valtaa hallita kauppaa ja tehdä kauppaa haluamiemme kumppanien kanssa. Demokratian heikkeneminen niin Yhdistyneessä kuningaskunnassa kuin koko unionissa tuli myös selväksi viime viikolla; Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja valittiin ja ulkoasioiden korkeaksi edustajaksi nimitettiin henkilö, joka ei ole koskaan toiminut vaaleilla valittavassa tehtävässä mutta joka käyttää unionin kansalaisten ääntä ulkoasioissa. Komissio ei voi mitenkään lykätä tätä tilannetta, ja haluaisinkin kuulla sen näkemykset asiasta.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen perustamista käsiteltäessä olisi muistettava kaksi asiaa.

Toinen niistä on yleinen huomio Välimeren alueen eteläisistä ja itäisistä maista sekä useimmista kehitysmaista, joiden kanssa Euroopan unioni pyrkii solmimaan vastaavanlaisia sopimuksia. Erityisesti huomio koskee maita, joihin sovelletaan yhteistä maatalouspolitiikkaa.

Domikaanimunkki Lacordairen sanat sopivat tähän: ”Vahvan ja heikon, rikkaan ja köyhän sekä herran ja palvelijan välillä vapaus alistaa mutta laki vapauttaa.” Emme yksinkertaisesti voi jättää huomioimatta tähän liittyviä itsestään selviä ja tärkeitä sosioekonomisia rinnastuksia emmekä niitä suuria eroja, joita tuotantojärjestelmien kehityksessä on Välimeren eteläisten ja pohjoisten maiden välillä.

Kaupan vapauttaminen erityisesti sellaisilla haavoittuvilla aloilla, kuten maatalouden tai kalastuksen alalla, on varmasti pahentanut tämänhetkistä taloudellista ja sosiaalista kriisiä. Kriisi johtuu heikompiin tuotantojärjestelmiin, työllisyyteen ja sosiaaliin oikeuksiin kohdistetuista paineista sekä riippuvuuden

lisääntymisestä erityisesti elintarvikkeiden saatavuudessa. Tämä vaarantaa kaikkien maiden vapaan kehityksen ja itsemääräämisoikeuden.

Kuten täällä on jo todettu, muistamme edelleen Palestiinan ja Länsi-Saharan tilanteen, emmekä saa jättää sitä huomioimatta tässäkin keskustelussa.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, voinen sanoa sanottavani alle minuutissa. Minullakin on kysymys komission jäsenelle. Olemme yhtä mieltä siitä, ettei vapaakauppasopimusten ja kauppasopimusten pitäisi koskea vain kauppaa, vaan niillä pitäisi olla muitakin tavoitteita, jotka lopulta hyödyttävät meitä kaikkia. Missä määrin tämä prosessi lisää demokratiaa, edistää ihmisoikeuksia ja auttaa jakamaan hyvinvointia tasaisemmin sekä meidän että kumppaneidemme keskuudessa? Onko tästä jo nähtävissä joitain merkkejä, vai tarvitaanko vielä lisää aikaa? Jos aikaa tarvitaan lisää, niin miten paljon?

Kader Arif (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, en ollut ajatellut vastata kollega Diane Doddsille. Haluaisin kuitenkin sanoa hänelle, että hänen pitäisi lukea Lissabonin sopimus. Kansainvälisen kaupan valiokunta on nimittäin juuri yksi niistä valiokunnista, joiden valta kasvaa Lissabonin sopimuksen voimaan tullessa. Näin ollen voin sanoa, että Euroopan parlamentin vaikutusvalta kasvaa hieman tulevana kuukausina ja vuosina Lissabonin sopimuksen seurauksena.

Vital Moreira esitti joitakin hyvin täsmällisiä kysymyksiä komission jäsenelle. Kuulin Antonio Tajanin vastauksen Libyasta ja Syyriasta. Yksi asia sivuutettiin hyvin nopeasti; ihmisoikeuskysymykseen ei nimittäin saatu kunnollista vastausta. Toivon kovasti, että neuvotteluissa Libyan ja Syyrian kanssa edistytään. Samalla on kuitenkin vaadittava täsmälliset vastaukset kysymyksiin, tiedusteluihin ja pyyntöihin, joita EU esittää ihmisoikeuksien alalla.

Toinen huomioni on se, että Euro-Välimeri-alueesta ei voida mielestäni keskustella käsittelemättä Israelin ja Palestiinan tilannetta, koska tuotteita tuodaan tällä hetkellä miehityiltä alueilta. Haluaisin näin ollen kuulla komission näkemyksen myös tästä asiasta.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, aivan ensiksi korostan, ettei komission jäsen Catherine Ashtonin poissaolo johdu tehtävästä, jossa hän aloittaa 1. joulukuuta, vaan kyse on hänen nykyiseen virkaansa liittyvien tehtävien hoitamisesta.

Vastaan kysymyksiinne mahdollisuuksieni mukaan. Kaikkiin niihin kysymyksiin, joihin en voi vastata nyt, vastataan kirjallisesti ja vastaukset toimitetaan kaikille parlamentin jäsenille. Välitän kysymyksenne komission jäsen Catherine Ashtonille ja hänen henkilökunnalleen.

Korostan sitä, että Euroopan komission sitoumukset ihmisoikeuksien alalla ovat aina olleet keskeisessä asemassa kaikessa sen toiminnassa. Myös omalla pääosastollani, liikenteen pääosastolla, olemme aina pyrkinet kaikissa Afrikkaa koskevissa aloitteissamme asettamaan poliittisen vakauden sekä ihmisoikeuksien ja lakien noudattamisen etusijalle. Tämä sitoumus on osa Euroopan komission poliittista hanketta. Vapaakauppasopimukset sisältävät aina myös yhteistyölausekkeen.

Näin ollen haluaisin vakuuttaa Euroopan parlamentille, ettei komissio koskaan aliarvioi ihmisoikeuksien merkitystä tai velvollisuuttaan muistuttaa ihmisoikeuskysymyksistä maita, joiden kanssa neuvottelemme. Tilannetta seurataan jatkuvasti. Tämä pätee Euroopan unionin jäsenyyttä hakeneisiin maihin mutta aivan erityisesti maihin, joiden kanssa käydään neuvotteluja.

Syyrian kanssa neuvoteltava assosiaatiosopimus vastaa pääosiltaan muita tähän mennessä solmittuja Euro-Välimeri-sopimuksia, koska siinä edellytetään säännöllistä poliittista, taloudellista sekä sosiaalista vuoropuhelua ja yhteistyötä useilla aloilla. Sopimuksessa sovitaan vapaakauppa-alueen perustamisesta vähitellen 12 vuoden aikana. Se sisältää myös useita aloja koskevia laaja-alaisia ja tärkeitä määräyksiä, kuten joitakin kauppaa koskevia määräyksiä, jollaisia ei ole muissa Euro-Välimeri-assosiaatiosopimuksissa. Viitataan maataloustuotteita koskevien yleisten tullien poistamiseen sekä määräyksiin, jotka koskevat kaupan teknisiä esteitä, terveys- ja kasvinsuojelualan toimenpiteitä, kaupan helpottamista, sijoittautumisvapautta, julkisia hankintoja ja kaupan alan riidanratkaisumekanismeja.

Libyasta voin sanoa, että sen ja kansainvälisen yhteisön väliset suhteet ovat olleet hankalat, mutta nyt Libya on onnistunut normalisoimaan suhteitaan ulkomaisiin kumppaneihinsa.

Vieraillessani Libyassa liikenneasioista vastaavana komission jäsenenä havaitsin, että kehitystä halutaan viedä päinvastaiseen suuntaan kuin ennen. Näkemykseni mukaan Libya hyväksyy aina säädösehdotusten tavoitteet ja yleisen sisällön tavaroiden kaupan, kauppaa koskevien säännösten, palvelujen ja sijoittautumisvapauden

sekä julkisia hankintoja koskevien säännösten osalta. Tämä koskee myös sääntely-yhteistyötä lukuisilla yhteisön oikeuden aloilla. Libya on luvannut hyväksyä myös muita lausekkeitä, mutta toistan, että komissio aikoo joka tapauksessa valvoa tilannetta tarkasti.

Toivottavasti olen vastannut mahdollisimman kattavasti kysymyksiinne.

Komission jäsen Catherine Ashton ja hänen henkilöstönsä toimittavat myöhemmin selkeämmän ja kattavamman vastauksen kysymykseen komission neuvottelemien vapaakauppasopimusten tarkasta määrästä.

Puhemies. – (HU) Olen vastaanottanut viisi työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽⁴⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 25. marraskuuta 2009.

15. Yhteisön rautatiejärjestelmän turvallisuus ja yhteentoimivuus (keskustelu)

Puhemies. – (HU) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Brian Simpsonin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä yhteisön rautatiejärjestelmän turvallisuudesta ja yhteentoimivuudesta (O-0129/2009 – B7-0227/2009)

Brian Simpson, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, esitän liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta tämän suullisen kysymyksen. Taustalla vaikuttavat Italian ja Alankomaiden äskettäiset onnettomuudet, jotka molemmat aiheuttivat valitettavasti kuolonuhreja.

Mielestäni on kuitenkin syytä huomauttaa, että rautatie on edelleen yksi turvallisimmista liikennemuodoista, ja valiokuntani tekee varmasti kaikkensa, jotta näin olisi jatkossakin. Siksi esitämme tämän suullisen kysymyksen.

Euroopan parlamentti on aina suhtautunut hyvin vakavasti rautateiden turvallisuuteen. Näkemys huipentui hiljattain rautateiden turvallisuudesta annetussa direktiivissä ja noudattaa lukuisten rautatiealan aloitteiden sekä mietintöjen linjaa, joita parlamentti on vuosien kuluessa hyväksynyt.

Olemme kuitenkin vuosien saatossa kokeneet turhautumista sen suhteen, etteivät rautatieyhtiöt ja kansalliset hallitukset ole kyenneet toimimaan keskeisimmillä aloilla. Tämä käy selvästi ilmi tarkasteltaessa keskeistä lainsäädäntöä ja erityisesti sen täytäntöönpanoa kansainvälisessä oikeudessa; parhaimmillaan se on ollut hajanaista ja pahimmillaan suorastaan protektionistista.

Komission omassa tilannekatsauksessa rautateiden turvallisuutta koskevan direktiivin täytäntöönpanosta todetaan, että kansalliset standardit ja säännöt muodostavat esteen raidejärjestelmän täysimääräiselle yhdentymiselle. Siten voidaanakin kysyä, vaarantavatko nuo kansalliset säännöt myös turvallisuuden.

Entäs sitten rautatiejärjestelmien yhteentoimivuus? Estävätkö kansalliset esteet edistyksen myös tällä alalla, vai onko rautatieläisyyden kenties haluton tukemaan yhteentoimivuuden ajatusta?

Miksi eurooppalaisen rautatieliikenteen hallintajärjestelmän (ERTMS) kehitys on niin hidasta? Entä epäonnistummeko tavoitteessamme saada kunnossapidosta vastaavia yksiköitä koskeva järjestelmä käyttöön ensi vuoden loppuun mennessä?

Valiokuntamme haluaa vastaukset kaikkiin noihin kysymyksiin. Tässä yhteydessä haluaisimme myös kysyä komissiolta, mitkä kansalliset esteet ja porsaanreiät hidastavat tällä hetkellä yhteentoimivuushanketta ja mitkä jäsenvaltiot jarruttavat kehitystä etenen.

Aikooko komissio käyttää sille kuuluvia oikeudellisia valtuuksia varmistaakseen yhteisön lainsäädännön noudattamisen?

Tiedän, että etenkin rautatierahtiin liittyvät ongelmat johtuvat neuvostosta. Minä ja edustamani valiokunta haluaisimme tehdä yhteistyötä sekä komission että rautatiealan edustajien kanssa turvallisen, yhdenmisen ja yhteentoimivan rautatieverkoston luomiseksi.

⁽⁴⁾ Ks. pöytäkirja.

Valiokuntaani on alkanut mietittyä, onko turvallisuus etenkin tavaraliikenteen puolella heikentynyt sen seurauksena, ettei unionin lainsäädäntöä panna täytäntöön.

Jos näin on, toimenpiteisiin on ryhdyttävä kiireellisesti. Toimenpiteitä tarvitaan kuitenkin myös rautatiejärjestelmien yhdentymisen ja yhteentoimivuuden alalla, jotta rautateiden matkustajaliikenteen mahdollisuudet voitaisiin hyödyntää täysimääräisesti ja jotta rautateiden rahtiliikenteellä olisi toimintaedellytykset myös jatkossa.

Antonio Tajani, *komission varapuheenjohtaja*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, ennen kuin menen varsinaiseen keskusteluun, haluaisin alustaa aihetta muutamilla olennaisilla huomioilla.

Voimme tehdä erityisiä johtopäätöksiä mahdollisesta tarpeesta parantaa rautateiden turvallisuutta koskevaa yhteisön lainsäädäntöä vasta sitten, kun riippumattomat italialaiset ja hollantilaiset elimet ovat saaneet tekniset tutkimuksensa Viareggion ja Alankomaiden onnettomuuksien todellisista syistä valmiiksi.

Lisäksi haluan korostaa, kuten Brian Simpsonin totesi, että huolimatta noista kahdesta onnettomuudesta, joista meidän on luonnollisesti otettava opiksemme rautateiden turvallisuuden edistämiseksi – osoittaaksemme tätä koskevan sitoumuksemme olemmekin järjestäneet useita tapahtumia, joihin myös Brian Simpson osallistui – Euroopan rautatieliikenne on erittäin turvallista verrattuna muihin liikennemuotoihin.

Komission vuonna 2006 ensimmäisestä rautatiepaketista antaman kertomuksen sekä viimeisimpien tilastojen mukaan markkinoiden avaaminen kilpailulle ei ole vaikuttanut kielteisesti rautateiden yleiseen turvallisuuteen, vaan se turvallisuustaso paranee jatkuvasti. Meidän pitää kuitenkin varmistaa, että turvallisuus paranee jatkossakin, emmekä voi todellakaan tyytyä tähän asti saavutettuihin tuloksiin. Vapauttamisen seurauksena verkostojemme toimijoiden määrä kasvaa koko ajan, joten meidän täytyy seurata toimijoiden laatua jatkuvasti.

Viareggion turman jälkeen komissio järjesti Euroopan rautatieviraston kanssa useita kokouksia, joihin kaikki sidosryhmät osallistuivat. Lisäksi laadittiin lyhyen ja pitkän aikavälin toimintasuunnitelma, jonka tarkoituksena on estää mahdollisuuksien mukaan vastaavia onnettomuuksia tapahtumasta jatkossa. Suunnitelma hyväksyttiin rautateiden turvallisuutta koskevassa konferenssissa, joka järjestettiin 8. syyskuuta 2009, kuten jo kerroin.

Seuraavaksi vastaan kysymykseen tavaravaunujen turvallisuudesta ja niiden tärkeimpien osien, kuten akseleiden, kunnossapidosta. Euroopan rautatievirasto on perustanut asiantuntijaryhmän, johon kuuluu sekä rautatieteollisuuden että kansallisten turvallisuusviranomaisen edustajia. Asiantuntijaryhmä on kokoontunut jo kolme kertaa.

Asiantuntijaryhmän työohjelma on kaksivaiheinen, ja sen tulokset on määrä julkistaa joulukuussa 2009 ja kesäkuussa 2010.

Ensimmäisen vaiheen tavoitteena on laatia kiireellinen tarkastusohjelma, jonka avulla varmistetaan käytössä olevien vaunujen ja niiden akseleiden kunto. On kuitenkin tärkeää, ettei näitä toimenpiteitä toteuteta erillisinä kansallisesti, vaan ne on yhteensovittettava unionin tasolla, jotta tulokset hyväksyttäisiin kaikissa jäsenvaltioissa.

Toisessa vaiheessa tarkastellaan yleisemmin vaunujen kunnossapitoa sen määrittämiseksi, pitäisikö kunnossapitojärjestelmien eri osa-alueet, eli tekniset standardit, menettelyt sekä arviointi- ja testausmenetelmät, yhdenmukaistaa ja jos pitäisi, niin missä määrin.

Vaunujen käyttöä koskevissa kansainvälisissä määräyksissä, jotka tulivat voimaan ennen kuin markkinat avattiin vuonna 2006, annetaan kansallisille yhtiöille vastuu ja vapaus päättää kaikista noista seikoista. Erilaisten standardien noudattamine ei enää näytä mahdolliselta tässä uudessa tilanteessa, jossa sovelletaan vaunujen yhteentoimivuuden teknisiä eritelmiä sekä uutta yksityistä sopimusta, eli teknisten operaattoreiden ja rautatieyhtiöiden välistä yleistä sopimusta vaunujen käytöstä.

Kunnossapitoyksiköiden sertifiointin osalta Euroopan rautatievirasto tekee kaikkensa, jotta komissio voisi noudattaa nykyisessä direktiivissä asetettua määräaika ja sertifiointijärjestelmä saataisiin käyttöön vuoden 2010 loppuun mennessä.

Sertifiointijärjestelmä ei luo lisäesteitä rautatiealan toimijoille. Järjestelmän avulla täsmennetään kriteerit, jotka operaattorin on täytettävä, jotta se voisi toimia hyväksyttynä kunnossapitoyksikkönä. Lisäksi järjestelmä avaa uusia mahdollisuuksia, joita ovat tähän asti voineet hyödyntää vain tietyt yhtiöt.

Yhteentoimivuutta hankaloittavat kansalliset käytännöt tai puutteet liittyvät pääasiassa siihen, että yhteentoimivuutta ja rautateiden turvallisuutta koskevien direktiivien mukaan aiemmin kansallisten

monopoliyhtiöiden hallinnassa olleista vanhoista järjestelmistä on nyt siirryttävä uuteen järjestelmään. Näitä esteitä kuvaillaan komission syyskuussa julkaisemassa tiedonannossa.

Jotta nuo esteet voitaisiin poistaa, Euroopan rautatievirasto aloitti vuonna 2008 työskentelyn liikkuvan kaluston ristiinhyväksynnän alalla. Rautatievirasto aikoo ensin luokitella kaikki kansalliset standardit teknisiä parametreja koskevan yhdenmukaistetun luettelon perusteella ja verrata sitten eri jäsenvaltioiden standardeja määrittääkseen niiden vastaavuustason. Tavoitteena on päästä eroon rautatiealalla yleisestä käytännöstä, jossa pyritään kansallisten standardien varjolla estämään jossakin toisessa jäsenvaltiossa aiemmin hyväksytyn liikkuvan kaluston hyväksyminen.

Myös jäsenvaltioiden ja rautatiealan hidastelu uuden lainsäädännön täytäntöönpanossa luo esteitä yhteentoimivuudelle. Hidastelun takia on mahdotonta luoda eurooppalaista rautatiealuetta, joka perustuisi yhteisiin ja yhdenmukaisiin standardeihin. Se puolestaan mahdollistaisi sen, että markkinat toimisivat parhaalla mahdollisella tavalla.

Olen puhunut jo pitkään, mutta kysymyksiä on hyvin paljon. Olen pääsemässä puheenvuoroni loppuun.

ERTMS on saatu käyttöön, ja se on tuottanut myönteisiä tuloksia yli 2 000 kilometriltä. On totta, että alkuperäiset eritelmit olivat epäselviä, mikä aiheutti tulkintaeroja. Epäselvyydet kuitenkin poistettiin vuonna 2007. Komissio teki 23. maaliskuuta 2008 päätöksen, jonka mukaan uuden version, version 2.3.0d, käyttö on pakollista.

Jäsenvaltiot ja rautatieala nykyaikaistavat parhaillaan eritelmien soveltamisalaan kuuluvia raidelinjoja, minkä ansiosta sovellusten yhteensopimattomuuteen liittyvät kansalliset ongelmat saadaan ratkaistua. Kaikki uudet sovellukset perustuvat yhdenmukaiseen standardiin.

Komissio aikoo täyttää lupauksensa ja myöntää alalle rahallista tukea järjestelmään jo sisällytettyjen raiteiden ja junien nykyaikaistamiseksi, jotta ne olisivat uuden version mukaisia. Vuoden 2009 ehdotuspyyntömenettelyssä ERTMS:lle myönnetty tuki oli 250 miljoonaa euroa, josta osa käytetään erityisesti tärkeiden tietokoneohjelmien päivittämiseen.

Georges Bach, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, olette oikeassa, rautatiejärjestelmä on hyvin turvallinen järjestelmä muihin liikennemuotoihin verrattuna. Monien myönteisten seikkojen ohella vapauttaminen on kuitenkin myös heikentänyt turvallisuutta, koska sen seurauksena toiminta on sirpaloitunut useille yhtiöille, infrastruktuuri ja sen käyttö on eriytetty, kunnossapito on ulkoistettu ja kalusto ja henkilöstö on vuokrattua.

On varmistettava, että kansalliset turvallisuusviranomaiset noudattavat turvallisuustodistusten ja lupien myöntämisessä Euroopan rautatieviraston (ERA) määräyksiä. Onko valvonta riittävää? Onko esimerkiksi varmistettu, että henkilöstön koulutusta, todistuksia ja työehtoja valvotaan kunnolla? Mikä on tilanne standardoidun yhteisön sertifiointijärjestelmän käyttöönottoa ajatellen? Mikä on junankuljettajien eurooppalaisen lupakirjan tilanne? Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmään (ERTMS) kohdistuvia toimia on myös lisättävä.

Mainitsitte hiljattain laaditun täytäntöönpanosuunnitelman. Sen täytyy olla sitova, eikä sen toteuttamista saa lykätä rahoitukseen tai kansallisiin käsittelyihin liittyvien syiden vuoksi. Toimia yhteentoimivuuden teknisten eritelmien (YTE) käyttöön ottamiseksi on jatkettava ja laajennettava. Tällä tavoin voitaisiin edistyä valtavasti etenkin kaluston standardoinnissa, mikä lisäisi turvallisuutta myös kaluston kunnossapidon näkökulmasta.

Monet viimeaikaisista junaturmista tai läheltä piti -tilanteista ovat johtuneet puutteellisesta kunnossapidosta. Esimerkiksi huoltotehoa on laiminlyöty kustannusten takia, ja huoltovälejä on pidennetty. Mikä on kunnossapitotöiden eurooppalaisen sertifiointijärjestelmän tilanne? On kaikin tavoin pyrittävä estämään se, että kukin jäsenvaltio palaa vanhoihin sääntöihinsä ja toimii muista erillään ja eri tavalla kuin muut. Jäsenvaltioiden rajojen ylittäminen muodostaa turvallisuusuhan. Miten komissio aikoo ratkaista tämän ongelman lyhyellä aikavälillä? Pyytäisin teitä lisäksi varmistamaan, ettette sivuuta arviointeja laatiessanne sosiaalisia näkökohtia. Ne on otettava huomioon.

Bogusław Liberadzki, S&D-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi kiitän Brian Simpsonia tämän kysymyksen esittämisestä ja onnittelen häntä siitä, että kysymys on otettu keskustelumme aiheeksi. Keskustelu käydään hyvin myöhään illalla, mutta on hyvä, että keskustelemme tästä aiheesta. Kun kysymyksen aihe esiteltiin, näimme sanat: konteksti – eurooppalainen rautatiejärjestelmä. Uskallan väittää, ettei eurooppalaista rautatiejärjestelmää ole vieläkaan olemassa.

Miksi ei? Kaikilla radoilla on omat tekniset standardinsa. Sähköradoilla standardina on joko tasavirta tai vaihtovirta. Jos standardina on vaihtovirta, jännite on joko 15, 30 tai 35 kilovolttia. Kerron teille mielenkiintoisen asian, joka on syytä mainita etenkin komission jäsen Antonio Tajanin läsnä ollessa. Pohjoisten ja eteläisten järjestelmien välillä on kaksi keskenään samanlaista ratajärjestelmää: toinen niistä on Puolassa, toinen Italiassa. Kaikki muut ovat keskenään erilaisia. Näin ollen, arvoisa puhemies, pyydän, että annamme rautateille mahdollisuuden. Meidän on luotava eurooppalainen rautatiejärjestelmä, vaikka se pitäisi tehdä vastoin kaikkivaltiaiden kansallisten rautatieyhtiöiden tahtoa.

Michael Cramer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, turvallisuus on pyhä asia. Se täytyy ehdottomasti asettaa etusijalle. Berliinin kaltaisten tapausten on oltava täysin poikkeuksellisia: Berliinin esikaupunkialueen pikaraitioverkosto on viime aikoina romahtanut voitontavoittelun takia. Edes pommit ja kranaatit eivät pystyneet sodan aikana siihen, mitä olemme joutuneet kokemaan Berliinissä viimeisten kuuden kuukauden aikana. Näin ei voi jatkaa.

Turvallisuuskäsitteitä käytetään myös usein perusteena silloin, kun halutaan estää kilpailu. Silloin keksitään turvallisuusperusteita, joiden varjolla verkostojen avaaminen pyritään estämään kokonaan. Asiasta on kuitenkin annettu säädöksiä, joita kaikki jäsenvaltiot ovat velvollisia noudattamaan 1. tammikuuta 2007 lähtien. Näin ollen teidän täytyy puuttua asiaan – turvallisuusperusteita ei saa käyttää väärin.

Turvallisuus tietenkin maksaa, mutta infrastruktuuriin ja turvallisuuteen on silti investoitava. Sitä varten löytyy rahaa. Muistuttaisin kaikkia esimerkiksi siitä, että petrolia koskevat veropoikkeukset aiheuttavat eurooppalaisille veronmaksajille vuosittain 14 miljardia euron kustannukset. Jos nuo rahat käytettäisiin turvallisuuteen, eurooppalaisista rautatiemarkkinoista tulisi totta ja turvallisuus olisi taattu. Tämä on päivän ohje.

Jacky Hénin, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, rautatiealan kilpailun edistämiseksi unionin direktiiveissä säädetään rautatieverkon ja kuljetusten eriyttämisestä, mikä estää kaikenlaisen standardoinnin. Tämän tuloksena Ranskan junat kulkevat nyt toissijaista raideverkostoa pitkin hitaammin kuin 1900-luvun alussa. Kolmasosa verkostosta on romahtamassa, koska kunnossapittoa ei löydy rahaa. Kaikki rautatiealan liitot ja asiantuntijat sanovat tämän lopulta johtavan väistämättä suuriin onnettomuuksiin.

Se ei kuitenkaan riitä. Aina vaan tavoitellaan lisää voittoa. Näin ollen rautateiden turvallisuudesta tingitään estämällä kansallisten turvallisuusmääräysten käyttö, vaikka ne varmistaisivat turvallisuuden paremmin kuin unionin tulevat vähimmäismääräykset. Jälleen kerran unionin yleinen etu uhrataan kapitalistien ahneuden edessä.

Thalys on hyvä malli Euroopalle, koska se perustuu sellaiseen eurooppalaiseen rautatiealan yhteistyöhön, jossa noudatetaan työntekijöiden suojelua koskevia säädöksiä sekä mahdollisimman kattavia turvallisuusmääräyksiä. Se on täysi vastakohta sille hallitsemattomalle kilpailulle, johon unionin direktiivit alistavat rautateiden käyttäjät. Jotta rautateiden käyttäjien ja rautateiden varsilla asuvien turvallisuus voitaisiin taata vaarallisten rahtikuljetusten yhteydessä, unionin rautatiepaketit olisi kumottava kokonaisuudessaan.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, en ole oikeastaan hämmästynyt. Voimme todeta yhden asian, ja se on se, että aina kun jotain vapautetaan ja yksityistetään, onnettomuuksien ja vahinkojen määrä kasvaa. Syy tähän on itsestään selvä. Aina kun vaaditaan enemmän voittoa, työntekijöille maksetaan huonoa palkkaa. Samoin koulutuksen ja pätevöitymisen taso laskee, koska se tulee kalliiksi. Lisäksi valvonta vähenee, koska se maksaa. Ja lopulta – tämä on näkyvissä kaikkialla – kun kaikki menee pieleen, kansalaiset joutuvat maksamaan kalliisti, jotta vapauttamisesta ja yksityistämisestä johtuva sotku saadaan selvitettyä.

Olemme väärällä tiellä. Georges Bachin mielestä asian perinpohjainen tutkiminen ja turvallisuusmekanismien parantaminen riittäisi. Olemme valinneet väärän tien, joten meidän pitäisi nyt palata laadun, turvallisuuden ja tehokkuuden tielle. Jatkuva vapauttaminen ei varmasti ole oikea tie. On toimittava päinvastoin.

Guido Milana (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, haluaisin esittää kaksi huomiota.

Mielestäni meidän ei pitäisi kiistellä yksityistämisen, kilpailun tai vastaavien lisäämisestä. On selvää, että logiikka, jonka mukaan kustannuksia pyritään jatkuvasti alentamaan, vaikuttaa kielteisesti turvallisuusstandardeihin. Jos kustannuksia pyritään alentamaan valtavan kilpailutusmekanismin seurauksena, turvallisuusstandardit laskevat väistämättä.

Tosiasiaa olen sitä mieltä, että komission pitäisi toimia jatkossa tiukemmin ja pyrkiä vahvistamaan Euroopan rautatieviraston strategista asemaa. Euroopan rautatieviraston asemaa kansallisten turvallisuusvirastojen toimien koordinoinnissa ja valvonnassa pitäisi vahvistaa. Tämä pitäisi toteuttaa huomattavasti nykyistä nopeammin etenkin sen takia, että erot eri jäsenvaltioiden välillä ovat suuria, kuten jotkut kollegani ovat jo todenneet, ja kansalliset säädökset ja unionin lainsäädäntö ovat ristiriidassa keskenään. Mielestäni tässä asiassa ollaan pahasti jäljessä aikataulusta.

Rautatievirastossa olisi noudatettava Euroopan lentoturvallisuusviraston mallia, ja sillä pitäisi olla samanlaiset sitovat toimivaltuudet toimien ja täytäntöönpanon alalla. Jos saisin esittää komissiolle tänään yhden pyynnön, pyytäisin komissiota toimimaan nopeammin tässä asiassa.

Komission jäsen totesi, että meidän pitää odottaa onnettomuustutkinnan tuloksia. Minä puolestani katson, etteivät nuo tulokset muuta nykytilannetta millään tavalla.

Toinen huomioni, hyvä komission jäsen, ei ehkä kuulu teidän toimivaltaanne ja sivuaa mahdollisesti myös illan aihetta. Lainsäädännöllä kyetään mielestäni aivan liian harvoin varmistamaan – ottaen huomioon, että rautatieonnettomuuksia tapahtuu yhä vähän – että rautatieonnettomuuksissa menetyksiä tai vahinkoa kärsineet saisivat suoran tunnustuksen siltä, joka on vastuussa onnettomuudesta.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, täällä on todettu, että vuonna 2009 tällä alalla käytettiin 200 miljoonaa euroa. Mietin, voisiko komissio turvallisuus- ja yhteentoimivuusnäkökohdat huomioon ottaen harkita rahoittavansa ainoastaan sähkökäyttöisiä rautatiejärjestelmiä ja poistavansa vähitellen käytöstä dieselsyöpöt veturit – tiedän, että omassa maassani kaikki rautatiejärjestelmät toimivat näin – sekä asettavansa määräpäivän turvallisten, yhteentoimivien ja ympäristöystävällisten rautatiejärjestelmien käyttöönotolle kaikkialla Euroopan unionissa?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, rautatieliikenteen turvallisuus riippuu siitä, minkä verran investoidaan raideinfrastruktuuriin ja liikkuvan kaluston kunnossapitoon ja uudistamiseen. Jos investointeja ei tehdä, junaonnettomuuksien määrä kasvaa.

Rautatiejärjestelmään on investoitava jatkossa ensisijaisena tavoitteena Euroopan laajuisen liikenneverkon (TEN-T) määrärahojen ja rakennerahastojen kautta yhteisön tasolla sekä jäsenvaltioissa kansallisten tukien ja Euroopan laajuisista liikennettä koskevien ensisijaisten hankkeiden yhteisrahoituksen kautta. Rautatiejärjestelmien yhteentoimivuus on ratkaisevan tärkeä asia. Myös asianmukaisten palkkojen maksaminen alan henkilöstölle sekä rautatiealan työntekijöiden koulutus ja testaus on tärkeää.

Myös Romanian rautateilla sattui viime vuonna onnettomuuksia. Euroopan unionin itäisten osien raideliikenteeseen on investoitava huomattavia summia, jotta nykyinen infrastruktuuri voitaisiin pitää kunnossa ja sitä voitaisiin nykyaikaistaa ja kehittää. Ensisijaisten hankkeiden numero 6 ja 17 laajentaminen Bukarestiin ja Constanțaan, rautatiekäytävän rakentaminen tavaraliikennettä varten kyseisellä reitillä sekä ERTMS:n täytäntöönpano olisi määritettävä ensisijaisiksi TEN-T-hankkeiksi.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, mielestäni moniin tämän keskustelun aikana esitettyihin kysymyksiin vastattiin 8. syyskuuta pidetyssä rautateiden turvallisuutta käsitelleessä konferenssissa, jonka järjestämisestä päätin heti Viareggion ja Alankomaiden onnettomuuksien jälkeen. Tavoitteena oli välittää vahva viesti siitä, että komissio ja muut unionin toimielimet ovat sitoutuneet toimiin tällä erittäin arkaluonteisella rautateiden turvallisuuden alalla.

Kuten tiedätte, konferenssiin kutsuttiin edustajia kaikista toimielimistä, myös parlamentista ja neuvostosta. Konferenssissa käsiteltiin kaikkia tämänlaisen keskustelun keskeisimpiä kysymyksiä, kuten eri virastojen ja Euroopan rautatieviraston asemaa.

Olen samaa mieltä Guido Milanan kanssa. Ehdotin nimittäin konferenssin yhteydessä, että Euroopan rautatieviraston toimivaltaa lisättäisiin. Näin ollen olen asiasta täysin samaa mieltä. Meidän pitää kuitenkin muuttaa pelisääntöjä, joten pyrin, ainakin niin kauan kuin toimin liikenneasioista vastaavana komission jäsenenä, siihen, että Euroopan rautatievirasto toimisi jatkossa Euroopan meriturvallisuusviraston tai Euroopan lentoturvallisuusviraston mallin mukaisesti.

Konferenssiin osallistui myös uhrien perheenjäseniä, ja sen aikana käsiteltiin myös sitä, mikä on kuljetusketjun eri toimijoiden vastuu ja mitä oikeuksia on junaonnettomuuksiin joutuneilla. Rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista on annettu säädös, joka tulee voimaan 3. joulukuuta tänä vuonna.

Komissio tutkii myös kysymyksiä, jotka koskevat muita uhreja kuin matkustajia. Kyse on siis henkilöistä, jotka eivät ole turmajunassa matkustajina, vaan joutuvat onnettomuuden uhreiksi muulla tavalla, kuten Viareggion tapauksessa, jos esimerkiksi juna räjähtää tai suistuu raiteilta. Komissio arvioi parhaillaan, miten tämä ongelma voitaisiin ratkaista.

Komissio on siis ryhtynyt toimenpiteisiin rautateiden turvallisuuden lisäämiseksi, jota se pitää ensisijaisen tärkeänä asiana. Toimenpiteet koskevat myös henkilöstön pätevyystodistuksia. EU on jo hyväksynyt direktiivin 2007/59/EY vetureita ja junia ajavien veturinkuljettajien hyväksymisestä. Myös junankuljettajien eurooppalainen lupakirja on jo luotu: se tulee voimaan 3. joulukuuta tänä vuonna.

Täällä mainittiin myös sosiaaliset näkökohdat. Niistä keskustelee sosiaalisen vuoropuhelun komitea, joka neuvotteli vuonna 2005 sopimuksen kansainvälisen liikenteen työajoista.

Kunnossapidosta ja ympäristöystävällisemmistä rautatiejärjestelmistä olen sitä mieltä, että kalustoa on nykyaikaistettava ja kunnossapitoa tehostettava. Kuten jo totesin kysymykseen vastatessani, pidän ERTMS-järjestelmää teknologisesti tärkeänä hankkeena, johon Euroopan komissio on investoinut parantaakseen turvallisuutta kaikessa rautatieliikenteessä. Mielestäni tätä tärkeää asiaa ei saa unohtaa.

Puhemies. – (HU) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Ádám Kósa (PPE), kirjallinen. – (HU) Olen tähän keskusteluun liittyen sitä mieltä, että kunnossapitoyksikön omistaja tai operaattori olisi aina ilmoitettava, jotta voimme alentaa onnettomuusrisiä. Lisäksi meidän pitäisi harkita, kuten Ranskassa on yleisesti tapana tehdä, asian käsitlemistä myös oikeushenkilöiden rikosoikeudellisen vastuun näkökulmasta. Siten turvallisuuskysymysten merkitys kasvaisi oikeushenkilöiden hallinnollisen roolin osalta.

Yrityksen johtaja tai omistaja ei saa koskaan tehdä sellaisia strategisia päätöksiä, joilla tavoitellaan ensisijaisesti voittoa ihmisten turvallisuuden ja hengen uhalla. Jos onnettomuus johtuu yrityksen uhkarohkeasta ja vaarallisesta hallintotavasta, kyseinen oikeushenkilö on voitava asettaa vastuuseen siitä. Muussa tapauksessa ylin johtaja vain lähtee yhtiöstä ja saa suuret bonukset ja irtisanomiskorvaukset, kuten nykyään tunnetusti tehdään, ja vankilaan joutuu lopulta vain veturinkuljettaja.

Yhtiön kohtalo on liitettävä sen johtajan ja työntekijöiden kohtaloon, jotta turvalliset ja riittävän laadukkaat palvelut voidaan taata etenkin julkisten palvelujen alalla. Esitän komissiolle seuraavan kysymyksen: millaisia ehdotuksia komissio aikoo tehdä, jotta välinpitämättömät palveluntarjoajat voidaan asettaa siviilioikeudellisen vastuun (korvaukset) lisäksi myös rikosoikeudelliseen vastuuseen?

16. Vähemmistökielten käyttö Euroopan yhteisen kulttuuriperinnön yhteydessä (keskustelu)

Puhemies. – (HU) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma vähemmistökielten käytöstä Euroopan yhteisen kulttuuriperinnön yhteydessä.

Leonard Orban, komission jäsen. – (RO) Arvoisa puhemies, hyvät Euroopan parlamentin jäsenet, Euroopan unionin monikielisyyspolitiikan yleinen tavoite on korostaa Euroopan unionissa puhuttujen kielten merkitystä. Perustamissopimuksen 151 artiklan mukaan yhteisö pyrkii toiminnallaan rohkaisemaan jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä kunnioittaen kuitenkin kansallista ja alueellista monimuotoisuutta sekä painottaen yhteistä kulttuuriperintöämme.

Näiden periaatteiden mukaisesti Euroopan komissio toteuttaa yhdessä jäsenvaltioiden kanssa strategiaa, jonka avulla edistetään monikielisyyttä ja kulttuurista monimuotoisuutta. Strategia esitellään syyskuussa 2008 hyväksytyssä asiakirjassa, ja se koskee kaikkia yhteisössä puhuttuja kieliä. Kaikki nuo kielet ovat erottamaton osa yhteistä kulttuuriperintöämme, ja jokainen Euroopassa puhuttu kansallinen kieli, alueellinen kieli, vähemmistökieli tai maahanmuuttajien käyttämä kieli tuo oman lisänsä yhteiseen kulttuuriperintöön.

Kuten hyvin tiedätte, Euroopan komissio on kehottanut jäsenvaltioita harkitsemaan alueellisten kielten ja vähemmistökielten opettamista osana yhteiskunnan monikielisyyden edistämistä koskevia kansallisia strategioita. Euroopan unionin tällä alalla tekemät päätökset eivät korvaa jäsenvaltioissa jo toteutettuja toimia vaan tukevat ja täydentävät niitä. Euroopan unionin tärkein rahoitusväline on elinikäisen oppimisen ohjelma

kaudeksi 2007–2013. Se on avoin kaikille unionissa puhutuille kielille alueelliset kielet ja vähemmistökielet mukaan luettuina.

Unionin lainsäädännössä ei säädetä jäsenvaltioissa käytetyistä kielistä, eikä yksikään perussopimus anna mahdollisuutta antaa tällaisia säännöksiä. Kielellisen ja kulttuurisen monimuotoisuuden kunnioittaminen vahvistetaan perusoikeuskirjan 22 artiklassa, jonka mukaan unioni kunnioittaa kulttuurista ja kielellistä monimuotoisuutta.

Kuten tiedätte, perusoikeuskirjan määräykset koskevat EU:n toimielimiä ja elimiä. Lisäksi ne koskevat jäsenvaltioita silloin, kun jäsenvaltiot täytäntöönpanevat unionin lainsäädäntöä. Näin ollen jäsenvaltiot päättävät jatkossakin kansallisesta kielipolitiikastaan myös alueellisten kielten ja vähemmistökielten osalta. Kansallisiin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden suojelu on erottamaton osa ihmisoikeuksien kunnioittamista, joka taas on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan mukaan yksi Euroopan unionin peruseräkkeistä.

Näin ollen jäsenvaltioiden pitäisi pyrkiä takaamaan kaikilla mahdollisilla oikeudellisilla välineillä kansallisten vähemmistöjen oikeudet huomioiden samalla omat perustuslakinsa sekä kansainvälisestä oikeudesta johtuvat velvollisuutensa ja sitoumuksensa. Kansainvälisellä oikeudella tarkoitan esimerkiksi Euroopan neuvoston alueellisia kielisiä ja vähemmistökielisiä koskevaa eurooppalaista peruskirjaa, joka luo alalle yleisen kehyksen, sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön suosituksia, joita Euroopan unioni on useasti soveltanut.

Edít Bauer, PPE-ryhmän puolesta. – (HU) Eurooppalaisten kansojen kielet kulttuurisena kokonaisuutena muodostavat Euroopan kulttuurisen perinnön, kuten komission jäsenkin totesi. Kiitän komission jäsentä tästä lausunnosta. Kielten välillä ei ole eroja, olipa sitten kyse vähemmistön tai enemmistön kielestä. Lisäksi ihmisten oikeus käyttää omaa kieltään on perusoikeus, kuten unionin perusoikeuskirjan 22 artiklassakin määrätään. Ei ole mikään sattuma, että kansalliset yhteisöt suhtautuvat äärimmäisen tunteikkaasti kieltä koskevien oikeuksiensa rikkomiseen.

Käytän puheenvuoron erään yli puolen miljoonan henkilön muodostaman vähemmistön puolesta ja vastustan Slovakian kansallista kielilakia, jonka pykälistä osa rikkoo ja rajoittaa kyseisen vähemmistön oikeuksia. Annan tästä joitakin esimerkkejä: Lain 8 pykälän 4 momentissa säädetään, että lääkäreiden täytyy käyttää potilaiden kanssa kansallista kieltä alueilla, joilla vähemmistön osuus on alle 20 prosenttia väestöstä. Tätä sovelletaan myös sosiaalialatyöntekijöihin ja heidän asiakkaisiinsa sekä palomiehiin ja ensihoitajiin silloin kun he ovat työvuorossa, eli ovat sammuttamassa tulipalaa tai kuljettamassa jotakuta sairaalaan. Lain 6 pykälän 1 momentin mukaan slovakiaa on käytettävä ilmoituksissa, olivatpa ne sitten julkisia tai yksityisiä. Lain 8 pykälän 6 kohdan mukaan ilmoitustekstin on näytävä ensin ja isommalla kirjoituksella kansallisella kielellä, tai kirjainten pitää olla vähintään yhtä suuria kuin toisenkielisessä tekstissä. Tämä välittää tietenkin sellaisen viestin, että ensimmäinen kieli on tärkeämpi, kun taas toinen kieli on alempiarvoinen toisen luokan kieli.

Lain 9 pykälässä säädetään kohtuuttomia rangaistuksia oikeushenkilöille, jotka rikkovat kielenkäyttöä koskevia säännöksiä. Tämä koskee myös pieniä yrityksiä. Miten ylipäätään oman äidinkielen puhuminen voi olla rangaistava teko? Tällaista lakia ei tietenkään voida mitenkään soveltaa asianmukaisesti.

Arvoisa puhemies, Slovakia olisi voinut antaa tarvittavat säädökset sisällyttääkseen kansalliseen oikeusjärjestelmäänsä sitoumukset, jotka se on hyväksynyt Euroopan neuvoston kielisiä koskevan peruskirjan yhteydessä ja jotka se on vahvistanut ratifoimalla. Sen sijaan Slovakia on säätänyt tämän täysin päinvastaisen lain. Laissa ei pyritä millään tavalla kaksikielisyyteen, koska siinä ei vaadita edes julkisen sektorin työntekijöiltä vähemmistökielen osaamista tai kehoiteta heitä opettelemaan sitä.

Arvoisa puhemies, lopuksi vielä yksi asia. Olen iloinen siitä, että Euroopan parlamentti otti tämän keskustelun esityslistalle. Arvostan myös suuresti parlamentin puhemiehen Jerzy Buzekin omaksumaa selkeää kantaa sekä komission yksiselitteistä viestiä, jonka mukaan vähemmistöjen oikeuksia täytyy suojella, ei rajoittaa.

Hannes Swoboda, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, ottaen huomioon tässä parlamentissa vallitsevat mielipide-erot on hyvä merkki, että puhemiehenä toimii unkarilainen, joka ei varmastikaan toimi syrjivästi. Tämä on kuitenkin aivan luonnollista unionissa, jossa pyritään toimimaan oikein kielestä tai alkuperästä riippumatta.

Hyvä Edít Bauer, arvostelitte kielilakia. Kielilaki ei ehkä ole paras mahdollinen, mikä on jo todettukin. Se ei kuitenkaan riko perusoikeuksia, mikä on myös sanottava ääneen. Näin ollen on pyrittävä poistamaan lain tosiasialliset puutteet – ennen kaikkea lain tulkinnan osalta. On ehdottoman tärkeää välittää tämänpäiväisessä

keskustelussa viesti siitä, ettemme tee parannuksia kääntääksemme yhden väestöryhmän toista vastaan, vaan haluamme parantaa Slovakian slovakien ja unkarilaisten sekä luonnollisesti myös Slovakian ja Unkarin välejä. Siihen meidän on pyrittävä. Erityisesti näin vaalien lähestyessä peräänkuulutan malttia, tervettä järkeä ja vuoropuhelua, joiden kautta voidaan päästä myönteiseen tulokseen.

Osa ongelmista perustuu tietysti historiaan, eikä meillä pidä olla mitään harhakuvitelmiä sen suhteen. Äitini, joka syntyi Miskolcissa, ja minä, joka synnyin muutaman kilometrin päässä Bratislavasta, tunnemme ja aistimme sen. Ratkaisevaa on kuitenkin se, ettei sellaisia konflikteja lämmitetä ja suurennella, jotka usein elävät oikeastaan vain poliitikkojen keskuudessa eivätkä koske kansalaisia itseään, koska kansalaiset tulevat hyvin toimeen keskenään.

Aivan kuten Slovakiassa on unkarilainen vähemmistö, myös monessa sellaisessa Slovakian kunnassa, jossa enemmistö asukkaista on unkarilaisia, on slovakivähemmistö. Nämä asiat onkin yhdistettävä toisiinsa. Toinen tämän keskustelun viesteistä on myös ratkaisevan tärkeä. Meillä on monia yhteisiä ongelmia. Myös Slovakiassa ja Unkarilla on yhteisiä ongelmia, kuten romaniongelma. Eikö siis olisi paljon järkevämpää keskittyä ratkaisemaan näitä ongelmia vuoropuhelun kautta, jotta kaikkien alueen vähemmistöjen mahdollisuuksia voitaisiin parantaa? Loppujen lopuksi kuulumme kaikki vähemmistöihin. Meidän on pyrittävä siihen, että sitoudumme selvästi kielelliseen monimuotoisuuteen – kuten komission jäsen totesi – ja edistämme monikielisyyttä, sillä kielet ovat voimavara. Useita kieliä puhuvat ihmiset ovat muita paremmassa asemassa, ja kun kaikki ymmärtävät ja hyväksyvät tämän, voimme katsoa eteenpäin parempaan tulevaisuuteen.

Carl Haglund, ALDE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että komissio ottaa tämän asian vakavasti. Monen eurooppalaisen vähemmistöryhmän elämä on vaikeaa, ja vahva viesti EU:lta voi auttaa torjumaan sitä suvaitsemattomuuden aaltoa, joka on pyyhkäissyt maanosamme yli viime vuosina. Mielestäni EU:n pitäisi tehdä kaikille eurooppalaisille ehdottoman selväksi, että muut kielet enemmistökielten rinnalla ja taito puhua niitä tuovat lisäarvoa.

Miksi? No ensinnäkin siksi, että jokainen kieli kantaa mukanaan valtavaa kulttuuriperintöä, joka rikastaa eurooppalaista monimuotoisuutta. Alueet, joilla puhutaan vähemmistökieliä, myös menestyvät paremmin ja ovat talouden näkökulmasta kilpailukykyisempiä kuin muut alueet. Näin ollen kaikkien, jotka haluavat harjoittaa liiketoimintaa kyseisillä alueilla, kannattaa palkata paikallista kieltä osaavia henkilöitä. Siinä kaksi hyvää syytä. Kiitän komissiota tästä aloitteesta, enkä puhu kauemmin, koska aikaa on rajallisesti.

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä lausunnosta. Olen myös samaa mieltä siitä, ettei EU:n lainsäädäntö anna nykyisellään mahdollisuutta säädellä kielellisiä oikeuksia.

Toisaalta taas 1. joulukuuta tulee voimaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklaan sisältyvä lauseke, jonka mukaan unioni perustuu ihmisoikeuksien kunnioittamiseen. Se käsittää myös vähemmistöjen oikeudet. Tämä ei luultavasti anna riittävän vankkaa oikeusperustaa sille, että perustaisimme omat vähemmistöjen oikeuksia koskevat käsityksemme yhteisön oikeuteen. Ansaitsemme kuitenkin tänään komissiolta lausunnon, jossa keskitytään enemmän komission poliittisiin näkemyksiin vähemmistöjen oikeuksista. Mielestäni viestin pitää myös olla hyvin yksinkertainen. Jos joku tahoo rikkoo toimissaan vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeuksia, esimerkiksi kielellisiä oikeuksia, se toimii unionin ydinarvojen vastaisesti.

Nimeämme ja saatamme häpeään sellaiset EU:n ulkopuoliset maat, joissa ihmisoikeuksia kunnioitetaan heikosti, vaikka EU ei voi asettaa niille mitään lainsäädännöllisiä velvoitteita. Miksi sitten olemme niin vastahakoisia nimeämään huonoja esimerkkejä EU:n sisällä, vaikka emme voisikaan lainsäädännössä velvoittaa niitä mihinkään?

Mainitsitte Euroopan neuvoston ja Etyjin asiakirjat. Komission pitäisi myös sitoutua valvomaan, täyttävätkö jäsenvaltiot noista asiakirjoista johtuvat velvollisuutensa.

Lopuksi totean, ettemme täytä monikielisyyden vaatimuksia edes tässä parlamentissa. Minä esimerkiksi en voi puhua äidinkieltäni, vaikka 40 prosenttia maani Latvian väestöstä puhuu äidinkielenään venäjää.

Lajos Bokros, ECR-ryhmän puolesta. – (SK) Slovaki on yksi Euroopan kauneimmista kielistä, mutta sitä kuullaan vain harvoin Euroopan parlamentissa.

Todellisenä Slovakian ystävänä, sen kehittämisen pitkäaikaisena tukijana sekä vaatimattomana mutta aktiivisena Slovakian uudistajana olisin iloinen, jos slovakialaiset ystäväni pääsisivät eroon tästä ongelmasta

ja voisivat samalla lisätä slovakiaa ymmärtävien ja puhuvien ihmisten määrää. Uskon todella, että onnistumme slovakian kielen ja kulttuurin monimuotoisuuden suojelussa.

Slovakian kieltä ei haluta kehittää muiden kielten kustannuksella. Juuri tämän takia on mahdotonta ymmärtää, että etnisten vähemmistöjen kielten käyttöä koskevassa laissa rajoitetaan niiden käyttöä slovakiaan verrattuna. Laissa käsitellään noiden kielten käyttöä ainoastaan vaihtoehtona, ja tuo vaihtoehto nähdään kielteisenä asiana myönteisen oikeuden sijasta. Näin ollen sitä ei nähdä oikeutena, johon voi vedota ja jota voi käyttää jokapäiväisessä elämässä.

Slovakian virastoissa ei edelleenkään voi käyttää unkarinkielisiä lomakkeita, eikä Slovakian tasavallan lakeja ja oikeudellisia standardeja ole käännetty unkariksi.

Kansallisen kielilain muuttaminen hankaloitti tilannetta entisestään. Etnisten vähemmistöjen edustajat eivät osallistuneet muutosehdotuksen laadintaan. Yksi uuden lain suurimmista puutteista on se, ettei siinä säädellä pelkästään virallisen kielen käyttöä, vaan siinä puututaan myös aiempaa enemmän julkiseen ja kaupalliseen toimintaan sekä yksityiselämään.

Toinen suuri ongelma on se, että valtion kielilaissa säädetään myös rangaistuksista. Slovakian kansallisen kielilain uusi versio rikkoo perusihmisoikeuksia ja Euroopan unionin standardeja. Lain säilyttäminen nykyisessä muodossaan olisi vastoin Slovakian tasavallan kansallista etua sekä etnisen enemmistön etua, koska laki herättää epäluuloa, myrkyttää ilmapiirin ja pilaa hyvät suhteet asianomaisten etnisten ryhmien välillä, jotka ovat eläneet rinnakkain Slovakian alueella yli tuhannen vuoden ajan.

Slovakia on kypsä, täysikasvuinen ja itsevarma demokraattinen maa, eikä se tarvitse kulttuurista sodankäyntiä tai lakeja suojellakseen itseään alkuperäiskansojen kieliltä. Etniset alkuperäiskansat eivät uhkaa Slovakian kansallisuutta, slovakian kieltä tai Slovakian kansan kulttuuria. Slovakian kansan rinnalla elävät etniset ryhmät päinvastoin suojelevat, tukevat ja edistävät innokkaasti ja vapaaehtoisesti slovakian kieltä ja kulttuuria, jos vain Slovakian kansa osoittaa selvästi tahtonsa suojella, tukea ja edistää etnisten vähemmistöjen kieltä ja kulttuuria.

Jaroslav Paška, EFD-ryhmän puolesta. – (SK) Unkarilaiset ystävämme ovat viime aikoina paasanneet meille siitä, että kysymykseen vähemmistökielten käytöstä Slovakiassa pitäisi löytää eurooppalainen ratkaisu.

Minä puolestani haluaisin paasata siitä, että unkarilaiset ovat ilmeisesti unohtaneet katsoa peiliin ja tarkastella sitä, miten Unkarissa rajoitetaan vähemmistöjen oikeutta käyttää äidinkieliään. Tarkastellaanpa esimerkiksi lasten kasvatusta ja koulutusta. Slovakian tasavallassa unkarinkieliset lapset voivat saada opetusta äidinkielellään ala- ja yläasteilla sekä yliopistossa. Opetus tapahtuu kaikissa aineissa unkarin kielellä, ja opettajina toimivat unkarinkieliset opettajat. Unkarissa asuvat slovakinkieliset lapset puolestaan voivat vain haaveilla slovakinkielisistä kouluista. Unkarin hallitus lakkautti slovakinkieliset koulut vuonna 1961. Siitä lähtien Unkarin etnisiin vähemmistöihin kuuluvat lapset eivät ole voineet opiskella missään äidinkieltensä oikeanlaista käyttöä, koska Unkarin hallitus ei anna heille mahdollisuutta saada opetusta omilla äidinkiellillään, toisin kuin muut EU:n jäsenvaltioiden hallitukset. Näin ollen slovakinkieliset lapset joutuvat Unkarissa opiskelemaan kaikkia aineita unkariksi. Äidinkielen opetusta tarjotaan heille kuin rangaistuksena, ylimääräisenä aineena, minkä tarkoituksena on saada heidät lopettamaan kyseisen kielen opiskelu kokonaan. Lisäksi slovakian kieltä opettavat unkarinkieliset opettajat, jotka eivät ole slovakian kielen ammattilaisia. Näin ollen lasten suhde äidinkieleensä ja kulttuuriinsa heikentyy ja kuihtuu.

Unkarin hallinto on soveltanut vähemmistöihin tätä väitettyä eurooppalaista lähestymistapaa, minkä johdosta Unkarin slovakivähemmistön koko on pienentynyt 50 vuodessa noin kymmeneen prosenttiin alkuperäisestä koostaan. Tämän takia Unkarin entinen etnisten vähemmistöjen valtuutettu on myöntänyt avoimesti, että Unkari pyrkii edelleen sulauttamaan etniset vähemmistöt täysimääräisesti Unkarin kulttuuriin.

Arvostan suuresti ystäviäni, Unkarin tasavaltaa edustavia Euroopan parlamentin jäseniä. Yli tuhannen vuoden ajan kansamme ovat rakentaneet yhdessä eurooppalaista historiaa. Pyytäisin heitä kuitenkin näkemään, etteivät luvut valehtelee. Unkarin hallituksen politiikan takia Unkarin slovakivähemmistön koko on pienentynyt rajusti, kun taas Slovakian unkarilaisvähemmistön koko on kasvanut samaa tahtia Slovakian hallituksen politiikan ansiosta.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Aivan aluksi on täsmennettävä, mitä pidämme Euroopan unionin kannalta arvokkaana. Onko arvokasta se, mitä asiakirjoissa lukee, se, että jäsenvaltiot noudattavat noita asiakirjoja, vai se, että jos jäsenvaltiot eivät noudata asiakirjoja, Euroopan unioni pistää ne noudattamaan niitä? Voidaanko kansallista vähemmistöä pitää arvokkaana? Onko sillä merkitystä? Esimerkiksi Tšekin tasavalta on saanut

toistaiseksi jättää Benešin säädökset voimaan, jotta Václav Klaus allekirjoittaisi Lissabonin sopimuksen. Toisin sanoen sudeettisaksalaisten ja unkarilaisvähemmistöjen yhteisen syyllisyyden leima pätee siellä edelleen. No onko vähemmistö sitten arvokas? Onko vähemmistökieli arvokas? Unkarinkielisiä rangaistaan Slovakiassa, jos nämä käyttävät äidinkieltään. Kyseistä lakia ei yksinkertaisesti voida soveltaa oikein. Unionin pitäisi hävetä tämän lain olemassaoloa. Tämän ei pitäisi olla vain Slovakian ja Unkarin välinen riita-asia. Tämän pitäisi olla arvojaan korostavan Euroopan unionin ja Slovakian välinen ongelma, ja se on ratkaistava. On tekopyhää julistaa noita arvoja, jos niitä ei sitten toteuteta käytännössä.

Mistä tässä esityslistan kohdassa on oikein kyse? Näin tätä ongelmaa ei varmastikaan saada ratkaistua. Käsittelemme tämän viikon istunnossa yksittäisiä aiheita, kuten ihmisoikeusrikkomuksia Nicaraguassa, Vietnamsissa ja Laosissa. Tässä asiassa Euroopan unioni ei pysty edes suojelemaan arvojaan. Se yksinkertaisesti väheksyy niitä.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, on todella hienoa, että kollegani Edit Bauerin ja minun ehdotuksesta Euroopan parlamentissa keskustellaan vihdoinkin kansallisten ja kielellisten vähemmistöjen oikeudesta käyttää omaa kieltään. Näin ollen keskustelemme myös Slovakian syrjivästä kielilaista. Olen myös erittäin iloinen siitä, että komissio on omaksunut yhteydessä yksiselitteisen näkemyksen vähemmistökieliä koskevista oikeuksista.

Haluun kiittää komission jäsen Leonard Orbania erityisesti siitä, että hän mainitsi Euroopan neuvoston alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskevan peruskirjan viitatessaan oikeuksiin ja tärkeisiin asiakirjoihin. Mielestäni oli myös erittäin tärkeää, että puhemies Jerzy Buzek vieraili Bratislavassa ja esitti selkeän näkemyksensä tästä asiasta. Kaikkia meitä, jotka ovat työskennelleet tässä parlamentissa vuosikausia ihmisoikeuskysymysten parissa, raivostuttaa se, että Lissabonin sopimus on tulossa pian voimaan, mutta vähemmistöön kuuluvilla kansalaisilla ei ole oikeutta käyttää synnyinmaassaan äidinkieltään eikä mahdollisuutta nauttia demokratian takaamista oikeuksista. Kyseessä olevan lain mukaan äidinkielen käyttöä koskevan perusoikeuden hyödyntäminen voi todellakin olla rikos. Tämä tarkoittaa sitä, että vähemmistöön kuuluvat ovat kotimaassaan toisen luokan kansalaisia. Hyvä kollega Jaroslav Paška, ihan vain vertailun vuoksi: Slovakiassa on noin 530 000 unkarilaista ja Unkarissa 20 000–30 000 slovakiaa.

Haluaisin myös todeta Hannes Swobodalle, että tässä tapauksessa vähemmistö taistelee perusoikeutensa kunnioittamisen puolesta enemmistöä vastaan. Kyse ei ole kahden maan välisestä taistelusta. Euroopan unionin täytyy ehdottomasti puuttua asiaan ja vastustaa Slovakian kielilakia sekä kaikkia muita vastaavia lakeja, jotka vaarantavat vähemmistökielten käytön ja vähemmistöjen identiteetin suojelun. Tällaiset lait nimittäin rikkovat kaikkia kansainvälisiä asiakirjoja, esimerkiksi nyt vahvistettuja Lissabonin sopimusta ja Euroopan unionin perusoikeuskirjaa.

Haluaisin palauttaa kollegoideni mieliin, että Slovakia sai osakseen voimakasta kansainvälistä kritiikkiä jo vuonna 1995, jolloin laki hyväksyttiin ensimmäisen kerran. Slovakia joutui tuolloin poistamaan laista rangaistuksia koskevat kohdat kritiikin takia, ja niiden poistaminen oli myös yhtenä ehtona liittymisneuvottelujen käynnistämiseksi. Näin ollen Euroopan unioni vastusti kymmenen vuotta lakia, jota se nyt kovin vastentahtoisesti kritisoi.

Boris Zala (S&D). – (SK) Voin ylpeänä sanoa, että Slovakia on edistänyt merkittävästi kielellistä monimuotoisuutta sekä kielellisen kulttuuriperinnön vaalimista.

Tässä muutamia tosiasioita: unkarinkielisille on noin 700 koulua, joissa annetaan unkarinkielistä opetusta. Kaikilla vähemmistöillä on oikeus käyttää omaa kieltään oikeudenkäynneissä, virallisissa yhteyksissä sekä paikannimisissä, ja radiossa ja televisiossa lähetetään ohjelmia heidän äidinkielellään. Valtio tukee rahallisesti vähemmistöjen kulttuuritoimintaa ja hyväksyy heidän kielensä käytön kaupallisissa, sopimusoikeudellisissa ja muissa vastaavissa suhteissa.

Euroopan parlamentin unkarilaiset jäsenet arvostelevat Slovakian kielilakia. Heidän väitteensä perustuvat pelkkiin valheisiin, sepityksiin sekä keksittyihin juttuihin, jotka ovat Unkarin loukatun kansallismielisyyden tuotetta. Emme voi sallia tätä, hyvät kuulijat. Slovakian kielilaki noudattaa täysimääräisesti kansainvälisiä standardeja, kuten alan vaikutusvaltaisin tarkkailija, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön vähemmistövaltuutettu Knut Vollebæk on todennut. Kielilakimme auttaa torjumaan vähemmistöihin kohdistuvaa syrjintää sekä edistää kansalaistemme turvallisuutta ja terveyttä. Samalla se kuitenkin mahdollistaa heidän täydellisen sopeutumisensa. Slovakia on myös allekirjoittanut vähemmistökieliä koskevan peruskirjan ja huolehtii kaikkien Slovakian kielellisten vähemmistöjen monimuotoisuudesta.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Slovakian tasavallan toimet suhteessa etnisiin vähemmistöihin ovat korkealuokkaisia, ja sen kansallinen kielilaki on yksi Euroopan maltillisimmista.

Tästä huolimatta Slovakia joutuu jatkuvasti unkarilaisten Euroopan parlamentin jäsenten painostuksen kohteeksi, eivätkä nämä epäröi kertoa valheita ja tekaistuja juttuja vaikuttaakseen unionin yleiseen mielipiteeseen. Olemme joutuneet todistamaan tätä melkein jokaisessa Euroopan parlamentin täysistunnossa vuoden 2004 laajentumisen jälkeen. Unkari itse on hävittänyt vähemmistöt alueeltaan lähestulkoon kokonaan, mutta se yrittää puuttua törkeällä tavalla Slovakian tasavallan asioihin. Sitä ei voida mitenkään hyväksyä.

En usko, että unionin toimielimet ryntäävät puuttumaan tähän asiaan kuin norsu posliinikauppaan. Slovakia ratkaisee kansallisen kielen käyttöä koskevat ongelmat kulttuurin kautta ja eurooppalaisia perinteitä noudattaen. Kielilain muuttamista koskevassa täytäntöönpanoasetuksessa vahvistetaan järkevä lähestymistapa kaikkiin Slovakiassa eläviin etnisiin ryhmiin ja kansallisuuksiin.

Valdemar Tomaševski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että voin liettualaisena Euroopan parlamentin jäsenenä puhua täällä äidinkieltäni puolea. Mielestäni tämän edun pitäisi toteutua säännönmukaisesti Euroopan parlamentin ohella myös kaikissa EU:n jäsenvaltioissa, sillä monikulttuurisuus ja kielellinen monimuotoisuus ovat hyvin tärkeitä asioita unionin arvohierarkiassa. Meidän pitäisi pyrkiä kaikkiin tavoin varmistamaan, etteivät kansalliset vähemmistöt, erityisesti alkuperäiskansat, kohtaa minkäänlaista syrjintää aloilla, jotka komission tämpäpäiväinen lausunto kattaa. Näin ollen komission on ryhdyttävä kiireellisesti toimiin vähemmistökielten käyttöä koskevien konfliktien ratkaisemiseksi kaikissa EU:n jäsenvaltioissa ilman mitään poikkeuksia. Tehtävää helpottavat myönteiset ratkaisut, joita näihin ongelmiin on löydetty Suomessa, Italiassa, Puolassa, Tanskassa, Tšekin tasavallassa sekä monissa muissa maissa. Komission on vain ryhdyttävä tehokkaasti ja ennen kaikkea välittömästi toimiin tässä asiassa.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, on hienoa kuulla monimuotoisuuden ja monikielisyyden tarpeellisuudesta, mutta haluaisin kuitenkin kertoa lyhyesti tilanteesta edustamallani alueellani Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Ulsterin skottien vähemmistökieli on osa Pohjois-Irlannin kulttuurista rikkautta, minkä Yhdistynyt kuningaskunta on tunnustanut Euroopan neuvoston alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskevan peruskirjan kautta.

St Andrews Agreement Act -lain mukaan Pohjois-Irlannin hallinnon pitää laatia strategia Ulsterin skottien kieltä ja kulttuuria varten. Strategiaa valmisteleva kulttuuriministeri huomioi työssään Euroopan neuvoston peruskirjan sekä muita kansainvälisiä asiakirjoja, kuten Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen lapsen oikeuksista. Hän pyrkii strategian avulla myös varmistamaan Pohjois-Irlannissa yhteisen ja paremman tulevaisuuden, joka perustuu tasa-arvoon, monimuotoisuuteen sekä keskinäiseen riippuvuuteen.

Valitettavasti Sinn Féin on käyttänyt kulttuuria – ja erityisesti kieltä – aseena valtiota vastaan käymässään kampanjassa, mikä on aiheuttanut ristiriitoja ja kiistaa. Kyse on kielen väärinkäytöstä. Näin ollen on toivottavaa, että strategian yhteistä ja parempaa tulevaisuutta koskevassa osiossa käsitellään myös kyseisen kulttuurisodan jättämää perintöä.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua toimista, joilla Euroopan parlamentti tukee vähemmistökieliä ja alueellisia kieliä kansalaisten ja parlamentin välisessä kirjallisessa kanssakäymisessä. Kansalaiset voivat kirjoittaa Euroopan parlamentille saada vastauksen kyseisillä kielillä.

On kyse aika lailla eri asiasta, arvoisa puhemies, kun jotkut haluavat käyttää täysistunnoissa alueellisia kieliä tai vähemmistökieliä tai kieliä, joilla on virallinen asema joillakin jäsenvaltion alueilla. Tämä toive ei ole toteuttamiskelpoinen Euroopan parlamentissa, joka työskentelee monikielisen järjestelmän mukaisesti 23 kielellä. Järjestelmä vie yli kolmanneksen parlamentin talousarviosta ja työllistää yli puolet henkilökunnastamme.

Mainitsemiäni kaltaisia kieliä on Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Luxemburgissa, Virossa, Kyproksessa, Espanjassa, Ruotsissa ja Suomessa, eikä luettelo tähän lopu. Tämä tarkoittaisi, arvoisa puhemies, että meidän pitäisi käyttää täysistunnoissa 35:tä–40:tä kieltä, mikä ei yksinkertaisesti ole rahallisesti ja logistisesti mahdollista. Näin ollen, arvoisa puhemies, tällaisten vaatimusten esittäminen saattaa tuoda ääniä vaaleissa, mutta niissä ei ole oikeasti mitään järkeä eivätkä ne ole realistisia. Ne aiheuttavat vain turhautumista monien paikallisten kansalaisten keskuudessa.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, Slovakian kansallinen kielilaki rikkoo viittä perusoikeutta, joista määrätään 1. joulukuuta voimaan tulevassa perusoikeuskirjassa.

Ensinnäkin laki syrjii etnisiä vähemmistöjä, koska sen mukaan puolen miljoonan henkilön muodostamaan vahvaan unkarilaisyhteisöön kuuluvat ovat toisen luokan kansalaisia ja heidän kielensä on toisen luokan kieli. Toiseksi siinä puututaan törkeällä tavalla ihmisten yksityisasioihin, kuten Edit Bauer totesi. Kolmanneksi laki on epädemokraattinen, koska se kylvää pelkoa kansalaisten keskuudessa. Neljänneksi laki on ristiriidassa kahden Euroopan neuvoston asiakirjan kanssa, jotka Slovakia kuitenkin hyväksyi liittymissopimuksen yhteydessä. Komission jäsen Leonard Orban on myös sanonut, että EU tukee kaksikielisyyttä ja monikielisyyttä, kun taas Slovakia on valinnut yksikielisyyden ja kielellisen sulauttamisen.

Jos EU sietää noiden viiden perusoikeuden rikkomisen eikä vastusta sitä selkeästi, sillä ei ole mitään moraalisia perusteita arvostella Kiinaa, Venäjää tai muita maita. Emme voi sallia kaksoisstandardeja.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskevassa eurooppalaisessa peruskirjassa, jonka Euroopan neuvosto ja 47 eurooppalaista valtiota ovat hyväksyneet, määrätään, että alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä on suojeltava, koska jotkut niistä ovat häviämässä kokonaan.

Mielestäni tällainen lähestymistapa auttaa meitä ylläpitämään ja kehittämään maanosamme perinteitä, monimuotoisuutta ja kulttuurista rikkautta, joita meidän onkin suojeltava. Näin voidaan myös turvata kyseisiä kieliä puhuvien perusoikeus, kuten komission jäsen totesi.

Komission jäsen sanoi, että jäsenvaltioiden on käytettävä kaikki mahdolliset keinot varmistaakseen, että noita kieliä käytetään. Tiedämme kuitenkin, ettei näin ole. Monikielisyyttä ei ole taattu kaikissa jäsenvaltioissa, eikä kaksikielisyyttä ole taattu siellä, missä on useampia virallisia kieliä. Ongelmana on se, ettemme koe vähemmistökielten olevan osa unionin kulttuuriperintöä, siis omaa perintöämme.

Pyytäisin kuitenkin, että pohditte vähemmistökielen käsitettä. Jäsenvaltioissa puhutaan nimittäin kieliä, jotka ovat Euroopan parlamentin virallisia kieliä, mutta joita puhutaan vähemmän ja jotka ovat vähemmän tunnettuja kuin jotkut alueelliset kielet, jotka taas eivät ole unionin virallisia kieliä. Näin ollen rikomme 40 miljoonan eurooppalaisen kielellisiä oikeuksia, vaikka kyseisten oikeuksien suojeleminen on periaatekysymys, kuten komission jäsen itsekin totesi.

Yli 700 000 baskia puhuu Euroopan vanhinta kieltä euskaraa, jonka alkuperää ei tunneta. Unionin tuominen lähemmäs baskeja tarkoittaa muun muassa sitä, että baskeista tuntuu yhtä kunnioitettavalta sanoa *gabon* kuin *buenas noches*, *good evening*, *bonsoir* tai hyvää iltaa.

Kay Swinburne (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Walesia edustavana Euroopan parlamentin jäsenenä tunnen suurta sympatiaa monia Euroopan vähemmistökieliä kohtaan erityisesti siksi, että äidinkieleni on kymri, yksi Euroopan vanhimmista yhä puhutuista kielistä.

Luvuissa katsottuna Slovakian unkarinkielisten tilanne on hyvin samanlainen kuin Walesin kymrinkielisten tilanne, koska molempia on yli puoli miljoonaa. Kymrinkielisten osuus on 20 prosenttia Walesin väestöstä, mutta alle 2 prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan väestöstä.

Tuhansien vuosien ajan Walesin englannin- ja kymrinkieliset kiistelivät keskenään esittäen hyvin samanlaisia väitteitä kuin mitä slovakki- ja unkarinkieliset nyt esittävät. Nyt he kuitenkin elävät Walesissa onnellisesti rinnakkain.

Kymrin kielen elpyminen on ollut räjähdysmäistä hallinnon hajauttamista seuranneiden 15 vuoden aikana. Myönteinen suhtautuminen kieleen on tuonut mukanaan suuria kulttuurisia etuja.

Walesissa ratkaisevassa asemassa on ollut käytännöllinen lähestymistapa. Ihmisillä pitäisi olla oikeus puhua sitä kieltä, jonka puhuminen on heille vaivattominta, mutta se ei saa aiheuttaa liiallista taakkaa tai kohtuuttomia kustannuksia. Aion siis päättää puheenvuoroni kymrin kielellä, mutten halua aiheuttaa veronmaksajille kustannuksia simultaanitulkkauksen järjestämisestä vain kahdelle kymrinkieliselle Euroopan parlamentin jäsenelle. Monimuotoisuutta täytyy kuitenkin juhlistaa.

(Puhuja puhui kymriä.)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Haluaisin pitäytyä tiukasti keskustelumme aiheessa. En puhu Slovakian kansallisen kielen käyttöä koskevasta laista, koska asia kuuluu mielestäni vain ja ainoastaan Slovakialle.

Tammikuun 1. päivänä 2010 tulee kuluneeksi 22 vuotta siitä, kun eräs hyvin viisas ja laajalti arvostettu henkilö totesi, että vähemmistöjen ja heidän kulttuurinsa kunnioittaminen on perusta rauhan rakentamiselle. Meidän täytyy pitää johdonmukaisesti kiinni vähemmistöjen oikeudesta säilyttää ja kehittää kulttuuriaan.

Vähemmistöillä on oltava oikeus käyttää omia kieliään, ja tämä oikeus on vahvistettava laissa. Jos näin ei tehdä, rikas kulttuuriperintö kuuhtuu lopulta kokonaan. Tarkoittamani henkilö sanoi näin Maailman rauhanpäivänä.

Euroopan kulttuurisen rikkauten muodostavat kansat, jotka ovat selviytyneet nykypäivään. Toisin on Yhdysvalloissa, missä tuo rikkaus on sulautunut epämääräiseksi massaksi. Euroopassa käytetään lukuisia kieliä, minkä takia Euroopan unionissa on järkeä kansallisvaltioiden yhteisönä.

Meidän täytyy keskustella vähemmistökielten käyttöä koskevista säännöistä, koska sääntöjä tarvitaan. Emme saa kuitenkaan viedä Euroopalta tätä rikkautta. Missä tahansa valtiossa syntyy ongelmia vähemmistökielen käytössä, jos osapuolet ovat haluttomia keskustelemaan tai taustalla on muita ongelmia. Vähemmistöjen pitäisi tuntea olonsa hyväksi omassa maassaan, minkä takia puolustan aina kaikkia vähemmistökieliä – kuitenkin aina vähemmistökielinä. Uskoakseni tämä on myös komission näkemys.

Ramon Tremosa I Balcells (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kertoa olevani hyvin huolissani Espanjan hallituksen asenteesta, sillä se ei hyväksy katalaanin käyttöä tässä parlamentissa. Katalaani kiellettiin ja sitä vainottiin Francon diktatuurin aikana. Nyt espanjalainen demokratia osoittaa huonolaatuisuutensa estämällä sen, että katalaania voisi käyttää Euroopan parlamentissa virallisena kielenä.

Kaikki kielet ovat keskenään samanarvoisia, aivan kuten ihmiset ovat keskenään samanarvoisia. Unioni on malliesimerkki hyvästä käytännöstä, jonka ansiosta pieniä virallisia kieliä voidaan kohdella tasavertaisesti muiden kielten kanssa.

Katalaania puhuvia ihmisiä on kymmenen miljoonaa, mutta kyseistä kieltä ei saa puhua tässä parlamentissa. Jos katalaani tunnustettaisiin ja sitä saisi puhua Euroopan parlamentissa, se parantaisi katalaanin tilannetta myös Espanjassa ja tukisi vaatimustamme luopua Espanjan parlamentin vuosisatoja kestäneestä yksikielisyysperinteestä.

Koska edustan Euroopan parlamentissa Kataloniaa ja tiedän, että Katalonian kansa tätä selvästi vaatii, pyydän Euroopan komissiota kiinnittämään erityistä huomiota katalaanin tilanteen normalisoimiseksi tässä parlamentissa.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Arvoisa komission jäsen Leonard Orban, yli 60 000 Bulgarian kansalaista katsoo Bulgarian kansallisen television uutiset turkiksi, eli äidinkielellään. Bulgarian suurin yleisradioyhtiö on lähettänyt viiden minuutin mittaisia uutisia turkin kielellä vuodesta 2001, jolloin kansallisten vähemmistöjen suojelua koskeva puiteyleissopimus ratifioitiin. Bulgaria katsoo näin toteuttavansa Euroopan unionin perusperiaatetta vähemmistöjen oikeuksien suojelusta.

Haluan kuitenkin kiinnittää huomionne 5. marraskuuta toteutettuun kyselyyn, jonka tavoitteena on lopettaa turkinkieliset uutislähetykset. Kaikki on provosoinnin ja kansallismielisen painostuksen seurausta. Kyseisen ohjelman lopettaminen veisi Bulgarian suurimmalta vähemmistöryhmältä oikeuden saada tietoa äidinkielellään. Se olisi osoitus suvaitsemattomuudesta ja syrjinnästä sekä horjuttaisi Bulgarian etnisten ryhmien perinteisesti rauhallista yhteiseloä, jota pidetään yleensä malliesimerkkinä Balkanilla.

Näin ollen, hyvä komission jäsen, vaadin vastausta siihen, miten komissio valvoo, kunnioittavatko julkiset tiedotusvälineet vähemmistöjen oikeutta viestiä vapaasti äidinkielellään ja osallistua siten täysimääräisesti kotimaansa yhteiskunnalliseen ja poliittiseen elämään.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Kiitos, että annatte minulle puheenvuoron. Haluaisin kiinnittää huomionne Euroopan unionin käynnistämään toimenpiteeseen – joka menee oikeaan suuntaan. Puhun yhdestä vähemmistöstä – kuuroista. Kuurojen äidinkieli on viittomakieli, jonka kymmenen Euroopan unionin jäsenvaltiota, vihdoinkin myös oma maani Unkari, on tunnustanut. Kyseisen lain mukaan viittomakieli on äidinkieleemme, ja lisäksi siinä suojataan vähemmistömme kulttuuriset oikeudet. Haluan myös tuoda esiin, että Slovakia on itse asiassa edelläkävijä tällä alalla, koska slovakialainen viittomakieli tunnustettiin jo vuonna 1995. Miten onkaan unkarilaisten laita? On velvollisuuteni korostaa, ettei Euroopan unionissa voida soveltaa kaksoisstandardeja. Jos slovakialaiset kuurot voivat käyttää viittomakieltä, antaa kaikkien Slovakian kansalaisten käyttää äidinkieltään.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Olen hyvin pettynyt siihen, että huolimatta alati kasvavista yhteiskunnallisista ongelmista, jotka koskevat aivan kaikkia kansalaisia kaikissa EU:n jäsenvaltioissa kansallisuudesta riippumatta, slovakialaisten ja unkarilaisten edustajien väliseen kiistaan liittyvät kysymykset nousevat aina esiin parlamentin täysistunnossa. Niin tänäänkin, ja kello on nyt jo kymmentä vaille kaksitoista yöllä.

Kielilaki tai muut unkarilaisten parlamentin jäsenten esiin tuomat asiat eivät mitenkään vahingoita etnisiin vähemmistöihin kuuluvia henkilöitä. Arvoisa puhemies, etnisten vähemmistöjen sekä kaikkien muiden vähemmistöjen oikeudet on turvattu Slovakiassa täysin, ja ne ovat poikkeuksellisen korkealaatuisia. Ojennamme ystävyyden käden Unkaria edustaville ystävillemme. Haluamme, että naapurussuhteemme ovat hyvät, ja meitä vaivaa suuresti, että Euroopan parlamenttia käytetään jatkuvasti väärin Slovakian tasavaltaan kohdistuvan vihan ilmaisemiseksi.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen lukenut Slovakian uuden lain läpikotaisin. Hannes Swoboda on oikeassa: ihmisten välinen yhteistyö toteutuu yleensä hyvin jokapäiväisessä elämässä, myös Etelä-Slovakiassa. Tästäkin syystä valtion uusi kielilaki on turha, koska slovakin kieli ei ole Slovakiassa uhattuna.

Valitettavasti laki on paikallisen väestön kannalta jossain määrin syrjivä, koska tšekki on usein unkaria paremmassa asemassa. Miksei laissa taata vähintään sitä, että tšekkiä ja unkaria kohdellaan tasavertaisesti? Lakimuutosta voidaan selittää ainoastaan Slovakian nykyisen koalitiohallituksen kummallisella kokoonpanolla; toveri Fico yrittää viedä ääniä kansallismieliseltä SNS:ltä ja populistiselta HZDS:ltä esittämällä perusteettomia väitteitä unkarin kielen muodostamasta uhasta. Haluan mainita, ettei tällainen käytös ollut mahdollista Mikuláš Dzurindan johtamassa koalitiohallituksessa. Sen aikana kolme slovakialaista Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmään kuuluvaa jäsenpuoluetta vähemmistöpuolue mukaan luettuna tekivät hyvää yhteistyötä keskenään eivätkä toimineet toisiaan vastaan. Niin pitäisi ollakin.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka ovat todenneet Slovakian eri väestöjen eläneen onnellisesti rinnakkain, kunnes nämä jännitteet jotenkin syntyivät, mikä horjutti tasapainoa ja hankaloitti yhteiseloa.

Haluan kertoa Slovakian kielilaista muutaman sellaisen asian, joita ei ole vielä sanottu. En halua toistaa jo esitettyjä huomioita. Slovakia määrittelee itsensä kansallisvaltioksi. Tiedämme kuitenkin – tästä on puhuttu jo tänään – että Slovakiassa elää unkarilaisyyhteisö, joka vastaa kooltaan kymmentä prosenttia maan koko väestöstä, sekä muita vähemmistöjä.

Kielilaki aiheuttaa epätasapainoa. Lain ongelmana ei ole vain se, että se suojelee slovakin kieltä eikä vähemmistökieliä, joita sen pitäisi suojella, kuten lukuisat myönteiset esimerkit Euroopassa osoittavat. Ongelmana on ennemminkin se, ettei laki suojaa vähemmistöjä johdonmukaisesti samalla tavalla. Siten voitaisiin kuitenkin estää tasapainoa järkkymästä, kuten olemme useaan otteeseen todenneet. Yksi erinomainen piirre tämänpäiväisessä erittäin tärkeässä keskustelussa on ollut se, että olemme saaneet kuulla monista myönteisistä esimerkeistä. Toivon vilpittömästi, että myös Slovakia kulkee tähän suuntaan tästä lähtien.

László Tőkés (PPE). – (HU) *Békesség Istentől! Pace vou Bőží pokoj s Vami! Peace to you from God!* Halusin tässä monikielisessä Euroopassa toivottaa teille rauhaa unkariksi, romaniaksi, slovakiksi sekä englanniksi. Voin tehdä niin Euroopan parlamentissa, mutta Slovakian lainsäädännön mukaan tämä olisi saattanut rikkoa kansallista kielilakia. Yhdessä EU:n jäsenvaltiossa ihmiset voivat saada sakon siitä, että puhuvat jotain muuta kuin virallista kieltä. Tämä koskee myös yhden Euroopan unionin virallisen kielen, unkarin, käyttöä. Se on suorastaan paheksuttavaa ja häpeällistä.

Katsokaapa tätä Slovakian karttaa, joka minulla on edessäni. Schengenin sopimuksen ansiosta Slovakian ja Unkarin välinen raja on poistettu, samoin kuin rautaesirippu. Slovakian post-kommunistinen ja sovinistinen hallitus rakentaa kuitenkin nyt uusia muureja ihmisten välille: kielellisiä muureja.

Haluamme kiittää puhemies Jerzy Buzekia siitä, että hän vieraili Slovakiassa ratkaistakseen tämän ongelman. Asia koskee yleistä etua, eikä Euroopan parlamentin pitäisi omaksua puutteellisiin tietoihin perustuvaa helppoa kantaa ja olla puuttumatta asiaan. Euroopan parlamentin pitäisi ennemminkin toteuttaa omia sääntöjään ja vaatimuksiaan, joita se tukee ihmisoikeuksien sekä vähemmistöjen oikeuksien ja kielellisten oikeuksien alalla.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Halusin alun perin osoittaa puheenvuoroni Lajos Bokrosille, mutten saanut puheenvuoroa. Halusin sanoa hyväksyväni sen, ettei Slovakian parlamentti käännätkä kaikkia lakeja maan vähemmistökielille, joita muuten on 11 eikä vain yksi. Halusin myös todeta puolen miljoonan henkilön muodostaman unkarilaisvähemmistön koosta, että maassa asuu myös puolen miljoonan henkilön muodostama romanivähemmistö, eikä se valita. Haluan kysyä, käännettäkö Unkarin parlamentti kaikki lait vähemmistökielille ja käännetäänkö ne slovakin kielelle?

Arvostan suuresti sitä, että käytitte tilaisuuden puhua slovakiaa.

Hyvä kollega László Tőkés, Slovakia rakentaa siltoja – minua häiritsee muuten suuresti, että aina mainitsette tämän – mutta siltoja pitää rakentaa myös toiselta puolelta, Unkarin puolelta. Minua kiusaa suuresti se, että uutena Euroopan parlamentin jäsenenä joudun jatkuvasti vastaamaan kysymyksiin slovakien ja unkarilaisten suhteista, enkä voi keskittyä sellaisiin asioihin, jotka todella kiinnostavat minua.

Haluaisin kiittää tässä yhteydessä komission jäsentä, koska olen kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan jäsen. Teette erinomaista työtä, ja on äärimmäisen hienoa, että voimme käyttää täällä 23:a eurooppalaista kieltä, joista yksi on slovakki.

László Surján (PPE). – (HU) Olen lukenut Slovakian lehdistöstä siitä, mitä kollega Pat the Cope Gallagher aiemmin sanoi. Näin ollen sanoisin saman asian slovakialaisissa lehdissä, jos haluaisin korostaa sitä, ettei tämänhetkistä konfliktia voida pitää kahden valtion tai kahden välisenä konfliktina. Ongelmat liittyvät tiettyyn lakiin.

Voin ilokseni tukea Hannes Swobodan väitettä siitä, että olemme menossa kohti rauhallisempia ja tyyntempiä aikoja, että yritämme ratkaista tilanteen. Hänen ei kuitenkaan olisi pitänyt väittää, ettei tämä laki riko perusoikeuksia. Emme esimerkiksi voi väittää, ettei äidin ja lapsen oikeuksia loukattaisi tilanteessa, jossa äiti pitelee slovakialaisen kaupungin sairaalassa lääkärikäyntiä pelkäävää nelivuotiaasta lastaan kädestä ja lohduttaa tätä unkarin kielellä ja häntä nuhdellaan siitä. Emme voi myöskään sanoa, ettei tästä säädetä laissa. Ongelma piilee tavassa, jolla laki on laadittu. Laki itse asiassa kieltää vastaavat keskustelut sellaisten alueiden sairaaloissa, joilla unkarin kieli on aliedustettuna.

Tähän lakiin liittyvät ongelmat ovat siten mielestäni erittäin vakavia. Slovakia niittää nyt satoa siitä, että se on valinnut valtaan ääripuolueen. Eivätkä unkarilaiset ole tuhonnut heidän vähemmistöjään, ne on vain pidetty erillään.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Vastustan sitä, mitä edellinen puhuja sanoi. Kyse on täydellisistä valheista ja totuuden vääristelystä. Pyytäisin teitä tutustumaan vihdoinkin tähän kielilakiin, koska se ei ole samanlainen kuin oma kielilakinne. Slovakian kielilaki on erilainen, ja puhumme kahdesta eri laista.

Olen kotoisin Košice-nimisestä kaupungista, joka on 250 000 asukkaan kansainvälinen kaupunki. Siellä asuu huomattava määrä unkarilaisia, tšekkejä, ruteeneja, ukrainalaisia, romaneja sekä tietenkin slovakkeja. Neljä vuotta sitten äänestäjät olivat sitä mieltä, että meidän sosialidemokraattien ja unkarilaisen vähemmistön edustajien välinen koalitio toimi oikein hyvin. Haluaisin todeta kyseisen alueen edustajana, että yhteistyömme on esimerkillistä. Unkarilaiset ja slovakit elävät alueellamme rauhanomaista yhteiseloa, eikä kenellekään juolahda edes mieleen mustamaalata toista osapuolta tai käydä tämän kimppeen kansallisuuden perusteella. Ihmisten jokapäiväisessä elämässä ei esiinny riitoja, eikä kansallisuus aiheuta ongelmia alueilla, joilla asuu sekä unkarilaisia että slovakkeja. Sanon tämän hyvin vakavasti. Jos eräät tiettyjä puolueita edustavat vanhemmat poliitikot eivät olisi provosoineet tätä asiaa henkilökohtaisista syistä, unkarilaisten etnistä vähemmistöä koskevaa ongelmaa ei olisi käsitelty Euroopan parlamentissa. Koko ongelmaa ei nimittäin ole olemassa.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Francesco Capotorti. Kun YK valmisti yleissopimusta, joka tuli myöhemmin tunnetuksi yleissopimuksena joukkotuhontana pidettävän rikoksen ehkäisemiseksi ja rankaisemiseksi, kielellistä ja kulttuurista joukkotuhontaa pidettiin keskusteluissa fyysisen joukkotuhonnan ohella vakavana rikoksena ihmiskuntaa vastaan.

Kielellinen joukkotuhonta tarkoitti vuonna 1948 – 3 artiklan 1 kohdassa – annetun määritelmän mukaan sitä, että jotakin ryhmää kielletään käyttämästä kieltään päivittäisissä yhteyksissä tai koulussa tai että ryhmän kielellä kirjoitettuja kirjoja ei saa julkaista tai levittää.

Tällä hetkellä Slovakia ei ole valitettavasti ainut Euroopan unionin jäsenvaltio, jossa toimitaan näin. Se edustaa kuitenkin tyypillisintä esimerkkiä kielellisestä joukkotuhonnasta, eli kielellisestä kansanmurhasta EU:n jäsenvaltiossa. Tähän tilanteeseen ei voi mitenkään olla tyytyväinen, sillä Slovakian ohella myös Romania, Kreikka ja Ranska voidaan mainita tässä yhteydessä. Kiitos huomiostanne.

Leonard Orban, komission jäsen. – (RO) Haluaisin puheenvuoroni aluksi keskittyä tällä kaudella ajamamme monikielisyysspolitiikan perusolemuksen. Yhtäältä olemme halunneet taata sen, että kaikkia Euroopan unionissa puhuttuja kieliä kunnioitetaan ja ylistetään, olipa sitten kyse kansallisista kielistä, alueellisista kielistä, vähemmistökielistä tai muista maanosista tulleiden kansalaisten puhumista kielistä. Toisaalta olemme halunneet varmistaa, että monimuotoisuuden myönteisiä seikkoja korostamalla saavutamme meille kaikille yhteisen tavoitteen: haluamme säilyttää Euroopan unionin yhtenäisyyden, meidän yhtenäisyytemme, ja

vahvistaa sitä. Kyse on tavallaan kaikkein suorimmasta tavasta soveltaa periaatetta ”moninaisuudessaan yhtenäinen”. Minun on omassa puheenvuorossani toistettava se, mitä Hannes Swoboda sanoi, eli meidän on toimissamme huomioitava ensisijaisesti meitä yhdistävät tekijät erottavien sijasta.

Kaikkia ihmisiä on kunnioitettava. Meidän pitää kuitenkin myös olla järkeviä ja pyrkiä ymmärtämään toisiamme, viestimään keskenämme sekä toimimaan vuorovaikutuksessa. Juuri tämän takia monikielisyys on ollut ja on jatkossakin äärimmäisen tärkeä asia kulttuurien välisen vuoropuhelun vahvistamisessa. Meidän pitää käydä vuoropuhelua, eikä se onnistu ilman kieliä.

Minulla on myös ollut mahdollisuus vierailla kaikissa jäsenvaltioissa. Olen käynyt myös sellaisilla alueilla, joilla keskustelua ja riitoja ikävä kyllä esiintyy edelleen ja joilla kieliä otetaan valitettavasti joskus panttivangeiksi sellaisten poliittisten etujen nimissä, jotka eivät edistä EU:n yhtenäisyyttä. Olen tehnyt seuraavan asian selväksi: meidän täytyy löytää ratkaisut, joiden avulla voimme viestiä ja toimia vuorovaikutuksessa keskenämme. Tämän takia, kuten olen jo sanonut, jopa sellaisissa tilanteissa, joissa asioiden hyväksyminen vaikuttaa mahdottomalta, naapuriyhteisöjen kielten opettelu ja puhuminen auttaa merkittäväällä tavalla ymmärtämään toinen toisiamme. Näin ollen olen sitä mieltä, että tällaiset tapaukset, joista löytyy lukemattomia esimerkkejä, opettavat meitä ymmärtämään toisiamme paremmin.

Esimerkiksi taito puhua sen alueen kieltä, jolla kansallisten vähemmistöjen edustajat muodostavat enemmistön, toisin sanoen taito puhua noiden vähemmistöjen kieltä, yhdistettynä siihen, että kansalliset vähemmistöt osaavat myös kansallisvaltion kieltä, auttaa rakentamaan siltoja ja luomaan ymmärrystä. Siitä voi olla meille hyötyä.

Kerron muutamalla sanalla toimista, joilla tuemme kaikkia Euroopan unionissa puhuttuja kieliä. Rahoitamme lukuisia hankkeita, jotka koskevat yhtä lailla virallisia kieliä kuin alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä. On lukemattomia esimerkkejä siitä, miten Euroopan komissio on tukenut yhtäältä alueellisten kielten ja vähemmistökielten edistämiseen pyrkivien järjestöjen verkostoja ja toisaalta kieliä, joita Euroopan unionissa puhutaan vähän. Olemme rahoittaneet myös hankkeita, jotka kohdistuvat joihinkin tiettyihin alueellisiin kieliin tai vähemmistökieliin. Voimme antaa esimerkkejä myös yksittäisistä keinoista tukea noita kieliä. Kuten olen jo aiemmin sanonut ja toistan saman vielä kerran: vuonna 2008 hyväksytty monikielisyysstrategia koskee kaikkia Euroopan unionissa puhuttuja kieliä. Mitään rajoituksia ei ole. Mielestämme jokainen näistä kielistä on rikkaus Euroopan unionille ja kuuluu Euroopan unionin nykyiseen kulttuuriperintöön.

Haluaisin myös sanoa muutaman sanan muutoksista, joita Slovakiassa on tehty slovakin kielen käyttöä koskevaan lainsäädäntöön. Olemme iloisia siitä, että Unkarin ja Slovakian pääministerit käyvät parhaillaan keskustelua eri vaihtoehdoista, joiden avulla he voisivat löytää keskinäiseen ymmärrykseen perustuvia yhteisiä ratkaisuja. Haluan korostaa sitä, että kyseessä olevan lain soveltamisala on erittäin laaja. Tämän takia unioni ei voi arvioida kaikenkattavasti lain täytäntöönpanon mahdollisia vaikutuksia. Näin ollen ratkaisevaa on lain soveltaminen ja erityisesti tapa, jolla se tehdään. Tähän liittyen korostan, että Euroopan komissio aikoo analysoida ja tutkia huolellisesti ja yksityiskohtaisesti tavan, jolla laki on tarkoitus panna täytäntöön.

Lopuksi haluan jälleen kerran painottaa sitä, että tavoitteenamme on tukea – meille annettujen melko rajallisten valtuuksien rajoissa – kaikkia Euroopan unionissa käytettyjä kieliä. Tämä koskee niin virallisia kieliä ja alueellisia kieliä kuin vähemmistökieliä, kuten kymri, jonka tukemisesta voimme antaa erityisiä esimerkkejä, tai katalaani, jonka osalta Euroopan komissio on esimerkiksi yrittänyt lähentyä kyseistä kieltä puhuvia ihmisiä tai kiinnittää heidän huomionsa. Olemme esimerkiksi julkaisseet katalaanin kielellä hyvin kattavat Internet-sivut sekä tietoa unionin eri politiikanaloista. Sama koskee myös baskia ja monia muita kieliä. Haluan osoittaa, että voimme näiden toimien kautta näyttää, miten erityisellä tavalla haluamme tukea tätä politiikkaa. Pidän sitä Euroopan unionin kannalta erittäin tärkeänä politiikanalana, jolle koko Euroopan unionin luominen itse asiassa perustuu.

Puhemies. – (HU) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Jim Higgins (PPE), kirjallinen. – (EN) Panen tyytyväisenä merkille Euroopan komission myönteisen näkemyksen ja myönnän, että joidenkin vähemmistökielten tunnustamisessa on tapahtunut edistystä. Paljon on kuitenkin vielä tehtävä, että vähemmistökielet olisivat samanarvoisia kuin EU:n valtakielet. Tällä hetkellä iirin kielestä tulkitaan täysistunnossa vain englanniksi, ja minun on keskeytettävä (iiriä puhuessani) minuutin mittainen puheenvuoroni kesken kaiken ja vaihdettava englantiin, koska tulkkausta ei ole saatavilla. Iirin kielen kääntämistä opettavat tällä hetkellä ainoastaan Irlannin kansallisen yliopiston Galwayn toimipiste (National University of Ireland, Galway, NUIG) sekä irlantilaiset asianajajien ammattijärjestöt. Vaikka tämä

on jo edistystä, pyydän komissiota myöntämään lisää rahoitusta uusien iirin kielen käännöskurssien perustamiseksi. Siten iirin kielen tulkkeja saataisiin tarpeeksi, jotta Euroopan unionin toimielimet voisivat taata täysimääräiset iirinkieliset käännöspalvelut niin kuin Euroopan parlamentin työjärjestyksen 146 artiklassa määrätään. Kuten sanoitte, emme voi vahvistaa kulttuurien välistä vuoropuhelua ilman monikielisyttä. Monikielisyttä taas ei ole ilman kunnollista koulutusta.

Alajos Mészáros (PPE), kirjallinen. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen Slovakian unkarilainen ja Slovakian laki on mielestäni huono. Laki ei ole huono sen takia, että se rikkoo unionin arvojärjestelmää, vaan sen takia, että se heikentää rajusti useiden satojentuhansien vapaiden unionin kansalaisten oikeutta käyttää äidinkieltään sekä rajoittaa törkeällä tavalla kyseisen oikeuden vapaata käyttöä. Rangaistuksen pelko ja kielilain epämääräinen sanamuoto johtavat siihen, etteivät kansalaiset uskalla käyttää äidinkieltään edes paikoissa, joissa se on sallittua. Toisaalta kahden kielen käyttö on pakollista jopa silloin, kuin sille ei ole minkäänlaisia perusteita.

Slovakian hallitus, joka noudattaa kansallismielisiä ihanteita, perusteli kielilakia sillä, että Slovakian eteläisillä alueilla olisi selvästi jotenkin tasapainotettava slovakian ja unkarin käyttöä. Kuten on jo todettu, tämän pitäisi tarkoittaa, että unkarilaisten asuttamilla alueilla asuvilla slovakinkielisillä on oikeus saada virallista tietoa kyseisellä kielellä. Oikeutta sovelletaan kuitenkin vain toispuoleisesti, jos vähemmistön osuus väestöstä on alle 20 prosenttia. Siinäpä tasapainoa kerrakseen! Vaikea uskoa, että elämme 2000-luvun Euroopassa.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Vähemmistöt tuovat lisäarvoa kansalle, jos ne voivat säilyttää kulttuurisen arvonsa. Tämän vuoksi on erittäin tärkeää suojella vähemmistökulttuureja. Tähän liittyen olen sitä mieltä, että edustamani jäsenvaltion, Romanian, vähemmistöjen suojelua koskeva lainsäädäntö on yksi nykyaikaisimmista. Romaniassa vähemmistöt voivat käyttää tuomioistuimissa äidinkieltään. He saavat kouluissa opetusta äidinkielellään. Kaikki Romanian 19 vähemmistöä ovat edustettuina parlamentissa. Viranomaisen on myös laadittava asiakirjat vähemmistöjen kielellä alueilla, joilla vähemmistöjen osuus väestöstä on yli 20 prosenttia. Kaikki päätökset julkaistaan noilla alueilla sekä romaniaksi että kyseisellä alueella asuvien vähemmistöjen kielellä. Mielestäni Romanian lakia voidaan pitää tällä alalla esimerkkinä hyvästä käytännöstä sekä vertailukohtana aina, kun puhutaan vähemmistöjen oikeuksista ja niiden kielten käyttämisestä.

17. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

18. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

19. Istunnon päättäminen

Puhemies. (Istunto päättyi klo 00.10.)